
DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

14.grāmata

Garīgā izsmalcinātība

MATERIĀLU APKOPOJUSI : ANETE EIHMANE

2022. GADS

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Saturs

1.nodaļa: Jūtziņa. Ugunīgā Sirds.....	2
2.nodaļa: Īstā gudrība – gudrā sirdī.....	26
3.nodaļa: No “Dzīvās Ētikas”.....	47
4.nodaļa: Skolotājs un māceklis.....	74
5.nodaļa: N.K. – 20.gs. Leonardo.....	87

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

1.nodaļa: Jūtziņa. Ugunīgā Sirds.

1.

Līdzība par Kristu: “Metās jau vakars. Kristus sēdēja uz sliekšņa. Garām gāja rakstu mācītājs un vaicāja: “Kāpēc sēdi pārstaigājamā vietā?” Kristus atbildēja: “Tāpēc, ka esmu sliekšnis uz garu. Ja gribi nokļūt, ej caur Mani.” Cits rakstu mācītājs jautāja: “Vai taisnība, ka Dāvida dēls sēd suņa vietā?” – Kristus atbildēja: “Patiesi, tu zaimo Dāvidu, manu Tēvu.” Tapa tumšs, un trešais rakstu mācītājs vaicāja: “Ko sēdi, it kā baidītos savas mājas?” Kristus atteica: “Gaidu, lai nakts tumsa atbrīvo Mani no tavas sejas. Patiesi, tumsa tumsā izsīkst.” Pēc tam Viņš piecēlās un norādīja uz Morijas kalnu, kur stāvēja Svētnīca: - Mans Vectēvs uzcēla akmens Svētnīcu, bet sēž zem tilts audekla.” Rakstu mācītājs sacīja: “Neprātīgais, Zālamanu par dzīvu uzskata!” Un tie aizgāja neizpratnē. Pēc tam iznāca no mājas Marija un, ieraudzījusi Kristu, teica: “Baudi ar mums, Skolotāj, mūsu vakarēdienu.” Kristus atbildēja: “Sirds dāvana mirdz tumsā.”

2.

Gara magnēts ir viens no spēcīgajiem magnētiem. Sirds magnēts ir visvarenākais spēks, kas pārveido dažādas enerģijas. Šis magnēts transmutē visas norises. Šis magnēts pievelk cilvēku, tāpēc sirdī slēpjas transmutējošais spēks. Saule, kas redzēta saules pinumā, ir šis spēcīgais magnēts. Tā, protams, atrodas sirdī, tās atspulgs ir spēcīgs, visvarenākais spēks. Tās stari caurstrāvo visu blīvi un spēj izpausties kā mirdzošākais magnētiskais spēks. Tāpēc sirds saule regulē spēku līdzsvaru. Jau senatnē pazina šo patiesību un pazina arī pievilksmes likumus. Tāpēc Mēs godājam centrus, kas deg kā Saule, Spīdekļi paceļas kā karogi!

3.

Cilvēki prot lietot līdzekļus pret stihiju rupjo izpaušanos, bet līdz tam laikam, kad pievienosies jaunas enerģijas, vajadzēs izsmalcināt stihiju iedarbības veidus. Vēl nesen cilvēki glābās no zibeņa zem koka, vai pa galvu pa kaklu bēga. Bet tagad jau atraduši īstus paš aizsargāšanās līdzekļus. Protams, tāpat būs arī ar smalkajām enerģijām. Bet īstā laikā tās apjēdzot, var izvairīties no daudziem zaudējumiem.

Kā var virzīt uzmanību uz jaunām enerģijām? Jūtziņa būs palīgs asai redzei. Drīz cilvēki atšķirsies pēc jūtziņas. Pēc iespējas uzmanīgāk jāprot pazīt cilvēkus ar atklātu apziņu. Ne izglītība, ne pieredze, ne gara dāvanas, bet tieši jūtziņas uguns atver taisnu ceļu uz Šambalu. Tieši jūtziņas uguns norāda uz jaunu zīmju īpatnību parastās dzīves vidū. Var paredzēt, ka iestādes sevišķi apsargās tādu jūtīgu līdzstrādnieku dzīvību. Šādas apziņas klūs par taisnā ceļa zīmēm. Zinātniskos novērojumus virzīs jūtziņas uguns. Ne askēti, ne fanātiķi, ne mānīcīgie, bet ugunīgās jogas zinātnieki nepametīs dzīves stūri. Taisnība, - viņu upuris būs liels. Viņi pastāvīgi atradīsies uz sprādziena līnijas, lai gan būtu varējuši mierīgi turpināt savu esamību. Bet miers nav uguns

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

īpašība. Uguns vienmēr kaut ko iznīcina, lai radītu. Tādas ugunīgas tiekšanās pārbauda sajūtas it kā kausējamās liesmās.

Patlaban vēl nav gluži saprotams, kāpēc Mēs tā rūpējamies par jaunu iespējamību sagaidīšanu, bet drīz cilvēki centīsies likt lietā nesadzirdētos atklājumus, kam nav atrisinājuma dzīvē. Tad kāds atcerēsies par Agni Jogas Zīmēm.

4.

Kosmiskā pievilksme virzīta nostiprināt visas izpausmes. Sirds asimilē visas uz vienu vērsta enerģijas. Sirds visu savu tiekšanos pauž dzīvē. Uz sirdi tiecas visas kosmiskās enerģijas. Tie, kas noraida sirds pievilksmes apzināšanos, noraida Magnēta nozīmi. Izplatījuma uguns tiecas uz sirdi, un šajā principā ietverts viss kosmiskais process. Tāpēc Kosmos var dzīvot sirds pievilksmē. Dzīvību nes tikai tās enerģijas, kas dibinās uz sirds pievilksmi. Tik bezrobežīgi sirds kaldina dzīvības ķēdi!

5.

Jūtziņa attīstās jaunu ceļu meklējumos, tāpēc kustīgums ir jūtziņas iezīme. Sacīsim visiem jaunajiem, ka noteikta atsacīšanās no vecajiem ieradumiem un trauksmīga meklēšana ir panākuma pamats. Beidzot cilvēkiem jāizprot pašu labums!

6.

Jūtziņa sasprindzina visas visaugstākās izpausmes. Galvojums tiek apstiprināts tikai tad, kad cilvēka būtība apgūst jūtziņu; kad gara jūtīgums uztver visas apziņas centra sūtītās enerģijas; kad gars spēj uztvert Kosmosa skanēšanu, tad, patiesi, var apstiprināt jūtziņu. Agni Jogs iededzina jūtīgo garu lāpas.

7.

Sirds vibrācija izplatās kā gara magnētisks vilnis. Kā gaismas stars izplatās sirds vibrācija. Visās Kosmiskās manifestācijās apkopo Pilnīgās Sirds Magnēts. Tikai sirds sviras spēj virzīt darbību uz īsteno avotu. Un kad apziņas stars saskaras ar izplatījuma uguni, tad kosmiskās vibrācija ieviešas dzīvē. Tāpēc sirds stara apzinīgs virziens izraisa jaunradi. Tā Kosmosa sirds piesātina kosmisko pievilksmi. Kad sirds vibrācija tiecas jaunradīt, tad Kosmiskā Magnēta enerģija atbild tieksmei. Tā apzinīga pievilksme izraisīs bezrobežīgu traukšanos.

8.

Sirds vibrācija piesaista garu savam uzdevumam un sasprindzina visas sviras, kas pievelk garu nolemtajam. Tāpēc, kad jaunrade tiecas uz piepildījumu, tad sirds pieskaņojas. Tāpēc katra vibrācijas tieksme apstiprina atbildi un stars sūta atbilstošu vibrāciju. Tāpēc sirds jūtīgums asimilē sūtāmos starus. Protams, kad nostiprinās vibrāciju vienība, tad stars neizraisa sarežģījumus. Tad var sacīt – tāpatība rada harmoniju. Galvoju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

9.

Sirds sviras ierosina visas saspringtās tiekšanās. Tāpēc cilvēki tiecas uz Agni Joga ugunīgo sirdi. Tā sirds spēks apliecina Agni Joga tiekšanos. Tā sirds jaunrade spēj nodibināt gaismas apliecinājumu. Galvoju!

10.

Harmonijas dižais likums virza visu Kosmosu. Kad spēki apvienojas apzinīgā jaunradē, tad kosmiskā traukšanās sakāpina visas izplatījuma uguns dzirkstis. Kosmiskās Gribas rosināto jaunradi sasprindzina Pilnīgās Sirds Spēks. Kur nav ievērota Pilnīgā Sirds, tur nav jaunrades. Tieši Pilnīgās Sirds Gribas jaunrade nostiprina evolūciju. Tāpēc tikai Kosmiski apstiprinātais Sirds likums dzīvo Bezrobežībā.

11.

Cik daudz spēka ielikts sirds jaunradē! Visa kosmiskā saspringtība var izlādēties gaismneša starā. Kā iespējams izkausēt trauksmīgo bultu? Tikai ar Gaismas satriecošo staru. Tāpēc Gaismas satriecošajam staram jāiespiežas visos smagos stāvokļos.

12.

Kosmiskās strāvas plūst caur Agni Joga sirdi. Piepildītā sirds jūt visas perturbācijas” – tā runā Senā Gudrība par sirdi, kas pildīta ar Ēteru. Tas, ko elpo Kosmiskais izplatījums, to elpo arī jūtīgā sirds. Tas, ko elpo Kosmiskā Sirds, to elpo arī Agni Joga sirds. Katra vibrācija atbalsojas uz jūtīgās sirds smalkajām stīgām, tāpēc tā jāsargā šis kosmiskais dārgums. Strāvas pilda sirdi un paplašina iedarbības sfēru, tā top kosmiskā atbilstība.

13.

Tā vajag izpildīt visu iepriekš norādīto, pievienojot dzīvē labākā laika jēdzienu. Tā jāiegaumē, kādā mērā mainās zīmējums smiltīs no dažādu pirkstu skārieniem; pat vienas un tās pašas rokas pirksti, vienai dziesmai skanot, veido dažādus zīmējumus, jo vairāk dažādiem cilvēkiem dažāds ritms. Bet ugunīgā sirds samana smalkas ritma atšķirības. Jūtziņa ir aizdegta sirds uguns; grūti izteikt vārdos, kad ieskanēsies šī sirds stīga, bet Hierarhija var norādīt šo pārvērtības stundu.

14.

Jūtīgai ausij tuva jūtīga sirds. Jūtīga sirds pārveido smadzenes. Sirds trūkums iznīcina visus agrākos uzkrājumus. Ko līdz lasīt un rakstīt prasme, ja tikai paviršas acis izmērī hieroglifa izliekumus! Smaga ir Pasaules Nasta! Pārpildīts Magnēta turētāju Kauss! Liesmainās sirdis var itin visur cīnīties pret Svētdevas vielas iznīcināšanu. Var saprast, kāpēc jāpieradina saprast sirdi kā Esības dzinējspēku. Var saprast, kā sirds pavediens savienojas ar Hierarhiju. Smadzenēs neuzliesmos (neapzināsies) apziņa, ja sirds sažuvusi. Tā mēs ķīmiski apjēdzam, kā organisms top par dižās Pasaules Sirds

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

daļu. Kad ieteicu piesardzību, tas nozīmē, ka ārējie apstākļi satricina pārpilno “kausu”.

15.

Palīdziet viens otram, dzirdiet! Palīdziet kā lielajā, tā mazajā. Palīdzība ik klauvējiens nākotnē. Jūs nezināt, kur piliens, kas kausu pārpildījis! Atgādināšu senās Indijas nostāstu. “Karalis Rišiputra pazaudēja miegu. Viņš paaicināja Gudro, lai tas palīdzētu miegu atgūt. Gudrais sacīja: “Karali, aplūko savu guļvietu.” Pārmeklēja karaļa guļvietu un atrada auduma krokās akmeni. Karalis kļuva priecīgs, domādams, ka tas ir viņa nelaimes cēlonis. Bet bezmiegs nepārgāja. Gudrais atkātoja savu padomu. No jauna apskatīja guļas vietu un atrada beigtu tauriņu. Karalis atkal bija pārliecināts, ka bezmiega cēlonis atrasts. Bet miega nebija. Gudrais sacīja: “Nav seku bez cēloņa. Pats, Karali, apskati savu guļvietu, jo neviens nevar atvietot paša aci.” Un atrada Karalis zem spilvena sīku kriptiņu zelta, kā sinepju graudiņu. “Nevarēja taču man kaitēt šis niecīgais graudiņš”, Karalis nodomāja. Bet miegs tūdaļ slēdza viņa acis. No rīta Gudrais aizrādīja: “Ne ar siekiem mēro gara kritienus. Karā gūti dārgumi nevar atsvērt vienu graudiņu, kas atņemts atraitei. Palīdz, Karali, visur, kur vien palīdzība var sniegties!”

Palīdziet visur, kur vien var sniegties roka. Visur, kur vien doma var aizlidot. Tā klauvēsim nākotnei. Tā sapratīsim, ka katra stunda, ko sev atņemam, tiek pieskaitīta nākotnei. Vajag pierast, ka Mūsu līdzdalība atnesīs visu nepieciešamo, ja vien nesažūs roka, kura vadu tur.

Sirds, kas degtin deg palīdzēt – Mūsu sirds. Tā tagad iespējams ieiet laikā, kurš drausmīgs nezinātājiem, bet mirdzošs iepazīšajiem.

16.

Lai neviens nedomā, ka bez sirds enerģijām viņš var izprast palīdzību, sadarbību, Hierarhiju. Ne prāts, ne intelektuālās zināšanas neapgaismos tur, kur vienīgi sirds slodzes kāpinājums var aizdegt visizpratnes varavīksni. Sirds izpratnes vairogs vizitūrīgākais. Kā zobens caurdurs moku izpausmi, tā sirds ir varoņa stiprā pils. Akmens turētāji, jums piederis vienīgi varonība. Vienīgi nelokāmība un vīrišķība jūsu cienīga. Varoņa ekstāze nāk no jauna ar sirds slodzes kāpinājumu.

17.

Hierarhija ir sadarbība. Bet sadarbībā enerģijas sakāpinājums dod nemitīgu dzirksteļu riņķojumu no augšas uz apakšu un no apakšas uz augšu. Dinamo, kas attīsta šo liesmaino straumi, ir sirds. Hierarhija tāpat vispirms ir Sirds Mācība. Pie sirds kā pie centrāles, virzītāja spēka, izpratnes jāpierod. Nevar izprast liesmu, neizprotot sirds nozīmi. Esmu runājis ar jums par daudziem centriem, bet tagad runāju īpaši par “kausu” un sirdi. “Kauss” – pagātne, sirds – nākotne. Tagad, protams, mēs izzinām, kā augšupeja notiek tikai pa vienu vienīgu sidraba pavedienu. Tāpēc būsim sevišķi uzmanīgi ar lemto veidojumu. Ķīmiķi augstu vērtē retu reakciju zināmā retortē un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

nekas pasaulē šo reakciju neatkārtos, ja retorti sasistu. Tāpat ir arī ar Mūsu izveidojumu.

18.

Tāpat lai saprot sirdi kā vienīgo dabīgo saiti starp redzamo un neredzamo pasauli. Daudzas sekrēcijas savieno abu pasaulu zemākos slāņus, bet vienīgi sirds pavediens var vest Bezrobežībā. Ar to gars pēc savas dabas atšķiras no maģijas. Tālab ieteicu vispirms piegriezt vērību sirdij, kā nolemtās pasaulu savienošanas parādības avotam. Nevajag domāt, ka Hierarhija ir tikai disciplīna, viņa ir tālāk virzīšanās Augstākajā Pasaulē.

19.

Kad būsit izpratuši Hierarhijas pamatus, mēs iesim tālāk, un sāksim izskaidrot gara koncentrēšanos uz sirdi. Lai sasaistītu pasaulu ķēdi, īpašu vērību nāksies pievērst sirdij. Tikai tā noturēsimies gara dabīgā pieauguma robežās. Gara mitekļis ir sirdī. Sirds apgāro domas par Hierarhiju. Tā mēs joprojām paliksim patiesu uzkrājumu laukā.

20.

Sirds ceļi, ugunīgie ceļi, kas ved uz gara augšupeju, attīstās, piesātinoties ar vienu un to pašu. Kosmiskā Magnēta pievilksmes impulsu. Cik daudz dažādu sazarojumu ir jūtīgajai, liesmainajai sirdij, bet viņas avots ir viens un viņas potenciāls ir piesātināts no viena avota, no Hierarhijas. Sirds ceļi, ceļi ugunīgie, nāk no Hierarhijas Dižās Virsotnes un ved uz šo Pasaules Pērli. Tā apstiprinām sirds liesmu un brīnišķo sidraba pavedienu, kas saista pasaules. Tā mēs uzvaram ar jaunradi, ko paudis sidraba pavediens.

21.

Redzēt sirds acīm; dzirdēt pasaules dunoņu sirds ausīm; nojaust nākotni ar sirds izpratni; atcerēties pagātnes uzkrājumus ar sirdi, tā jāiet strauji augšupejas ceļā. Jaunrade aptver ugunīgo potenciālu un piesātinās ar apslēpto sirds uguni. Tāpēc ceļā uz Hierarhiju, ceļā uz Dižo Kalpošanu, ceļā uz Kopību, sintēze ir vienīgais, gaišais sirds ceļš. Kā gan izstarot esošos starus, ja nav sirdī apstiprinātas liesmas? Magnēta īpašība slēpjas tieši sirdī. Augstāko jaunradi piesātina šis dižais likums. Tā katrs nobeigums, katra apvienība, katra diža kosmiska vienība top ar sirds liesmu. Ko liksim dižo pakāpju pamatā? Patiesi, tikai sirdi. Tā apziņas loki saplūst sirds liesmā. Tā paturēsi prātā sirds magnēta brīnišķo pievilksmi, kas apvieno visas parādības. Patiesi, sudraba saite, kas vieno Skolotāju ar mācekli, ir varens sirds magnēts. Skolotāja un mācekļa apvienotība apstiprina visu evolūciju būtību.

22.

Sirds ilgu smeldze un prieks skan līdzī tālajām sfērām. Kādēļ gan biežāk izjūtama ilgu smeldze, nekā prieks? Tāpēc, ka pastāvīgās kosmiskās perturbācijas, protams, satrauc

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

sirdi, kas spējīga tās atbalsot. Tālab arī tādas sirds kalpošana tik dižena pasaules svaros.

23.

Sirds ir templis, bet ne elku nams. Tālab Mums nav nekas pret svētnīcas celšanu, bet nepieņemam elku namus un tirgu. Tāpat arī, kad runājam par tempļa sirds veidā, Mēs nedomājam par sirdsveidīgām kontūrām, bet norādām uz iekšējo nozīmi. Nevar pastāvēt templis bez bezrobežīgas ķēdes apziņas, tāpat arī sirds iekļaujas visās Kosma izjūtās.

Palīdziet pasaules jauncelšanā! Nav dienas, nav stundas, kad pasaule nebūtu briesmās. Ne divas acis var šīs briesmas saskatīt, bet gan trīs, kā Valdoņa karogā. Jāsaprot sirds templi kā neatliekama izjūta. Nav nejaušība, ka sirds apzīmēta ar krusta zīmi. Tā krusta zīme vienmēr pavada sirds templi.

24.

Vai nu nosauc sirdi par Elohima mājokli vai sintēžu sintēzi, viņa ir un paliek centrs. Pat tie, kas atzīst tikai sirds zemākās fizioloģiskās funkcijas, pat tie izturas rūpīgi pret sirdi. Cik gan vērīgāk jāieklausās sirdī tam, kas zina par magnētu un sidraba saiti! Tāpēc Skolotājs tā aizrauj prom no visa šauri fiziskā, lai ar katru orgānu atgādinātu garīgo pasauli. Mums ir svētki, kad tīra domāšana aizlido neredzamās Esamības sfērā. Tik neatlaidīgi jāievada Elohima mājoklī, it kā briesmas vajātu ienācēju. Var atzīt izredzēto ceļu, kad tiem Neredzamā Pasaule kļūst reāla un pieejama. Tad var novērot apziņas augsni un paši ķermeņa orgāni pārveidojas, Hierarhijas saites piesātināti.

Labsirdību mēra ne tik daudz ar tā sauktajiem labiem darbiem, kuru cēlonis mēdz būt visai dažāds bet ar pašu iekšējo labsirdību; tā iedezina to gaismu, kas mirdz tumsā. Tā sirds, patiešām, ir starptautisks orgāns. Cik nepieciešami iemācīties izjust sirdi nevis kā savu, bet kā vispasaules. Tikai šī izjūta palīdzēs atbrīvoties no egoisma, uzglabājot uzkrājumu individualitāti.

26.

Mūsu roka nepagurs sniegt sirdij glābjošo pavedienu. Kas gan var teikt, ka Mēs esam nokavējuši palīdzību? Bet Mēs varam minēt daudzus gadījumus, kad Mūsu Sūtnis stinga no bezsirdības. Tā nav viegli iedarbināt sirds potenciālu. Jāparāda lidojums pāri bezdibenim, kā no pēdējā krasta Bezrobežībā. Cik svēta ir pašai ziedības vīrišķība, kas atver sirdi.

27.

Ikviens no jums pazīst sludinātāju tipu, kas savākuši visas svešu rakstu kaulus, aiziet ar tiem aizmirstībā. Prāts savāc sīkus pierādījumus, bet šo sablīvējumu mērķis paliek neredzams, jo klusē sirds. Tā arī saucam tos par sirds klusētājiem. Pie tam šie sludinātāji, dodami citiem lielu daudzumu priekšrakstu, paši krīt mazdūšībā pie pirmās pretestības. Patiesi, tikai sirds dod nemirstību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

28.

Kā izskaidrot, kad sirds klusē? Kā paātrināt, kad sirds ir smagāka par dzelzi? Kā iekustināt sirdi, kad tā garā mirusi? Tā var iemācīties cienīt katru sirds skanēšanu, kad apslēptais zieds atver daudzās ziedlapiņas, kas glabā gara dārgumu.

29.

Dažkārt tautā runā – “tā sasapņojies, ka pat sirds iesmeldzas. Ne jau ļauna sapņošana liek smelgt sirdij, bet gaišās vēlēšanās spriegums. Sirds ilgu smeldze, vispirms, piepilda būtību ar spēka substanci. Protams, ne jau ikreiz Akašas skulptūra noteikti saistīta ar sirds smeldzi, bet smeldzoša izjūta katrā ziņā liecina par spriegumu un sadarbību ar Pirmbūtīgo Domu pamatni. Nevajag bažīties, ka ilgu smeldze varētu būt ļauns signāls.

30.

Saule ir Sistēmas Sirds, tāpat arī cilvēka sirds ir organisma saule. Ir daudz siržu – sauļu un Visums reprezentē siržu sistēmu, tāpēc Gaismas kults ir arī Sirds kults. Izprast to abstrakti nozīmē pamest sirdi aukstumā. Bet tikko saules sirds Gaisma top par dzīvību, vajadzība pēc magnēta siltuma atmirdzēs kā īsta saule. Sacīts – “Pārej Santanu ar sirdi”. Tā iespējams sasildīt sirds jēdzienu. Sirds ritums jāuzskata par dzīves ritmu. Mācība par sirdi ir gaiša kā saule, un sirds siltums steidzas tik pat ātri kā saules stars. Ikviens ir bijis pārsteigts, cik pēkšņi visu sasilda uzlecošās saules stars. Tāpat spēj iedarboties arī sirds.

Runāju par sirds siltumu, kad tā sevišķi vajadzīga. Traukšanās doma iededzina izplatījumu, bet sirds siltums kā pastāvīgs pavards. Vīrišķība dzīvo sirds siltumā, to vajag iegaumēt! Tumšo spēku iejaukšanās ir kā salna sējumiem, tikai sirds siltums dod mirdzošo vairogu. Ar kādu maigumu mēs izjūtam Gaismas viļņus, tikpat saudzīgi jātuvojas sirdij.

31.

Sirds, kas atdevusies labumam, izstaro svētdevu nemitīgi, neatkarīgi no iepriekš nodomātiem sūtījumiem. Tā arī saule nosūta apzinātus starus. Sirds, kas zvērējusi ļaunumam, izvirdīs bultas apzināti un neapzināti, un nemitīgi. Labuma sirds sēj ap sevi veselību, smaidu, garīgu labumu. Ļaunuma sirds iznīcina siltumu un vampīram līdzīgi izsūc dzīvības spēkus. Tā nerimstoša ir labo un ļauno siržu darbība. Esamības zemākajā plānā labā un ļaunā nosacījumi atšķiras no to nozīmes Augstākajā Pasaulē. Var iedomāties Gaismas mirdzošo ēzi un baismīgu tumsas rēgojošos bezdibeni. Tik drausmi krustojas demonu un Ercenģeļu šķēpi! Cik gan daudz siržu starp kaujas dzirkstīm tiek pievilkti ir Gaismai, ir tumsai!

32.

Vajag skaidri iztēloties nemitīgu sirds izstarošanu. Jāsaprot, kāpēc labuma sirdij tik sāpīgs ļaunuma sirds tuvums. Ne smaidis, ne piespiesta ļaunuma grimase nenoslēps

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

sirds izstarojumu. Labuma apstiprinājums sirdī nebūt neizslēdz taisnīgu sašutumu, bet īgns uzbudinājums pieder ļaunuma sfērai. Tikai traukšanās uz Hierarhiju spēj nostiprināt robežas starp daudzām izjūtām.

33.

Meklējiet un pievienojoties visam cēlam, izsmalcinātam savā matērijā. Nerunāju tikai par lietām, bet arī par cilvēkiem. Arī starp cilvēkiem neizvēlieties tos, kas meklē tikai materiālās vērtības. Bet starp garīgumu atzinušiem mazvērtīgi būs tie, kas tieksies uz rupjām izpausmēm. Ne tie būs pirmie, kas tuvosies sirds valstībai. Varbūt citi, kas nav redzējuši Smalko Pasauli, bet savā sirdī to izpratuši, aizsteigsies priekšā magiem un zintniekiem. Iekšējās acs apstiprinājums un uguņu atvēršanās atkarīga no apziņas izsmalcinātības; tikai šie vārti ir vistuvāk sirds valstībai. Mazticīgie, kas vēlas ielikt pirkstus Gaismas Vārtīs, nevar apvērt savu sirdi zibenīgai atziņai. Patiesi pārbaudiet visu esošo! Bet bez sirds starojuma šie pārbaudījumi būs kā vakardienas plēnēšana.

Sirds izziņa nav abstrakts vārds. Kas nespēj izprast šo izsmalcinātību, kā gan tas apjēgs Smalkās Pasaules augstākos slāņus? Kā gan ceļinieks bez šīs garīgās izziņas ieies un uzņems smalko Ēteri, kas baro augstāko ķermeni? Nederēs rēgu pazišana, kuri savā aizsegā ievīsta trūdēšanu.

34.

Pat vissirmākā senatnē cilvēki izprata sirds nozīmi. Viņi uzskatīja sirdi par Dieva Mājokli; viņi zvērēja, uzliekot roku uz sirds. Pat vismežonīgākās ciltis dzēra sirds asinis un ēda ienaidnieka sirdi, lai sevi stiprinātu. Tā viņi apliecināja sirds nozīmi. Bet tagad, augstas kultūras laikos, sirds pazemota fizioloģiska orgāna stāvoklī. Senie dzēra no ienaidnieka galvas kausa. Svēto rituālu Kausus izgatavoja no pakauša kaula. Tie, kas zināja par zvana centru, saprata, ka magnētiskais kāpinājums pārveido kaula vielu. Bet tagad tikai smejas par spēcīgajiem dziedniecības līdzekļiem. Visnevērtīgākais izgudrojums pievelk neskaitāmus patērētājus, bet stiprākās ķīmiskās laboratorijas aizmirstas. Un tomēr, triju dabas valstu dabiska savienošana dod visspēcīgākos savienojumus. Vispirms jāatgādina sirds kā pasaulu savienotājas nozīme. Vai sirds uguns nav pati izplatījuma uguns?

Var ļoti labi saprast pastāvīgu, senajiem piedēvētu saskarsmi ar tālajām pasaulēm, kuru magnētisms atnes nesveramu spēku. Bet vai gan sirds nenojauš vissmalkākās vibrācijas?

35.

Protiet atšķirt spriegumu no noguruma. Daudz līdzības šajos dažādos stāvokļos. Jānojaus, kad derīgi tos izbeigt pārnesot uzmanību uz citu centru. Šeit sevišķi piemērojams zelta līdzsvars. Cik daudz Smalkās Pasaules nogurušo gaida šo stāvokli! Ne tikai ļaunie, kas arī atbilstoši sasprindzē gribu, bet ļoti daudzi bezpersoniskie atmiesotie pūlas piekļauties sirds magnētam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

36.

Kā pasargāt cilvēkus, ja tie paši nevēlas turēties pie glābjošā pavediena? Noturēšanās pareizā virzienā jau ir uzvara. Mūsu palīdzība ir gatava plūst, ja vien būtu kam un kur. Kas gan spēs Mums palīdzēt ar savu tiešo un vienkāršo traukšanos? Sirds spēj rast šo vadu uz pareizo ceļu.

37.

Kad aicinu traukties pie Manis, tas nozīmē, ka kaujā radies draudošs moments un ir vajadzīga sīžu apvienošanās. Nav iedomājama pilnīga uzvara Bezrobežībā, bet tikpat neiespējama ir arī sakāve. Ārsts bieži pārnes sāpes citā vietā, lai pārliecinātu par to relativitāti, bet sadarbībai tāds piemērs lieks. Kad aicināti lielāka plāna cēlāji, relativitāte atmetama. Kad draudoša stunda – sāp sirds. Varam iedomāties daudzus iemeslus, bet ilgu bargums smeldzes un satrauktības pamats ir viens, proti kaujas bargā likteņtiesa! Neiespējami iedomāties kauju kā augšupeju bez kavēkļiem. Lai vienmēr esam sardzē un aicinām līdzstrādniekus stāties ciešās rindās.

38.

Neapmierinātība ir Smalkās Pasaules kādība. Tajā saskatāma mūžīgā kustība, jo bez šīs kustības nevar pacelties augstākās pasaulēs. Var apmierināt un piesātināt kuņģi un muskuli, bet kas piesātinās sirdi? Pat Augstākās Gaismas skatīšana pildīs ar sajūsmu, bet ne ar pārsātinājumu. Liesmainā sirds, nepiesātināmā sirds, visas pasaules sāpes tevi tikai cels! Migla, kas aizklāj pārsātinātās acis, pārvērtīsies degošas sirds liesmas mirdzumā. Sargāsim ugunīgo dārgumu. Paskaidrosim tautām sirds vērtīgumu. Pārcilāsim atmiņā visas ceļā vajadzīgās zīmes. Neaizmirsīsim, ka ir pareizi atcerēties – “arī tas pāries”. Strauja kustība nekad neatgriezīs agrākajā vietā.

39.

Daudzus sirds stāvokļus atzīmējuši tautas novērojumi, no mīkstsirdības līdz cietsirdībai, bet reti atzīmēta ugunssirdība. Un tomēr tieši šī kādība var nodarbināt un pievērst mūsu uzmanību. Ir grūti neizbīties melnās sapulces priekšā, bet neviens nepārspēs ugunīgu sirdi. Lai izgudro visādus draudus, bet viens Gaismas pilārs apgāzīs visu tumsu.

40.

Lai viss tiek darīts Labumam. Lai ikviena darbība pašķir ceļu jaunam sasniegumam. Lai doma par derīgumu pavada katru rīcību. Lai līdzīgi Skolotāja spilgtajam Tēlam visā atspoguļojas labuma pavēle. Nešķirama no Labuma ir Mācība par Sirdi! Kas gan cits, izņemot sirdi, attaisnos vai nosodīs nodomus? Ar uguni gūta sirds šķīstība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

41.

Ar gribas pavēli iespējams izmainīt pulsu. Iespējams gandrīz apturēt sirdi. Iespējams izdarīt dažādas psihofizioloģiskas darbības, bet ja jautāsit – kā rīkoties tagad? Teikšu – vērsiet sirdi augšup. Iedomājieties sirdi, it kā kausā liesmaini paceļoties. Tā pāri fizioloģiskām funkcijām, liksim sirdij tiekties augšup uz Hierarhiju.

42.

Jūs paši, sev nemanot, runājat simbolos un konvencionālos izteicienos, tāpēc nebrīnieties par simbolu nepieciešamību kosmogonijā. Sirds valoda ir visaugstākā elpošana. Neapgrūtināsim to ar liekiem vārdiem.

43.

Sirds alkas pēc tālajām pasaulēm rada īpatnu ilgu smeldzes veidu. Daudzu mūžu pieredzes bagātās sirdis nespēj ietilpt pašreizējā zemes aurā. Un viņu pieredze apstiprina Mācības saucienu paplašināt apziņu.

44.

Tornis balstās iz izturīga, klintī iestiprināta pamata. Vīrišķības tornis balstās uz nesatricināmas sirds klints apstiprinātas apziņas. Bet ar ko lai sirds sevi pārbauda? Tikai ar Hierarhiju. Lai sirds iemācās sarunāties ar Skolotāju. Līdzīgi senatnes Vecajiem, lai sirds pazīst tikai saskarsmi ar Valdoni, lai nekas necīgs neiejaucas sirds sarunā ar Augstāko.

Kā dārgums jāglabā šī saruna ar Skolotāju. Kas izpratis šīs saskarsmes apslēpto nozīmi, tumsai vairs nepadosies. Cik ļoti jāšargā sirds, lai nepārrautu sidraba pavedienu! Nekas tad vairs nespēj to saliedēt. Var atdot visu līdzietību, bet pavedienu kaļ no daudzām kādībām. Kā senatnes attēlus lēja no daudziem metāliem, tāpat arī pavediena stiprumu veido daudzas kādības. Bet sirds brīnišķā saruna ar Skolotāju ir tā ēze, kurā kvēlo varenā Uguns.

45.

Ir iespējams domāt ar smadzenēm vai ar sirdi. Varbūt bija laiki, kad cilvēki aizmirsu sirdsdarbu, bet tagad ir sirds laiks, un mums jākoncentrē mūsu tiekšanās šajā virzienā. Tā, neatbrīvojot no darba smadzenes, mēs esam gatavi atzīt sirdi kā virzītāju. Cilvēki izdomājuši sirdij daudz ierobežojumu. Sirds lietas tiek izprastas šauri un pat ne vienmēr šķīsti. Visa pasaule mums jāievada sirds sfērā, jo sirds ir esības mikrokosms. Kas negūs iedvesmu sirds dziļajā jēdzienā, tas mazinās pats savu nozīmi. Mēs novēlam izvairīties no īgna uzbudinājuma, bet vienīgi sirds cēlums pasargās no īgnā uzbudinājuma indes. Mēs runājam par ietveri, bet kur gan ietverošais okeāns, ja ne sirdī? Mēs atceramies tālās pasaules, un nevis smadzenes, bet sirds spēj atcerēties Bezrobežību. Tālab nenoniecīnāsim to, kas mums dota kā Svētdevas tvertne.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

46.

Izkopta sirds izraisa savdabīgu visu jutekļu aktivitāti. Oža, dzirde, redze, garša darbojas nepārtraukti. Nav klusuma, jo apklustot zemes skaņām, sāk atlidot Smalkās Pasaules atbalsis. Nav mirkļa bez smaržas, jo pat visdzidrākais gaiss pilns aromātu, nav optiska tukšuma, jo Smalkās Pasaules gaismas nepametīs ne vaļēju, ne pat arī aizvērtu aci. Vai gan pati visdzidrākā debess nav pilna veidoliem? Tāpat nav iespējama arī garšas bezdarbība, kad pats cilvēks ir visspēcīgākā ķīmiskā laboratorija. Attiecībā uz tausti jūs paši zināt, cik lielā mērā Smalkā Pasaule spēj pieskarties. Tādā veidā, neaizejot no šīs Pasaules, sirds mūs dara par daudzu smalko izpausmju līdzdalībniekiem. Bet ja kāds kategoriski apgalvos, ka pastāv absolūts klusums, tad neuzskati viņa sirdi par izkoptu.

47.

Stāsta, ka kāds Jogs sprieguma mirklī pacēlis trauku ar ūdeni un sadauzījis to. Kad tam jautājuši, kālab tāda iznīcināšana, viņš atbildējis: “Citādi sirds būtu pārtrūkusi”. Līdzīgas izlādēšanās mēdz notikt visos stāvokļos. Sirds spriegums mēdz būt tik varens, ka nepieciešami izdarīt izplatījumā kaut kādu darbību, lai sasprindzēto stāvokli atbrīvotu no sabiezinātās sfēras. Tādu sabiezēšanu spēj radīt tiklab ārēji, kā arī iekšēji cēloņi – līdzīgi kosmiskām perturbācijām. Tāpēc tik vērīgi jāseko mūsu sirds apstiprinājumiem. Tā tik spēcīgi izjūt un atbalso arī neredzamus procesus, ka, to uzklausat, būtu iespējams uzrakstīt veselu Neredzamās pasaules vēsturi. Ir grūta seismisko cēloņu salīdzināšana ar Smalkās Pasaules kataklizmām, bet sirdī atbalsojas arī tās.

48.

Jūs jau zināt, cik lēni pieaug apziņa, tikpat lēni pārveidojas arī apziņas mājoklis – sirds. Tālab jāpieņem, ka tas, kas nerūpējas par sirdi, negūs arī panākumus apziņas pieaugsmē. Tiesa, sirds savā būtībā nav šķirta no augstākām sfērām, bet šis potenciāls ir jārealizē. Cik lūzumu gan notiek sirdī, ko nav šķīstījusi augstākā domāšana! Liels daudzums vērtīgu sūtījumu pieņem kroplīgu apveidu vienīgi tādēļ, ka sirds palikusi novārtā. Tik daudz labāko, smalkāko lēmumu un izjūtu neuzņem novārtā atstātā sirds! Vai gan ļaunprātība neievīs līgzdu aptraipītā sirdī? Neuzņemsim šos vārdus kā abstraktu pamācību, - jāaudzina sirds. Nedrīkst attīstīt smadzenes, neizsmalcinot sirdi. Senā metafizika un mūsdienu Psiholoģija mēģina izprast sirdi, bet kā gan lai izprastu sirdi disciplīna, kurā vārds sirds nemaz netiek minēts!

49.

Vajag ieviest īpašu mācību priekšmetu – Sirds zinātne. Visvienkāršākā kalpone jau apjēdz, cik saldi ir runāt par sirdi; liktos, ka zinātniekam vēl vieglāk būtu paplašināt šo jēdzienu. Cilvēces vēsture vien jau dod salīdzinošu smadzeņu un sirds darbinieku tabulu. Vai šie varoņdarbi un pašreizējais varoņu tēli neliecina par vislabāko sirds pilnveidību?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

50.

Psihiskās enerģijas traukšanās spēj izsaukt it kā konvulsijas pirkstu galos; labi saprotams, ka psihiskās enerģijas verdošā lava līdzinās vulkānam. Tālab nepieciešama izcila uzmanība. Kad man lāsēm ritēs sviedri, noslogojiet Mani vēl vairāk.

51.

Ilgu smeldze ir Armagedona atbalss, sadursmes spēks nevar nenomākt sirdis. Palūkojieties ap sevi, vai daudz prieka ieraudzīsiet? Var pamanīt, kā apsīcis smaids. Nebrīnieties, pat nekompetentie nojauš nospiešību, lai gan nezin par smagajiem cēloņiem. Daudzi vārdos gan noliegs, bet sirds tomēr izjutīs smagumu. Sirds izkopšana, ļauj uztvert daudzas smalkās parādības, piemēram, smalkā ķermeņa rokas skārienu, kā arī daudzus sāpju brīdinājumus.

52.

Kad nojaušas traukšanos un gaidas, neattieciniet tās uz tuvākajām dienām. Bieži jūs izjūtat, ka tiek likts pamats nepieciešamam apstiprinājumam. Šādai jūtīņai nav nekā kopēja ar rītdienas veiksmi, gluži otrādi, tā norāda, cik noteikti augstākais jau veidojas. Cilvēki parasti cieš no savas nesamērības. Bieži tie ar saviem iepriekš tīšiem spriedumiem nodomātiem lēmumiem) traucē jau nobriedušo notikumu plūsmu. Mierinājumu nenesīs rītdiena, bet gan daudz lieliskāki termiņi. Bet jūtīņa ir pareiza.

53.

Jau sākot domāt par tādiem priekšmetiem kā astrofizika un astroķīmija. Šķiet ir laiks padomāt, kā šīs varenās iedarbības ietekmē cilvēces dabu! Drīz sāks tuvināt tālo pasaulu varenās sviras dzīves uzlabošanai. Bet pie visas iespējamās bagātības tomēr vajadzēs visam pievienot sirds elementu. Sirds smalko enerģiju izpausme transmutē staru ķīmismu. Nav iespējams iedomāties ķīmisko laboratoriju bez sirds līdzdalības. Kad cilvēku doma atzīs mirdzošo spēku sirdi nevis kā egoistisku personīgu aparātu, bet kā vidutāju ar smalkajām enerģijām, dzīve nekavējoši sāks nolemtu pārveidošanos.

54.

Daži cilvēki sajūt savu sirdi kā kaut ko no sevis atdalītu. Tāda sajūta var būt ļoti noderīga sirds savienojosās substances attīstībai. Kad vēlaties, lai sirds transmutētu kādu iedarbību, tad, vispirms, šis uzdevums – apzinīgi jāpārnes sirdī, tad arī manīsiet, ka sirds būs jūtama, kā kaut kas svešs. Ne sāpes, ne spiediens, bet patstāvīga aparāta izjūta apliecinās sirds klātbūtni. Un citādi arī nevar būt, ja sirds uzsūc svešas ietekmes, lai tās pārstrādātu un novērstu visas sistēmas saindēšanu.

55.

Visu veidu pranajama savā būtībā ir virzīta uz sirds uguņu iedegšanos. Protams, no tiem daudzajiem, kas pielieto pranajamu tikai ļoti nedaudzi gūst pozitīvus rezultātus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Kāds tam iemesls? Protams, neapzinīga attieksme pret sirdi. Tiek izdarīts komplicēts vingrinājums, un apziņa pievēršas ķermeņa kustību aprēķināšanai vai secībai, citiem vārdiem – ārējiem materiāliem paņēmieniem. Bet nekādi zemes aprēķini neiededzinās sirds talismanu. Bez saules nav saules enerģijas, tāpat arī sirds neiedegas bez tiekšanās uz centru. Ir vieglāk iededzināt sirdi trauksmē uz formu nekā paļauties uz materiālām aplēsēm. Pranajama, protams, tika gudri ievesta kā palīg līdzeklis seku paātrināšanai. Bet cik ātri sirds mantrams zaudēja nozīmi, tāpat arī pranajama izvērtās mehāniskā līdzeklī pret iesnām. Tālab atcerēsimies svēto sirdi, kā ceļu uz fokusu.

56.

Nav iespējams iedomāties, kāda kauja norisinās! Savējie bieži nepazīst savējos, jo klusē sirds. Ne velti sirds Mācība tik nepieciešama nākotnes dzīvei. Kā citādi pāriesit pasaulu robežas?

57.

Ir teicami pārlicināt sevi, ka sirds nav mūsu orgāns, bet gan dots vienīgi augstākai satiksmei. Varbūt, ja cilvēki sāktu uzskatīt sirdi kā kaut ko no augšienes lemtu, tie izturētos pret to daudz saudzīgāk.

Kāds eremīts izgāja no savas vientuļmītnes ar vēsti, sacīdams ik pretimnācējam – “tev ir sirds”. Kad tam jautāja, kāpēc tas nemin žēlsirdību, pacietību, atdevību, mīlestību un citus cēlus dzīves pamatus, viņš atbildēja – “Kaut tikai sirdi neaizmirstu, viss cits nāks pats no sevis.” Patiešām, vai varam griezties pie mīlestības, ja tai nav mājokļa? Un kur gan iemājos pacietība, ja tās mitekļis aizslēgts? Tālab, lai nepielietotās svētdevas nedarītu ciešanas, vajag radīt tām dārzu, kas atdarīsies sirds izpratnei. Nostiprināsimies uz sirds pamata un aptversim, ka bez sirds mēs esam pazudušas čaulas.

58.

Kas mīl puķes, tas ir uz sirds ceļa. Kas pazīst traukšanos augšup, tas uz sirds ceļa. Kas tīri domā, tas uz sirds ceļa. Kas zina par augstākajām pasaulēm, tas jau uz sirds ceļa. Kas nobriedis bezrobežības, tas jau uz sirds ceļa. Tā aicināsim sirdis apjēgt Avotu. Ir pareizi izprast, ka sirds būtība pieder tiklab Smalkajai, kā arī Ugunīgajai Pasaulei. Pasaules iespējams apjēgt ar sirdi, bet ne ar prātu. Gudrība ir prāta pretstats, bet nav liegts izdaiļot prātu ar gudrību.

59.

Jūtas vienmēr ņems pārsvaru pār saprātu. Tas jāpieņem kā neapšaubāma patiesība. Tālab, kad runājam par sirdi, mēs apstiprinām jūtu cietoksni. Bet cik tādas sirds jūtām ir kārtības. Mācība par radošām jūtām ir domu jaunrades izzināšana. Nesaskaldīsim jūtu sfēru, jo tā ir viens vienīgs ziedošs lauks. Mēs pazīstam jūtu sajūsmu, bet kur gan ir kailā saprāta augļi? Saprāts nespēj radīt, ja tam nedod sēklu sirds. Tālab, kad runājam par sirdi, mēs runājam par Daiļumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

60.

Ieskatu, var virzīt parasto ikdienas dzīvi sirds gultnē, bet vienīgi pazīstot pamatlikumus. Tā Es apstiprinu stiprās un daiļās uzbūves būtību.

61.

Lai tuvotos sirds metodei, vispirms jāiemīl sirds pasaule vai pareizāk – jāiemācās cienīt viss, kas saistīts ar sirdi. Daudzi nepavisam nespēj iedomāties atšķirību starp smadzenēm un sirds ceļu. Grūti šiem smadzeņu ceļa gājējiem pieņemt augstākās pasaules. Tāpat tie nespēj aptvert Smalkās Pasaules priekšrocības. Smalkās sfēras atbilst sirds stāvoklim.

62.

Var lūgt cilvēkus kaut vai retumis padomāt par sirdi. Vispirms jāierosina vispārējā vērtībās šajā virzienā. Nav iespējams noturēt planētu tikai simts sirdīm. Vajadzīgs, lai cilvēki, kaut daļēji pieņemtu sirdi kā dzīves vadītāju.

63.

Apspriežot sirds audzināšanu, var rasties Šķietama pretruna. Vieni kategoriski prasa saudzīgu attieksmi pret sirdi, bet otri atcerēsies Manus vārdus – “Noslogojiet Mani stiprāk!” Vairogs vajadzīgs pret ikvienu ļaunprātību, bet stiprāk jānoslogo Dižā Kalpojuma vārdā. Tāpat enerģiju Kalpošanai vajag kāpināt, jo tā pieaug kāpinājumā. Daudzi apskauž visu, kas nāk no nomāktības, jo ir sevišķi aizvainojoši, ja uzskata pat tumšie spēki tos neievēro. Bet nedaudzcie ciena kāpinājumu kā radošās enerģijas attīstītāju. Slepavības nodoms, protams, neizsauc spriegumu. Tāda uzbrukuma iznīcināšanai vajadzīgs ugunīgs bruņojums. Par tādu bruņojumu jāparūpējas ikvienam karotājam. Tā nebūs izvairīšanās no cīņas, bet gudra taupība. Sirds noslogošana un saudzība – nav pretrunīgas. Jābūt gatavībā pret visādiem uzbrukumiem un tālab vajadzīga kustīga domāšana.

64.

Novērojot sirds darbību, caurmēra prāts sadursies ar daudzām neskaidrībām. Tā arī tam liksies savādi, ka pat izsmalcināta sirds bieži visai maz atzīmē varenākos notikumus, bet spēcīgi atbalso samērā sīkas norises. Pamatojumu daudz, kā ārējo, tā arī iekšējo, tikai tie gudri jāizprot. Jāievēro visas strāvu pretestības. Bet no otras puses – jāizprot arī visi karmiskie nosacījumi, kas spēj palielināt vai pamazināt transmisiju. Nevajag noskumt, ja likums nesaskan ar nedzīvo burtu. Gluži otrādi, neparedzētu apstākļu daudzveidība dara bagātākas jaunu novērojumu iespējamības. Pat skolās var jau vingrināt mazājo uzmanību. Tie bieži būs godīgāki un rosīgāki par pieaugušajiem, ja vien pie tiem vērsīsies ar aizraujošo priekšlikumu, veltīt vairāk vērības savām izjūtām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

65.

Visās rasēs un visos laikos ir pastāvējis sirds kults. Pat mežonis aprīdams dzīvu sirdi uzskatīja to par augstāku spēku, tādējādi savdabīgi parādīdams godu sirdij. Bet mūsu laiks gluži aizmirsis un atmetis Mācību par Sirdi. Sirds vajadzīga jaunai izpratnei. Jābūt gataviem, ka izvirzot sirdi kā tīri zinātnisku faktoru, radusies sevišķa apsūdzība māņticībā. Sevišķi centīsies nelabojami profesionāļi, lai aizsargātu savu nabadzīgo eksistenci. Tālab jāzin, ka cīņa par sirds izpratni būs sevišķi sīva. Tumšie spēki aizstāvēs smadzenes, pretstatot tās sirdij. Protams, tas radīs tikai izkropļojumu. Kājai ir svarīgas funkcijas, bet tas nenozīmē, ka barība jāievada mutē ar kāju. Tā, vispirms, jāievēro lietderība.

66.

Ne tikai vibrācija, bet arī sirds substance ierosina jaunradi. Šī pati enerģija ir augstu vērtējama vissīkākās dzīves izpausmēs. Tālab dzīve, pat savās sīkās izpausmēs, rada daudz grāmatu cienīgu brīnumu. Tā tiecoties fiziskās Esamības virzienā neizbēgami padziļinās arī uzmanība pret sirds norisēm. Sirds Mācība ir parādību cēloņu Mācība. Senatnē Mācību iesāka ar rokas uzlikšanu uz sirds. Pie tam Skolotājs jautāja – “vai tu dzirdi?” Un māceklis atbildēja: “dzirdu”. Tur pukst tava sirds, bet tas ir tikai pirmais klauvējiens pie Dižās Sirds Vārtiem. Ja tu neuzklausīsi savas sirds pukstus, tevi apdullinās Dižās Sirds puksti”. Tā vienkāršiem vārdiem tika dota Pavēle, tā caur sevis pazīšanu tika radīts ceļš uz Bezrobežību. Bet vai tiešām mēs neesam aizgājuši tālāk par senajiem un neesam varējuši iedomāties trīsu ceļu, mūžīgās kustības ceļu? Jūs pareizi esat atzīmējuši, ka kustības potenciāls ir pilnveidošanās ķīla. Tāpēc statika bez sprieguma un traukšanās necels augšup cilvēces domu.

67.

Cilvēki uzskata Sirds Mācību par visnepamatotāko, bet vai iespējams sirds enerģijas plūdumu saprast kā kaut ko okultu? Gluži otrādi, nav nekā noteiktāka par sirds pukstiem. Smalkjūtīga sirds ierosina apziņas atjaunošanos. Paudiet kaut cieņu pret Sirdi tās darbā.

68.

Senatnē uzsvēra ieradumu nomaiņas derīgumu. Staigāšanai pa dažādām zemēm starp citu piemīt arī tā īpatnība, ka pieradina pie visādiem apstākļiem. Cilvēks, kas iepazinis daudz tautu sirdis, nenomaldināsies arī Smalkās Pasaules drūzmā. Tā, protams, ir viena no apziņas attīstības mehāniskām metodēm, apziņas pamatnostiprinājumu veiks sirds.

69.

Ieteicu turēt sirdi gatavībā izpildīt Skolotāju Pavēli. Dažreiz vajadzīga kustība, ko nevar izpaust. Kalnu ceļus ejot nedrīkst iet ne pa labi, ne pa kreisi, bet vienīgi taisni;

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

nevar lekt bezdibenī, nedz arī uzrāpties uz stāvas klints – ceļš tikai viens, un no augšas redzams uzdevums.

Mani padomi līdzinās tēva atvadvārdiem aizejošam dēlam – ceļiniekam. Ceļa somā jāliek lietas katram dzīves gadījumam, bet visapslēptākā vietā būs ielikta sirds un vēl ilgi saukšu aiz viņa: Galvenais – sargā apslēpto!

70.

Ilgu smeldzes viņus izraisa nevis šķietamie cēloņi, bet kauja. Kā kareivjiem, kas allaž patur acis karogu, tā vajag tiekties uz Mums.

71.

Velti cilvēki domā, ka Augstākais Gars kļūst nejūtīgs pret sīkām nodevībām, gluži otrādi – jūtīgums pieaug reizē ar sirds šķīstīšanos. Protams, reizē ar to pieaug arī sirds spēks, bet jūtīgums nespēj izvairīties no saindēšanās ar apkārtnes ļaunumu. Tādējādi šķīstīšanās ceļu nevar nosaukt par notrulināšanos. Jāapzinās, cik daudz vieglāk ir piekļūt šķīstītai sirdij. Tālab starp mistēriju jautājumiem bija viens – “Vai proti nebaidīties sāpju?” Sirds pazīst pasaules sāpes, bet tā pazīst arī pārzemes starus. Nav viegli atklāt šos starus, bet toties zinātnieki šķīstas sirds tuvumā var izjust sevišķus kosmiskus starus. Ne velti šķīstu sirdi dēvē par virsotni. Tā daudzos eksperimentus iespējams izmantot šķīstītu sirdi, pie kam, protams, nevajag sasist šo dārgo trauku. Var teikt, ka siržu postītāju karma ir ļoti smaga.

72.

Kad Es runāju par sirdi, var saprast, kāpēc Mēs pirms kaujas atgādinājām Hierarhiju, bet kaujas laikā apstiprinām sirdi. Patiesi, tikai ar sirdi uzvarēsim.

73.

Rietumu zinātnieki iedvesmojot dažkārt pielieto arī sirds enerģiju, parasti to nemaz neapzinoties; tad hipnoze kļūst sevišķi spēcīga pat neiemidzinot. Tā garīgā ziņā visam jāpieliek klāt piliens sirds enerģijas. Tas jādara apzināti. Ir iespējams pierunāt sirdi darboties. Tādas sarunas ar sirdi nav jāuzskata par bērnišķību. Kā darbojas apzināta lūgšana, tāpat mēs liekam sirdij koncentrēt enerģiju – tas arī būs sasprindzināts loks. Kad sirds uguns pie katra skāriena mirdz un liesmo, tad arī sirdi var piesaukt klusējot. Bet audzināšanas sākumā jāizmanto sarunu ar mūsu centru – kā taisnīgi var nosaukt sirdi.

74.

Populārā elektriskā eksperimenta korķa cilvēciņi visvairāk atgādina cilvēkus bez sirds. Strāvu iespaidoti tie spējīgi uz laiku atdzīvoties un pat pacelties augšup, bet tiklīdz strāvu pārtrauc, korķa būtība ņem pārsvaru un sastingst atkal bez dzīvības. Bet vai tad tikai strāvas ietekmē būtu jānolaižas cilvēklīdzībai? Sirds, ja tā atvērta, virza augšup. Mēs neesam nekromanti, lai atdzīvīnātu bezdvēselīgos ķermeņus. Sirds

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

strāvai vajag nemitīgi un pastāvīgi tiekties augšup un tad sastapšanās dzirkstele ar Hierarhisko strāvu būs svētīga.

Tiesa, dažreiz nākas speciālu uzdevumu vajadzībām atdzīvināt arī korķa cilvēkus, bet viņu darbība būs tikai pārejoša, bez īstas augšupejas sekām. Ir skumīgi redzēt korķiskos lēcienus un paredzēt pazemojošo krišanu. Skumji arī zināt, ka tos pacelt ir veltas pūles, bet sirds ir dota ikvienam visā tās bezrobežībā. Tik daudz, tik daudz jau pārdzīvots, ka ir drausmi ķerties pie korķīgās mētāšanās! Tāpēc padomāsim vēlreiz par svētīto, nemitīgo augšupeju, kad pilnīgi iespējams uzticēties tādai sadarbībai. Vienīgi tādā kopīgā darbā iespējams pierast un iemīlēt parādību daudzveidību. Retie spēj to saprast, jo kosmiskā daudzveidība biedē nenorūdītu sirdi. Bet kā aizsegsimies no tik apbrīnojamas daudzveidības? Kā iemīlēsim to un uz visiem laikiem darīsim galu šaurās domāšanas žogiem? Stādīsim pretī sirdi kā vairogu. Vairogs taču tika turēts ar kreiso roku. Tādēļ izpratīsim sirdi kā bruņojumu.

75.

Vispārējā apmācībā mēs izpratīsim to cilvēku paveidu, kas ņirgāsies, pieminot sirdi. Viņiem tā ir vai nu bērnišķība, vai arī vēl kas ļaunāks, tie domā, ka vienīgi tiem ir sajēga par sirdi, tātad secinājums – “mūsu sirds, bet nevis jūsu.” Tādējādi nemainīgā, universālā sirds izvērtīsies privātīpašumā. Tālab arī aptversim, kur nevajag pat piekļaut. Ikvienas sirds nonievāšana ir Patiesības gara nopelšana.

76.

Vadības galvojums spēj dot to kolektīvo spēku, kādu kaujas laukā var ietvert karavadonis. Pieredzējušu karavīru nemulsina veiksmes svārstības. Pulsācija ir katrā augšanas procesā, līmenis tikai kustības trūkumā. Tāpat arī dzīvai sirdij nav līmeņa. Bet kosmiskā sprieguma laikā ieteicams sirdij nepārpūlēties. Vienatnē sirds saite ar kosmisko pulsu ir acīm redzama. Visuma sirdi iespējams uztāstīt laboratorijas ceļā.

77.

Ikviens izmisums jau ir robeža. Sirds ir Bezrobežība.

78.

Var dot arī otru pierakstu par sirdi, bet lai vispirms kā draugi tā naidnieki nostiprinās nobeigtās pazīmes. Katrs pēc sava ieskata, gan draudzīgi, gan arī naidīgi smels padomus par Sirdi. Bet ja viņam iekritīs prātā doma par esamības vērtību, tas būs jau sev palīdzējis.

Pagaidām pievērsīsimies Ugunīgās Pasaules pamatam, pakāpeniski iemācīsimies tam tuvoties svētīto un priekā.

79.

Vispilnīgāko mašīnu spēj apturēt vissīkāmais akmentiņš; jo izsmalcinātāka tā, jo katrs svešķermenis izjūtamāks. Vai gan tas pats nenotiek ar sirdi? Tāpēc tik ļoti jāargā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

sirds strāva. Kad strāva tiecas augšup, tad daudzi sīki sūtījumi mēģina šo strāvu traucēt. Ne vien apzinīgi un kaitīgi sūtījumi, bet arī haotiski puteklīši cenšas aizkavēt strāvas tiekšanos augšup. Bet, ja mēs to zinām, tad mūsu apziņa nelūgtos viesus nepielaidīs. Bet jābūt sardzē no mazākā līdz lielākajam, lai naidnieki nepārrautu pavedienu. Vismazākā neuzticēšanās vai nožēla jau pazemina strāvas pakāpi. Pie tam ir arī vēl cits ļaunums. Ja kontakts nodibināts, tad, vienai nevirzoties, arī augšējā strāva kļūst nevienmērīga. Jāsaprot, ka šāds strāvu traucējums daudzējādā ziņā ir bīstams. Jo šīs strāvas taču atbalsojas visos nervu centros. Katra svārstība iznīcina vairāku centru darbu. Tāpēc tik rūpīgi jāizturas pret sirds strāvām.

80.

Ir pareizi atturēt no spiritisma. Tumšie izvēlējušies šo ceļu, lai ielavītos un sētu ļaunumu. Iespējams par visu domāt skaidri, bet juceklīga apziņa visā atrod iegastu aptumsumam. It sevišķi tagad jāizvairās no visādiem neskaidriem ceļiem. Visā trauksmībā jāiet uz Gaismu. Apliecinu, ka tagad jānostiprina sirds, jo laiks ir indīgs.

81.

Tur, kur smadzenes rod pastiprinājumu noliegsmē, tur sirds, kaut arī kautri, tomēr notrīs priekā, nolēmumam tuvojoties. Cilvēkiem, kas iebilst pret jaunradī, parasti nav nekā ko likt tās vietā. Tieši šādi oponenti, pirmie sekos Valdonim. Čukstēs par nepiešķiršanu, bet diezgan pareizi izpildīs Pavēles. Viņi pieņems Hierarhiju ne tikai savas verdziskās dabas dēļ, bet savas sirds spiesti. Sirds norādīs, ka briesmu brīdī jāievēro līdzsvars. Tāpēc lai šādas rēgu balsis nesamulsina Vadoni.

82.

Vai cilvēkiem jāzin par visām briesmām, kādas viņu tuvumā? Var iztēloties cilvēka stāvokli, kurš zina, cik skorpionu un čūsku ap viņu, cik nāvīgu mušu un zirnekļu viņa tuvumā – radīsies bēdīgs stāvoklis. Sevišķi bīstami, ja cilvēks zina par šīm briesmām un tomēr tuvina tās. Tāpēc apgūstama jūtziņa, kas ved pa visdrošāko ceļu un neapgrūtina ar liekām slodzēm. Ugunīgo sākotni, kas mājā jūtziņā, sauc par glābiņa spārnēm.

83.

Iztēli stimulē ne vien pagājušo dzīvju atmiņas, bet arī tagadnes darbība. Kad gars piedalās Tālajā Pasaulē, vai Smalkajā Pasaulē jeb Astrālajā, tad pārdzīvojumu atmiņas bieži atbalsojas kā iztēle. Zinātnieki bieži saņem formulas vai virziena norādījumu tieši caur saskari ar Smalko Pasauli. Ar domu un tiekšanos iededzina Smalkās Sfēras, bet tikai gars, kam piemīt sintēze, ne vien ņem no “kausa” dārgumu glabātuves, bet viņš ir patiesais Kosmisko Spēku līdzstrādnieks. Cik daudz neremdināmajai iztēlei neizskaidrojamu cēloņu, un cik daudz sirds ilgu smeldzē neizskaidrojamu izpaušmju! Parasti, ja spēki tiek izlietoti celtniecībā, un gara dalāmība ir aktīva, sirds ilgu smeldze ir neizbēgama. Turklāt sirds ir visspēcīgākais palīdzības rezervuārs citiem. Spilgti ir cildeno svētvaroņu mēri, kas savām strāvām ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

piesātinājuši gan tālo, gan tuvo. Agni Jogs ir tāds spēcīgs piesātinātājs. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iejūtīgi un saudzīgi izturēsimies pret tiem, kas pazīst ugunīgo ilgu smeldzi.

84.

Patiesi, tikai sirds spēj iedziļināties visās darbībās, visos nodomos, visā būtībā, pierādot izzināšanu. Lai iedziļinātos Ugunīgajā Pasaulē, sevišķi vajadzīga sirds izzināšana. Tikai tas avots, kas tiecas uz Patiesības pamatiem, spēj dot Kosma īstās uzbūves jēdzienu. Tikai tas avots dod pilnīgi pareizus spriedumus, kas piesātināts ar smalko enerģiju uguni. Savu spēku nostiprināšanai Augstākās Sfērās, ir nepieciešams kāpināt sirds spēkus, jo nav citas Ugunīgas īpašības, kas varētu atvietot šīs enerģijas. Sirds tik spēcīgi virza gan uz smalkajām enerģijām. Visas Augstākās Sfēras tiek sasniegtas ar sirds spriegumu. Šis sakrālais trauks spēj atvērt visas radošās, augstākās sfēras. Sirds enerģijas nav atvietojamas, tās, patiesi, ir Augstākās Gribas atspoguļojums! Sirds jaunradi var nosaukt par saulei līdzīgu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies izprast sirdi kā Pasauļu apvienotāju.

85.

Nekāda uztvere nav iespējama bez sirds tiekšanās. Protams, intelekts uztver, bet nesalīdzināma ir sirds iejūtīgā ietekme. Tieši, kad sakām, ka pazibēja doma, tas nozīmē, ka sirds pierādījusi spilgtu atmiņu un uztveri. Protams, tikai smalkās enerģijas spēj saskarties ar smalko, tāpēc ar sirds gūstekni visātrākie sasniegumi. Piesātinātā sirds nodibina sakaru ar Ugunīgo Pasauli, jo tikai šis trauks spēj iegremdēties Ugunīgajā Pasaulē. Sirds tiekšanās kā jaunrades simbola izpratne, nesīs garam Ugunīgās Pasaules apstiprinājumu. Sirds nes Pasaules nastu. Sirds atbrīvo no zemes Nastām. To paturēsim prātā ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

86.

Tā sasprindzināta apziņa, kas izjūt kosmisko pulsu, pārraida savu pulsāciju ar gaišo domu palīdzību. Patiesi, varens ir Ugunīgais Pulss, kas raksturīgs ugunīgajai sirdij.

87.

Katra cilvēka garā mīt labuma sākotne, kas spēj piesātināt visu esamību, ja šīs Gaismas enerģijas apzinīgi ierosinātas. Gara celtniecību var kāpināt strāvas, ko izraisa labais vai ļaunais; atkarīgs no cilvēka, kā iedarbināt dažādās sviras. Katrs celtnieks var sev godīgi atzīties, kam viņš kalpo – garam vai matērijai? Protams, ir viegli pārlicināties, kādam uzdevumam izlietoti gara spēki. Katrs gars savā graudā zina patiesību, ko pauž klusās strāvas. Tādēļ šāda iedziļināšanās virza garu uz pareizu domāšanu. Jo vienības apziņa spēj atvērt visus aizvarus, kas nošķir cilvēku no Augstākās Patiesības. Gara Pasaule prasa izpratni. Tā katrs no sirds dzīlēm var izraisīt vissmalkāko strāvu. Vislabākais vads uz Ugunīgo Pasauli ir sirds dzīles, tajās slēpjas Kosmiskā Uguns.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

88.

Sirds trīsas izraisa prieku un sāpes. Kā lai netrīs sirds, ja tā zina pagātņi un nākotni? Kā gan lai nesāp ugunīgā sirds, ja tiekšanās ir jaunrade? Kā gan lai netrīs sirds, ja savās dzīlēs tā apzinās Kosma uzdevumu?

89.

Ugunīgā strāva spēj asimilēties tikai ar izsmalcinātu organismu. Tikai ugunīgā sirds spēj saskarties ar Kosma Sirdi.

90.

Ugunīgā sirds un gara fluīdi piesātina aizsargtīklu. Ugunīgie centri ir visspēcīgākā panaceja. Agni Jogs, kas nostiprinājies ugunīgās enerģijas spēka, pārvalda Gaismas spēku, tādēļ nebrīnīsimies, ja augstākās Uguns piesātinātā sirds nepazīst ne iečukstējumus, ne kārdinājumus. Tādas sirds fluīdi darbojas izplatījumā it kā šķīstītājas enerģijas. Smalko fluīdu strāvas piesātina milzīgus attālumus, spēcīgi izkļiedējot saspringtību. Piemēram, ja saules pinums saspringts, tad sirds sūta savas šķīstītājas enerģijas lielos attālumos. Piemēram, ja novērota prombūtne, tas nozīmē, ka gara dalāmība jaunrada. Pulsācija ekstremitātēs un sirdī nozīmē ugunīgo lādiņu sūtījumus. Izturēsimies iejūtīgi pret spēcīgā Agni Joga izplatījuma jaunrades dažādām izpausmēm. Šos kosmiskos sūtījumus apliecinājusi Mūsu Tara, kas uzņēmusies visu Daiļuma un Uguns varoņdarbu.

91.

Kosmiskā nots ugunīgi piesātina izplatījumu. Tā spēj saskarties ar sirdi tieši, tāpēc arī šīs strāvas ietekmē sirdi. Arī Mēs sadzirdam šo skanēšanu, tā vispirms atbalsojas sirdī un Mēs meklējam tās izcelšanos. Tā šīs izplatījuma notis arī Mūsos atbalso Pasaules ilgu smeldzi un prieku.

92.

Ugunīgo enerģiju visspēcīgākais Avots – Sirds nav vēl izpētīta kā virzītājā un jaunradītāja. Jāiedziļinās jaunrades būtībā, lai izprastu, ka sirds ir neuzvarama, ja iedegtas visas ugunis. Jāzin, ka radīt spēj tikai vareno enerģiju īstenais avots. Tāpēc sirds audzināšana jāsaprot kā visu uguņu iededzināšana. Katra patiesi augsta sirds izpausme ir atkarīga no augstāko enerģiju sprieguma. Ugunīgā sirds piesātina smalkos ķermeņus ar smalkajām enerģijām. Tās vibrācijas, kas nodibina Svēto sakaru starp Smalko Pasauli un Ugunīgo Pasauli, ir sirds ugunīgās vibrācijas. Patiešām, ceļā uz Ugunīgo Pasauli jātiecas izraisīt šīs sakramentālās sirds vibrācijas. Tā Sauļu Saule ir Sirds.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

93.

Visas enerģiju izpausmes būs radoši piesātinātas, ja to virzošais impulss nāks no sirds avota. To, kas Kosmā uzskatīts par Īsteno virzītāju, to sirds laboratorijā sauc par traukšanos. To, ko Kosmā sauc par Patiesības Avotu, to dzīvē sauc par sirsniību. Tas, kas Kosmā apvieno un rada, tas kas ugunīgi apstiprinājas dzīvē, ir sirds liesma. Izplatījuma ķermeņu apvienojums var nostiprināt kvēlo skaidro sirds stimulu. Ugunīgā Pasaulē apvienības spēks ir sirds stimul; tikai uguns spēj iedegt visas ugunis. Nevis pārdomāšana, bet izjušana dod gara atklāsmi. Tikai pārdzīvoto var izdzīvot. Tikai visās ugunīs iedegtā sirds spēj izprast augstāko dzīvības daiļumu. Nākotne ved pie šādas augstāko apvienību izpazīšanas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies iepazīt Esamības augstāko Likumu.

94.

Jo Ugunīgās Tiesības nav tas pilnveidošanās rēgs, par kādu cilvēce pieradusi domāt, bet gan ugunīga, visu sirds vitālo ugunu iededzināšana.

95.

Nostiprināsim pildīšanos ar garu. Pildīties ar garu nozīmē stāties tiešā saskarē ar Hierarhiju. Visdažādākie maģiskie paņēmieni, pat pati gudrā rīcība ir mēģinājumi nodibināt saskari ar Augstāko. Bet jaunā tuvošanās Augstākajam virza tiekties uz varoņtēliem, kuri pāri visam ir tuvojušies tiešai Saskarei. Redzam praviešus, svētvaroņus, kas nekrita eksaltācijā, bet katrs viņu vārds bijis Nolikuma vārds.

Ja man jautāsiet – kādi paņēmieni piederas mūsu laikam? Sacīšu – jāgatavojas tiešai Saskarei. Jebkuri konvencionāli paņēmieni ir savā būtībā viduvēji. Laikā, kad ugunīgās enerģijas sasprindzētas, tieši šī uguns palīdzēs sirdij izprast Augstāko Pavēli. Šī Pavēle izpaužas visā dzīvē. Tad Mēs sakām – klausieties un paklausiet!

Katram laikmetam sava izpausme. Nevajag turēties pie vecajām metodēm, ja iespējams pielietot jaunu izpratni. Pat senajos Nolikumos redzam praviešus, kuri vienmēr pildījušies ar garu. Bet daudz vēlāk sāka pētīt formulas, skaitļus un ritmus. Bet citi uzskatīja, ka šādas metodes līdzinās izsaukšanām un tādējādi pazemina Augstāko Sākotni. It sevišķi tagad, apstēstības epidēmijas laikā, cilvēkiem jāmeklē sirds Saskare.

96.

Tāpēc ugunīgā sirds spēj stiprināt katru parādību. Jo sirds magnēts pievelk fohatiskās dzirksteles. Tāpēc sirdij, kas jaunrada Kosmisko Tiesību vārdā, piemīt tas varenais spēks, kas savāc fohatiskās dzirksteles un ietērpj tās parādības, kuras saspringtas jaunradei. Šis apvienotās sirds magnēts jaunrada visās sfērās. Tāpēc Mūsu Sirds jaunrada tik ugunīgi. Ir sirds, kas spēj ietvert katru apstiprināto Uguns pakāpi. Tādu sirdi var apstiprināt tikai Kosmiskās Tiesības. Sirdī, kas iepazīsusi Kosmiskās Tiesības, mīt visas Ugunis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

97.

Pasaules Sirds var izpaust savas formas katrā enerģiju sakopojumā. Katrs jauns apstiprināto formu savienojums ar jauno enerģiju ir tieši Pasaules Sirds izpausme. Protams, kosmiskā jaunrade var izveidoties par Pasaules Sirds darbību. Protams, šo jēdzienu var attiecināt uz visām Kosma manifestācijām, kurās magnēts kāpina visas pievilksmes. Jo spēks, kas sakoncentrē visas piemirstās enerģijas, darbojas apzinīgi. Izplatījuma Uguns ir pakļautas Pasaules Sirds pievilksmes likumam. Smalka ir pievilksmju Pasaule, un katrs pievilksmes vilnis koncentrē sakopojumam jaunas aktīvu enerģiju kombinācijas. Tāpēc Pasaules Sirds izveido trauksmainus sakopojumus. Cik daudz Kosmā ugunīgu pievilksmju!

98.

Pasaules Sirds satur visas kosmisko enerģiju īpatnības. Katrs pievilksmes spēks darbojas pēc Pasaules Sirds likuma. Katra forma un darbības apkopojums jaunrada pēc Pasaules Sirds ugunīgās pavēles. Ugunīgajiem sakopojumiem piemīt tas apvienības spēks, kas sakoncentrē kosmiskās enerģijas. Pasaules Sirds spēj patiesi piesātināt visas cilvēku darbības. Bet šajā varenajā procesā nepieciešams izjust Ugunīgās Pasaules pulsu. Šajā ugunīgajā jaunradē, patiesi, iespējams pārveidot cilvēces apziņu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli trauksimies jaunradīt unisonā ar Pasaules Sirdi.

99.

Katrs kosmiskais apvienojums iedarbina nākošo, topot it kā par jaunā apvienojuma nuklensu; no šīs kustības izaug spirāle, un Pasaules Sirds pievelk visas jaunrades spirāles. Tādējādi spirāle attiecas uz cilvēka darbības sfēru, grupas Karmu, Valstu nodibināšanu, laikmeta izveidošanu, atomu daļiņu pievilksmi un uz visiem Kosma veidojumiem. Tāpēc katrs dīglis ienes Kosmā savu spirālo kustību, kas savukārt izraisa spriegumu tuvajās sfērās. Tā Pasaules Sirds izvieto Kosmiskās Uguns straumes. Ugunīgā Pasaules sastāv no šādām ugunīgām spirālēm.

100.

Pasaules Sirds apstiprina visu Esamību. Katrai Pasaulei, katram atomam ir sava sirds, un pievilksmes spēks atbilst katram uzdevumam. Planētas centru var ieskatīt par to atspoguļojumu, kas nāk no Pasaules Sirds. Katrs stars, kas tiecas no Pasaules Sirds, jau apvieno citas pasaules, tādējādi dzīve piesātinās ar stariem, kas nāk no Pasaules Sirds. Un šīs ugunīgās enerģijas savijas, savstarpēji sasprindzējoties jaunrades procesā. Ugunīgo spirāļu likumu apstiprina Pasaules Sirds. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsimies Ugunīgās Pasaules Sirds atskārsmē.

101.

Pasaulei vajadzīgs pārkārtojums. Šķīstīšana ir nepieciešama. Gara uguns un sirds nostiprinās jaunu sākotni. Tā celsim. Brīnums pie durvīm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

102.

Kaut cilvēki izprastu tā magnēta spēku, kas ielikts sirdī. Starp visām ugunīgajām enerģijām tā ir visdarbīgākā enerģija. Sirds magnētam nav šķēršļu, jo saulei līdzīgā sirds zina, kā nostiprināt vareno darbību. Saulei līdzīgā sirds ievieš dzīvē Kosmisko Pavēli un glabā Nolikumus tūkstošiem gadu. Kaut cilvēki izprastu, ka varenās sirds uguns priekšā atkāpjas visi šķēršļi! Tā sirds magnēts jaunrada un nav spēka, kas būtu līdzīgs šai Sauļu Saulei. To iegaumēsīm ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

103.

Sirds magnēta pievilksme darbojas spēcīgi pat no attāluma. Šīs strāvas modina sūtījumu saskaņu spēkam atbilstošu. Protams, ir jāskan atbilstoši. Sirds jaunrades spēks ir neierobežots un neizmērojams. Tiekšanās ierosināt enerģijas ir visparastākais jaunrades attīstīšanas princips. Šīs sviras attīstība prasa ugunīgu apziņu. Tā jāsaprot šādas sirds attīstības nepieciešamība. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsimies Ugunīgās sirds sviru izpratnē.

104.

Sirds izstarojumiem piemīt ugunīgas īpašības, kas dod spēcīgu piesātinājumu visā izplatījumā. Ja cilvēki iemācītos nostiprināt celtniecību ar šīm ugunīgajām enerģijām, tad daudz kas nokārtotos atbilstoši Kosmiskajam Magnētam. Sirds izstarojumiem piemīt celtniecisks spēks, un nekas nespēj pielīdzināties sirds ugunīgajiem izstarojumiem, jo pat izplatījuma enerģijas pakļautas spēcīgajai sirds izstarojumu ietekmei. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli ir jāizprot šis Gaismekļu Gaismeklis.

105.

Smalka gara īpatnā kādība ir cilvēka kādību un cieņas atzīšana. Jo plašāka un smalkāka ir apziņa, jo vairāk tā izjūt pateicību, tikai ierobežota apziņa laupa sev visas vērtības. Bez šīs ugunīgās kādības sirds nevar būt patiesi cildena. Tieši ugunīgā sirds zina, kā nostiprināt derīgās un bagātās sirds meslus. Sirdij, kas piesātināta ar šādām ugunīgām kādībām, ir savi cīniņi. Liels ir gara zaudējums, ja fiziskais apstiprinājums ņem vīrsroku pār ugunīgo būtību. Ugunīgā sirds zina, kā pierādīt atzinību ugunīgajai celtniecībai, jo tikai uz šiem balstiem iespējams celt izturīgus pamatus. Un vadoņus un karaļus nostiprinājusi tikai šī ugunīgā kādība. Pasaules celtniecībā ir bijis daudz sabrukumu, kad ir trūcis šīs ugunīgās kādības. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jātur prātā šī ugunīgā kādība.

106.

Prāts nemīl uguni, jo tā vienmēr sacenšas ar sirdi. Prāts nemīl gudrību, jo bīstas Bezrobežības. Prāts cenšas ierobežot sevi ar likumu, jo tas necer uz lidojumiem. Tā iespējams iepazīt zemes sākotni un lidojumus Ugunīgajā Pasaulē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

107.

Vairogam piedēvē izturību, bet stiprums ne vairogā, bet gan virzošajā rokā. Uguns redzama acij, bet apzināta sirdī.

108.

Cilvēki brīnās – ko dod tik niecīga stihiju pārvarēšana kā pacelšanās gaisā, vai staigāšana pa uguni, vai sēdēšana uz ūdens, vai uzturēšanās zem zemes? Šādas disciplīnas vingrinājumos parādīts pārvarēšanas simbols. Bet Ugunīgā Pasaule nav sasniedzama ar papēža pārbaudījumiem vai elpošanas vingrinājumiem. Daiļā Pasaule sasniedzama tikai ar sirdi. Netiesāsim visus, kas uzlikuši sev bargu disciplīnu, bet trauksimies uz priekšu sirds sajūsmā un aizrautībā.

109.

Īsts mehāniķis ir tas, kas nepagriež svešas mašīnas riteņus. Iedzimts mehāniķis aiz mīlestības pret lietu, cenšas uzlabot katru aparātu, ar kuru viņš strādā. Atdevība Ugunīgajai Pasaulei izpaužas tās visu izpausmju izsmalcinātā novērošanā. Var arī aiziet garām visnozīmīgākajām parādībām, nepievēršot tām uzmanību. Izplatījums savienojas ar katra cilvēka organismu, bet vai gan daudzi ievēro šādas iedarbības? Ja jūtīgā organismā atbalsojas tālas zemestrīces, izvirdumi un to satricina atmosfēras parādības, tad tas pats notiek arī pirms lieliem notikumiem. Jau sen ir sacīts, ka labākie cilvēki kļūs sevišķi jūtīgi, turpretim Kali Jugas atkritumi pirms lieliem notikumiem kļūs mēmi un kurli.

110.

Ļauna sirds nekad netuvojas Ugunīgajai Pasaulei. Kā melns aizbīdnis rēgojas apogļojusies sirds. Tikai ļaunums, kas tiecas kaitēt citiem, apdedzina dzīvi. Tāpēc vēl jo vajadzīgāks ir Gaismas ierocis, kas stāv sardzē bez ļaunuma, bet taisnīguma bruņās.

111.

Saprāts ir pārpratumu vadītājs. Abstraktu domāšanu nosoda, bet darbības bez prāta arī tiek nosodītas. Tas nozīmē, ka ir kāds spēks, kam jāpapildina saprāta darbība. Sirdij jābūt augstākajam tiesnesim. Tā, kā tautu sirdsapziņas, ienesīs līdzsvaru. Saprāts nav līdzsvars.

112.

Tāpat mums jāvērs uzmanība uz mūsu sirds attīstību, uz šo apbrīnojamo instrumentu, kas ietver sevī un savos daudzajos centros radīšanu un visu psihisko dzīvi. Bez sirds centru attīstīšanās mēs esam neauglīgi. Nav radošas psihiskās dzīves, nav dzīves augstākās sfērās un nav sasniedzams Arhata vainags. Tikai ar sirdi mēs varam tuvoties Arhata un Skolotāja apzināšanai, jo Viņus var apzināt tikai ar sirdi. Cilvēku apziņā Arhata priekšstats vēl ir blāvs, bet bez šī priekšstata nav iespējama kustība uz priekšu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Galvenā kārtā attīstiet taisnības un samērības jūtas. Šīs abas īpašības tiek mērītas ar sirdi. Tādēļ sāciet domāt par sirdi, lai atcerētos to un pēc tam ieklausītos tās skanējumā. Sirds magnēts aug no patiesuma un tiekšanās. Nekā abstrakta šeit nav, jo visas smalkākās Kosmiskās enerģijas iet caur sirdi. Visas smalkākā, tātad visas visvarenākās un visas visradošākās. Bet, lai pievilktu šīs radošās enerģijas, ir jāiededz savas ugunis. Tādēļ dedziet ar visām ugunīm! Bet nepieņemiet sentimentalitāti – šo žēlabaino labsirdību par skarbo, gudro sirsnīgumu. Atcerieties, kas Mācībā teikts par līdzcietību un žēlošanu. Mīliet, sargiet un prieciniēt cits citu.

113.

Jūtziņa ir zināšana un pieredze, kas uzkrāta mūsu “kausā”. Tā ir tā saucamā intuīcija, bet sevišķi augstas kvalitātes.

114.

Jūtziņas uzkrāšana dod mums iespēju iespieties paša lietu būtībā. Patiešām, jūtziņa ir visu spriedumu vienīgais kritērijs. Bet nekur jūtziņu neesmu pielīdzinājusi iedvesmai vai hieroiedvesmai.

115.

Protams, ir grūti attīstīt vai atmodināt jūtziņu, bet cita kritērija nav. Visas atziņas nāk tikai šādā ceļā. Un galvenā grūtība tā, ka jūtziņa mūsos neatmostas, kamēr mūsu sirdīs mājō vēl patība, iedomība, liekulība vai nepatiesīgums. Vienīgi, kad šīs odzes izdzītas, sirds balss ieņem to vietu, un jūtziņa kļūst gaiša un nekļūdīga.

2.nodaļa: Īstā gudrība – gudrā sirdī.

Gara zināšana. Izzināšana.

116.

Ko nozīmē bezprāts Dievā? Kāpēc senlaiku praviešus sauca par bezprātīgiem? Proti, jūtziņas uguns sārta dēļ, kas no tiem atšķīra visu pārējo. Vērtīga kādība, kas atšķīra no parastās domāšanas.

117.

Nākotnes sasniegumos īpaša vērtība jāveltī gara attīstības un miesas stāvokļa savstarpējām attiecībām. Miesai grūti panākt garu, rodas ilgu smeldzes uzplūdumi, kad gars pacelts augstumos.

Ne mazāk svarīgs ir otrs apstāklis, kādēļ jau Esmu jūs lūdzis pēc iespējas atturēties no personīgu vārdu izrunāšanas. Cilvēki, griezdamies no attāluma pie kādas personas sagādā tas grūtumu sajūtu, ja tās gars pietiekoši jūtīgs. Jūs esat ievērojuši, ka Jogi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

bieži maina dzīves vietas un izvairās nosaukt vārdus. Tas tāpēc, ka viņi zina, kādu iespaidu vārdi atstāj izplatījumā, kad tos nosūta ar zināmu Mācības prasmi.

Tikai neatliekamajos gadījumos vajag gribu virzīt uz dzīvām būtnēm. Tāpat vajag saprast, ka gara attīstība atspoguļojas ķermenī; apgrūtinot garu izraisām ķermeņa reakciju. Vajag saudzēt garīgi augšupejošo, bet cilvēkiem te vismazāk samērojamības. Viņi gatavi to pārslogot ar vissīkumainākām vēlmēm, neatzīstot savas vieglprātības kaitīgumu.

118.

Pajautāriet gudram cilvēkam, kas to visbiežāk brīdinājis briesmās, atturējis no kļūdām un novirzīšanās? Godīgs cilvēks minēs sirdi. Viņš neminēs smadzenes vai saprātu. Tikai muļķīgs cilvēks pakļausies prāta konvencionālajiem slēdzieniem. Sirds, tā ir jūtziņas pilna. Jau sen mēs lietojam šo jēdzienu, bet tagad atgriezīsimies pie tā citā spirāles apgriezienā.

Mēs esam jau iepazinušies ar Sirds un Hierarhijas disciplīnu un pārdomājuši par Bežrobežību. Tā jūtziņa radās ne kā kāda neskaidra intuīcija, bet, izprotot sirds nozīmi, kā garīgās disciplīnas sekas. Tā arī vadiet mācekļus. Vispirms kā plašu tīklu izmetiet vajadzīgo jēdzienu, tad uzmanīgi savelciet tīkla galus, lai pilnīgi ielenktu meklēto. Nav nejaušība, ka bieži tiek lietots zvejnieku simbols, kas izmetuši tīklu. Sirdi nav tik viegli izzvejot! Nav viegli piesavināties sirds valodu kā realitāti. Vajadzīgs zināms laiks un atdevība, un tiekšanās, lai apgūtu sirds izpausmes izpratni.

119.

Kas anarhijas drausmu laikā padomās par sirdi, tas pierādīs, ka šī doma jau kādreiz viņā iemājojusi. Tam var daudzās lietās uzticēties, jo viņš jau pieskāries atziņai, un tādējādi izsargājis garu no nodevības neģēlības. Esiet pārliecināti, ka cilvēks, kas nēsā nodevības dīgli, nepazīst sirds dārgumus. Tā uzkrājiet smalkākos jēdzienus tumsas drausmu laikā. Sirds dzirde un redze ir brīnišķa!

120.

Domā sirds, apstiprina sirds, apvieno sirds. Vienmēr iespējams atcerēties sirds nozīmi, tik ilgi smadzeņu aizēnoto. Sirds nodrebēs pirmā, sirds ietrīsēsies pirmā, sirds sapratīs daudz ātrāk, iekams smadzeņu saprāts iedrīkstēsies padomāt. Nemazinot liksmotā smadzeņu ceļa nozīmi, vai gan varam noklusēt vistiešāko sirds sasniegumu, bultai līdzīgo staru, sirdij – brīnumam līdzīgo. Tā iespējams pievienoties sirdij un aizsargāties pret visiem ļaunuma uzbrukumiem. Vienīgi ar sirdi iespējams sajūst brūno gāzi un laikā pārtraukt nosmacēšanu. Tāpat arī Armagedona laikā uzvaru gūs sirds. Tālab tā ieteicu sargāt sirdi kā satriecošu šķēpu cīņā ar jebkuru ļaunumu.

121.

Atrodies aiz triju izmērījumu robežām, pat visaugstasinīgāko pārņem šausmas, ja viņa sirds nebūs sagatavota nākošajai atskārsei. Nevar pārlēkt no viena stāvokļa otrā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

bez ugunīga rūdījuma. Tāpēc nav iespējams pieņemt Smalkās Pasaules skaistumu un svētšvinību, savlaicīgi neizsmalcinot sirdi. Var bezjēdzīgi stāvēt tumšā brīnišķāko mākslas darbu priekšā, bet tumsa taču mūsos pašos! Un izplatījuma Uguni var iedegt tikai ar sirds Ugunīm. Daudzkārt sacīts, ka mūsu sirds pauž varenu Uguni. Tāpēc, ja kāds paliek tumšā, lai vaino pats sevi. Bet ir drausmīgi palikt ceturtā izmērījuma tumšā. Arī visi sekojošie izmērījumi bez sirds Uguns apgaismojuma pārvēršas briesmīgās grimāsēs.

122.

Grūti izsmalcinātai sirdij dzīvot zemajos slāņos. Mazliet palīdz augstienes, bet tomēr starp sirdi un tās ugunīgo dzimteni pārāk lielas starpstadiju plaisas. Bet nevajadzētu taču būt šādiem piesārņotiem slāņiem. Cilvēki tos radījuši un viņiem jātiecas tos šķīstīt. Mākslīgais ozons ļoti maz palīdzēs. Prāna ir augstākās Uguns šķīstīta un tikai šāda kādība to darīs radīt spējīgu. Bet arī ielejās, pat uz pilsētu laukumiem pirms lēmumu paziņošanas, mēģiniet ieelpot pēc iespējas dziļāk. Šajā elpas vilcienā varbūt pāri visiem šķēršļiem, iekļūs Svētdevas Prānas daļiņas. Tāpēc nekad nekritīsim izmisumā un pieliksim visur pēdējos pūliņus. Novērojams, ka sirsnīga sirds nopūta izveido neparastu garu, it kā aicinājuma kanālu. Tāpēc neaizmirsīsim, ka visas cilvēka organisma labākās izpausmes ir varenas ne vien ar ķīmiskām izpausmēm, bet to psihiskais spēks caurnirst daudzus slāņus. Ne ar ko nepazemināsīm tīras sirds radīto svēto mikrokosmu.

122.a

Tēlnieka pieskāriens nav nekādiem vārdiem aprakstāms. Pats viņš nepasacīs, kāpēc tas izvēlējies tieši tādu triecienu dziļumu. Tāpat arī jūs saskaņojiet jūtziņu ar īstenību. Mācība atļauj ieskatīt par īstenību daudz ko, kas vakar vēl nebija apzināts.

123.

Ne velti saka, ka ugunīgā vēlēšanās tiks piepildīta. Nedomāsim, ka tā ir aplēpta iedomāta varbūtība, pieņemsim to kā īstenību. Ugunīgā domāšana tik ļoti kristalizē attiecīgās sfēras, ka tieši doma būs jau apstiprinājums. Protams, nemērīsim zemes termiņiem, jo izplatījuma Ugunis ir bezlaicīgas.

124.

Kurš no cilvēces relatīvajiem tipiem būs raksturīgs ugunīgajai sirdij? Parastā domāšana atzīs sangvīniķi vai, mazākais, holēriķa tipu, bet tas būs viens no aplamiem spriedumiem. Ugunīgā sirds ir sintētiska būtība un tā nav ietilpināma konvencionālos iedalījumos. Var tikai apgalvot, ka hipoholēriķa tips neatbildēs ugunīgumam. Ugunīgā sirds jāiedomājas kā visuietveroša tvertne. Šādas sirds ugunis arī nebūs vienmuļas. Kas gan spēj Budhi ierobežot ar zilo gaismu? Var jautāt – kāda ir šī vibrējošā zilā krāsa? Jebkurā gaumē būs sava zilā krāsa, atkarībā no ārējā un iekšējā ķīmisma. Neaizmirsīsim arī daltonismu, kas plaši attīstīts. Tā vienbūtīgā likumā ugunīgā sirds atradīs visu bagātību, kāda pieder Kosma majestātiskumam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

125.

Dažādi Grīmuāri paredz aicinošus klauvējienus. Patiešām, pat tādās zemēs formulās slēpjās patiesība, ka elementāli labprātāk atbild aicinājuma klauvējiem, bet likums visur vienāds. Jūs zināt, cik ļoti Mēs esam pret katru maģiju, bet pat griešanās pie Gaišās Hierarhijas iegūst lūgšanas aicinājuma nozīmi. Jāatceras, ka arī zemes spēki neatsaucas bez aicinājuma. Tāda pat gluži vēdiska strāva rodas, apzinīgi tiecoties uz Hierarhiju. Nedrīkst domāt, ka pie šāda aicinājuma nebūs izjūtama Uguns, bet dzīvā Uguns taču labākais šķīstīšanas līdzeklis. Bet kad kvēlo sirds Uguns, tad nav vajadzīgs tās aizvietotājs.

126.

Kurš gan var palielīties, ka sasniedzis tiekšanās augstāko pakāpi? Patiesi, nav tāda neprātīgā. Ikviens sirds saprot, kur ugunīgās kāpināšanas svētīgais ceļš. Bieži cilvēki jāatgādina svētīgā dziņā. Cik brīnišķīga šāda nemitīga degsme! Nav tāda cietuma, kurā nevarētu mirdzēt sirds Uguns! Tāpēc kvēlojiet daļumā!

127.

Gudrā rīcība ir cildena lieta, bet neko nedrīkst ierobežot. Pati Bezrobežība norāda uz Gaismas neizsmeļamību. Var uzskaitīt katras cilvēka šūniņas sastāvu, lai apbrīnotu izplatījuma neizmērojamību. Tā jāpievēršas Avotam, kas nebūtu pašas Bezrobežības. Tāda dzirksts ielikta sirdī. Bez sirds jūtziņas neiztiks ne ārsts, ne celtnieks, ne zinātnieks.

128.

Kurš gan var pasacīt, kur sākas Neizteicamais? Kuram būs drosme noteikt, kur ir tas par ko nepienākas pat runāt? Bet sirds zina un var pasargāt no pulgošanas. Šādā sirds zīmē jāprot ieklausīties. Neatmaidīgi un pacietīgi jāizpazīst sirds zīmes. Jāprot griezties pie Hierarhijas. Jāatzīst, ka cita ceļa nav. Ir sacīts – atdosim garu Tam Kungam, bet nav sacīts – apgrūtināsim To Kungu.

129.

Novērojot ugunīgās zīmes, var nomanīt cilvēku iedalījumu. Vieni mūžīgi tiecas un nespēj dzīvot bez šīm cildenajām kustībām – varot būt pārliecināti, ka viņi pieder Uguns stihijai. Pat maldos viņi nevar palikt pasīvi. Novērojiet viņus un vienmēr atradīsiet liesmainu varenību. Bet zemes nekustīgumā, ūdens svārstīgumā un gaisa radītos spiedienos nemeklējiet radošo Uguni. Mēs nevēlamies sevišķi cildināt ugunīgos cilvēkus, bet, patiesi, Mums jāsaprot, ka viņi virza pasauli. Nav jāaizmirst, ka šiem cilvēkiem nemaz nav viegli starp pārējām kombinācijām. Pamatota ir tieksme par Ugunīgo Eņģeli ar apsvilinātiem spārnēm. Kad viņš traucas glābt pasauli, viņa fosfora spārnī švīkājas gar zemes klintīm, un apsvilinās un atņem Eņģelim spēku. Tā parādīta zemes un Ugunīgās Pasaules spilgta atšķirība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Zemes acs, lai gan ļoti izsmalcināta, tomēr parasti neuztver pat smalkās parādības. Bet Smalkā Pasaule savukārt neredz ugunīgos iemītniekus, pie kuriem spēj novest liesmojoša sirds. Tā jāizprot Uguns godināšana. Vajadzīgajiem cilvēku centieniem Uguns Pasaule ir dabiska parādība.

Jau no agrās bērnības viņi it kā nes sevī Augstākās Uguns atspulgu. Šīs dzirkstis viņus piespiež it kā novērsties no saskarsmes ar citiem elementiem, kuri nemīl šīs ugunīgās acis. Bet zemes ceļš nav ejams bez saskarsmes ar Uguni, tāpēc labāk pazīt tās būtību.

130.

U. pazīst pasaules nastas smagumu. Var pieminēt, kā cieta Mūsu Māsa, kura dzīvoja Sienā. Var vērst uzmanību uz to, ka viņas sāpes bija saistītas ar daudziem notikumiem Francijā un Spānijā. Viņai uznāca neizturamas sāpes saules pinuma rajonā. Pēc šīm sāpēm viņa paredzēja notikumu tuvošanos. Pie tam tālie notikumi bieži vien atsaucās spēcīgāk par tuvajiem. Tā iespējams meklēt sevišķu saiti ar iepriekšējām dzīvēm.

131.

Leģenda par Kristapu sakrīt ar leģendu par šīs Pasaules Nastu. Cilvēkiem jāsaprot zināms grūtums pie tām robežām, kur gars atskārst Bežrobežības izpausmes. Pārējās dabas valstis nepazīst šo smeldzi, jo tām trūkst izziņas. Zināms, arī daudziem cilvēkiem apziņa guļ, bet Pasaules Nasta nenovēršama tiem, kas jau padomājuši par tālajām pasaulēm.

Gara zināšana

Izzināšana

Horoskops

132.

Zināšanas ierodas tikai ar gara gatavību. Pavēles un bailes tikai naidniekam.

133.

Kā agrāk sajūtāt vientulību, tā tagad jāizjūt gara zināšana. Novēlējums attiecībā uz katru jaunu pakāpi: Pieļaujiet gara vēlēšanos. Vingrinieties apdomībā, pieskaņojiet to garīgai apziņai. Jautājiet sev, kā grib gars. Nozīmīga ir gara zināšanas pakāpe. Tai tuvojoties liekas, ka gars atrodas vistālāk, bet tas tikai šķitums, gars turpretim klauvē stipri. Svarīgāk ir darboties tieši uztverot gara zināšanas. Kā gribas, tā arī rīkoties. Sīkumos to var labāk likt lietā, nekā riskēt ar lielām lietām.

134.

Salīdzināsim tagad gara zināšanas un gribas pavēli. Zināšana uzplaukst, dodot aizsardzību un apgaismojot pamatus. Gribas pavēle tiecas svešās sfērās, uzvar un pievieno. Pavēle tiek apzīmē

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

a ar šķēpa un bultas simbolu. Gara zināšanu simbols ir zieds. Pavēle māceklim var tikt paziņota no ārienes ar ātro sūtījumu, turpretim gara zināšanas uzplaukst iekšienē un ne ar kādu zizli nav izraisāmas. Tiešām, kā zieds, noliktajā laikā, izplaukst zināšanas.

Kā piepalīdzēt ziedam? Nolieciet to mierīgā vietā, dodiet tam saules gaismu un aizliedziet aizskart un plūkāt lapas. Bez gara zināšanas nav iespējams pacelt augšup zināšanas, kas nolemtas cilvēcei.

135.

Tagad, ja jautās: “Vai jūs atzīstat astroloģiju?” Atbildiet: “Vai jūs noliedzat medicīnu?” Ja jautās: “Vai jūs pastāvat uz to, ka ir gara dzīve?” – Atbildiet: “Vai jūs noliedzat matērijas attīstību?” Ja jautās: “Kāpēc rūpējaties par satrudējušiem Skolotājiem?” Atbildiet: “Vai tiešām zinātne jums vēl nav pieejama?” Ja jautās: “Liekas, jums nav nekas pretī lasīt pergamentus?” Atbildiet: “Neejiet uz skolu, pēc tam parunāsim.” Ja jautās: “Kā jūs iedomājaties pasaules uzbūvi?” Atbildiet: “Kā ūdens pilienu.” Ja jautās: “Kāpēc jūs paši atzināt Skolotāju?” Atbildiet: “Tāpēc, ka Viņš Pats griežas pie manis, lai attīstītos zināšanas.”

136.

Nekāda gaišredzība nav pielīdzināma gara zināšanām. Patiesība var atnākt tikai caur šīm zināšanām. Izpratne par Laikmeta vajadzībām rodas tikai šādā ceļā. Praviētiska ekstāze neminēs precīzo laiku un vietu, bet gara zināšana paredz notikuma veidu. Un gara zināšanas ceļš zeļ bez redzamām pazīmēm, bet tas balstās uz centru atvēršanos. Pie priesteriem gara zināšanu uzskatīja par augstāko izpausmi, jo tās nebija sasniedzamas ne ar kādiem ķermeņa vingrinājumiem, bet sastādījās no agrāko dzīvju uzkrājumiem. Tāpēc gara zināšanas izkopšana izpaužas ne vingrinājumos, bet vienīgi nervus barojošo orgānu un šūnas dzīves apstākļu uzlabošanā. Galvenā vērtība jāpievērš asins spiedienam, jo, kad nervi uzsūc balto asins ķermenīšu emanācijas, tad pretējā polarizācija jo sevišķi saceļas.

137.

Vai tiešām jums grūti apjēgt astroloģijas nozīmi? Ja trūkst zināšanu, ieteicu izdarīt mēģinājumu. Jāņem četri organismi: stāds, zivs, putns un četrkājains dzīvnieks. Teiksim – lilija, karpa, balodis, suns. Iegādāties vajag pa septiņiem eksemplāriem un katram iedalījumam ierīkot telpu, kurā nav dienas gaismas un kas piesātināta ar elektrības krāsaino staru. Stikli jāņem tādi, kas vistuvāk varavīksnes krāsām. Naktī var vienīgi pamazināt gaismas spilgtumu. Tā var novērot apmēram četrus mēnešus. Pēc visa tā pat aklais izpratīs rezultātu atšķirību. Pie tam te vēl iztrūks zvaigžņu stara galvenais noteikums – viņa ķīmiskais sastāvs. Nav iespējams nesaprast planētu ķermeņu fiziskās iedarbības nozīmi.

Cilvēces skatam un gaidām jābūt pievērstam tālajām pasaulēm. Tāpēc visā, kas attiecas uz šo priekšmetu, jāpētī bez aizspriedumiem. Ja vajadzīgas precīzas zināšanas, tad ar tādām pārsteidz astronomija.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

138.

Var dot pavēles, var apsolīt un iebiedēt, bet uz priekšu virza tikai saprašana. Kas var atvietot pielietošanas apziņu? Teiks: Cik skaisti! Cik vareni! Cik lieliski! Bet visa šī jūsmošana ir kā maldugunis pār purvu un tāpat arī nodziest, tik pat virspusēji kā rodas. Tāda veida tīrās domas līdzīgas varavīksnes puteklīšiem, pirmais vējš tās aiznes izplatījumā. Tādu puteklīšu vērtība ir niecīga. Cienām domas, no kurām izriet lēmums. Lēmums tiek novērtēts atkarībā no tā pielietojamības kvalitātes. Par pielietojamību spriež pēc gara zināšanas, tad rodas darbība, par ko var priecāties. Bet, kas priecājas, tas arī tic. Pat ticībai jābūt pamatotai – tā mācība var dzīvot. Mēs rēķinām labi. Mēs paliekam izturīgi. Ja apvairo pārliedz taupībā, arī to nenoraidiet. Jo apdomība ir pretēja neprātam, bet neprāts pretējs gara zināšanai.

Lai arī kādu apli mēs sev nozīmētu, mēs tomēr atgriezīsimies pie lielās gara zināšanas.

Nevis jaušu, bet zinu, nevis mānītība, bet nemaldība. Bet kad pieskaramies nemaldībai, tad pieskaramies it kā planētas magnētam, - tad stingri stāvam.

139.

Bet katrs akmens, mests uz jums, palielina jūsu torni.

140.

Aiz loga atskan sauciens – viens darbinieks atmet ar roku, - netraucē, esmu aizņemts – otrs apsols aiziet, bet aizmirst. Trešais ierodas pēc darba, bet vieta jau ir tukša. Ceturtais izdzirdis saucienu sajūt trīsas un nolīcis darba rīkus nekavējoties iet – es esmu šeit!

Šādu parādību saucam par smalkjūtības trīsām.

Tikai šīs trīsas, dienas un nakts apziņas apskaidrotas, ved pie gara zināšanas, labāk par saprātu ver vaļā vārtus ar trīsām, kuras saklausāmas pat ar cilvēciskajiem aparātiem.

Ja spējat neapslāpēt sevī šīs smalkjūtības trīsas – svētība jums!

141.

Pirmā grāmata aicināja uz daiļumu, vienkāršības un bezbailības varoņdarbu; otrā grāmata dod tā darba īpašības un pazīmes, kas nostiprina apziņas paplašināšanos. Kopienas un Vispārības Labuma idejas ir pirmās paplašinātas apziņas pazīmes.

Apziņas paplašināšanās nostiprinās gara zināšanas – šīs zināšanas novedīs pie Mūsu Apvienības.

142.

Kosmu rada pulsācijas, citiem vārdiem – eksplozijas. Eksploziju ritms ienes jaunradē kārtību. Patiesi, gara zināšana savieno kosma pavedienu ar izpausto dzīvi. Ar

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

dzirkstošu šķēpu vajag nodalīt pieauguma pakāpi. Vajag aptvert, kad saturēt gaismas ziedus, citādi tie atkal sairs stihiju miglā.

Dārznieks zina, kad laiks ievākt ziedus, jo viņš iemetis neredzamo sēklu. Ne tas, kas sēklas pircis tirgū; ne tas, kas laiski pūlējies sēklu iesēt, bet gara dārznieks, kas no agrajām salnām sēklu paslēpis pavasarīgajā zemē.

Jā, jā, viņš, gara dārznieks zinās zelmeņa dīgšanas laiku, viņš arī atšķirs jaunus asnus no nezālēm, jo viņš veicis visapslēptāko darbu un viņam pieder vislabākais zieds.

Patiesi, ir dižs darbs īstajā brīdī atvēzēt šķēpu, pacelt roku eksplozijas (laikā) taktī.

Patiesi, atkal līst Kosma straumes pār gatavo Zemi, lūk, kādēļ svarīga ir gara zināšana. Tā ir debesu varavīksne, kas atspoguļojas zemes rasas pilienos. Vai Gara zināšana nesadala gaismu? Mežonīgam neattīstītam garam “Materija Lucida” ir pinkains haoss, bet zinošam garam – gaismas arfa. Līdzīgi kaldinātām stīgām plūst gaismu nesošās matērijas viļņi, un gars rada no tiem noslēpumaini skanīgas simfonijas. Starp pasaulēm kā pavedieni stiepjas “Materia Lucida”. Tikai neaptveramais tālums viļņu pavedienus apvieno debess varavīksnes vibrācijā.

Var sākt traukties uz tālajām pasaulēm, sekojot Gaismas pavedienam, ko gars jau apjēdzis – tas tūri zinātnisks eksperiments. Kā jau sacīts – mazajās norisēs vajadzīgi palīgīdzekļi un aparāti, bet dižajās norisēs nav vajadzīgs nekas ārējs.

143.

Pazīstam veselu valstu rašanos, saglabājot plāna kustīgumu. Cietoksni ielenkušie uz laiku atkāpjas, lai pastiprinātu spēkus, bet pēc tam viņu nometne pārvēršas draudošā nocietinājumā, kas ar savu izskatu vien jau nomāc šķietami nepieejamo cietoksni. Ar vienpusīgas enerģijas neaprātību būtu aizdzīts bojā vesels karaspēks, bet darbības jaunas plūsmas radīšana rada jaunu cietoksni. Zināšanas cietokšņa radīšana ir uzvara.

144.

Ikkatra lapa apsargā cilvēka labklājību. Aizdedziniet bezgalīgās izzināšanas ugunis. Katrs akmens gatavs aizsargāt cilvēka drošību. Rodiet saprātu drosmīgi tiekties.

145.

Var atšķirt psihiskās enerģijas pakāpes ne pēc spēka, bet pēc kādības. Vispārīgi runājot sliktākā enerģijas kādība būs medijam, jo tā pakļauta visiem apkārtējiem apstākļiem, pat atmosfērisku, un Skolotāji ļoti norūpējušies par šo īpašību.

Pēc tam nāk gara rinda psihiskās enerģijas daļveidīgu izpaudumu bez garīgas sintēzes. Kāds redz vai dzird, bet nesaplūst ar Mācību. Protams, evolūcijai visvajadzīgākās psihiskās enerģijas veids ir mediatoru kādība. Būdami jūtīgi, viņi arvien saglabā Mācības sintēzi. Šī sintēzes kādība, uzkrāta gadu simteņu pieredzē, pasargā viņus no tumšām ietekmēm. Par mēdijiem var interesēties, mediatorus vajag cienīt un augsti vērtēt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

146.

Kad jānosaka notikumu gaita, kad, pieņemot kosmisko magnētismu kā galveno spēku, jārod precīzs nosacījums, tad astroloģija ļoti precīzi raksturo kosmisko magnētismu. Iespējams aprēķināt visas dzīves izpausmes. Iespējams iepazīt visus notikumus un visas garīgo un planetāro būtību izpausmes. Kosmiskais magnētisms apkopo visas augstāko pievilksmju daļas. Gars, kas pievilksmei atbild ar pievilksmi, ir tā kosmiskā Saprāta daļa, kas apstiprināta kā Esamības Pavēle! Šajā Pavēlē ir skaistums un Pavēle, atbrīvojot garu no planētas, dod apskaidrību, kas aiznes augstākajās sfērās.

146.a.

Tāpat nepareizs ir apgalvojums, ka nodarbošanās ar astroloģiju virza cilvēku tikai atpakaļ. Līdz šim domāja, ka astroloģija vispirms ir nākotnes zinātne. Bet protams, atklāja kā zinātne šī laika adeptu rokās vēl nav vajadzīgos augstumos. Pat šeit Indijā nav vairs labu astrologu. Astroķīmija ir tuvākās nākotnes zinātne. Jau tiek pētīts Saules plankumu un Mēness iedarbības ķīmisms, tāpat drīz sāks pētīt tuvāko spīdekļu ķīmismu, no šejienes viens solis līdz oficiālai astroloģijas atzīšanai, jo astroķīmija ir astroloģijas pamats. Bet ezotēriskā astroloģija, protams, maz pieejama mūsdienu astrologiem; atslēga uz to glabājas pie Lielajiem Skolotājiem, un Viņi to uztic saviem vistuvākajiem mācekļiem un arī tikai tad, ka to prasa viņu misija. Ezotēriskas astroloģijas noslēpumaina zīmju zināšana ļaunu vai bezatbildīgu garu rokās novestu pasauli sabrukumā.

147.

Zinību popularizēšana var pārveidot pasauli. Zinības spēj darīt brīnumus. Atcerēsimies Svētā vārdus par gara tumsonību. Visi panākumi atkarīgi no zināšanas un ja kaut kur ir neveiksme, tad tur ir iezagusies gara tumsonība. Tāpēc sacīsim – zināšana ir augstāka par visu. Kur ir zināšana, tur ir arī skaistums.

148.

Tagad daudz vērības pievērsts astroloģijai. Beidzot arī zinātne sāk saskatīt kosmiskos likumus. Bet var novērot, ka bieži pat precīzos aprēķinos rodas neprecizitāte. Jāzin, no kurienes var rasties šāda vibrēšana. Neaizmirsīsim, ka planēta tieši tagad ir smagu slāņu apņemta; pret tādu piesātinātu atmosfēru var lūzt ķīmiskie stari. No šāda nepieredzēta stāvokļa izriet slēdzienu relativitāte. Tas pats novērojams arī citās nozarēs. Apgalvojums, ka senatnes aprēķini nav pārlicinoši, rodas aiz nevēlēšanās pievērst uzmanību īstenībai. Cilvēki vēlas, lai viss būtu kārtībā pēc viņu izpratnes. Jūs jau redzējāt, kā pūlis laužas teātrī, kur skatuve jau dega liesmās, tā tas notiek it visā. Tiesa, nogriezta suņa galva rej, bet cilvēka gars top mēms. Tik liels ir neprāts un nelīdzsvarotība. Bīstams laiks – atļauts izjust skumjas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

149.

Relativitāte pieaug Bezrobežībā, tas pats likums attiecas arī uz slimībām. Pasaulē neviens nedrīkst apmierināties ar zināšanu. Katrs apguvums progresijā kāpina nezināšanas apzināšanos. Glēvulīgie var nobīties bezrobežīgo zinību priekšā, bet mēs jau pazīstam šāda likuma neizbēgamību un strādājam ik dienas, lai priecātos par bezrobežīgumu.

150.

Ja cilvēki apzinātos dienas kādību, viņi izvairītos no daudziem sarežģījumiem. Astroloģija, protams, ir ļoti eksakta zinātne, bet tā prasa ārkārtīgi precīzu pieeju. Novērojams, ka Astroloģijas dati ir vietas un laika ierobežoti. Tas pilnīgi saprotams, ja iztēlojamies krustojošās strāvu plānu. Pāri visām mūsu astroloģiskā iztulkojuma šķietamām neprecizitātēm stāv cildenais rādītājs – mūsu sirds. Abi avoti jāapvieno. Lai visprecīzākie Astroloģijas aprēķini tiek apvienoti ar sirdi. Sirds savā klusajā valodā pasacīs, kur grūtums, kas jāpārļaiž, vai prieks, kas jāizlieto. Bet lai sirds gudrība neizvērsas māņticībā un lai astrologa tabele nekļūst par sausu skeletu. Daudzi sīki apstākļi vibrē izplatījumā, un tikai ugunīgā sirds izpratīs cēloņu neredzamo tīklu. Spīdekļu stari šķērso nācijas, dzimtas, personības. Iespējams iepazīt Spīdekļu ķīmiska neatvairāmību, bet šāda daudzveidīga pieplūduma sadalīšanās jāiztulko ļoti uzmanīgi. Sirds palīdz, bet arī tās jūtziņu vada Hierarhija. Cilvēki dara pareizi, atgriezdamies pie astroloģijas zinātnes, bet bez ugunīgās sirds viņi var iekļūt necaurejamā biezoknī. Tāpēc atcerēsimies sirdi, citiem vārdiem sakot – Hierarhiju.

151.

Sacīts – spīdekļu zinātne ir precīza, kamēr spīdekļi eksistē. Bet arī šeit neaizmirsīsim relativitāti. Var iedomāties un saprast, ka bez paša spīdekļa staru ķīmiska, atmosfēra atvibrē debesu ķermeņu traukšanos un kosmisko putekļu viļņus. Tāpēc astrologam jābūt ir astrofiziķim, ir astronomam. Pie tam, viņam jāizjūt zemes apstākļi, kuri pretojas spīdekļu stariem. Tikai tādus nosacījumus ievērojot, viņa slēdzienos nebūs kļūdu.

152.

Gara augstāko enerģiju spriegums ir viens no vissvarīgākajiem jaunrades vadiem. Gara spriegums skar vissmalkākās enerģijas esošā dzīlēs. Nedrīkst nesodīti palaist garām šādu spēcīgu jaunradi, jo tikai esošā dzīlēs iespējams saskarties ar vistrauksmīgākajām enerģijām. Saskaroties ar dzīlēm, atklājas visas tās kādības, kas pārvalda visas jaunrades sākotnes. Cilvēce piesaistījusi tikai izplatījuma ārējām parādībām, tādēļ tā ir zaudējusi savu ugunīgo uztveri. Kad gara saspringtība novedīs cilvēci pie jaunrades dziļi apzināšanās, tad būs iespējams nostiprināt Ugunīgās Pasaules sākotni daiļumā un visiejūtīgākajā jaunradē. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāattīsta šāda tiekšanās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

153.

Cik maz pārbaudīti tie pamati, kas ir jaunrades balsti, lai gan tie ir vissvarīgākie. Jaunrades pamatā tiek ielikts vizitīvākais un vispastāvīgākais nostiprinājums.

Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli it īpaši jāatceras, ka sirds ugunīgais magnēts ir jaunrades pamats.

154.

Tagad par jūs interesējošo jautājumu – kā uzzināt, pie kāda elementa pieder persona? Protams, pēc horoskopa, pat pie pašreiz niecīgām astroloģijas zināšanām var noteikt, kāds elements tuvāks šai personai. Bet ezotēriskā zinātne ņem vērā galveno gara gauda piederību.

Bez tam cilvēkiem jāsavienojas ne tikai pēc stihijām un pamata spīdekļa, zem kura stariem ieņemts gara gauds (nepersona), bet eksistē vēl galvenais kosmiskais likums, tā saucamās kosmiskās tiesības. Tā leģendām par dalītām dvēselēm ir savs dziļš pamatojums. Arī šis likums iezīmēts spīdekļos. Senie prata lasīt šīs zīmes. To atslēga glabājas pie augstiem Svaidītajiem. Bet pašreiz šī zināšana samaitātās cilvēces rokās atnestu daudz vairāk bēdu un posta nekā labuma un laimes. Tādēļ Lielie Skolotāji tā cenšas ātrāk atmodināt garīgumu un paplašināt apziņu, lai pēc tam apbružotu cilvēku ar dižo likumu zināšanu. Lūk, kādēļ nākas norādīt uz šiem likumiem kā tādiem, kas pieejami tikai nākotnes zinātnei. Bet norādot uz viņu eksistenci ir vajadzīgs, lai doma pieradinātos strādāt šajā virzienā.

Protams, ja pat pavirša astroloģijas zināšana var dažreiz palīdzēt ar norādījumiem uz vairāk vai mazāk harmonisku savienošanos starp cilvēkiem vai arī uz labvēlīgiem vai nelabvēlīgiem termiņiem, tad tomēr bezatbildīgu un ļaunu cilvēku rokās šī zināšana var būt postoša. Visu atminējumu atslēga – pašā cilvēkā un tā vienmēr atrodas pie viņa. Ir ļaudis, kas prot rīkoties ar šo atslēgu un viņu dzīve izveidojas brīnumam līdzīga.

Un tāpēc pieliksim visus savus spēkus, lai paātrinātu Gara Atdzimšanas laikmeta iestāšanos, kad daudzi noslēpumi tiks nodoti cienīgās rokās. Jo šis laikmets tuvojas.

Man skumji, ka nevaru jūs iepriecināt, bet es neesmu saņēmusi atļauju atklāt to, kas pieder ezotēriskai zinātnei. Radīsim mierinājumu, zinot Kosmisko Tiesību brīnišķīgo likumu un centīsimies šķīstīt savas sirds magnētu, kurš spēj pievilkt un kuram jāpievelk atbilstošais magnēts. Bet, protams, tās izvirtības dēļ, kas valdījusi tūkstošiem gadu un valda vēl šodien pilnā spēkā, tieši radniecīgās dvēseles tik tālu attālinājušās, ko bieži tās ir sevišķi antagoniskas viena pret otru. Karma ir nepārkāpjams likums. Lūk, kādēļ tā jātiecas attīrīt sirds magnēts, lai izietu no karmas cikla, kas piesaista mūs mūsu pašu veidojumiem un attālina likumīgo savienību, kas viena pati jau var izraisīt celtniecības pastiprināšanu un dot brīnišķīgus pēcnācējus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

155.

Jā, personas horoskops reti kad sakrīt ar patiesās individualitātes horoskopu. Tā bieži garam, savas personības horoskopā ir visas ugunīgās zīmes, bet pamatbūtība var piederēt pie pretējās stihijas un otrādi. Ugunīgums tiek noteikts tieši pēc gara grauda pamata elementa.

156.

Gandrīz visu zinātņu sākums meklējams Indijā. Ēģipte un Grieķija un senā Kaldeja savas zināšanas smēla Indijā. Tāpat arī Oziriss, un Hermess un Orfejs bija cēlušies Austrumos; arī Pitagors saņēma svaidījumu Indijā.

157.

Jā, katrs gars jeb monāda iedzimst zem noteikta spīdekļa stariem, un tāpēc tā gara grauds savā potenciālā satur visas tāpatīgās enerģijas, kas piemīt šim spīdeklim un kurš arī kļūst par tā vadošo spīdekli visā Manvantaras laikā.

Tā visa cilvēce savā gara graudā pieder pie dažādām planētām, kaut arī atrodas uz Zemes. Vienas savas pagaidu stacijas. Protams, ļoti daudzi gari pieder pie Dhiani - Buddi spīdekļa jeb stara, kas viņiem devis dzīvību, bet vienīgi vistuvākais šim staram nostājas planētas priekšgalā. Tā katrs Lielais Skolotājs pulcina ap Sevi tuvākos pēc stara, jeb pēc enerģiju potenciāla, tāpēc tik ārdošs ir svārstīgums un jau izvēlētā Skolotāja atmešana. Svārstīguma neprātā mēs varam atnest savu kosmisko Tēvu, kas vienīgais spējīgs iededzināt visā pilnībā mūsu centrus. Tagad Jūs saprotat, cik svēta var būt saite starp Garu un mācekli! Jo kas gan var zināt, ja tam nebūs atklāts, vai izvēlētais Guru nav viņa kosmiskais Tēvs un Guru? Starp tiem, kas tuvojas Mācībai, ir tādi, kas staigā no viena Skolotāja pie otra, domādami, ka tā viņi drīzāk gūs sekmes. Bet tā, protams, rīkojas garā tumšie, kas neizprot okultās saites nozīmi, neizprot, ar kādām grūtībām un pacietību tā noausta, un ka dusmas, īgnums, nerunājot nemaz par nodevību un atkrišanu, spēj vienā mirklī iznīcināt pat ilggadīgu darbu.

“Slepenā Doktrīnā” sacīts, ka cilvēciskās monādes, kas dzimušas zem vienas planētas jeb, pareizāk, zem viena Planētas Gara jeb Dhiani Budhas izstarojumiem, visās savās dzīvēs uz šīs Zemes ir dvīņu dvēseles jeb dvēseles māsas. Zvaigzne, zem kuras dzimst cilvēciskais indivīds (monāda) kā saka ezotēriskā Mācība, paliek viņa zvaigzne vienas Manvantaras visu iemiesojumu cikla laikā, bet tā nav viņa astroloģiskā zvaigzne. Pēdējā attiecas un saistās vienīgi ar personību, kamēr pirmā – ar patieso individualitāti.

“Šīs zvaigznes Eņģelis jeb Valdonis jeb Dhiani -Budha, kas ar to saistīts, ir, kā saka, vai nu vadošais vai vienkārši novērojošais Eņģelis katras monādas iemiesojumā, jo šī monāda ir daļa Viņa paša būtības, kaut arī tās paudējam – cilvēkam šis fakts uz visiem laikiem var palikt nezināms. Katram Adeptam ir savs Dhuani-Budha, savu vecākā dvīņu dvēsele, un viņš pazīst to, un sauc to par Dvēseli-Tēvu un Uguni -Tēvu. Vienīgi pēdējā iesvaidījumā, stāvot aci pret aci un mirdzošo “Tēlu”, tie atskārst Viņu.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Par mūsu īsto sargeņģeli mēs varam uzskatīt tās planētas Dhyani-Budhu, zem kura vai kuras stariem dzima mūsu cilvēciskais indivīds.

Jāapjēdz īstenība.

Dzīve, dzīves nasta un tās jēga.

Gara grauds.

158.

Vislabākais aizsargs ne tikai pret slimībām, bet arī pret naidīgām parādībām arvien būs apzinīga psihiskās enerģijas pielietošana. Tās izkopšana ir pats lielākais dzīves uzdevums.

159.

Jūs esat ievērojuši, ka fiziskais spriegums ir dažkārt par cēloni psihiskās enerģijas izpaušmei. Šim tīri mehāniskajam, materiālajam apstāklim vajadzētu virzīt uz domu par psihiskās enerģijas vieliskumu. Psihiskās enerģijas materialitāte ir viegli konstatējama fiziskiem paņēmieniem. Nav grūti atrast fiziskā sprieguma refleksus. Vai nebūtu jāmeklē acīmredzamajos virzienos? Tāpat garīgie izpaudumi nebūt nav abstrakti un tos ir iespējams izmērīt. Lai arī tie nav visiem acīmredzami, bet rupjākas darbības var iekrist acīs pat viduvējam cilvēkam. Cilvēki bieži paiet garām, neievērodami pat klieidoši spilgtas krāsas. Pat, ja sarkanā krāsa dažreiz liksies zaļa, tad tāds pats sagrozījums var būt sastopams arī visās citās nozarēs.

Runāju ne tādēļ, lai atkārtotu par izsmalcināto jūtziņu, par šo apstākli jau diezgan atkārtots. Piegrieziet uzmanību garīguma materialitātei. No otras puses tomēr paliek divas pasaules – acīmredzamā un īstenā. Pat pēc šo jēdzienu nozīmes priekšrocība jādod īstenībai, par to visi būs vienis prātis. Kāda savu spēju izkopšana iegūstama, apjēdzot īstenību! Šī īstenība izvirzāma un apstiprināma kā pilnīgi reāls jēdziens, un tad apkārtējais pārveidosies, līdz nepazīšanai.

Cilvēki runā par daudzām patiesībām, vai nevajadzētu izspiesties cauri apvalkiem un tiekties pēc Vienīgās Patiesības? Apziņu paplašinās visprecīzākiem novērojumiem pakļauta īstenība. Apziņa ir tas pats burvju šķirstiņš, kurā sakrāsies pazaudētie dārgumi.

160.

Cilvēks izlemj savu uzdevumu Kosmosā. Sacīt, ka uzdevumu pavada tikai evolūcijas plūsma, nozīmē padarīt cilvēku par likteņa rotaļu. Liktenis vai kosmos, vai Bezrobežība, nosauciet kā gribat, bet apgalvot, ka cilvēku nes evolūcijas plūsma, bez viņa gribas piedalīšanās, nozīmē atdalīt viņu no Kosmosa.

Es sacīšu – gars savā kodolā ietver Bezrobežības nozīmēto ceļu Kosmosā. Tiekme novirzīties no nozīmētā ceļa ir tas ceļš, kas aizrauj garu izplatījumā. Gara graudā atradīsim to ceļu, kas ved Bezrobežībā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Meklējiet gara graudu!

161.

Kurp gan cilvēkam tiekties? Uz kurienu virzīt uzkrātos spēkus? Kurp novedīs pilnveidošanās? Vai gan iespējams, ka varenā esamība vienkārši izgaistu? Garam taču jāatzīst, ka viņš un viņa traukšanās nedzīvo tikai vienam dzīvības aplim, bet veselam Bezrobežības ciklam. Pārāk liela ir cīņa tikai vienas dzīves dēļ. Pārāk lielas ir cilvēka spējas, lai tās izlietos vienā priekšzīmīgā dzīvē.

Sākums un beigas saplūst, kalpojot cilvēkam kā pieturas punkts. Kad gars atbrīvojas no dzīves, viņš manto visu dzīves būtību. Ticieties saprast, ka nobeigums ir sākums, tā izveidojas Bezrobežība!

162.

Cilvēka uzdevums uz planētas vāji izprasts. Kosmiskai būtnei piešķirts savs nolēmums, bet cilvēce tik akli cenšas iekļauties savā šaurajā apvārsnī, ka nespēj saskatīt savu kosmisko uzdevumu. Kosma jaunrade piešķir uzdevumu pat visniecīgākajam tārnam. Kosmā visai jaunradei savs uzdevums un kāda relativitāte pastāv starp cilvēku un zemākajām būtnēm, tāda pat relativitāte pastāv arī augstākajās sfērās. Kosmiskā Magneta jaunrade nosaka katru darbību un lomu, kādu būtnēm lemts izpildīt. Tāpēc cilvēku sfēras nolemtas sadarbībai. Varenais Saprāts rosina visas kosmiskās sfēras, tāpēc cilvēka uzdevuma pamatā ir sadarbība un Bezrobežības skaistums.

163.

Gara grauda atdalītais atoms glabā sava uzdevuma zināšanu. Tikai gars, kas glabā gara graudu tīrā ugunī, spēj nostiprināt savu īsto uzdevumu. Augstākā saplūsme iespējama tikai tīrai ugunij degot. Kad vienas eksistences gaitas beigušās, sākas augstākās eksistences pakāpe. Tā kosmisko prieku pilnveido saplūsme. Gara grauda modrība gadu tūkstošu ilgstībā, izveido Kosmosa augstākā sprieguma sakramentu. Atdališanos savstarpēji apgrūtina kosmiskā iedarbība.

164.

Kad saku – uzlieciet Man lielāku nastu, neatkāpjot no minētās spēku ekonomijas. Jāzina, ka nastas uzlikšana attīsta grauda pretestību. Nedrīkst atmest gravitācijas likumu, tādējādi arī izpratīsim nastas uzlikšanas svētīgumu. Ikviens jūrnieks pastāstīs par kravas nepieciešamību kuģim. Uz kuģa bez kravas jūrnieki pat neizies jūrā. Gluži tāpat nasta derīga arī zemes vētrās. Nebīstīties nastas, tā tikai ierosina sirds uguni. Tā vajag domāt katrā darbībā. Tā vajag izpildīt katru padomu.

165.

Cik dažādi gan saprot varonīgumu. Bet jāiegaumē, ka ne katru reizi tauru skaņa izziņo varoni. Ne visai pasaulei dzirdot, iet gara varonis, bet gan, patiesi izdzerot indes

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

kausu. Tiem, kas vairāk prasa, bieži vairāk tiek dots pēc pieprasījuma: bet zemes veltes nav augstāko dāvanu apstiprinājums. Gara varonis, patiesi, iet citu ceļu. Viņa nasta ir Pasaules Nasta. Un cik brīnišķīgs ir gara varoņa tēls, kas iet strauji klusēšanā un vientulībā! Un ugunīgā gara varoņa jaunrade salīdzināma ar visaugstāko Uguns spriegumu, bet augstākā liesma ir neredzama. Izplatījums ļoti kāpina gan jaunradītāju staru spriegumu. Vai gan Devēja tēls nav brīnumdarītājas sirds tēls? To iegaumēsim ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

166.

Dzīves jēga nostiprinās cilvēka apziņā tad, kad ir izprasta cilvēka loma Kosmā. Viņiem pasaule iezīmējas kā darbības lauks cilvēces labuma vārdā. Ja gars pieņem patiesību, ka Makrokosms un mikrokosms ir nešķirami saistīti, tad nodibinās apzinīgs sakars, un kļūst iespējama sadarbība ar kosmiskajām enerģijām. Bet cik bezspēcīgi ir cilvēki, ka viņu dzīves veids atrāvies no kosmiskajām plūsmām! Dzīve, protams, pārveidojas, ja gars iet augšup apzinīgi, izprotot vadošo sākotni – Hierarhiju. Tikai tad, kad izjūta apzinīgi nostiprināsies vadošās Hierarhijas jēdzienā, cilvēce izpratīs savu īsto lomu Kosmā. Katrs posms ir saistīts ar savu augšup vadošo posmu. Cik nabadzīga ir cilvēce, ja tās apziņā nav nostiprinājusies vareno kosmisko likumu izpratne! Tikai gara jaunrade izveidos sakaru starp pasaulēm. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā apvienojošo Hierarhijas likumu.

167.

Ir pareizi domāt par dogmu šķīstīšanu, kuras novirza no taisnīgas domāšanas. Šķīstītavas un Elles jēdziens var atvietot Ugunīgās Pasaules dzīves apstiprinājuma jēdziens.

Ievirzīsim cilvēku domas uz šķīstītavu virs Zemes.

168.

Par cilvēka uzdevumu virs Zemes; jau kopš seniem laikiem šis jautājums nodarbinājis cilvēkus. Visas reliģijas ieskatījušas, ka cilvēka uzdevums ir kļūt par Augstākā Spēka līdzību. Bet kā gan izpaužas Augstākā Spēka līdzība? Tikai pilnveidojot garu, cilvēks var līdzināties Augstākajam Spēkam. Cilvēka uzdevumu nevar uzskatīt par kaut kādu nejaušību. Tāpat nav iespējams vienveidīgi apskatīt formas, jo visās sfērās pastāv savas formas un ļoti noteiktas atbilstības.

169.

Katram Laikmetam ir savas atšķirības. Katra Laikmeta īpatnība ir apziņas atspulgs. Īpatnību izpaušmi var spriegot cilvēces griba. Tāpat kā izsaukumi, arī laikmeta īpatnības laiž savas saknes apziņā. Tie redzējumi un nosacījumi, kas brieda daudzus gadu simteņus, atdzima reliģijas kalpotāju garā, kā atbilde uz tautas pieprasījumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

170.

Viss ir relatīvs, bet nevar salīdzināt Visuma harmoniju ar cilvēka brīvo gribu. Tieši šī dāsnā velte, ja tā nepareizi izlietota, rada smagas sekas. Daudz jau runāts par cilvēka nozīmi Kosmā, bet šī patiesība ir nemitīgi jāatkārto. Viss liecina, cik visai maz cilvēki domā par savu uzdevumu.

171.

Šīs Pasaules Nasta. Divi mācekļi apsprieda šī jēdziena visizteismīgāko simbolu. Viens ieteica zeltu, bet otram likās, ka labāks ir baltais marmors. Abi vienojās, ka Nastu, ka smagumu vislabāk izsaka akmens. Bet Skolotājs piezīmēja – “Vissīkākais grauds atbilst Pasaules Nastas jēdzienam.”

172.

Zemes dzīvi dažreiz dēvēja par bezlaicīgu. Patiesi, Zemes dzīvei citu stāvokļu vidū nav ilgstības. Brālība virza domas uz tālajām Pasaulēm.

173.

Ja Zemi apdraud katastrofa, tad varbūt ir bezjēdzīgi kaut ko pierakstīt, pētīt un uzglabāt? Vienīgi no Zemes redzes viedokļa var rasties šāda doma. Ja neeksistē Smalkā Pasaule, tad par zemes pasauli nav vērts rūpēties. Bet Mēs runājam par dzīvi, ne par zemes riekšavu.

Gara dalāmība. Gara kustīgums.

174.

Nogriežoties pa labi, esiet gatavi iet pa kreisi, un, piestājoties pie krasta, esiet gatavi aizpeldēt, jo katra Pavēle ir uz Labumu un paātrināšanu. Jaušot klusumu, aizturiet elpu, jo var atskanēt soļi. Labāk dažas nepatikšanas, bet par to notikumu tuvošanās. Labāk neilgs nogurums, bet par to tuva pieeja Skolotājam. Labāk ceļi nogurdinoši, bet par to tuvošanās Skolotājam. Labāk iegremdēties putekļos, bet par to gara skaidrība. Labāk atteikšanās no relatīviem notikumiem, bet par to gaismas iegūšana. Labāk nožēla par Staru, bet par to Kristus Gaisma. Labāk dot citiem, bet par to augsta gara līksme. Labāk garu pakļaut Pavēlei, bet par to tuvoties Pašam Skolotājam. Patiešām, protiet saglabāt un pasargāt. Un kad jūs jaušat pasaku brīnišķu, tad gars jums stāsta patiesību. Un kad jūs novelkat nākošās dzīves robežu – atmirdz Mūsu spogulis. Un kad jūs skaitāt pasaules daļas – iedrebas Mūsu karogs.

Un kad jūs ērgļa skatu raugāties pāri izplatījumam – pie Mana Torņa klauvē gaisma. Lūk, kāpēc, kad jūs domājat par kopīgu īpašumu pārvaldīšanu vai par cilvēces izdziedināšanu, Mēs jaušam spārnus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

175.

Viens no labākiem aizsarglīdzekļiem ir okultā apļa apzināšanās. Bet labākās zāles jāieņem pēc precīziem norādījumiem. Apļa spēks ir tik liels, ka tas spēj pārgrozīt pat zvaigžņu zīmes. Ir zināms, ka aplis ir novērsis nāvi un slimības. Apļa nozīmīgo vērtību ir nepieciešami nosargāt, kā katru uzskatītu instrumentu. Nedrīkst aizmirst, ka katrai darbībai starp apļa locekļiem jābūt piesardzīgai.

176.

Mana roka sūtīs lēmumu pasaules klinšu vidū. Skaidu jumtu uzskatiet stiprāku par dzelzi. Noteikto mirkli uzskatiet ilgāku par stundu. Apejas ceļš īsāks par taisnu bezdibeni. Jautāsiet – kādēļ mīklas, kādēļ ezotērisms. Notikumu kamols pilns daudzkrāsainu pavedienu. Katrs kausa smēliens no akas ir citādā krāsā. Notikumu starpā ir daudz steidzīgo; šie tālie draugi, ārēji nesaistīti, pilda mūsu grozus, un gaisma beidzot uzvar.

177.

Jau runāju par gara dalāmību. Nevajag brīnīties, ja attīstīts gars bagātīgi izpaužas, kaut vai lielos attālumos, kur viņu pievelk klātesošo garīguma kādība. Nevajag domāt, ka tāds gara sūtījums vienmēr būs neredzams. Mēs izdalām monētas, neredzot attēlus uz tām un pat ne vienmēr zinām, kam mēs tās sūtām. Cik gan dāsnāks mūsu gars, kas līdzīgi smalkajai enerģijai steidzas uz labāko izlietošanu. Tāpēc attīstīsim pašaieliedzīgu gara piesātināšanos.

178.

Vēl viens derīgs vingrinājums. Mēģiniet rakstīt abām rokām un pie tam vienlaicīgi kaut ko dažādu. Vai mēģiniet vienā laikā diktēt divas vēstules un piedalīties divās sarunās. Mēģiniet vienā laikā vadīt mašīnu un sarunāties par sarežģītām problēmām. Mēģiniet neiesākt strīdu, kad jūsu sarunu biedra nenosvērtais garstāvoklis jums liek īgni satraukties. Izmēģiniet daudzus jūsu apziņas sadalīšanās piemērus. Mēģiniet, lai jūsu enerģija varētu brīvi izplūst vairākos virzienos, nezaudējot savu vērtību un nevājinot savu strāvu.

Vienveidīga tiekšanās raksturīga Kali Jugai, bet visu enerģiju stīgas, kā glābjoša straume, darīs bagātus Satia Jugas atradumus. Mums bijuši sekmīgas apziņas sadalīšanās piemēri pagājušos gadsimtos, bet tagad sevišķi jāapstiprina visu Brahmavidijas kanālu darbība.

Vērsiet uzmanību uz domu plūsmu un nostipriniet pareizos ritma viļņus. Nevajag līdzināties dzīvniekiem, kas spēj vienā laikā domāt tikai vienā virzienā. Gaismas un Liesmas dēļiem brīvi jāizvēro dzirkstelēs un jāaizdedz izplatījuma ugunis. Patiesi, pienāk laiks aizdedzināt izplatījuma ugunis, citiem vārdiem sakot, izpaust tās pat fiziskajā, tuvākajā vidē. Ir grūts laiks, kad ugunis var uzliesmot un nesakārtotas, tās var sadedzināt un iznīcināt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Pieņemiet šos atgādinājumus kā ikdienas uzdevumu. Nedomājiet, ka tur, debesīs, ir citi likumi un ka mēs pagaidām pasargāti zemākās matērijas neziņas dēļ. Nē, jūs zināt un sāksiet likt lietā visus padomus.

179.

Tāpat jūs sāksit ievērot, ka redzat sevis paša attēlus it kā savā priekšā: nevajag izbrīnīties, jo tā ir gara dalāmības paplašināšanās. Gara daļas izdalīšanās un nosūtīšana rāda attīstītajai trešajai acij sūtīto attēlu. Jāzina, ka šai laikā kāds redzēs šo tēlu un saņems palīdzību.

180.

Ja gribat padomāt par Trijām Pasaules Pērlēm, vai varat izjust savu sirdi kā virsotni, kas dod varenu spēku trim svētajām upēm, kuras uztur daudzas zemes? Vai varat pārvarēt apziņas trejādošanos, nenoniecinošot nevienu tās daļu? Vajag pieradināt garu dalāmībai. Var iedomāties, ka lēzenu pakalnu vidū paceļas sniegota virsotne, kas uzņem uz sevis visu viesuļu smagumu. Tā paceļas pāri Arhats, kas ņem uz sevis visus nepilnības smagumus. Kā mākoņi drūzmējas ap virsotni, brīžiem aizklājot to zemes acīm, tā Pasaules grūtās smagmes caurbj Arhāta "Kausu". Vajag iegūt tieksmās tvirtu pili, lai barotu upes, sakopojot visu nesatricināmo Kalpošanu Hierarhijai. Kāpēc šo Kalpošanu sauc par dižo? Tāpēc, ka viņa pieskaras Bezrobežībai. Šinī mērogā varat domāt par Trim Pasaules Pērlēm.

181.

Sirds enerģijas izplūšana var notikt patvaļīgi un nepatvaļīgi. Pēdējo var izsaukt ārējs pieprasījums, vai arī pašas sirds neapturamais devīgums. Var iedomāties, cik bagātas šīs dāsnās dāvanas un cik daudz spēka tās prasa, bet sirds dārgums ir neizmērojams, un ugunīgai sirdij skopulība sveša. To pašu var attiecināt arī uz sirds sūtījumiem, ko pieprasa no tālām vietām. Sūtītam saucienam ceļā pievienojas citi līdzīgi sūtījumi, jo tāpatīgs elementāri pievelk tāpatīgu. Tādējādi sirds enerģijas izplūšana sevišķi pastiprinās. Jūs, protams, jau zināt par garam dalāmību un izpratīsiet sirds dāsnās atbildes. Ne reti tiek runāts par taupību, tā nepieciešama visā un pat sirds sūtījumos. Laiks ir ļoti smags.

182.

Tāpat arī māceklim jāiegaumē gara dalāmība. Jātiecas apziņā nojaust Skolotāja klātbūtne garā. Taisnība tiem, kas iztēlojas Skolotāja tuvumu. Labāk tā nekā vispār vieglprātīgi aizmirst Skolotāju. Taisnība tiem, kas iemācās no galvas Skolotāja vārdus. Skolās māca tekstu atmiņas nostiprināšanai. Tāpat arī Mācība, kad tā deg sirdī, nostiprinās īsām, negrozāmām formulām. Dažiem vieglāk iesavināt precīzus izteicienus. Netraucējiet nevienu iet savu Karmas ceļu. Labāk nepiespiest tur, kur ir savas Ugunis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

183.

Minētajiem faktiem par smalkā ķermeņa vienlaicīgo parādīšanos jāizgaisina tumsoņu aizspriedumu, ka Augstākās Būtnes nevar parādīties dažādās pasaules malās. Bet, ja pat blīvais stāvoklis pazīst gara dalāmību, tad ugunīgais stāvoklis vispirms nebūs viena izmērījuma, un laika un telpas ierobežots. Kad izdosies loģiski un saprātīgi iztēloties Ugunīgās Pasaules pirmatnējās kādības, tad nekavējoši var sākt izprast tās realitāti. Kāda laime, ka Bezrobežībā nav vairs tukšuma!

184.

Cilvēki dažreiz izjūt, ka viņos kaut kas dzied. Šāda dziesma nemēdz būt disharmoniska. Šādas vibrācijas, kas pilda mūsu būtību ar tiekšanos, ir ļoti vērtīgas. Tās satur varoņdarba dīgli.

185.

Pasaule dzīvo no noslēpuma, tāpat kā Augstākais noslēpums nav atklājams. Tāpat kā katrā sprieguma kāpinājumā ir noslēpums. Cilvēki sirdī nojauš šī Noslēpuma robežu un ir spējīgi to cienīt. Noslēpumu nevajag izdomāt, bet turēt to godā, šeit būs cilvēka personības attaisnojums.

186.

Jūs jau esat dzirdējuši par dažām tukšām kapenēm. Esat dzirdējuši par senseno parašu, kad šķietami mirušos apmainīja pret citiem. Nevajag aizmirst, ka visos laikos ir noticis daudz neparastu darbu, un dzīve ne vienreiz vien guvusi citu jēgu. Cilvēki piesaistījās esamības noslēpumiem, un cik daudz vārdu rakstīts uz tukšām kapenēm! Tā, neatkarīgi no vēstures izdangātajiem ceļiem, norisinās neizdibināmi varoņdarbi. Apziņai jāpierod pie daudz kā, kas neietilpst zemes likumos. Kas var liecināt, kā risinās notikumi? Iespējams nomanīt tikai dažas ārējas pazīmes, bet dzīves īstenā gultne nav atzīmēta valsts hronikās. Tā cilvēki ir pārsteigti, kad, neskatoties uz kapa uzrakstu, pēc desmit gadiem šķietami mirušais atkal atgriežas, un viņu apliecina daudzas personas. Protams, var jau neievērot neapšaubāmus liecinājumus. Bet godīgi novērotāji var savākt daudz tādu ticamu notikumu. Pastāv tiklab iekšējā, kā arī ārējā Pasaules vēsture. Ne buršana, ne maģija, bet Augstākās Pasaules ceļš.

187.

Neviens nezina, kurš nomiris vai aizgājis. Daudz tukšu kapa vietu un daudz, nevis miesas, bet koku pelnu. Tā saite ar Hierarhiju jāizprot kā Stūrmaņa parādība. Ja šodien par kaut ko nav jārunā, tas nozīmē, ka stūre Spēcīgās Rokās.

188.

Aizrādīs, ka daudzas Vienkopas un Brālības sairusas, bet tās nebija tās, par kurām mēs runājam. Pie tam, tās varēja pārvietoties, bet svešai acij varēja likties, ka tās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

sairušas. Vai daudz ko cilvēki zina par dzīvi kaimiņa mājā un vēl jo vairāk par to, kas tiem nav jāzina?

189.

Jautās – kā pazīt tos, kas pievienojusies dižajai zināšanai? Jo vairāk zināšana, jo grūtāk pazīt to paudēju. Tas prot glabāt Neizsakāmo. Viņš neaizraujas ar zemes noskaņām. Tam var uzticēt ceļu uz Brālību.

190.

Augsts Gars, atrazdamies zemes čaulā un apguvis pilnībā gara dalāmības sevišķo spēju var apzinīgi darboties vienlaicīgi ir uz Zemes, ir starpplanētu telpā, būdams spējīgs apmeklēt pat tuvākās planētas. Pie kam šī gara dalāmība nebūt nepazemina Viņa izpausmes vai darbības kādības zemes čaulā, jo viņa atbrīvotajām augstākajām enerģijām nav pat vēl pielietojuma uz mūsu Zemes.

191.

Mums pastāvīgi tiek norādīts būt taupīgiem enerģijas atdošanā, sevišķi tagad, kad izplatījuma strāvas nedzirdēti sasprindzētas.

Tāpēc brīžos, kad psihiskajai enerģijai izdaloties izjūtams spēku aizplūdums, nevajag pārpūlēties darbā. Vajag dot enerģijai laiku atjaunoties. Protams, visos šādos gadījumos nepieciešams sevišķs godīgums; jo daudzi mīl vieglu darbu, un katru slinkuma lēkmi viņi piedāvās psihiskās enerģijas ārkārtīgai atdošanai.

Kur nav pareizas psihiskās enerģijas apmaiņas, nav arī gara dalāmības. Kad uguns bezdarbīga, vai arī sākusi aizplūst no nederīgās tvertnes, tad, protams, gara dalāmība nav iespējama. Neaizmirstiet, ka psihiskā enerģija ir abpusēji griezīgs spēks, un daudziem nikniem tumsas spēkiem piemīt šīs enerģijas lieli krājumi, bet tās zemās izpausmēs un kādībās, tāpēc šādas enerģijas darbība, salīdzinot ar augstākās kādības enerģijām, nevis zemākos slāņos un šaurākā apjomā.

Nepieciešams pēc iespējas spilgtāk izcelt domas un disciplinētas domāšanas nozīmi psihiskās enerģijas augstas kādības attīstīšanā.

192.

Ir daudz domstarpību pat indiešu literatūrā par to, kur atrodas trešā acs. Vieni to novieto vairogdziedzerī, citi saules pinumā utt. No personīgās pieredzes teikšu, ka, iestājoties patiesai gaišredzībai, visbiežāk redz ar zvana centru. Var redzēt arī ar saules pinuma centru un var pat teikt, ka katrs centrs redz. Var redzēt sava ķermeņa iekšienē. Un viss tas iespējams pie pietiekama garīga uzkrājuma un sevišķos prānas un augstieņu apstākļos.

Senajos Pasaules Mātes (tibetiski daudzacu Dukkara) attēlos tās aura sastāv no acīm. Katrs stars nolaižas ar aci. Tā senie cilvēki zināja daudz ko, kas mums pašreiz ir apslēpts. Tāpat Lielie Skolotāji augsti vērtē Dangmas acs izpausmi, kas nav

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

gaišredzība, kā to parasti saprot, bet jūtziņas parādīšanās, kas uzkrāta “kausā” dzīves pieredzēs tūkstošgadīgu pašai dziedīgu dzīvju laikā, kas vērstas uz vienu mērķi, sasniegt savu dižo uzdevumu - kļūt par pilnīgu Arhatu jeb Dievcilvēku.

193.

Trešajai acij, protams, ir fiziskais substrats nervu sistēmas centrā. Pievērsiet visnopietnāko uzmanību diviem smadzeņu dziedzeriem – krīpu (Pituatari) un čiekurveidīgajam (Pimal). Krīpu dziedzeru molekulārās kustības rada psihisko redzi, bet garīgai augstākai redzei jāizsauc tādas pat molekulāras kustības arī čiekurveidīgajā dziedzerī. Šo dziedzeru izstarojumi jeb emanācijas apvienojoties dod augstākos rezultātus.

194.

Dažiem cilvēkiem var ienākt prātā - cik labi Valdoņiem, ja Viņi izgājuši aiz zemes smaguma robežām! Tā sacīs tie, kas nepazīst īstenības apmērus. Patiešām, kā uz zemes, tās arī Debesīs. Nokrīt zemes nastas, bet rodas nesalīdzināmas kosmiskās rūpes. Patiešām, ja grūti uz Zemes, tad Debesīs vēl grūtāk. Neieskaitīsim mirkļus Dēvačanā, kad ilūzija spēj slēpt rītdienas darbu, bet darbība haosā nevar būt viegla. Jums grūti tumsas un haosa dēļ. Bet visās sfērās ir tikpat grūti daudzo tumsas veidu un tā paša haosa dēļ. Bet jūs par laimi, izjūtat tikai haosa uzbrukumu, bet neredzat tā drūmās kustības. Tiesa, grūti ar cilvēkiem dēļ viņu tumsonības un kalpības tumsai, bet vēl grūtāk ja redzat matērijas masu kustību, kas pārvēršas haosā. Kad pazemes postošā uguns pirms laika mēģina iepraust zemes garozu, vai kad gāzu slāņi saindē izplatījumu, tad grūtums pārspēj katru zemes iztēli. Nevis grūtības, bet tikai salīdzinājumi tagad palīdz stāstīt par pūliņiem. Tikai nezinātāji domā, ka Debesu iemītnieku daļā tikai dziesmas un kokles. Šādi maldi jāizkļiedē. Nekur nav norādījuma, ka grūti tikai uz Zemes, bet salīdzinot var sacīt – ja šeit sariebj velni, tad Ercenģeli apdraud pats Sātans. Tāpēc vajag izprast darbību un cīņu ar haosu. Tā jāatzīst kā vienīgais ceļš un jāiemīl kā Radītāja uzticamības zīme.

195.

Saprotu, ka manas vēstules, kas apliecina skarbās pašdisciplīnas un dzīves varoņdarba skaistumu, daudziem nav pa prātam, nav pēc apziņas. Bet es atzīstu par noziegumu atbalstīt sentimentalitāti, kas balstās uz melīgiem dotumiem. Kā prazdams, es centos atbalstīt viņu garu, bet darīt to, sagādājot viņiem apzeltītus redzējumus L. stilā es, protams, nevarēju. Jā, vairums cilvēku pierādījušies par lieliem liekuļiem, apgalvodami, ka viņi grib zināt patiesību un tikai patiesību. Bet vienmēr un visā viņi bīstas tieši patiesības.

Dzīves skarbās celtniecības vietā, cilvēki kāro iemidzinātājus saldus sapņus un vieglus sasniegumus “okulto” romānu magu apstākļos. Bet Arhāta vainags iegūstams vienīgi stiprākajiem, vienīgi varoņdarba skarbā spriegumā, vienīgi varenā, nelokāmā sirds degsmē, ciešanu asiņaino asaru slacītā, daudzu un daudzu dzīvju laikā. Arhāta

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

sirdij jāpazīst visi prieki, bet arī visas ciešanas, visas zemes ceļa bēdas, jāizdzer pilns indes kauss. Patiesi, grūts ir augšupejas ceļš un sevišķi uz pēdējām pakāpēm. To var salīdzināt ar kāpšanu stāvā bazalta klintī tumsā, kad roka velti meklē izcilni, kur pieķerties. Bet trauksmīgam garam ir sagatavotas margas, bet tikai pēdējā pārguruma mirklī, kad draud nokrišana, rūpīgā roka atbalstīs muguru. Tā notika ar mani, un mana sirds tikko nepārtrūka, izjūtot šādas pacelsmes neaptveramo spriegumu. Jā, daudz grūtās augšupejas simbolu tika parādīts. Tāpat arī neizbēgama ir pilnā indes kausa izdzeršana, ceļu nobeidzot. Un tomēr, kad gars jau pieskāries augstākai līksmei, kad tas pazīst augstāko pasaulu skaistumu, tad visas šīs grūtības nebiedē, bet izraisa pat prieku, jo tās nozīmē ceļa nobeiguma tuvošanos. Tad arī jāierodas Jūdasam, lai spilgtāk atēnotu ceļa gaismu.

Tagad, kur gan labākais ferments, kas nostiprina auras svārstīgumu. Labākais ferments ir tiekšanās. Tiecīgo ķermeni nav iespējams ievainot vai satriekt. Tiekšanās savā kustībā kļūst likumīga, un, kļūstot par likumu, tā ir neapstādināma, jo iekļaujas Kosma ritmā.”

Nekas cits kā tiekšanās pieveic stihijas, jo stihiju galvenā īpašība – tiekšanās. Šajā stāvoklī jūs koordinējat stihijas ar augstāko gara jaunradi, jeb topat par zibeņa turētājiem. Nāks cilvēks – zibeņa turētājs. Ticiet, uzvarēsiet tikai ar tiekšanos.”

Tiekšanās – Arhāta laiva. Tiekšanās – manifestētais vienradījums. Tiekšanās – visu alu atslēga. Tiekšanās – ērgļa spārns. Tiekšanās – saules stars. Tiekšanās – sirds bruņas. Tiekšanās – lotosa zieds. Tiekšanās – nākotnes grāmata. Tiekšanās – manifestētā pasaule. Tiekšanās – zvaigžņu skaits.”

Tā sargājiet tiekšanos, jo tā virza visas atziņu sistēmas. Tiekšanās – atslēga pie slēdzenes.

3.nodaļa: No “Dzīvās Ētikas”.

196.

Jūs zināt, ka “Dzīvās Ētikas” uzdevums ir pēc iespējas paplašināt apziņu, un tāpēc jau pirmajā grāmatā “Aicinājums” tam ielikts pamats. Šajā grāmatā īsās formulās viss norādīts un pasacīts. Ieteicu to vērīgi izlasīt.

197.

Mani dziļi aizkustina Jūsu vārdi par to prieku, kādu Jūs rodat Dzīves Mācības grāmatu studēšanā. Patiešām, vai gan nav prieks iedziļināties īsajās un dziļi gudrajās dzīves formulās, kas tik nenogurstoši un devīgi tiek kaisītas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

198.

Varonība nav atteikšanās, bet spēja ietvert un kustība. Tātad, kad Sacīju – tas, kas atteicies – jāsaprot – tas, kas ietvēris. Neiespējami iedomāties atteikšanās būtību, jo līdzās perinājas aizliegums, bet ietvere norāda uz apzinīgu izpratni. Kā tad Valdniece ir atteikusies no pasaulēm? – Viņa ietvērusi nākotnes uzbūves varenību un tad nekas nevar apturēt gara augšanu.

199.

Grūti ietvert dižo paplašinātai apziņai, bet vēl grūtāk ietvertniecīgo. Ir grūti mazo īstenību pielāgot plašas izpratnes apjomam. Kā ielikt lielu šķēpu mazā makstī?

Tikai pārbaudīta apziņa saprot īstenības grauda vērtīgumu. Varenums nav troņos un pūlī, bet kosma – izplatījuma idejās. Tā dzīves Mācības papildina viena otru, tām nav vajadzības pievilkt pūli.

Es jums sacīju, ka došu trešo grāmatu, kad Vienkopa būs pieņemta. Bet Mums nav vajadzīgs daudzums, bet tikai to apziņa, kuri Mums vajadzīgi, tāpēc dodam trešo grāmatu. Tālab Mēs vēl atkārtojam Patiesības faktus un tālab Mēs atzīstam par labāku apsveikt jaunveidošanos un nepiedalāties bērū procesijās.

Vieniem Mācību vajag skandināt ausīs, otriem tikai norādīt virzienu, trešiem dot tikai vienzilbīgu mājienu, ja viņu apziņa jau spēj ietvert patniecīgo. Kā gan Mācība apsveic tos, kas spēj ietvert katru drusciņu, novērtējot ikvienas universālo nozīmi.

Katra eonu sadalīšanās pārvieto veselas pasaules, un tālab jūsu domas tiek aicinātas taupīt domāšanas enerģiju.

200.

Izprotiet Mācību; izprotiet, ka bez Mācības neiziet. Šo formulu vajag atkārtoti uzsvērt, jo dzīvē daudz kas tiek darīts ne pēc Mācības. Mācībai vajag piešķirt nokrāsu katrai rīcībai un katram vārdam. Nokrāsa, kā daiļš audums, rotās valodas sekas. Sekas liecina par sūtījuma kādību. Vajag pierast, ka pats sūtījums var likties nesaprotams, jo tikai tā iekšējai nozīmei ir vairogs.

201.

Jautās, kā nosaukt Mācības metodi? – Par ceļu atvēršanos metodi. Uzskatiet centru atvēršanos par sekojošo. Lai nojauta pasaka, cik rūpīgi jāsargā individualitāte. Vismazāk noder parasto lekciju sistēma. Jauncelsme top individuālās pārrunās.

Sākuma grūtums ir tikai nepilnības pazīme. Gudrības apstiprinājums būs stabilās ceļa zīmēs, kas ietver iezīmēto zināšanu figūru.

Atvērdami pareizās durvis, iezīmēsim pareizo virzienu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

202.

Gara jaunradē, patiesi, ir uguns potenciāls. Katrā redzamības norisē slēpjas gara neredzamā jaunrade. Gara enerģija pārvalda izplatījuma uguni. Gara jaunradi Mēs apstiprinām kā psihiskos graudus. Katra gara graudā slēpjas gara jaunrades trauksmīgā enerģija, tāpēc visu izpausmju stimulē jāmeklē neredzamībā. Gara jaunrade patiesi ir evolūcijas celtniecība.

203.

Kosmoss saspringts savu daļu apvienošanā. Apvienošanās princips ir tik varens, ka var liecināt – visspēcīgākās sviras ir vienotības princips. Gara magnetizācija izlemj Kosmisko Gribu. Jo tikai gara jaunradē, patiesi, iespējams nosaukt par Mūžības jaunradi. Tā radošais gara grauds sasprindzina katru tieksmīgo šūniņu. Gars iecer dzīvju ķēdī, tāpēc kosmiskā vienotība ir tik spēcīga, tāpēc apstiprināto vienotību ceļ gara pievilksme, jā, jā, jā! Tā gara ievirzītais princips, paklausot kosmiskajam likumam, sakopo tos graudus, kas atbilst Magnēta pievilksmei.

204.

Veco robežu noārdīšana nostiprina gara atjaunošanos. Gara jaunrade sasprindzinās tuvojoties Kosmiskajam Magnētam, tad gars iesaistās kosmiskajā atjaunošanā. Šie atjaunojumi ietver sevī visu gara potenciālu un atjaunošanās pakāpe dos jaunu formulu. Tāpēc, kad gara uguns jaunrade sasprindzinās evolūcijas izveidošanai, tad tā apkopo tāpatīgās enerģijas. Tā Agni Jogs sakrāj enerģijas atjaunošanai. Tāpēc liesmojošie centri spēj veicināt atjaunošanos. Tā centri uzņem kosmisko uguni.

205.

Sadarbība ar Mums apliecina visu centru saspringtību. Kad spirāle darbojas tiecoties evolūcijā, tad Mūsu līdzstrādnieku garu sasprindzina tīrā uguns, tāpēc, kad līdzstrādnieku gars tīrās uguns piesātināts, tad nodibinās Gara jaunrades spirāle. Tāpēc pieņemsim spirālēs saspringtības likumu. Mēs apliecinām, ka gribas spirāle nes garu uz sadarbības spārniem. Tā Mēs redzam gara spirāles attīstību. Tā Mēs nostiprinām svēto sirds savienību un gavilējam, kad sadarbības spārni uzzied saspringtības priekā, jā, jā, jā!

Tā Mūsu Vairogs skan – kosmiskā sadarbība kāpina labākās iespējamības!

206.

Cilvēces manta ir gara jaunrade. Uzkrājumu princips izpaužas gara jaunradē. Traukšanās principu iedzīvina gara jaunrade. Tāpēc gara jaunrade spēj izjust Kosmisko Magnētu. Gara jaunrades attīstību sekmē cilvēku uzkrājumi “kausā”. Tāpēc nākotnes galvojums slēpjas gara jaunradē, jā, jā, jā! Tāpēc galvojam par Mūsu darbību tiekšanos. Tā Mūsu liktie pamati dos pasaulei jaunus terminus. Tāpēc piepildīsies nolemtais, un Esamības vainags mirdz visās kosmiskajās ugunīs. Tāpēc Arhata dzīve mainās līdzīgi kosmisko ugunu mirdzumam, jā, jā, jā!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

207.

Patiesais apgarojums pieved garu ugunīgajai šķīstīšanai. Augstākais impulss ierosina katru tiekšanos, kas ved pie ugunīgās šķīstīšanas. Kad dzīvības impulss virza cilvēku izpausties, tad centri ierosina gara jaunradi; turklāt apskaidrojas gara “ego”, sakāpinot uguni. Katra trauksmīgā enerģija zina savu ceļu, apzinīgi paklausot pievilksmes likumam. Ugunīgā transmutācija dod kosmiskās uguns nozīmes smalko izpratni un atklāj radošās uguns būtību. Tāpēc ugunīgās transmutācijas pazīšana ievada garu bezrobežīgās apskaidrības ceļā. Tā norisinās uguns cildenais darbs.

208.

Gara vitālajā impulsā ir gara jaunrades ķīla. Tajā ietverta visa gara uguns, kas sasprindzina visas dzīvības. Tāpēc Mūsu apstiprinātais likums skan – gara uguns ir neapstrīdama. Tā gara jaunrade satur visas pievilksmes.

209.

Gars, kas mājā redzamās pasaules sfērā, atsakās no augstāko sfēru parādībām. Kad gars dzīvo Vienībā ar visu Kosmu, tad viņš ir saistīts ar visu Kosmosu. Gara jaunrade netiek stimulēta no ārienes, bet no gauda tiekšanās piesaistīties izplatījuma ugunij. Tāpēc gara gauds pazīst visus jaunrades likumus, un gars, kas iepazinis savu būtību, meklē sakaru ar augstākajām sfērām. Vienības negrozāmība virza visu Kosmosu. Apziņa patiesi apgūst smalkākās enerģijas. Bet impulsam, kas sasniedzis traukšanos, jānāk no gauda. Tādējādi pašdarbībā slēpjas sasniegumu atslēga.

210.

Agni Joga pašdarbība paver visas iespējamības. Ienirstot augstākajās sfērās, gars kāpina savu traukšanos. Apmaiņas princips rosina gara jaunradi. Tā Kosmosā koordinējas visas enerģijas. Tā saspringtais gara Magnēts jaunrada, visu sviru jaudā.

211.

Protams, tikai Patiesības vārdā iespējams sakāpināt visus kareivīgos impulsus. Tikai Patiesības vārdā iespējams sakāpināt vispiesātinātākās ugunis. Protams, katra enerģija, kas Varenā Kosmiskā Plāna ierosināta, pievelk Kosmiskās ugunis. Kosmiskā Plāna orbīta pievelk katru apzinīgu domu. Tāpēc katra saspringtība Patiesības Vārdā būs uzvaras vainagota. Tā tiek celta Bezrobežība.

212.

Kā tad likums ir negrozāms? Kā tad likums jaunrada? Kā tad likums sakopo? Ar savu vareno harmoniju. Kad apziņa apstiprina Kosmiskās Tiesības, protams, Kosmiskais spēks pievelk gaudam. Tāpēc dzīvību Kosmiskajās Tiesībās apstiprina Kosmiskais Saprāts. Kad visi centri saskaņoti, tad nostiprinās tā harmonija, kas ir spēcīgāka par visām radošajām enerģijām. Tā augstākais potenciāls piesātina kosmiskās saplūsmes spēku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Agni Joga, protams, dota cilvēcei, bet harmonijas centri doti augstākajām saplūsmēm.

213.

Atzīstu Kalačakras savākšanu. Šī Ugunīgā Mācība klāta putekļiem, bet tai nepieciešams atjaunojums. Ne prāts, bet Gudrība deva šo Mācību. To nevar atstāt tumsonīgu interpretētāju rokās. Kalačakrā apvienotas daudzas zinību nozares, tikai no aizspriedumiem brīvs prāts spēj orientēties sājos visu pasaulu noslāņojumos.

214.

Kosmiskā Magnēta pievilksmei paralēli ejošā gara jaunrade ir evolūcijas risinātāja. Ugunīgo enerģiju nesējs rāda cilvēcei virzienu. Mēs viņus dēvējam par Gaismas Sargātājiem. Visos cilvēces ceļos stāv šie ugunīgie gaismas Sargātāji. Visos ceļos stāv norādīti Vadītāji.

Kad varoņdarbībā sūtītais pašai ziedzīgi nes kausu, tad var norādīt – tiek celta diža pakāpe. Kad Kosmiskais Magnēts sasprindzina jauno pakāpi, tad sākas patiesa sadarbība, un Vadītājs pašai ziedzīgi nostājas pie Vārtiem. Tā trauksmīgie centri ierosina cilvēci tiekties uz transmutāciju. Patiesi, bez šīm smalkajām enerģijām Mūsu Torņi nav pieejami! Kad norādītā pakāpe dzīvos, tad evolūcijas lappuse būs daiļa. Tāpēc ugunis pievērš apziņu labākam liktenim. Tā tuvojas dižā pakāpe!

215.

Cilvēki parasti nepavisam neprot izlietot viņiem doto Mācību. Kad viņi dzird kaut ko it kā pazīstamu, viņi augstprātīgi iesaucas – atkal tas pats, visiem zināmais! Viņi necenšas sevi pārbaudīt, ciktāl viņi šo pazīstamo izpratuši un likuši lietā. Viņi nevēlas padomāt, ka derīgā Mācība dota ne jauninājumam, bet lai izveidotu cienījamu dzīvi.

Ne jau nedzirdētu utopiju krājums ir Dzīves Mācība! Cilvēces esamība ļoti sena; un gadsimtu plūsma visdažādākās Gudrības dzirksteles izlietas uz Zemes, bet katram riņķim sava atslēga.

Ja kāds var atzīt tagadējo atslēgu par pazīstamu, lai priecājas un pateicas par viņam tuvo norādījumu. Tas liekas vienkārši, bet patiesībā ļoti grūti. Cilvēki mīl klausīties jaunumus un saņemt rotaļlietas, bet izsmalcināt apziņu retais būs ar mieru.

Nevar būt, ka kāda stihija jau nebūtu izvirzīta Mācībās. Arī Uguns minēta tūkstoš reizes, bet tagad Uguns pieminēšana nav atkārtotā, bet jau brīdinājums par planētas likteņa notikumiem. Nevienam neteiks, ka viņš savā sirdī jau sen gatavojies Uguns Kristībām kaut gan vissenākās Mācības jau brīdinājušas par nenovēršamu Uguns Laikmetu.

216.

Noderīgas ir rakstiskas pārdomas par Mācību. Var ieteikt līdzstrādniekiem vingrināties tādos darbos. Viņi var izvēlēties Mācības daļas, kuras tiem tuvas, un salīdzināt tās ar citiem Nolikumiem. Pie tam jāievēro laikmeta zīmogs uz tām pašām

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

patiesībām. Šādas evolūcijas izsekošanas uzdevums būs jau pats par sevi ļoti vajadzīgs darbs. Mēs esam pret nosodišanu, bet salīdzināšana būs kā akmens slīpēšana. Priekšmetu mīlot, iespējams atrast daudz jaunu salīdzinājumu un labu pieskārienu. Tādas pārdomas ir kā puķes pļavā.

217.

Gara augšāmcelšanās, kāds dižens jēdziens! Tas jāsaprot kā Daiļuma aicinājums. Gara augšāmcelšanās var nozīmēt ne vien nākošo pakāpi iemiesošanās nozīmē, bet magnētu, kas transmutē dzīvi. Augstākā Manasa Atmodu var nosaukt par iztēles parādību. Cik ļoti jātiecas nostiprināt tās augstākās emanācijas, kuras spēj atmodināt Manasa augstākās izpausmes. Cilvēks nepēta savas sirds dzīles, bet cik daudz dižu, spēcīgu formulu var atrasties sirds dzīlēs! Bet cilvēki apklusina katru mājienu uz iedziļināšanos, parādot sevi par paviršām maskām, kas slēpj milzumu dažādu garīgu pārdzīvojumu sablīvējumu! Gara augšāmcelšanās jāizprot kā visvitālākais likums. Daži svētvaroņu tēli rāda šo gara augšāmcelšanās cildeno likumu. Kā ugunīgs aicinājums gara augšāmcelšanās var parādīt savu spēku! Tā jāsaprot transmutējošā Uguns.

218.

Gara augšāmcelšanās var izpausties jebkurā dzīves darbības sfērā. Jebkura pakāpe var stimulēt šādu šķīstīšanu. Bet gara augšāmcelšanās prasa patiesu darbību. Vārdi, solījumi vai nodomi nestimulēs gara augšāmcelšanos. Jūs pareizi norādījāt uz solījumiem, kas nav domāti izpildīšanai. Gara augšāmcelšanos var apliecināt tikai patiesā traukšanās darbībā. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāiegaumē, kā iespējams sasniegt gara augšāmcelšanos.

219.

Likumiem, kurus cilvēce mīda kājām, jāmodina apziņa. Jo tīrie pamati apstiprināti, kā vadošā sākotne. Saites zaudēšana starp augstākajiem principiem un pašu dzīvi ļoti nošķir no svētajām sākotnēm, kas vienīgās spēj atdot traucēto līdzsvaru. Starp pamatiem var atzīmēt visvitālākās sākotnes, kas izkropļotas līdz nepazīšanai. Dzīves Pamatu un vareno Mācību attīrīšanu var nosaukt par visugunīgāko jaunradi. Tā ugunu nesējs piesātina izplatījumu ar parādībām, kas apstiprina dzīves līdzsvaru. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli raidīsim izplatījumā aicinājumu attīrīt Mācības Pamatus.

220.

Gara tilti, kas pārmeti pāri visām grūtībām, pāri visiem bezdibeņiem, kas ved pa tiekšanās ceļu, būs celtnieciskās enerģijas Kosmā. Gars patiesi, spēj apvienot dažādus centrus. Cilvēce nopūlas ar redzamo celtniecību, kuru augstākā traukšanās nav iedvesmojusi kosmiskajai celtniecībai. Patiešām, katrs gara tilts nostiprina apzinīgu celtniecību, kas ir kosmiskā saite starp pasākumiem. Tā Ugunīgajā Laikmetā sevišķi jānododas iejūtīgai, apzinīgai gara darbībai. Tikai gara tilts spēj iznīcināt to bezdibeni,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

kas atvēries cilvēces priekšā. Gara tilts ir Daiļuma tilts – šādā varoņdarba izpratnē mēs uzkāpsim cildenajā Virsotnē, kas apvieno Pasaules.

221.

Tā katrs sirds ugunīgais vārds, kas attīra Mācību, ir ugunīgs stimulants, kas ierosina apziņas pārmaiņu. Tāpēc nostiprināsim apziņā Līdzsvara spēku kā Esamības, Sākotņu un Daiļuma stimulu.

222.

Atmodu gara graudā izraisa ugunīgie uzliesmojumi, kas var izpausties dažādi. Piesātinātā apziņa var izraisīt “kausa” uzkrājumu uzdzirkstījumu. Ugunīgās sirds spriegums atmodina tiekšanos. Attiecīgo uguņu ierosināšana atmodina gara graudu, ieliekot jaunus potenciālus. Tāpēc vibrācijas vajag izpētīt un pielietot dzīvē, jo katra parādība var noderēt par saiti starp garu un izplatījuma Uguni. Ir jāpierod izjust Gara graudu – tādējādi kāpinot gara spēkus, nostiprināsimies augstākajos meklējumos.

223.

Kāds no vadošajiem atnāca pie vientuļnieka, lūgdams, lai tam pastāsta par dzīvības pamatiem. Vientuļnieks sāka stāstīt un sarunas laikā pamazām lēja kausā ūdeni. Vadošais beidzot pamanīja, ka ūdens līst pāri malām, un aizrādīja vientuļniekam uz to. Tas atbildēja: “Tiesa, tāpēc nākošajā reizē iegādājies kausu ar lielāku ietveres spēju.” – Ar šādām teiksmām cilvēki lūkoja nostiprināt apziņu, ka pāri ietveres spējām gudrība izlīs veltīgi. Bet šī pati teiksma paredz arī uzmundrinājumu. Katru reizi var nest līdzīgu lielāku kausu.

224.

Svētsvinība jāstiprina ar Brālības jēdzienu. Tā nedrīkst palikt par tukšu skaņu. Paust svētsvinību nozīmē dziedāt himnas austošai Saulei. Ir jāapjēdz, kāda šķīstīšanās notiek pildoties ar dziedinošo svētsvinību. Visiem ieteiktajiem jēdzieniem ir pacilājoša, dziedinoša nozīme. Mēs ieteicam visu, kas var spēcīnāt arī ķermeni. Nedomāsim, ka cildenie jēdzieni vienīgi pacilā, tie ir arī dziednieciski līdzekļi, kas spēcina organismu. Ir jāiepazīst labvēlīgo jēdzienu spēks.

225.

Saka, ka doma jāpagaida klusējot. Šāds nosacījums derīgs, bet vēl ne visai pilnīgi izteic visu izjūtas smalkumu. Tieši svētsvinība būs labākais apzīmējums. Bet svinīgumam nepieciešama sirds skaidrība.

226.

Tas, kurš iesaistījies Brālībā, zina ļoti labi, kur sākas Neizteicamais. Nepūlieties lauzt viņa klusēšanu, kad tas sasniedzis iespēju robežu. Nevajag apgrūtināt jautājumiem, uz kuriem nevar atbildēt nekaitējot. Vienīgi nezinātājs iedomājas, ka tas var ietvert katru atbildi. Bet var būt tik neietveramas atbildes, it kā nezināmā valodā, bet svešu vārdu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

skaņas var iztulkot ačgārnā nozīmē. Tāda uzmanība vajadzīga saskaroties ar augstākajiem jēdzieniem - arī Brālība starp tiem.

227.

Nobriedis gars, kas apzinīgi izvēlēties Kalpošanas ceļu, pazīst apziņas paplašināšanās prieku un ugunīgu traukšanos uz Augstāko Apziņu; pazīst Augstākās Gribas pildīšanas prieku; pazīst atrastās jēgas un Esamības nozīmes prieku un noteiktā stundā iepazīs piepildījuma noslēpuma lieliskumu un daiļumu!

Sapratuši un ar sirdi pieņēmuši lielā atbrīvojošā un vainagojošā upura nozīmi, tieksimies vispirms sevī attīstīt: mīlestību, uzticību, atzinību, paklausību Hierarhijai, gatavību pieņemt jebkuru nastu, atceroties, ka jo smagāks, jo īsāks ceļš. Būtībā tieši no mīlestības un uzticības izriet visas pārējās īpašības, kas veicina mūsu augšupeju tādēļ audzināsim tās kā visdārgāko ziedu; un tā kā viss aug un barojas savstarpēji, tad vislielākā mīlestība nesīs arī vislielāko atbildi. Tādēļ apņemsim Lielo Skolotāju ar mīlestības uguni un sargāsim Viņa godināšanu, atradīsim visrūpīgāko, visaugstāko Mācības un Norādījumu izpratni un svēti, kā lūgšanā un ar sirds trīsām stāsimies Viņa radīšanas varenuma un daiļuma priekšā! Atcerieties, kas augstāk izpratīs, tas arī pats pacelsies augstāk.

Tā, dārgie, visa tirgus izpratne, visi sīpolu virumi, ko visaugstākiem jēdzieniem pagatavojušas mazās apziņas, savas nesamērības un visaugstākā un būtiskā pazemināšanas dēļ ir jāizmet no mūsu ikdienas, ja gribam iet Kalpošanas ceļu.

Dažs meklē dzīves ceļa atvieglojumu, bet tas ir atrodams, tikai izpildot Skolotāja Gribu. Cita ceļa nav. Pie tam jāizjūt ar sirdi un pastāvīgi jātur prātā apbrīnojami dziļie Skolotāja vārdi: "Ar Manas Gribas izpildīšanu tu dodī Man iespēju izpildīt savu gribu." Jo kurš gan cits, ja ne Skolotājs zina mūsu slēptākās vēlēšanās un tieksmes; un, tīrot un kristalizējot tās ar doto Mācību, tas ir, paplašinot savu apziņu, dod mums iespēju izpildīt Viņa norādījumus, tuvojoties to realizēšanai. Kurš neprātīgais gribēs sagraut savu laimi?

Ugunīgi tieksimies izpildīt Gribu, kas glābj mūs un ved uz iepriekš norādīto, uz Kalpošanu Labumam!

Kad doma tiecas izpildīt Augstāko Gribu, tad nodibinās tieša saistība ar Augstākās Gribas vairogu. Kā gan vairogs var aizsargāt, ja ar vieglprātīgu attieksmi un tikai daļēju norādījumu izpildīšanu mēs pastāvīgi izslīdēsim laukā no šī neapzinātā aizsarga?

Tādēļ, mācekļi, kas tiecas svēti sargāt derības likumus un ievērot un pielietot vismazākos norādījumus, attīstīs savu radošo garu un paplašinās apziņu.

Augstākās Gribas likums rada arī visas lietas! Jo šis likums piesātina visu izplatījumu un tikai Augstākās Gribas izpildīšana vainago mūsu darbus. Kā var izvairīties no Augstākās Gribas norādījumiem, nezaudējot uzvaru! Kā var atrast labākos ceļus, ja

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Skolotāja vairogs ir apstiprināts ar Hierarhijas galvojumu? Hierarhijas Gribas izpildītāji ved uz uzvaru tādēļ skolniekiem jāpielieto visprecīzākās tiekšanās Augstākās Gribas izpildīšanai. Tikai tā mēs ko sasniegsim. Tikai tā apstiprināsim uzvaru.

Uzticība idejai, uzticība Vadītājam rada brīnumus. Visos laikos cilvēki apzinājušies uzticības nozīmi un, lai nodrošinātu sev šo spēku, meklēja un pielietoja savai apziņai atbilstošus visdažādākos līdzekļus, sākot ar zvērestu ņemšanu, līdz baznīcas lāstiem un inkvizīcijai. Un tagad pret gaišo nesatricināmo Hierarhijas Spēku sacelās tikai mazās apziņas, ar skaudības un šaubu tārpu grauztie nodevēji, kurus dzen bailes no neparastā Gaismas. Teiksim tiem: “Nožēlojamie neprašī, kas baidāties no spēcīgā un skaistā, kas baidāties domu plašuma un radīšanas, jūs neesat mums līdzgaitnieki. Jūsu alās mēs nevaram novietoties, un jums mūsu palātās un plašumā liksies nemājīgi, jo nav viņos jums mīļā sasmakuma un sastāvējušā gaisa.”

Apstiprinu ar Skolotāja Vārdu, apstiprinu garā, apstiprinu sirdī, ka visatdevīgākais būs vislielākais. Vai nav teikts, ka Ananda, Svētītā Budas padevīgākais skolnieks ir tūkstoškārt augstāks par visiem pārējiem budistu Arhatiem?

228.

Tā ir briesmīga nezināšanas tumsa un pārsteidzoša nabadzība, iedomāties, ka viens cilvēks, lai cik ģeniāls viņš arī būtu, spētu uzrakstīt visus dotās Mācības sējumus. Patiešām, ir nepieciešama gadu simteņu dzīves pieredze un nepārtraukta cilvēka dabas un visu kosmisko ietekmju studēšana, lai spētu ietvert domās visus tajos skartos jautājumus un problēmas un tik izsmeljoši un vispusīgi tos apgaismotu.

229.

Daudziem, kas tuvojas Mācībai, ir tā nelaime, ka sajūsminoties par tās visaptverošo gudrību un skaistumu, viņi tomēr veltī tai ne vairāk uzmanības kā skaistam dzejas darbam; viņi neizprot visu tās dienišķo nepieciešamību un pat nemēģina to pielietot dzīvē; viņi neatsakās ne no viena paraduma, ne no vienas ērtības, lai gan jau sāk parādīties tās ugunīgās vētras bargie vēstneši, par kuru tik daudz runāts Mācībā, un neatmodinātie un garā nenorūditie tūkstošiem ies bojā no jaunām vēl neredzētām epidēmijām.

Laiks atcerēties gara higiēnu. Ne tik svarīga ir miesas higiēna, kā tieši gara higiēna. Nekādi vitamīni, nekādas injekcijas un potes neglābs to, kam izsīkusi vai sastingusi psihiskā enerģija. Cik nepieciešami būtu izskaidrot visu vārda “kalpošana” dziļo nozīmi, lielās kalpošanas cilvēcei un varoņdarba nozīmi. Varoņdarbs, - tas skan tik skaisti! Tajā apvienoti pilnveidošanās, pašuzpurēšanās, kuru rezultātā arī rodas ne tikai personiskās apziņas, bet arī tautas un veselas valsts apziņas pavirze.

Tieši pašreiz ir laiks aicināt uz varoņdarbu. Visas valstis, visa Pasaule ierauta briesmīgā cīņā, kurā uzvarēs tikai garā stiprie. Nemānīsim sevi ar to, ka gan jau viss kaut kā nokārtosies. Nē, katrai valstij ir jāsaprot, ka tā var pastāvēt, tikai atmodinot

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

savu labāko pārstāvju apziņā domu par cīņas neatliekamību ar tumsības un postītājiem spēkiem. Visas valstis iziet lielu pārbaudi, bet vai daudzas to izturēs? Nākotnes karte jau Smalkajās Pasaulēs ir izveidota, bet vēl var tikt ievesti daudzi atvieglojumi.

Un tādēļ iedvesmojiet un rakstiet liesmainus rakstus, gara kultūras aizsardzībai, slavīniet varonību un varoņdarbu! Kā jau Mācībā teikts, - tur, kur varoņa jēdziens ir kaut kas smieklīgs un pat nepieklājīgs, - tur notiek trūdēšana. Pēc šīs pazīmes var spriest par nācijas spēku izsīkumu. Mūsu planētu atstājušā Vislielākā Gara novēlējums saviem palikušajiem Brāļiem bija – “radiet varoņus!” Ir pienācis laiks, kad mums visiem jāklūst par varoņiem un jārada varoņi.

230.

Tādēļ jaunpienākušie lai negaida tūlītēju atvieglojumu un sevišķus rezultātus, ja viņi garā un sirdī nav sevi pilnīgi atdevuši kalpošanai Gaismai. Kā ir teikts: “Ir jāprot savā priekšā turēt Mācību kā pēdējo uguni, kā pēdējo maizes riecieni, kā pēdējo ūdens malku. Ir jāpauž mīlestība un saudzība kā uz pēdējo iespēju, kā uz pēdējo ūdens lāsi”. – Lūk, ja būs šāda tiekšanās, tad arī mūsu iespējas pavairosies. Īsts mācekļis iet aiz nepārvaramas mīlestības uz Skolotāju.

231.

Kas attiecas uz tā saucamo austrumu ietekmi “Dzīvās Ētikas” Mācībā, tad būsim godīgi un pajautāsim sev, kura mācība, kura filosofija nav nākusi no Austrumiem? Visa tā saucamā rietumu filosofija ir tikai Austrumu dunas atainojums. Tāpat arī pati kristietība ir nākusi no Austrumu rokām. Tādēļ, lai iedziļinātos patiesajā Kristus mācības garā, ir jābūt vai nu dzimušam austrumniekam, vai arī labi jāizstudē šo mācību pamati, uz kuriem dibināta Kristus Mācība.

Protams, kristianisms, savā šīsdienas formā un paša Kristus Mācība – divas pilnīgi dažādas lietas. Gluži tāpat, kā mūsdienu lamaisms un Gautamas Budas pamata mācība ir pilnīgi antipoli. Viens – gara, otrs – cilvēku tumsonība un savtības auglis.

232.

Mācība jāsalīdzina ar pārējām derībām un tad var pamanīt laika zīmogu uz tām pašām patiesībām; tikai nevajag ne nosodīt, ne pazemināt, bet gan atrast skaistus salīdzinājumus un līdzīgas vietas.

Nākas dzirdēt arī tādas piezīmes: “Tāpat kā agrākie raksti, arī Agni Joga nedod noteiktus un izsmelošus norādījumus, kā nu ko darīt.” Tā ir liela maldīšanās. Tieši “Agni Joga”, tāpat kā visi Raksti, dod visnoteiktākos un tiešākos norādījumus kā rīkoties un ko darīt. Bet cilvēks vienmēr noniecina būtību un meklē otrās šķiras priekšrakstus. Tāpat kā ikdienas dzīvē viņam nepieciešamas aptiekas devas vai patentlīdzekļi, aizmirstot, ka pat parasts godprātīgs ārsts vispirms rūpējas par slimnieka labsajūtu un pielieto līdzekļus, dozējot tos atbilstoši organisma stāvoklim. Visas Mācības, tāpat arī “Agni Joga” vienmēr norādījušas uz visbūtiskāko, atstājot

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

cilvēkam, kas pielietojis pašu galveno, arī otrās pakāpes palīglīdzekļus pēc viņa organisma īpatnībām. Ir liela kļūda dot visiem vienu un to pašu recepti. Jo paši pamati izprasti un pielietoti dzīvē, tad viss pārējais pievienosies pats no sevis.

Grūtības pastāv tajā apstākļi, ka cilvēki negrib saprast to, ka sasniegumu pamats atrodams nevis mehāniskos paņēmienos, bet gan iekšējā cilvēka pārveidošanā, kura sfēra atrodas domas pasaulē. Visas pasaules Mācības vienmēr ir prasījušas “domas tīrību, vārda tīrību un darbības tīrību kā trīs pamatlukumus tiem, kas vēlas pacelties virs parastā cilvēka līmeņa un pievienoties dieviem”, tā runāja Zaroastra, tā ir runājuši visi Lielie Skolotāji no pirmā līdz pēdējam.

Tādēļ būsim taisnīgi arī pret Dzīves Mācības grāmatām un pajautāsim sev – vai tad izdotajās Mācības Grāmatās nav izsmēloši iztīrītas no visām pusēm, no visiem redzes viedokļiem tās īpašības, kuras nepieciešams iegūt iekšējā cilvēka pārveidošanai? Tieši tajās arī iedoti otrās nozīmības palīglīdzekļi. Ielūkojieties tajās uzmanīgi un jūs atradīsiet ne mazums priekšrakstu un pat aptiekas līdzekļu! Tāpat derīgi izrakstīt uz atsevišķas lapiņas visas īpašības, kas tiek prasītas no mācekļa. Jūs būsit pārsteigti no to lielā skaita. Patiesi, būs vajadzīgas daudzas dzīves, lai iegūtu visas šīs īpašības. Bet mūsu priekšā lielā Bezrobežība!

233.

Tiešām, visi Dzīvās Ētikas pamati ir jāienes un jāpielieto dzīvē, jo bez tiem eksistēšana nav iespējama. Un pie jauniem spīdekļu sakārtojumiem būs iespējama garīgi jaunu staru rašanās, kuri atmodinās cilvēces snaudošās enerģijas. Protams, ja cilvēce grib turpināt savu evolūciju, tai no jauna jāuzņem sevī godbijības un augstas padevības jūtas. Tāpat arī visu dzīves nozaru sadarbība tuvojas arvien vairāk, jo tieši zinātne nāks palīgā reliģijai. Tieši Lielo Skolotāju Norādījumi ietērsies visā mirdzumā un laboratoriju staru spēkā.

234.

Īstā kristietība ne ar ko neatšķiras no austrumu Mācībām un “Dzīvās Ētikas” Mācības.

“Dzīvās Ētikas” Mācībai nav noteiktas tautības zīmoga, tādēļ tā ir pielietojama visur un vienmēr. Dažus austrumu terminus ir viegli aizvietot ar to rietumu ekvivalentiem. Ir svarīgi pasniegt dzīves un nesatricināmo Esības likumu problēmu jaunu izpratni. Bet, kā parasti, tikai bezaizspriedumainās un atvērtās apziņas uzņemas jaunās pasaules izpratnes plašumu. Neiedomājami svarīgi ir iekustināt cilvēces apziņu.

235.

Jūs sakāt, ka padomi “Agni Jogā” tā izkaisīti, ka grūti tos savienot sistēmā, bet es atbildēšu, ka tā ir dzīves Mācība savā sarežģītībā, un padomi doti mācekļiem tieši dzīves piemēros, atbilstīgi apstākļiem, kuri tos izraisījuši, un tā tie arī labāk iegaumējami. Ja pati daba jau pierāda, ka pilnīgs organisms attīsta savus orgānus vienlaicīgi, bet ne pēc kārtas. Tālab arī Dzīves Mācība tā konstruēta, lai uz katras

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

jaunas pakāpes apziņa aptvertu iespējami lielāku perifēriju un tādejādi ieietu tieši dzīvē, bet nevis izolētos no tās.

236.

Vēlreiz uzmanīgi pārlasīju Jūsu vēstuli un mans padoms Jums – metiet pie malas tā dēvētās okultās grāmatas un nododieties ar visu dvēseli un miesu dižo Svēto dzīvu pētījumiem.

Jūs rakstāt, ka “apstākļi Ceļa uzsākšanai it kā būtu”... bet pirms tam uzskaitāt savu svārstīšanos un šaubas. Bet galvenais nosacījums Ceļa uzsākšanai ir stingrs lēmums, bez novirzīšanās iet pa izvēlēto taku. Kaut arī pie vienbūtīgās Patiesības ved daudz taku, kā tas brīnišķīgi pasacīts Bhagavat Gitā, bet tomēr, ja mēs pārskriesim no viena ceļa uz otru, mēs vienīgi izšķiedīsim savus spēkus un nekur nenonāksim. Tāpēc, ja jums ir tik tuvs brīnišķais Sv. Franciska tēls, tad izvēlieties viņu par savu Skolotāju. Kāpēc Jums jāgriežas pie citu Guru, ja Jums ir savs. Pati es dziļi cienu šo Tēlu, ne mazāk mīlu arī spānieti Terezu. Kāpēc gan Jums nesekot Sv.Franciska dižajam piemēram? Kas zina, varbūt kādreiz, sirds degsmē Jums radīsies iedvesma un uzrakstīsiet grāmatu “Sv.Franciska atdarināšana”.

Mūsu vispasaules zelta teļu pielūgsmes laikmetā nabadzības mācības atjaunošana būtu visai derīgs atsvars.

Tāpat atmetiet smiltīs grāmatas un neapgrūtiniet sevi, kritizējot tās. Lai varētu dibināti kritizēt, vajag arī daudz zināt. Jūs rakstāt, ka daži ļaudis un pat kaut kādas iestādes ieskata Jūsu minētā autora grāmatu par masonu lietu, pie tam vēl žīdu masonu – tas nav nekas jauns, ja tā ir tā pati trulās un ļaunprātīgās tumsonības vecā iemīļotā formula.

237.

Ir labi aizrādīt uz ļaunumu, ko rada pārspīlēta aizraušanās ar sportu, un uz tikumu raupjumu, ko tā neapšaubāmi nes sev līdzī. Protams, arī sports ir vajadzīgs, bet tam visam jābūt saprāta vai samērības un skaistuma robežās; bet visi dūru cīņas veidi nevar izraisīt neko citu, kā tikai dziļu pretīgumu.

Tāpat ir jānorāda uz vienu no mūsdienu garīgās audzināšanas ļaunumiem – uz bezatbildības jūtu ieviešanu cilvēka apziņā. Tieši deģenerējošā baznīca gadsimteņu laikā sava ganāmpulka apziņā viesa šo dzīvniecisko bezatbildības sajūtu. Cilvēks jau no bērnības zina, ka viņš var izdarīt vislielākās ļaundarības, bet ja garīdznieks grēksūdzē viņiem tās atļaidīs, tad viņš atbrīvojas no sloga un var sākt no jauna līdz nākošai grēksūdzei un tikpat sekmīgai atbrīvošanai no sloga, varbūt tikai par paaugstinātu maksu.

Šī sērga ir izplatīta visā pasaulē, visās reliģijās. Atcerieties pāvesta indulgencijas viduslaikos, bet arī pašreiz ir atdzīvināts senais likums, un ikkurš katolis var jau sevi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

neapgrūtināt ar grēku nožēlotāja svētceļojumu pie baznīcas galvas, bet vienkārši aizsūtīt atbilstošu naudas summu, lai saņemtu nepieciešamo atestātu ieejai Paradīzē.

238.

Protams, man nevar būt nekādu iebildumu pret manu vēstuļu lasīšanu ar tajās citētiem izvilkumiem no “Dzīvās Ētikas” Mācības tiem, kam ir tīras dvēseles un atvērta apziņa, jo arī man sirds tiecas dalīties Bagātībā ar katru, kas prot to novērtēt. Bet, protams, ir jābūt ļoti uzmanīgam, izdalot uzticētos graudus, un vienmēr jāvedās no norādījuma: “Kas atklājis dārgu formulu, to neizklieds logā, jo citādi derīgums pārvērtīsies ļaunumā.” Es pati sākumā daudz grēkoju uzmanības ziņā un arī pašreiz pēc mana rakstura man ir ļoti grūti kaut ko glabāt tikai sev. Lūk, kādēļ man ir tik saprotama un tuva Jūsu vēlēšanās dalīties ar citiem – dot tiem cerību un prieku. Bet personīgā pieredze un melnās nodevības mūs pamazām iemāca būt ugunīgākiem, kaut gan ir šobaltdien es reizēm daļēji grēkoju pret gudro brīdinājumu: proti glabāt uzticēto, brīdinājumu, kas tiek dots visiem, kas stājas uz Gaismas Mācības ceļa. Man visgrūtākais pārbaudījums ir dzīvot starp cilvēkiem un tiem neuzticēties! Bet arī tam ir jātiek pāri. Ir jāprot neapgrūtināt cilvēkus ar lieku uzticēšanos un tajā pat laikā neattīstīt sevī briesmīgo aizdomību. Cilvēka daba ir bezdibenis! Kā skan gudrais sakāmvārds: “Ja gribi pazīt cilvēku, tad ar viņu kopā apēd 3 pudus sāls.” Tādēļ ieteicu arī Jums būt uzmanīgam.

239.

Tagad par sirdi. Protams, sirds ir jāizprot nevis kā simbols, bet kā liela laboratorija, kur notiek mūsu apziņas, tas ir, visas mūsu būtības transmutācija. Protams, sirds ir sestā principa augstākā izteiksme, sirds ir Bramas [dievības] mājojklis. Jo nekur nevar atdalīt fizisko no garīgā. Viss ir tā savīts un atkarīgs viens no otra. Vienotība pauž savu saskaņotību. Jo visas smalkās astrālās jūtas dzīvo tāpat kā fiziskās, tikai savos atbilstoši smalkos izstarojumos. Nevar tos aplūkot atsevišķi. Vienmēr ir jāatceras pilnīga atbilstība starp smalko un zemes ķermeni. Tādēļ ir tik nepieciešami vienmēr un visam piemērot formulu: “kā augšā, tā arī apakšā.”

Bez sirds attīstīšanas un izsmalcināšanas nav iespējama nekāda virzīšanās uz priekšu, nekāds progress, tādēļ katras celtniecības pamatā jābūt lielajam sirds magnētam. Tā jaunās rases pārstāvji atšķirsies ar sirds izsmalcinātību – šo visu sasniegumu atslēgu.

Jūs runājat par atbrīvošanos no personības, dzimuma un miesas verdzības, bet cik dažādi šo atbrīvošanu izprot lielais vairums un, es teiktu, pat ačgārni savā abstraktumā un atrautībā no dzīves. Pajautājiet ap sevi esošajiem un tiem, kurus sastopat un Jūs uzzināsiet daudz negaidīta. Piemēram, atbrīvošanās no dzimuma verdzības. Daudzi redz atbrīvošanos no šīs verdzības cilvēcei sasniedzot – “radības kroni” – pretīgo hermafrodītu! Pie kam pierādījumam min šīs parādības pieaugošo skaitu, lai gan tas patiesībā pierāda deģenerāciju. Šajā atbrīvošanā no dzimuma slēpjas liels kosmisks noslēpums. Androgīnas simbols ir tik dziļš. Un lielais Platons ar savām pusdvēselēm piegāja šim noslēpumam daudz tuvāk nekā mūsdienu domātāji.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Arī personības nozīme ir izkropļota un pazemota bez jebkādas samērības. Jo lielākajam cilvēku vairumam nav personības. Tā ir tik stipri izdēsta jau no paša šūpuļa uz māktiem gataviem spriedumiem, dogmām un dažāda veida standartiem. Viņi izstaigā dzīvi kā pa sapņiem, neiedziļinoties un neparādot patstāvīgu domu, - kā īsti roboti. Vai jūs nedomājat, ka tādiem cilvēkiem būtu derīgi vispirms nostiprināt savu personību?

Tāpat arī atbrīvošanos no miesas daudzi saprot kā fanātismu, askētismu un pilnīgu nevērību pret savu ķermeni, lai gan ķermenis ir vienīgais cilvēku instruments jaunu, garīgu iespēju uzkrāšanai. Visās senajās mācībās, visu sasniegumu pamatā ir ielikts gudrais norādījums par dižo Zelta ceļu jeb Zelta Līdzsvaru. Protams, jums tas viss ir zināms, tā vērsoties pie viduvējas apziņas, šķietami vissaprotamākie jautājumi pieņem negaidītas formas. Es to runāju pēc personīgas pieredzes un tādēļ arī dodu Jums padomu pārbaudīt un attīrīt to cilvēku apziņu, kas jums tuvojas.

Kas ir terafims? Eksistē plaša un sarežģīta literatūra par terafimiem. Terafīmam ir daudz formu jeb aspektu. Populāri runājot, terafims ir talismans jeb enerģijas uzkrājējs un tādēļ katrs priekšmets ar psihiskās enerģijas uzslāņojumiem, ir terafims. Turot pie sevis terafīmu, kur uzslāņota psihiskā enerģija ar noteiktu pavēli, talismans jeb terafims nodod to tālāk personai, kurai tas ir sūtīts. Terafīmi bieži kalpojuši par orakuliem. Tādu terafīmu pagatavošana senatnē bija ļoti sarežģīta, pie kam plaši tika pielietotas astroloģijas zināšanas. Protams, ir arī astrāli terafīmi, bet tādi terafīmi pieder tikai ļoti attīstītiem gariem un to izgatavošanas noslēpums, tāpat kā tie paši atrodas lielo Arhatu rokās. Ar tāda terafīma starpniecību var spēcīgi iedarboties uz cilvēku, kā arī apsargāt viņa verdzību. Ja jūs esat lasījuši par eksperimentiem ar jūtīguma eksteriorizāciju, tad Jūs zināmā mērā varat iedomāties šāda terafīma iedarbību. "Agni Jogā" diezgan sīki pateikts, kā tiek gatavots vienkāršs terafims.

Kas ir Armagedons? Armagedons ir lielā izšķirošā Kauja starp Gaismas un Tumsas Spēkiem, kuru jau pareģojuši visi senie Raksti. Tā nosaukumu, kā arī aprakstu var uziet Apokalipsē. 1936.gads ir norādīts kā ārkārtīgi nozīmīgs gads. Interesanti atzīmēt, ka šīs aplēses ir atrastas arī Heopsa piramīdā. Pašreiz mēs atrodamies šīs kaujas intensīvākajā attīstības fāzē, kura arvien pastiprināsies. Pie kam Smalkās Pasaules plānā šī kauja ir daudz spēcīgāka, bet tās atspoguļojumam zemes plānā ir vēl jāpastiprinās. Izplatījuma spriegums ir neredzēts un uzlādētās ugunīgās enerģijas trako virs zemes un pazemes dzīlēs, draudot izlauzties. Patiesi, planēta atrodas konvulsijās. Laiks ir ļoti bargs, mēs stāvam nedzirdētas pasaules katastrofas priekšā. Ir jau teikts: "Rases naidīgie spēki nepadodas liktenim. Aizejošā rase dzen postā izvēlētos pēctečus, un Mums tie ir jānosargā. Liktenis var tikt atvieglots, un kauja var tikt nobeigta ātrāk."

Pagaidām gan nekādas pazīmes uz šo atvieglinājumu nav redzamas. Bet sestās rases šķirsts jau tiek būvēts. Cerēsim, ka tā izmēri būs plašāki par Naosa šķirstu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Jā, jaunais laikmets prasa gara apzināšanos. Jaunajam Laikmetam jāpauž pienācīga cieņa Pasaules Mātei vai sievietīgai sākotnei. “Cilvēces gara putns nevar lidot ar vienu spārnu.” Tā Vivekananda apliecināja lielo sievietiskās sākotnes nozīmi. Vīrietiskā sākotne negribēs labprātīgi atdot sievietei tās likumīgo vietu, bet šķēršļi norūda spēkus un sievietē, atkarojot savas kosmiskās tiesības, iegūs sava spēka apzināšanos.

240.

Mācībā ir teikts, ka katrā alķīmiķa retortē baznīcas kalpi saskatīja velna ragus! Un pašreiz tie Gaismas Mācības grāmatās saskata Antikrista zīmes. Patiesi, katrs saskata savu personīgo atspoguļojumu.

Tādēļ atvērsim un iztīrīsim savu apziņu, iegūstot lielākas zināšanas. Protams, nelaime tā, ka pie mums viss gaismu nesošais ir apkrauts baznīcas lāstiem. Tādēļ arī mūsu dižajai tautietei Gaismu vajadzēja nest Amerikā un Eiropā, jo krievu sabiedrības apziņa vēl nebija nobriedusi.

Grāmatās minētā Pasaules valdība ir Lielā Gaismas Hierarhija, un mums kristiešiem, kas esam savu reliģiju aizņēmušies no ebrejiem, protams, tās ir Jēkaba kāpnes, kas tiek minētas “M.D.L.” otrajā grāmatā. Austrumiem tā ir Lielā Šambala vai Šabistana, vai arī Meru Kalns, ir arī citi apzīmējumi, jo tie variējās atbilstoši tautai un zemei.

Par masonu kustību teikšu ka kādreiz tā bija liels un gaišs pasākums, kura priekšgalā ne reti atradās lieli Gari, un, protams, šī kustība tika cietsirdīgi vajāta no baznīcas pārstāvju puses,

Bet tāpat kā baznīca ir novirzījusies no tīrās Kristus Mācības, tāpat arī masoni pašreiz ir attālinājušies no saviem kādreizējiem augstajiem ideāliem. Kā vienā tā otrā gadījumā, ar retiem izņēmumiem, ir palikušas tikai čaulas, mirušas dogmas un rituāli. Tādēļ šī pagrimuma vietā ir jānāk pirmo kristiešu atdzimušajai baznīcai šķīstās Kristus Mācības Gaismā. Ir jānotiek Kristus Mācības attīrīšanai.

Varētu pajautāt baznīcu vadītājiem, kādēļ viņu gaišās Mācības pārstāvji, pieļauj arī savstarpējas nonievāšanas un nesaderību? Viens noliedz otru. Un kam gan citam, ja ne viņiem, vajadzētu pašreiz apvienoties un parādīt lielo apgaismību, es teiktu, planetāru apgaismību un tad no šejienes nāktu arī lielā iecietība, kas ietver sevī visdaudzveidīgākos Visvarenās, Visredzošās, Visuresošās, Visuzinošās Dzīvības aspektus un izpausmes, kas neatstumtu nevienu pasauli, nevienu cilvēku, nevienu parādību.

Jūs jautājat, kā saprast –“Atej nost, Liesmainais...Kādēļ novērs Savu Liesmojošo Seju?...” Šos vārdus tieši var piemērot Jūsu minētajiem gadījumiem. Vai tad šie ļaudis nebaidās Tā liesmainības, Kas atnes Gaismu? Vai tad viņi nenosaka: “Atkāpies, Liesmainais, nostājies priekšā Debesu Vārtiem!” Un tālāk, Liesmainā Vēstneša atbilde: “Mans skats tev dara sāpes, tavi spārni vēl nav atbrīvoti” – jo smagi ir māņticības un aizspriedumu pinekļi – šie tumsonības radījumi, kas sapin gara spārnus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Baisi ir dvēselei, kas nejauš Gaismas ceļu, kas nespēj orientēties apkārt esošajā mēslā. Jo, - “zināšanas nenāk drīzi, ja gars ir satraukts.” Ir daudz tādu sirgstošu dvēseļu. Un neviens tām nevar palīdzēt, jo atspirgšanai jānāk no sirds un dvēseles dzīlēm. Bet lai pēdējo reizi tās izlasa Mācības Grāmatās par nodevību un zaimošanu un pēc tam lai iet savu ceļu.

Protams, gaismas veidojumi norāda uz dažu centru sākotnējām izpausmēm. Tiek dots padoms – būt ļoti uzmanīgai: maza, īsa pranajama bez elpas aizturēšanas nevar kaitēt, bet nevis tā, kā to dara daži, kas iepazinušies ar dažādu pseido jogu grāmatām, pie kam vēl vingrošanas laikā; tas var negaidīti novest pie bēdīgiem rezultātiem! Tādēļ ļoti Jūs lūdzu, esiet piesardzīgi. Es nekad neesmu izdarījusi nekādus vingrinājumus, pat ne vienkāršu pranajamu. Patiesību sakot man ir instinktīvs pretīgums pret visām mākslīgām varmācībām tur, kur mēs pieskaramies svētākajām sirds ugunīm. Jo pastiprināta pranajama attīsta zemāko psihismu, šos divus īstās, garīgās attīstības antipodus.

Tādēļ nepārspīlējiet pranajamas nozīmi. Elpošanas zinātnei, ar kuru nodarbojas Hatha-joga, ir maz kopēja ar pranajamu. Hatha-jogi ir nodarbināti ar plaušu dzīvīgās elpošanas kontroli, bet senie Radza-Jogi to izprata kā mentālo elpošanu, jo tikai šīs mentālās elpošanas apgūšana noved pie augstākās gaišredzības, trešās acs funkciju atjaunošanas un pie īstiem Radža-Jogas sasniegumiem.

Vienmēr jānorāda uz psihisko parādību kaitīgumu. Tieši senajā Indijā faķīri un mediji netika pielaisti tempļu Vissvētākajā vietā. Tāpat arī Ēģiptes hierofanti nepieņēma par mācekļiem psihiskus un medijus un pat vairījās no kalpiem – limfatīkiem.

Garīgais sasniegums pastāv uzkrājumos un jūtziņas attīstībā, par to jau esmu Jums rakstījusi, bet šis jautājums ir tik ļoti svarīgs, ka tas ir vispusīgi jāizskaidro un bieži pie tā jāatgriežas. Ir jāsaprot, ka mediumismam nav nekā kopēja ar centru atvēršanos. Atcerieties, ka mediumisms tiek pielīdzināts iebraucamai vietai atmiesotajiem meļiem. Tāpat arī psihisms stāv tālu no centru ugunīgās transmutācijas.

Tādēļ tieksimies uz patiesu mācekļību un kalpošanu, kas izpaužas dzīves varoņdarbā, pašreizējā vispārības labuma darbā, tad viss nokārtosies īstā laikā bez varmācīgiem līdzekļiem, kas varētu uz ilgu laiku aizturēt mūsu īsto garīgo attīstību.

Sirsnīga tieksšanās uz Lielo Tēlu ir augstāka par visiem fiziskiem vingrinājumiem. Pieliksim visas mūsu pūles nevis mākslīgiem vingrinājumiem, bet gan darbīgai kalpošanai. Tā Ugunīgajai Sirdij, kas asins sviedros stāv mūžīgajā sardzē un pašreiz atrodas Gaišo Spēku Vadībā cīņā pret Tumsu. Jo Armagedons nav vairs tikai tāla parādība, bet gan barga un briesmīga tiešamība. Tādēļ ir tik noziedzīgi viss, kas veicina šķelšanos. Vai tiešām cilvēki kļuvuši galīgi akli un kurli, ka neredz visus draudošos lielās Kaujas Vēstnešus!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

241.

Protams, grāmatai “Mahatma vēstules” tuvākajā nākotnē ir paredzama plaša izplatība, jo ir nepieciešams izkustināt strupceļā nokļuvušo cilvēces apziņu. Un jūs esat pareizi ievērojuši, ka tieši šaurajiem baznīcniekiem ir to visgrūtāk pieņemt. Par daudz tie ir iekalti savās dogmās, kas ir tumšo viduslaiku sektantisko prātu dzemdinājums. Dažu šādu fanātiķu apziņa ir taisni šausmīga savā nedzīvumā. Inkvizīcijas fanātiķu cienīgā dedzībā viņi aizstāv visus. Tā derību izkropļojums, kuru viņi godina ar savu Dievu, savā apmātībā nesaprotot, ka viņi paši ik brīdī To nodod un sit krustā. Kļūst baigi, redzot šo nekustīguma un domas apspiešanu, kas turpinās jau daudzus gadu simteņus! Cerēsim, ka drīz zinātne nāks palīgā un pierādīs, ka tieši doma baro dzīvi, un tādēļ tur, kur doma apstājas, sākas sairšanas process.

Tagad par gradācijām Saprāta noteikšanā. Protams, tas, ko Mahatmas sauc par “nepārkāpjamo, nemainīgo principu - likumu” jeb nepatvaļīgo mehānisko spēku, ir tas Dzīvības jeb Apziņas princips un tāad Saprāta pamats, kas ir bezrobežīgs jeb mūžīgs savā absolūtismā. Kosmiskais Saprāts ir Gaismas Hierarhija jeb Jēkaba Kāpnes. Pie kam šīs Hierarhijas Vainags sastāv no Gariem jeb Saprātiem, kas nobeiguši savu cilvēcisko evolūciju uz tās vai citas planētas, tajā vai citā saules sistēmā, - tā saucamiem Planetāriem Gariem – pasaļu Radītājiem. Tieši šie pasaļu jeb planētu Radītāji ir mūsu pašreizējā un nākošā Visuma Celtnieki. Pralajās dienās Viņi stāv lielajā Bramas Sardzē un iezīmē nākošo Kosmosa evolūciju. Tādēļ Kosmiskā Saprāta Vainags nav atkarīgs no Manvantārām, jo Viņi atrodas Bezrobežībā. Tā mūsu planētas augstākais Hierarhs ir viens no skaistākajiem Dimantiem Kosmiskā Saprāta Vainagā.

Kosmiskais Magnēts ir Kosmiskā Sirds jeb Kosmiskā Saprāta Vainaga – “Gaismas Hierarhijas” Apziņa. Pēc Esamības pavēles tieši Kosmiskais Magnēts ir saite ar augstākajām pasaulēm.

Mūsu sirds saite ar mūsu planētas Augstāko Hierarha Sirdi un Apziņu ievada mūs Kosmiskā Magnēta varenajā strāvā.

Lieli noslēpumi un daiļums paveras mums, kad mūsu apziņa saskaras ar Vadošo Apziņu Gaismu. Cik daudz skaistu uzkrājumu, tieši “Gara skanēšanas un zibēšanas” uzliesmo mūsu būtņē ar šo Vareno Saules Nesēju. Es ļoti gribētu izlasīt Jūsu jaunos darbus. Man tik ļoti patīk Jūsu raksts par Daiļumu un es augsti vērtēju Jūsu smalko garīgo iejūtību Mācībā.

Daudzi raksta par visaugstākajiem jēdzieniem, bet tā kā viņiem nav daiļuma izjūtas, tie nekautrējas visaugstāko likt zem skalpeļa vai ietērpt aptiekāru formulās.

Cik diženi un skaisti ir senie mīti! Cik ļoti spēcīgi senajiem bija attīstīta Daiļuma izjūta! Mūsu laikmeta posts ir tas, ka mēs esam notrulinājuši sevī daiļuma izjūtu, cenšoties to pazemināt un pielairot masu apziņai. Kā ir izteicies kāds rakstnieks: “Pasaules brīniķīgās krāsas iet bojā. Pār tām ņem pārsvaru aizsargkrāsas. Cik sāpīgi ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

dzīvot laikmetā. Cik grūti redzēt visu nivelējošās rokas pieskārienos.” Tādēļ rakstiet, ietērpjiet Daiļuma izpratni sava gara zibšņos un skaņās!

Jūsu novērotās parādības un sajūtas ir ļoti raksturīgas. Un pilnīgi pareizi, ka tās izriet no dažādiem cēloņiem. Sirds saņņaugšanās un smagums sirdī var rasties no sabiezētās atmosfēras. Jo mēs atrodamies Armagedona pašā karstākajā posmā. Brūk arī smalkie slāņi un ar savu sairšanu saindē zemes plānu. Atkarībā no mūsu organisma izsmalcināšanās, mēs kļūstam ļoti jūtīgi pret visiem atmosfēras spiedieniem. Visi, kas izjūt šo smagumu sirdī, lai atzīmē šīs sajūtas dienu un stundu un pēc tam pārbauda, vai tā nesakrīt ar vētru, zemestrīci, taifūnu utt.

Tāpat nav jāaizmirst, ka apziņai paplašinoties, šīs sirds skumju lēkmes ir neizbēgamas. Man šī sajūta ir ļoti pazīstama. Es vienmēr jau iepriekš zinu, kad paredzamas zemestrīces vai citas nelaimes. Ne tikai no piesātinātās sarkanās atmosfēras parādības, kurai šaujas cauri sarkanas ugunis, bet arī pēc fiziskām sajūtām. Tāpat spiediens pakausī ir jāpiedēvē centru jūtīguma pieaugšanas darbībai. Katrā sasprindzinājuma vai sāpīguma gadījumā vislabāk piešķirt sev nelielu atpūtu. Raksturīgi ir pēkšņi parādošies uzbrukumi, kas pēc tam pazūd bez pēdām. Viss tas ir dažādu centru atvēršanās un darbības pazīmes. Es atceros, ka man uztūka elkoņi un mokoši sāpēja pleci.

Uzmācīgas domas jau ir kaut kas ļaunāks – ar tām ir jācīnās, koncentrējoties kādā darbā, lai novērstu uzmanību. Protams, domu saite ar Hierarhiju un septiņkārtīga Skolotāja Vārda piesaukšana parasti atbaida čukstētājus. Protams, šī atkārtošana jāizdara sirds ritmā.

Melno zvaigznīšu redzēšana mūsu pārdzīvojamā laikā tipiska, jo pašreiz izplatījums ir papildīts ar eksplodējošiem tumšajiem lādiņiem. Parasti melnie plankumi norāda uz tumsas vai haotisku enerģiju tuvošanos. Tādos gadījumos tiek ielikta liela uzmanība visā un visur. Tā, kad es redzu melnas zvaigznītes, tās bieži nozīmē tuvojošās nepatikšanas un brīdinājumu attiecībā uz veselību. Jo tās ir lielākas un to ir vairāk, jo vajadzīga lielāka piesardzība. Dažreiz var redzēt telpā peldošus it kā lielus melni samtainus plankumus. Violetas, zilās un sudrabetas, dažreiz zeltītas zvaigznītes vienmēr ir labi vēstneši, vai arī tuvumā esošā Skolotāja emanācijas. Dzeltenas brīdina par briesmu iespēju, sarkanās norāda uz ārkārtīgu spriegumu atmosfērā un ka ir sagaidāmas zemestrīces, vētras un pat sacelšanās.

Parasti, kad es par kaut ko domāju, vai pieņems lēmumu vai kaut ko lasu un ja ir nepieciešami kaut ko apstiprināt – parādās zili sudrabetas dzirkstele, kas it kā pasvītrot vajadzīgo izpratni vai lēmumu. Dažreiz vesels gabals it kā tiek nosvītrots ar spīdošu svītrotu un tad es zinu, ka šī vieta ir izmetama. Gadās, ka visa lappuse tiek apspīdēta ar neparasti spilgtu sudrabetu gaismu. Jā, daudz zīmju sūta Gaismas Hierarhija rūpēs par tiem, kas iet Gaismas ceļu. Ievērojiet visas zīmes un pierakstiet, kad un kādos apstākļos Jūs esat sajutuši kaut ko sevišķu, vai kas ir parādījies redzamības laukā. Tā zvaigznes bieži atzīmē no jauna pienākušos cilvēkus. Pāri labam cilvēkam uzmirdz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

zila vai sudrabota zvaigzne, bet pāri nodevējam – melna. Bet pēdējā gadījumā jābūt uzmanīgam, jo melna dzirkstele var izraisīties no haotiskas enerģijas nejaušas tuvošanās.

Protams, ļoti sāpīgi, ja Mācība paliek par kaut ko abstraktu, dzīvē nepielietotu. Mums tas ir labi zināms. Niecīgs ir to skaits, kas izprot patieso mācekļa ceļu un tuvošanos Gaismas Valdoņiem. Vairums Mācībā meklē tikai norādījumus, lai attīstītu sevī zemākās psihisma spējas, un ja kādam ir neatklātas medijs īpašības, tie bieži sāk tās sevī attīstīt un tā atver ceļu apsēdējiem. Esmu daudz rakstījusi par psihisma kaitīgumu, esmu citējusi izteicienus no Mācības, lūdzot brīdināt visus pienācējus netiekties ne uz kādiem mehāniskiem vingrinājumiem, bet tikai saspriegt savu piepūli domāšanas paplašināšanai un izsmalcināšanai, un savu nederīgo paradumu izskaušanai, kas ir šķērslis tuvošanās ceļā.

Mūsu planēta pārdzīvo briesmīgi bīstamu momentu, tieši kritisku momentu, un ja cilvēce, tuvojoties kosmiskajām ugunīgajām enerģijām, neatdzims garā, tad kataklizmas, kas vienmēr pavada rasu nomaiņu, var beigties ar zemes eksploziju. Bet līdz tādai mūsu planētas beigu katastrofai daudzi bērni paspēs novēcot. Neapšaubāmi, daļējas kataklizmas notiks jau nākošo gadu desmitu laikā, tādēļ Gaismas Valdoņi tik pastiprināti kā nekad aicina cilvēci garīgi atmosties un saprast tuvojošās ugunīgās pārkārtošanas bargumu. Visas gaišās, bezaizspriedumainās apziņas tiks glābtas un aizvestas drošās vietās tāpat kā Atlantīdas dienās. Protams, katrs pasaules pārkārtojums nes sev līdzi arī lielas iespējamības un, kaut gan laiks ir bargs, tas tomēr ir skaists un radošs. Tikai visiem spēkiem ir jāpalīdz likt pamati nākošai gaismai celtniecībai, kas ir jau tik tuvu, tuvāk nekā daudzi to domā, redzot apkārt sabrukumu un sairumu.

Dharma

242.

Budismā nav atšķirības starp fizisko un psihisko pasauli. Domas darbībai piedēvētā realitāte ir tā pati priekšmetu realitāte, kuru uztver mūsu jutekļi.

Budisms visus pastāvošos fenomenus uzskata kā vienīgo realitāti, fiziski un psihiski šie fenomeni ir dharmas būtība, mūsu izzināšanas priekšmeti. Mūsos un ārpus mums mēs saskaramies tikai ar dharmām, tādēļ, ka mūsos un ārpus mums pastāv tikai dharmas.

Vārds dharma ir viens no nozīmīgākajiem un viens no visgrūtāk pārtulkojamiem vārdiem budisma terminoloģijā. Dharma ir daudzveidīgs faktors, apziņas faktors ar viņam īpatnējo noteiktas izpausmes spēju. Mūsu orgāni mums piegādā sajūtas, kas caur iepazīšanu pārvēršas dharmās. Idejas, priekšstati un visi intelektuālie procesi pirmkārt ir dharmas. Mūsu apziņas dharmas ir tas pats, kas krāsa, forma, skaņa - redzei un dzirdei. Dharmas izpaužas ar savu iedarbību uz mums. "Zila krāsa pastāv caur to, ka mēs saņemam zilā sajūtu."

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Pašu Budas mācību pieņemts saukt par Dharmu, jo dharma nozīmē arī likumu.

Subjektīvie vai objektīvie fenomeni nepārtraukti izmainās. Viņi ir reāli, bet to realitāte ir momentāla, jo viss, kas pastāv, ir tikai mūžīga attīstība – dharmas parādās vienā mirklī, lai nākošajā izmainītos. Šī visu lietu mūžīgās plūsmas doktrīna bija tik raksturīga mācības pamatiem, ka tā ieguva apzīmējumu: “momentālā sabrukuma teorija”.

Dharmas (transcendentālie noteiktas īpašības nesēji) ir ierautas mūžīgajā izmaiņu plūsmā. To savienojumi noteic priekšmetu un indivīdu īpatnības. Nemainīgs ir tikai tas, kas atrodas ārpus savienojumiem. Senā mācība pazina tikai vienu jēdzienu, kas nebija saliktenis, nosacīts un bija mūžīgs – tā bija Nirvana.

Katra dharma ir cēlonis, jo katra dharma ir enerģija (vibrācija). Ja šī enerģija pieder apzinīgai būtnei, tā izpaužas divējādi: ārēji tā izpaužas kā fenomenu tiešais cēlonis, iekšēji tā izmēra tās rādītāju un ietver sevī sekas, kas atklājas vairāk vai mazāk tādā nākotnē.

Ja ņemsim cilvēku, mēs atradīsim, ka viņa fiziskā un psihiskā uzbūve ir tikai piecu agregātu – skandu rupu savienojums, kas sadalās fiziskās īpašībās; formā – rupa; jušanā – vedama; priekšstatos – sanžna; spēkā – samskara; apziņā – vižnāna. Visi pieci ir vienādi nepastāvīgi un divdabīgi. Samskara ir tieksmju un radošo spēku būtība, kas pašreizējās dharmas izskaidro ar iepriekšējām dharmām un kas pašreizējās dharmās gatavo nākotnes dharmas.

“Samskara – uzkrājumi, ko atstājušas iepriekšējās jušanas un kas raida aromātu nākošām jušanām”.

Samskaras – skandu definējuma ir skaidrs, ka šī elementu grupa it kā iesūc sevī visu pārējo skandu īpatnības. Skanda – vižnana un daļēji sanžana, piedod nokrāsu vai raksturu pārējiem savienojumiem un tādēļ ir cēlonis, kas noteic nākošo eksistenci tieksmju un sliecību ziņā.

Neviens elements nepāriet no vienas eksistences citā, bet arī neviens nesasniedz jaunu pastāvēšanu, ja tam nav cēloņu iepriekšējā esībā. Kad vecā apziņa pārstāj pastāvēt – tā ir nāve. Kad apziņa atgriežas, lai pastāvētu – notiek jauna dzimšana. Ir jāsaprot, ka nevis no vecās apziņas rodas pašreizējā apziņa, bet, ka tai par savu pašreizējo veidu jāpateicas cēloņiem, kuriem likti pamati iepriekšējā esībā.

No vienas dzīves uz otru nav tiešu sakaru, bet it kā atblāzma, solidaritāte.

“Cilvēks, kas sējis, nav tas pats, kas plauj, bet viņš nav arī neviens cits.”

Apziņas saturs sastāv no dharmām, Dharmas – tās ir domas. Šīs domas ir tikpat reālas kā četri elementi vai sajūtu orgāni, jo no tā brīža, kad lieta iedomāta, tā jau pastāv. Cilvēks ir savienojumu komplekss, un katrā mirklī viņa dabu nosaka to daļiņu skaits un raksturs, kuras cilvēku sastāda. Katra izmaiņa savienojumos rada no viņa jaunu būtņi. Bet šī izmaiņa neizslēdz pakāpenību, jo skandu kustībai nav gadījuma raksturs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

un tās neatrodas ārpus likuma. Mūžīgajos pieplūdus un atplūdus ierautie agregāti vienā virzienā izmainās vairāk nekā otrā, jo katra jauna savienojuma apstākļus nosaka cēlonis un šī cēloņa cēlonis ir iepriekšējā cēloņa kvalitāte. Katrs nākošais savienojums plūc iepriekšējo savienojumu augļus un gulda sēklu, kas apaugļosies nākošajā savienojumā.

Cilvēks ir savienojumu komplekss un tajā pašā laikā viņš ir posms. Viņš ir komplekss, jo katrā brīdī viņš satur lielu skandu skaitu; viņš ir arī posms, jo starp diviem sekojošiem stāvokļiem vienlaicīgi pastāv kā atšķirība, tā arī solidaritāte. “Ja nebūtu starpības, piens nepārvērstos rugušpienā. Un ja nebūtu solidaritātes, nebūtu nepieciešamības pēc piena, lai iegūtu rugušpienu.”

Paskaidrosim vēl ar vienu piemēru. Fizioloģiski cilvēka organisms pilnīgi izmainās katros septiņos gados un, kaut gan cilvēks A 40 gadu vecumā ir tas pats, kas viņš bija 18 gadus vecs jauneklis A, tad tomēr, pateicoties viņa ķermeņa pastāvīgam sabrukumam un atjaunošanai, tāpat izmaiņām prātā un raksturā, viņš ir pavisam cita būtne. Cilvēks vecumā ir tiešā savas dzīves iepriekšējo stadiju domu un darbības seku rezultāts. Tādā veidā cilvēciskā būtne, būdama iepriekšējās individualitāte, tikai izmainītā formā, jaunā skaņā – elementu savienojumā, taisnīgi ievāc savu iepriekšējo dzīvju domu un rīcības sekas.

Apziņa un tās mūžīgi mainošais saturs ir vienoti. “Nav pastāvīga es, kas paliktu bez izmaiņas.” Ir vajadzīga embrija miršana, lai piedzimtu bērns; ir vajadzīga bērna nāve, lai piedzimtu zēns un zēna nāve rada jaunekli.

Ir pieņemts cilvēciskās būtnes evolūciju salīdzināt ar kakla rotu – kuras katra atsevišķa zīlīte ir viena no fiziskajām izpausmēm. Bet tuvāk patiesībai ir iedomāties šo evolūciju kā sarežģītu tinktūru, kurā ar katru jaunu izpausmi zemes plānā, tiek pievienots jauns ingredients, kas, protams, izmaina visu sastāvu.

Katra jauna izpausme aprobežojas ar fiziskiem elementiem – skanda-rupa. Enerģija, kas tiecas radīt jaunu būtni un kuru virza karma, saucas “Trišna” – stimul, esības slāpes.

Mūsdienu zinātniskie dati atbalsta budisma deklarēto karmas teoriju. Mūsdienu zinātne māca, ka katra cilvēku paaudze ir iepriekšējo paaudžu atšķirīgo īpašību mantiniece ne tikai masā, bet katrā individuālā gadījumā.

Psiholoģija atrod par pilnīgi pamatotu to izcilo uzmanību, kuru Buda veltījis domāšanas procesiem, mācekļu apziņas šķīstīšanai un paplašināšanai, apstiprinot domas kā primārā faktora nozīmi visā esošā evolūcijā. Budismā psiholoģiskie procesi ir cieši saistīti ar fizioloģiju.

Budisma fizioloģiju var nosaukt par atsevišķu elementu analīzi, kura savienojas, veidojot noteiktu, individuālu plūsmu. Individuālā plūsmā tiek veidota un barota no neskaitāmām cilvēka izpausmēm virs zemes, citos plānos un citās pasaulēs. Uzsūcot katras izpausmes īpatnības, šī plūsma aug no iespējamībām, maina izskatu, paliekot

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

mūžīgi neatkarīga. Patiesa individualitāte, patiesa nemirstība pastāv savā īstā “Es” apzināšanā, kas izveidojies neskaitāmu savienojumu izpausmēs. Cilvēks budismā nav nelaimīgs pigmejs, kāds viņš ir rietumu domāšanas priekšstatos, bet gan pasaulu vadonis. Būdams Kosmosa daļa un atainojums, viņš, līdzīgi, tam ir bezrobežīgs savās iespējās.

243.

Sējums “Mahatmu vēstules Sinnetam” ir jau iznācis 20 izdevumos un, ja nekļūdos, ir tulkots citās Eiropas valodās, protams, izņemot krievu valodu. Jo mums vēl jāsež bērnu dārzā. Neesam vēl izauguši līdz domāšanas brīvībai. Mēs vēl esam autiņos un mums vēl nepieciešamas sētiņas un pavadonis – tā mūsu vietā lemj mūsu garīgie vadoņi. Pie kam mūsu savstarpējā ēšanās to tikai apstiprina. Bet sen jau ir teikts, ka zaimotāji arniecīgo apziņu necels jauno zemi, bet gan simttūkstošo veselīgais saprāts. Tieši – “Ivans simttūkstošais glābs savu zemi.” Patiesi, tagad pienākusi Ivana kārtā. Ivanam simttūkstošajam tiks dota iespēja izpaust savu potenciālu. Bet šis Ivans nav tas, kādu to pazina agrāk, šis Ivans uzstādīs jaunas prasības un vajadzības, viņam būs nepieciešama izturīga ticība, pamatota ticība, kas ir saskaņā ar dzīvi. Un šīs ticības sludinātājiem vajadzēs to pierādīt dzīvē ar personīgo piemēru, citādā veidā to nevarēs apstiprināt. Daudz cietušo ļaužu apziņu, kas zaudējuši ticību taisnīgumam, žēlsirdībai un Debesu Tēva aizsardzībai, nevar atgriezt agrākajās nāvējošās važās. Ja arī ir iespējams garīgs pacēlums, tad tas pēc savas jēgas un kādības būs citāds nekā tas rēgojas dažiem prātiem un, lai to nostiprinātu, tam būs vajadzīgas tēzes, kas balstās uz saprātu un loģiku. Nedrīkst aizvērt acis, masu apziņā ir noticis liels pagrieziens. Jo ciešanas ir liels skolotājs un transmutētājs. Ne jau pelēcīgā mierīgā dzīve mūs apgaismo.

Jāsaņāgo sava apziņa daudzu problēmu atrisināšanai, grūti nāksies sastingušai apziņai, kas nebūs izdzīvojusi vecos aizspriedumus. Jaunajai baznīcai ir jānāk nomainīt veco pilnā Kristus varoņdarba mirdzumā. Tai jāsaņāuc lielais Vispasaules Koncils un jācaurskata jaunās apziņas gaismā visu iepriekšējo koncilu nolikumi; tai vajadzēs izstudēt pirmo Kristus laikam tuvāko kristīgo filozofiju un baznīcas tēvu sacerējumus. Un tad viss Kristus varoņdarba daiļums, viss Viņa Mācības plašums tiks saprasts garā, bet nevis pēc bieži izkropļoto rakstu mirušā burta. Un tikai tad būs likti pamati jaunai reliģijai – Gara reliģijai.

Tagad gribu jums atgādināt, ka visiem Ercenģeļiem un Eņģeļiem bija jāiziet cauri cilvēciskajai evolūcijai. Un Ercenģelis Varahails jeb Uriels bija un ir Cilvēks. Tāpat kā Ercenģelis Mihaels, ieņēmot savu vietu starp augstākajām ercenģeļu pakāpēm, varēja staigāt pa mūsu garīgo Zemi, nesdams tai glābšanu. Ja nebūtu šo vislielāko garu, kas deva impulsu domas dzimšanai mūsu zemes fiziskā cilvēka rītausmā un kas turpināja virzīt zemes apziņas attīstību visgrūtākā un visilgstošākā procesa laikā, tad zemes cilvēce līdz pat šim brīdim nebūtu izkļuvusi no alu iemītņieku stāvokļa. Tieši Dižie Ercenģeļi arī ir tie septiņi Kumari un starp Viņiem Visaugstākais, par kuriem runā Austrumu Rakstos un “Slepenajā Doktrīnā”, kas ieradušies no augstākām

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

pasaulēm un nesuši vislielāko upuri ar to, ka tieši Viņi iemiesojās kā lielle reliģiju, valstu, filozofiju utt. Dibinātāji visas planētas vēstures pagriezīenu punktus, lai paātrinātu cilvēces evolūciju. Tieši Erceņģelis Mihaels pašreiz atrodas mūsu planētas likteņa Sardzē. Viņam ir uzticēta pēdējā Kauja ar šīs Zemes Kungu (par šo liecina arī Bībele).

244.

Protams, Himalaju Mahatmas nevar ilgstoši saskarties ar zemes iemītnieka aurām un pat atrasties ieleju atmosfērā neatbilstošo vibrāciju dēļ, tāpēc ilgstošs kontakts abpusēji kaitīgs, un zemes iemītniekiem pat postošs. Tā H.P.Bl. laikā Mahatma K.H., kas visbiežāk saskarās ar ieleju auru, Viņa Hierarhs sauca atpakaļ uz Cietoksni spēku atjaunošanai. Tāpat arī zinām, ka kāds cits Mahatma, kas brauca satikties ar H.P.Bl. Sikhimas kalnos, visu laiku ieelpoja sevišķu ozona preparātu. Mēs zinām, ka arī Buda un Kristus nevarējuši ilgi uzturēties pilsētās un pūļa vidū un bieži gājuši tuksnesī.

245.

Jūs zināt, ka “Dzīvās Ētikas” uzdevums pēc iespējas paplašināt apziņu, un tāpēc jau pirmajā grāmatā “Aicinājums” tam ielikts pamats. Šajā grāmatā īsās formulās viss norādīts un pasacīts. Ieteicu to vērīgi izlasīt.

246.

Sirds pilna dziļas pateicības Skolotājam par Viņa neatslābstošo gādību par visiem, kas atdevuši sevi kalpošanai vispārības labumam. Tāpēc sargiet veselību – tas ir galvenais. Tik daudz vēl ko domāt, un Jūs zināt, cik retas ir to apzinīgo cīnītāju rindas, kas cīnās par Gaismu, par Esības (Mācības) pamatiem, un cik liels skaits ir tumšo pusē. Protams, kosmiskā taisnība un mērķtiecība nāk palīgā, un patlaban mēs esam liecinieki, kā satinas tautu karmas vīstokļi. Pašreiz vairāk kā jebkad vajag sargāt katru, kas spēj vadīt daudzās zināšanas nozares, citādi mēs uz ilgu laiku nogrimsim tumsā, vēl sliktākā nekā tā dēvētajā barbaru iebrukuma laikā. (Kā pareizi sacījis tagadnes angļu slavenais filozofs Bertrands Russells savā pēdējā darbā “Zinātniskais Pasaules uzskats” – “Ja 17.gadu simtenī simts cilvēku būtu nonāvēti bērnībā, tad tagadnes pasaule neeksistētu”). Pienācis laiks, kad tautām jāsāk apzināties, ka cilvēki, kam piemīt sintēzes spēks, psihiskās enerģijas spēks, ir valsts nenovērtējams dārgums. Patiešām, tautu labklājības atkarīga no šiem pasaules līdzsvara balstītājiem un turētājiem. Var sacīt, ka psihiskās enerģijas nozīmes atskārsme būs pasaules evolūcijas jaunas varenas pakāpes iekarojums.

247.

Jūsu zināšanai teikšu, ka okulti nepareizi ir sacīt, ka “enerģijas pārvēršas viena otrā”; pareizāk būtu definēt, ka enerģijas īpašības var pāriet kopā ar saistītāju elementu, kas ir trešā spēka vai jauna ingredienta stimulants, kurš pārvērš vienu izpaustu īpašību kādā citā; tā nodibinās izplatījuma enerģiju savstarpējā iedarbība, jo izplatījumā viss iedarbojas savstarpēji. Tāpat es jums ieteiktu izlasīt pazīstamā ārsta Piragova “Ārsta

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

dienassgrāmatu”. Es pati to neesmu lasījusi, bet savā laikā H.P.Bl. ļoti cildināja viņa darbus un izrakstus no tiem citēja savās grāmatās. Viņa bezaizspriedumainais prāts, ejot pa zinātnes ceļiem, ievada to okultisma novadā.

248.

Gluži nepamatotas ir Širē ziņas par Ramu indusu episkās poēmas Ramajana varoni. Rama – vēsturiskais senās Ariavartas iedzimtais, Aiodhja zemes valdnieks un nekad viņš nav atstājis Indiju. Āriskie indusi jau labu laiku pirms Rama atnāca no Visdusāzijas stepēm un caur Afganu nonāca Indijas ielejās. Rama nekad nav bijis druids un viņam nav nekāda sakara ar ķeltiem.

Ārietis Rama cīnījās ar atlantu pēctečiem no Lankas salas, un viņa sabiedrotie bija kareivīgas dravidu ciltis, pie kurām bija stipri attīstīta pērtiķu godāšana. Šī godāšana bija senās zināšanas atliekas par pērtiķu izcelšanos no cilvēka. Tautas jaunradē šī zināšana savijās ar fantāziju, un Hanumans, dravidu vadonis, ieguva pērtiķa veidu.

Tāpēc ieteicu lielu piesardzību, smeļot ziņas no Širē darbiem. Viņa grāmatas var nodarēt kā stimulds daudzām atziņām, bet pēc tam vajag izpazīt un atmest cilvēka fantāzijas izpušķojumus, kuru skaistums nobāl varenās īstenības priekšā. Tāpat arī Mozus nebija ēģiptietis, bet ebrejs un viņš nevarēja būt sievietes ienaidnieks, jo bija svaidītais.

249.

Priecājos, ka esat nodomājuši pievērst uzmanību psihiskajai enerģijai un domas spēkam. Šis jautājums pašreiz visbūtiskākais. Ir nepieciešams modināt cilvēku apziņas pareizi novērtēt domas nozīmi. Tāpēc savāciet pēc iespējas vairāk praktisko sasniegumu materiālu domu raidīšanas nozarē.

250.

Tā arī teika par Vienkopu Ciānas kalnā jāattiecina uz Varenās Brālības novietni Smalkajā Pasaulē. “Brālības” II daļā sacīts: “Mums ir veseli cietokšņi smalkajā pasaulē.” Jums jau ir zināmi to nosaukumi. Jau esat dzirdējuši par brīnišķo koku un celtnēm, ko radījusi doma. Šis apstāklis sevišķi skaidri apzinās, lai nonāktu Dokindā. Šaubu neierobežotā doma novedīs Mūsu pārzemes Svētmītnē.”

251.

Atceros raksturīgu gadījumu, kas notika pie mums. Kāds musulmanis lūdza Evaņģēliju, lai iepazītos ar kristietības mācību. Izlasījis to, viņš izbrīnījies sacīja – “Es vērīgi izlasīju Evaņģēlijus, bet neatradu tajos nekā, kas atbilstu mūsdienu kristietībai?” Lūk, tieši tas jāņem vērā tiem, kas vēlas sekot Jēzus Kristus patiesajai Mācībai.

Tāpat jautāriet arī tiem, kas jūtas apvainoti, ka nākamais laikmets nosaukts par Maitreijas laikmetu, un nevis par Kristus laikmetu, vai tie vispār izpratuši šo Vārdu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

nozīmi? Ja tie zinātu vairāk, tie neapvainotos. Nākamais laikmets būs zem Triju Valdoņu stariem – Maitreijas, Budas un Kristus. Vēlreiz jānožēlo, ka visi, kas apvienojas, tik maz pazīst caur HPB dotos pamatus. Bet varbūt daudzi tos nespētu sagremot un sāktu zaimot vēl ļaunāk. Atavisms dažos cilvēkos neparasti stiprs. Viņu prāts nekādi nevar uzsākt jaunu ceļu, vecas sliedes kavē katru progresu. Bet viņi to nenomana. Bet piesardzīgi uzliktās mūžu aizsargbrilles, visādu dogmu un aizliegumu veidā, atradinājušas no pašiem apvāršņiem. Lūk, kāpēc evolūcijas process tik lēns, kosmiskais līdzsvars traucēts, un cilvēcei jāsamaksā par savu kūtrību ar drausmīgu satricinājumu un revolūciju pārdzīvojumiem.

252.

Cik daudz gan posta atnes priekšlaicīgi pavēstījumi! Bet to var atskārst vienīgi tie, kas labi apguvuši cēlonības un seku likumu un spēj apjaust, kādas sekas var radīt viens vai otrs cēlonis. Šī iemesla dēļ arī man jāatturas un jāatstāj daļa jautājumu bez atbildes. Vai gan vispārīgā apjukuma un tumšo uzbrukumu pastiprināšanās laikā iespējams kaut ko ezotērisku jeb svētnoslēpto uzticēt papīram, kas iet caur tik daudz rokām. Daudz ko sagrozīs un iztulkos ļaunprātīgi.

Kad sensenos laikos Gaismas Mācības tika sniegtas mutvārdos vai arī miglainos simbolos, tad šādā faktā slēpās vislielākā mērķtiecība un samērība. Bet vai arī mūsu laikos ir daudz tādu, kas izprot pat vienkāršu vārdu jēgu? Šādas neizpratnes un pat ļaunprātīga iztulkojuma piemērs ir tikko saņemtais vienas Dzīvās Ētikas grāmatas apskats. Lasīju to un brīnījos! Uzsākt polemiku, protams, nav mans nolūks, bet jāsaka, ka izsacītās paviršās domas, diemžēl, ir ne vien vienkārši primitīvas, bet jau robežojas ar ļaunas gara tumsības pašapmānīšanos.

Tā oponentājs nesaprot, ka gara Mācība jeb Dzīvās Ētikas Mācība ir labākās miesas bruņas. Bet pat mūsdienu ārsti, piemēram, franču ārsts un biologs Georgs Lahovskis savā darbā “Kā sasniegt nemirstību” zinātnisku pierādījumu ceļā nāk pie slēdziena, ka visām ētiskajām mācībām ir tīri bioloģisks pamats. No tā tad arī viņa padoms - “Nedusmojieties, neesiet greizsirdīgi, neapskaudiet, īgni neuzbudinieties un esiet labi un optimistiski un jūs nodzīvosit līdz lielam vecumam.” Ja būs laiks, došu Jums šī ļoti interesantā darba īsu pārskatu, kas tik tuvu piegājis psihs un psihiskās enerģijas iespaids nozīmei uz visu cilvēka dzīvi. Amizanti lasīt, kā oponents vairākkārtīgi cenšas attaisnot dažus grēciņus, uzveļot par tiem atbildību kārdinātājam.

Redzams arī, ka viņš ļoti pieķeras savam astrālajam ķermenim un doma par šķiršanos no tā viņam smaga. Bet vienmēr jāņem vērā, ka astrālais ķermenis nepieciešams dzīvei fiziskajā plānā, jo tas ir vienotāja tilts, bet, pārejot augstākajā stāvoklī, tas, tāpat kā fiziskais ķermenis, jau tiek uzskatīts par atkritumiem. Fiziskais ķermenis mums ir nepieciešams, bet tālākajā evolūcijā to nomainīs sabiezināts astrāls. Arī astrālais ķermenis vajadzīgs sevišķiem uzdevumiem sakarā ar fizisko pasauli, tāpēc daži Lielie Skolotāji patur šo ķermeni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Bet tieši Lielajam Skolotājam ir pamats astrālo ķermeņi nosaukt par lieku atmeslu. Jau fiziskās dzīves laikā visiem spēkiem jāapvalda astrālais ķermenis un jāpievērš visa uzmanība mentālā ķermeņa attīstībai. Lielie Skolotāji augsti vērtē savu mācekļu darbības nevis rupjajā astrālajā, bet smalkajā ķermenī. Arī Mācībā sacīts, ka, attīstoties garīgi, cilvēka uzturēšanās astrālajā pasaulē var robežoties ar 40 dienām.

Nepiekrītot – “ka pasaules evolūcijas ceļu veic nevis zemākie slāņi, bet Augstāko Slāņu kooperācija”, mūsu pretinieks kā redzams, noliedz Vadošā sākotni Kosmā. Jājautā, kā tad viņš var pieņemt Kristus vai “Visu piedēvēja” Dieva Kunga sākotni? Vai tad Kristus nav Augstāko Plānu kooperācija?

Uz viņa iedomīgajiem vārdiem, ka M. vajag dot nevis sava dārza lapas, bet arī labus augļu kokus ar sulīgiem augļiem”, var atbildēt, ka jau pirmajā grāmatā Skolotājs viņam ir atbildējis: “Valdniek, kādēļ neuztici man salasīt visus Tava dārza augļus?”

“Bet kur gan tavi grozi?”

“Valdniek, kāpēc neizlej uz mani Tavas Svētības strautus? – “Bet kur gan tavas krūzes?”

“Valdniek, kāpēc čukstu vietā nesaki pērkona balsī Tavu patiesību?” – “Bet kur ir ausis? Un pie tam pērkonā labāk klausīties kalnos.” Šeit liksim punktu.

253.

Biju ļoti sarūgtināta uzzinot, ka Jūs, nostiprinādami un spēcīnādami veselību ar psihiskās enerģijas sūtījumu palīdzību, pēkšņi esat sākuši šaubīties un atmetuši šo visai derīgo vingrinājumu. Bet vienīgi dzelzs griba, dzelzs pastāvība jeb ritms spēj novest pie mērķa. Nevar, protams, sagaidīt, ka no vienkāršas veselības nostiprināšanas izaugs, teiksim, izrautie zobi (šādi sasniegumi vēl tālā nākotnē), bet šāda nepārtraukta pašiedvesma būtu, bez šaubām, vispār uzlabojusi Jūsu veselības stāvokli. Tāpēc man ļoti žēl, ka esat atmetusi šo tik derīgo darbību. Neviena mūsu piepūle nezūd un ja ne šajā, tad Jūsu nākošajā iemiesojumā šādas gribas nostiprinājums dotu svētīgus rezultātus.

Un tā, mans apgalvojums, ka teorētiski visi jogiskie sasniegumi var likties viegli, bet praktiski nav nekā grūtāka, ir nesis Jums vilšanos drosmes un neatlaidības pieplūduma vietā. Tagad Jūs sapratīsiet, kāpēc es vienmēr nožēloju, ka tādi rakstnieki kā Ramačaraka, gluži labi izklāstīdami dažas indusu jogiskās sistēmas, diletantiskā vieglprātībā runā par Radža Jogu visaugstāko sasniegumu vieglu iegūšanu. Lasītāji iesācēji tic katram viņa vārdam un dedzīgi uzsāk ieteiktos vingrinājumus, un kad viņu vēlēšanās visdrīzākā laikā neattaisnojas, viņi jūtas vilušies un kļūst par nikniem noliedzējiem un pat ienaidniekiem.

254.

Diemžēl, pieņemts ieskatīt Kristus Mācību kā nepretošanos ļaunumam. Tie ir vislielākie maldi. Taisni Kristus bargi nosodīja katru ļaunumu, katru liekulību un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

nevērību pret labo. Bet vajag prast iepazīt, kur iespējams pretoties ļaunumam, un kādi līdzekļi lietojami katrā gadījumā, nesaprātīgu līdzekļu izvēle var izraisīt vēl lielāku postu un sairumu. Tāpat arī jāzin, ka katrs garīgais Skolotājs devis zvērestu neiznīcināt tos, kuri apdraud Viņa dzīvību. Tā arī Kristus nevarēja pretoties rupjajam spēkam, kas bija vērsti pret Viņu. Bet Viņš pretojās ļaunumam ar katru savu vārdu, katru darbību, kad tas neskāra Viņu personīgi. Viņa uzdevums bija veikt ceļu cilvēka kājām un rokām un rādīt cilvēkiem, ka vislielākajā mīlestībā uz cilvēci var upurēt sevi un izciest visnežēlīgākās mokas aiz vēlēšanās nest cilvēkiem Patiesību, Gaismu, kuru viņi vienmēr aizmirst. Kristus lūgšana par mocītajiem pilna žēlsirdības un pat taisnīguma, jo, patiesi, ko gan algotie bendes varēja zināt un saprast par Tā varenumu, kuru viņi tā šausa? Ko viņiem bija pavēlēts šaustīt? Patiesi, nevis algotie mocītāji, bet gan viņu uzkūditāji uzņēmās visrūgtāko karmu. Arī Pilāts, kas mazgāja rokas nevainībā un nepretojās vislielākajam ļaunumam, kad viņa rokās bija vara to novērst, sagatavoja sev vissmagāko likteni.

255.

Vienbūtība Kosmosā izpaužas cilvēces Brāļu un visu Valdoņu apliecinājumā. Kad runā par vienbūtību, tad jāsaprot, ka katrs Valdonis ir dzīvība ķēdes daļa, kas nostiprina dzīvības plūsmu. Katrs Valdonis, kas iesaistījies evolūciju sekmējošā ķēdē, piesātina Kosmiskā Magnēta plūsmu ar radošām enerģijām. Katrs Valdonis, protams, uzņem visu spriegumu un dod virzienu dzīvības emanācijām, tāpēc Valdoņu sadarbība ar Kosmosu tik nešķirama un arī domāšanas ievirze izriet no šī avota. Gara jaunrade ir nesatricināma.

256.

Kad trauksmīgā norise atklāj cilvēcei Kosmisko Magnētu, tad nodibinās sakars ar Kosmosu. To, abpusēji pievelkoties, kosmiskā norise var tuvotes cilvēkam. Tikai cilvēka pašdarbība tuvina viņu Avotam, tāpēc katrs cilvēka impulss pievelk viņu augstākajai jaunradei, un izplatījuma uguns nostiprina savas izpausmes. Kad gars saspringts, viņš iekļūst visās sfērās.

257.

Psihisko Pētījumu Biedrībām būtu nozīme, bet tās pašas ieslēdzas zemākajos slāņos. Tās apmierinās ar nekromantiju, bet būtu varējušas atjaunot dzīves garīgo pusi. Netiesāsim, jo šīm Biedrībām vajadzēja sākt no zemākā un mazākā, bet pusgadsimta laikā vajadzēja parādīt tiešanos uz Augstākajām Pasaulēm, bet tās – maz redzams.

258.

Strāvas virzās uz priekšu pēc tiem pašiem mazākās pretestības likumiem. Tāpēc vājās vietas pārdeg un cieš. Tāpēc attīstība un nostiprināšana tik nepieciešama. Jebkura nokavēšanās saspringtības momentā ir ne vien bīstama pašam aizkavētājam, bet bīstama arī planētas daļai.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

259.

Cilvēces jaunrade pierāda, cik maz attīstīta kosmisko pievilksmju apzināšanās. Uz kuriem virzās trauksnās? Kādā gultnē sakopotas visas trauksmes? Kāds impulss virza cilvēci? Izpratīsim! Cilvēks parasti izšķiež enerģiju bezmērķīgā veģetēšanas tieksmē, tādejādi izslēdzot sevi no kosmiskās ķēdes. Tāpēc sacīsim – cilvēks var izveidot savu pasauli kā pasaules vienkopas daļu jeb Kosmosa posmu un tā kļūt par kosmisko līdzstrādnieku. Tā trauksnās noved pie Bezrobežības.

260.

Var novērot zināmu cilvēciskās apziņas periodu, kad jautājumam – kā jums trūkst? Seko atbilde – naudas. Iekams nav izdzīvota šī naudas ierobežotība, nekāda garīga palīdzība neskars. Jāvērza apziņa uz nozīmīgākām vērtībām, tad arī nāks palīdzība, pat materiāla. Augstāko vērtību likums ir apstiprināts visā Esamībā. Tā mūsu pašu apziņa noteic pelnīto labklājību.

261.

Var priecāties, ka cilvēkam piemīt tāds spēks, kas spēj pārveidot visu dzīvi.

4.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

262.

Kurš pazemina un izkropļo Skolotāja gribu, tas sevi sagrauj. Kas pazemina savu Guru, līdzinās cilvēkam, kas cenšas nocirst zaru uz kura pats sēd. Jo lielāks Guru, jo lielāki esam mēs paši, bet arī šī vienkāršā patiesība ar grūtībām ietveras cilvēku apziņā. Visa cilvēces vēsture liecina par to, ka visām lielām vēsturiskām personībām, vadoņiem un filozofiem, visiem ir bijuši savi Guru, kuru vadībā viņi kļuvuši par gara un dzīves varoņdarba milžiem.

Top grāmata “Hierarhija”, jo tieši tagad šo nepārkāpjamo kosmisko likumu tā noliedz. Tieši pašreiz cilvēcei ir nepieciešami apzināties šo likumu. Hierarhijas likums ir vadošais likums, patiesi – dzīvību dodošais likums, tādēļ mums jāpiesātina visa mūsu apziņa ar tā izpratni, jo gribam izaugt un dot savu devuma tiesu cilvēces labumam.

Hierarhijas ķēdes likums ir visnesatricināmākais, un Baltā Brālība to stingri ievēro. Neviens nevar pārkāpt tuvākajam posmam, jo šis posms ir kalts ar ilgstošu augšanu un tūkstošgadīgiem uzkrājumiem. Tādēļ cieši turēsimies pie mums tuvākā posma, lai no tā neatrautos un nepazaudētu visu ķēdi. Cik daudz skaistuma ir uzticības un atzinības izpaušanā Guru! Mācībā teikts, ka uzticības un atzinības liesmas pārākas par citu devumu ugunīm. Bet diemžēl, tieši šīs divas īpašības ir tik retas starp zemes iemītniekiem. Jo tikai šīs divas īpašības radījušas gara un gribas milžus. Gars, kas apveltīts ar spīdošu talantu, bet kuram nav šo īpašību, nekad netiks tuvāk par zināmu robežu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Derīgi atzīmēt visu, kas tiek teikts Mācības grāmatās par savstarpējām Skolotāja un skolnieka attiecībām. Teikts, ka Skolotāja godināšana norāda Mācības izpratni. Bet skolnieks, kam šķiet smaga Skolotāja vadība, aizver sev pieeju. Mācība nav atrauta no dzīves, bet dod vispraktiskākos un visnoderīgākos padomus dzīvei. Tādēļ par Hierarhiju teikto glabāsim sirdīs un sekosim savu domu tīrībai, jo nodomu tīrība līdzinās ozonam.

263.

Visi norādījumi ir pilni rūpēm par apziņas paplašināšanu. Esiet modri, sasprindziniet visu vērtību, jo ienaidnieks ir iekļuvis namā, uzvilcis draudzības ietērpu! Ciešāk saslēdziet savas rindas un uzmanīgi sekojiet mēģinājumiem jūs sašķelt! Glaimu un godkāres uzpūšanas ceļš ir visdrošākais, jo kam gan nepatīk dzirdēt kaut ko labu par sevi? Uz šīs visiem kopējās vājās stīdziņas tumšie arī spēlēs. Uzpūšot godkāri, viņi nemanāmi sāks pazemot Visaugstāko, kas mums ir un ar ko mēs turamies. Esiet nomodā!

264.

Jūs apgalvojat, ka piederat pie to cilvēku Tipa, kurus sauc par “vienmīlētājiem”. Tā, bez šaubām, ir katra nopietna mācekļa pirmā īpašība, bet lai sasniegtu patiesus panākumus, ir nepieciešami, lai šī vienmīlestība attiektos galvenokārt uz Skolotāju. Ir vairāki Lielās Brālības Skolotāji, kas pieņem mācekļus un vada tos, un katram, kas iestājas mācekļa pakāpē, bet nevis studē grāmatu okultismu, ir pilnīgi nepieciešami bez atkāpšanās savas sirds dziļumos izlemt, kurš no Lielās Brālības Skolotājiem viņam tuvāks, un pēc tam atdot sevi pilnīgi bez jebkādiem ierobežojumiem un noteikumiem šai Augstākajai Vadībai. Bet ļoti bieži ir gadījumi, kad cilvēks, kas tiecas un ir aicināts, bet ar savu vēlēšanos pēc tūlītējas tuvošanās un vēl lielākām zināšanām, metas meklēt citas mācības un citu Lielo Skolotāju, un sevis pārdalīšanā un pat sabrukumā zaudē savu vietu augšupejas kāpnēs. Atcerieties visu, kas teikts Mācībā par Skolotāja izvēli!

Jā, ļoti bīstami pirmajā laikā mētāties. Neaizmirstiet par pārbaudes un ķermeņa sagatavošanas gadiem, caur kuriem nenovēršami jāiziet visiem, kas nostājušies uz kalpošanas ceļa un kuriem pakļauti pat ļoti lieli gari. Protams, viss teiktais neattiecas uz grāmatu okultistiem, bet kā es saprotu, Jūs vēlētos tikt uzņemti mācekļa skaitā, jo Jūs runājat par savu vienīgo vēlēšanos sastapties ar Skolotāju un strādāt Viņa Vadībā. Protams, es vēl neesmu sastapusi tādu cilvēku, kurš pat tikai pavirši iepazīnies ar Mācību (un tieši tādi vispirms vēlas iekļūt Lielajā Brālībā), nevēlētos galvenokārt sastapties ar Skolotāju un, nometot visas zemes nastas, aiziet Viņa Vienkopā; pie kam, pilnīgi nestādoties sev priekšā, vai viņa fiziskais ķermenis būs spējīgs izturēt to milzīgo atmosfēras saspringtību, kas aptver šo cietoksni. Bet jāatceras, ka organisma un nervu centru transmutācijai jānotiek šeit uz Zemes starp gara cīņām, starp visām dzīves nastām un grūtībām, starp visiem uztraucošiem ikdienas sīkumiem. Tikai šī cīnīšanās izsauc vajadzīgās enerģijas, lai pārveidotu un izskaustu visus mūsu garu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

apgrūtinošos paradumus un saites. Tieši Zemes dzīve ir tā šķīstītava, kuru neizejot, nav iespējams nokļūt Paradīzē (Brālībā). Apgrūtināto auru augsto enerģiju ugunis apdedzinās. Brālības Vienkopa ir pārāk tāla no Zemes apstākļiem, lai kļūtu par pārbaudes akmeni.

265.

Tagad par tiem, kas atkrīt. Jūs zināt, kā visās senās Mācībās skatās uz aiziešanu no Skolotāja un uz Viņa apmaiņu pret citu. Reiz saistošais pavediens pārrauts, neviens to vairs nevar savienot. Tikai pats atkritušais, izejot cauri daudziem pārbaudījumiem, un, apzinoties visu sava nodarījuma smagumu, pēc lielas piepūles, kas virzīta uz paša pilnveidošanos un pozitīvu celtniecību, var no jauna lūgt Skolotājam tuvošanos, bet mēs paši no sevis to nevaram izdarīt. Tādēļ vajag noteikti brīdināt tos, kas pienāk un tiecas uz garīgu augšanu, ka pilnīgi nepieciešami bez atkārtšanās, savas sirds dziļumos galīgi izšķirties par to, vai viņi atdod sevi pilnīgi un bez jebkādiem noteikumiem Augstākai Vadībai. Bieži cilvēks, tiekdams pēc tūlītējas augšanas un lielākām zināšanām, metas citos Mācību Vadītāju meklējumos un, sadalot sevi vairākās daļās, zaudē arī to pakāpienu uz kura jau stāvēja. Bet katras Mācības pamatnoteikums ir nostiprināties pie viena Skolotāja un pie tam atcerēties visus Hierarhijas ķēdes locekļus. Augstākam Hierarham ir savi pilnvarotie, un neviens no tuvojošajiem mācekļiem nevar pārlīkt vai apiet šo viņam tuvāko ķēdes locekli, lai nezaudētu savu vietu ķēdē. Bet, protams, viss tas attiecas tikai uz tiem, kas nopietni meklē garīgu pilnveidošanos vai cieši nolēmuši iet lielā kalpojuma ceļu. Pārējie var smelt no Mācības grāmatām to, kas ir viņiem tuvs, nepretendējot ne uz Mācību, ne uz sevišķu vadību. Viņi var pat nezināt Mācības Avotu. Ir teikts, ka daudzi lasīs Mācību pirms miega kā nomierinošos pilienus. Mēs pazīstam tādus, un viņi nekad nenogrimst domās par Mācības rašanos. Tātad, tiem, kuri vēlas iet paātrinātu apziņas paplašināšanās ceļu, jāapgūst Hierarhijas likums, bez kura izpratnes un ievērošanas nekāda garīga augšupeja nav iespējama. Jēkaba kāpnes – Lielā Realitāte un visas Pasaules Celtnes pamats.

Tagad vērsiet jaunatnācēju uzmanību uz to, ka visās mācībās vienmēr un visur tiek norādīts Zelta Vidusceļš. Viss varmācīgais un pārēmīgais tiek nosodīts. Tādēļ tur, kur tiek runāts par miega un barības samazināšanu, tur skaidri ir pateikts, ka tad, kad gars būs nobriedis, pats organisms norādīs normu. Var ierobežot savu miegu un barību līdz minimumam, bet tad galīgais rezultāts būs ķermeņa novājināšana, vājprāts un pat nāve. Turpretī, guļot normāli 7-8 stundas, pieņemot normālu barības daudzumu, bet ar sirdi tiecoties uz savas domas šķīstīšanu, cilvēks var sasniegt lieliskus rezultātus. Bez tam vienmēr tiek norādīts, ka miega un barības samazināšana iespējama augstienēs, kur vajadzība pēc tās samazinās atkarībā no augstuma, bet saindētā pilsētas atmosfērā ir ieteikts pietiekošs barības daudzums, pie kam tās pietiekamība, protams, netiek mērīta pēc daudzuma, bet pēc barības vērtības, kuru nosaka tevī atrodošais vitamīnu daudzums. Ja arī tiek prasīta augu barība, tad arī tādēļ, ka gaļas ēšana ir cēlonis daudziem smagiem saindēšanās un saslimšanas gadījumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Budistu tekstos minēts: “Ja garīgi sasniegumi būtu atkarīgi no atsacīšanās no gaļas barības, tad zilonis un govys jau sen būtu tos sasnieguši.” Un vēl: “Askētismam pie atbrīvošanās no Zemes saitēm nav nekādas nozīmes. Daudz grūtāk atrast pacietīgu cilvēku nekā tādu, kas pārtiek no gaisa, saknēm un ģērbjas koku mizās un lapās. Kad cilvēks novājināts no bada vai slāpēm, kad viņš pārāk noguris, lai valdītu pār savām jūtām un saprāta priekšstatiem, vai tad viņš spēj sasniegt mērķi, kuru var gūt tikai ar paplašinātas apziņas skaidru saprātu?”

Vēl: “Lai mūzikas instrumenta stīgas izdotu harmoniskas skaņas, nevajag tās pārāk savilkēt vai atslābināt līdzīgi tam, katra piepūle, ja tā ir pārmērīga, beidzas ar neauglīgu spēku patēriņu; ja tā ir nepietiekoša, tad pārvēršas pasivitātē un bezdarbībā.” – Un tādēļ, vingrināties samērībā, ievērojiet pareizu mēru sasprindzinājumā un līdzsvarojiet savas spējas.

Aiziešanai un atrausmei no Zemes pārmērībām un kādībām jāizpaužas galvenokārt garā un apziņā. Atcerieties, kā teikts: “Dažs gavētājs, kas domās tīksminās par ēšanu, slīktāks par cilvēku, kurš barībā lieto gaļu.” Vienmēr vajag ievērot, ka nobriedis gars viegli atsakās no visādām pārmērībām, viņš pat nedomā par tām, viss viņā noris dabīgi un tāpat galvenais sasniegums – apziņas tīrībā un paplašināšanā, viss pārējais pats pievienosies.

Tāpat ārkārtīgi muļķīgi iedomāties, ka var sevī attīstīt un palielināt psihiskās enerģijas rezerves ar pārmērīgu sasprindzinājumu darbā un ar atsacīšanos no miega. Psihiskās enerģijas augstākās kvalitātes pareiza attīstība iespējama tikai pie paplašinātas apziņas un ar Augstākās Palīdzības līdzdalību. Jebkuras varmācīgas metodes un vingrinājumi noved vai nu pie zemāko šīs enerģijas izpausmju apgūšanas, vai arī nobeidzas ar medūmisma attīstīšanu, apsēstību vai pat nāvi. Tādēļ tik svarīgi visiem norādīt uz Zelta Līdzsvara ievērošanu, uz veselības saudzēšanu.

Norādījumā lietot tīru augu barību, nav nekā sentimentāla, bet tīri medicīniski apsvērumi. Tiem, kas sāk kalpojuma un patiesa mācekļa ceļu, tīrība visā un visur ir pamata noteikums. Norādiet tāpat, ka miegs ir pilnīgi nepieciešams. Kad ķermenis netraucē, tad gars sevišķi piesātinās ar smalkās pasaules dzīvinošo substanci. Ja šīs barības trūkst, gars pamirst.

Biju pārsteigta par dalībnieku skaitu. Ja visi atbilst Dzīvās Ētikas jaunajām prasībām, tad tas ir liels iepriecinājums. Bet neaizmirsīsim, ka svarīgs ir ne daudzums, bet kvalitāte. “Cilvēku pazīšana un katra vadītāja pārbaudes akmens. Tādēļ būsim uzmanīgi ar jaunpienācējiem, sevišķi tiem, kuriem Mācības formulas “pastāvīgi mutē”. Liela armija nekad nav bijusi uzvaras ķīla. Svarīgs ir gars, kas to apvieno.

Saņemot vēstules, bieži nākas pārliecināties, cik daudzi nepareizi tulko dažus Mācības norādījumus. Gandrīz vienmēr tas, kas teikts plaši visaptverošā nozīmē, tiek pārveidots pēc savas mājas vajadzībām, radot nežēlīgu un postošu nesamērību. Zinu, ka nav viegli saprast dažus apgalvojumus, jo Mācība dota un tiek dota pamatojoties uz katras dienas noteiktiem pārdzīvojumiem, pieredzes un notikumiem un tādēļ dažus

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

norādījumus to nenobeigtībā var izprast tikai tie, kas ir tam sagatavoti. Ja Jums to iztulkošanā rodas nesaprašanās vai strīdi, lūdzu nekautrējieties pajautāt man. Es ar prieku dalīšos savās zināšanās.

Ļaudis, kas apgalvo, ka viņi Mācību pareizi izskaidro, bieži dara pilnīgi pretējo. Nebrīnieties, ja visneiecietīgākiem un visniknākajiem būs it kā apsēstības pazīmes. Vienmēr jāatceras, ka fanātiķi arī šie apsēstie. Protams, apsēstības pakāpes ir visai dažādas un bez tam gadās, ka starp tām dažas nav nemaz tik ļaunas. Tā mēs pazinām ļoti labu večiņu, kura atradās zem pilnīgas sava tēvoča – anglikāņu garīdznieka kontroles (apsēstības). Večiņa pastāvīgi skandināja viņa sprediķus, kas neizgāja no tiem ietvariem, kādus viņš sprediķoja, dzīvs būdams. Varbūt, ka viņa kādam kaut kā palīdzēja, bet pašai večiņai šī parādība bija drīzāk kaitīga, jo viņas garīgā augšana bija pilnīgi paralizēta; viņa bija tikai paklausīgs sava apsēdēja ierocis.

266.

Parunāsimies par pieņemtajiem un izredzētajiem mācekļiem un par mācekļību vispār.

Daudzi savā neizpratnē domā, ka pietiek palasīt Mācības grāmatas un izteikt vēlēšanos kļūt par viena vai otra Baltās Brālības Lielā Skolotāja mācekli, lai jau būtu gatavs tādai uzņemšanai. Bet gandrīz neviens no viņiem nepadomā, ko tie savā dzīvē darījuši, pareizāk sakot, savās dzīvēs, lai nopelnītu un būtu šo visdzižāko privilēģiju cienīgi? Patiesi visdzižāko un pirms to saņem, ir jāsaprot, iekš kā tā pastāv (ko tā sevī ietver).

Vairākums savā naivitātē ir pārliecināti, ka Lielie Skolotāji intensīvi meklē sev mācekļus un ir gatavi ar atplestām rokām pieņemt katru puslīdz labu cilvēku, ja vien viņš izteicis tādu vēlēšanos. Nav lielāku maldu! Skolotāji nemeklē skolniekus, jo galvenais noteikums skan, ka tieši skolniekam ir jāmeklē un jāatrod. Bet tajā pašā laikā, Skolotāji patiešām meklē katru iespēju, lai caur dažādiem kanāliem sniegtu palīdzību vispārības labumam. Tādēļ mēs atrodam brīnišķīgas grāmatīņas, kas uzrakstītas bieži automātiskā ceļā caur daudziem tīriem medijiem, kuri dažreiz pēc grāmatīņu uzrakstīšanas nekad vairs neko nedzird par Autoru, kas viņam deva šo vai citu pērli, pat nezina Viņa vārdu, jo bieži Gudrību Skolotāji sniedz arī caur saviem mācekļiem, kuri atrodas smalkajā pasaulē. Tāpat šie mediji nav pakļauti noteiktai disciplīnai, kurai pakļauti pieņemtie mācekļi. Galvenā neapšaubāmā Skolotāja tuvuma pazīme būs nerimstoša dotās Mācības okeāna saņemšana, pilnīgi apzinoties tās Avotu, plaša celtnieciska darbība, norādījumu saņemšana, nākotnes un noteiktu termiņu zināšana, un, protams, mācekļa raksturs un dzīves veids.

Tāpat arī dižais likums – “kad skolnieks garīgi nobriedis, Skolotājs nenokavēsies” – daudziem nav saprotams. Gandrīz neviens nepadomā, vai šai mācekļa gatavībai nevajag ietvert sevī noteiktas īpašības un apstākļus? Es jau rakstīju par to, atkārtotju vēlreiz arī Jums ar papildinājumiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Ja mācekļa uzņemšanas jautājumā karma spēlē galveno lomu. Tieši sakarā ar māceklību labi jāpārdomā karmas likumi un jāapskata tie vispusīgi. Tā cilvēks, kurš apgrūtināts ar smagu karmu, nevar kļūt par izredzētu mācekli. Tikai tie, kuru Zemes karma tuvojas noslēgumam, var tikt pieņemti par tuvākiem mācekļiem. Niecīgs ir to skaits, kuri apzinās un spēj saprast, kādu šausmīgu smagumu sev uzkrāj Skolotājs, pieņemdam skolnieku. Tādēļ Dižie Valdoņi, kas stāv Nemainīgajā Sardzē, kas virza pasaules norises, lai noturētu pasaules līdzsvaru, un kuri vada gigantiskas kosmiskas kaujas, var tuvināt tikai tos, kuru karma tuvojas beigām, par kuriem Viņi vairs nešaubās, kas izgājuši un šķīstījušies caur daudziem ugunīgiem pārbaudījumiem un šajā dzīvē no jauna izpaušuši savu gatavību, padevību un pašuzturēšanos ne labklājības apstākļos, bet gan bezdibeņa malā. Tieši tos, kuriem augstākie garīgie centri ne tikai atvērti, bet jau padoti ugunīgai pārveidošanai. No tā arī izriet niecīgais, tuvāko mācekļu skaits.

Jūs jautāsi – kāds ir tas smagums, kas jānes Skolotājam? Teikšu – tas ir šausmīgs un, nezinot okultos likumus, nav iespējams pat iedomāties visu šī sasprindzinājuma apjomu. Pieņemot mācekli, Skolotājs izveido ar viņu neredzamu, bet dabīgu saiti, uzņem mācekli savā apziņā, tas ir, no šī mirkļa Skolotājs zina visu, kas notiek ar skolnieku jebkurā brīdī, var zināt katru viņa pat garāmslīdošu domu un attiecīgi to virzīt. Tādēļ var saprast, cik smagas, cik neciešamas augstajai Skolotāja apziņai var būt disharmoniskās vibrācijas, ko rada mācekļa neattīrītā domāšana, cik nepieļaujamas pie tādas ciešas svētas saites ar Skolotāju ir mācekļa neizdzīvotās iekāres. Katra disharmoniska vibrācija pārrauj sakaru strāvu un pie atkārtosšanās var to pilnīgi pārraut. Bet katra pavadiena apraušana okulti ir abpusēji ļoti sāpīga un rada savas sekas. Protams, šis sāpīgums Skolotājam izpaužas pilnīgi citā nozīmē nekā Skolniekam. Bet tā ir tikai viena grūtību daļa, par otru pašlaik nenākas runāt. Lūk, kādēļ mācekļu pieņemšana tiek izdarīta ar vislielāko rūpību un tā ir visdziļākā privilēģija.

Māceklim, no viņa māceklības atzišanas brīža, sākas pilnīgi jauna un arī nekāda vieglā dzīve briesmīgā iekšējā un ārējā sprieguma dēļ. Šajā spriegumā atmostas ne tikai visas viņa snaudošās enerģijas, tās daļēji pamodušās sagatavošanās laikā, bet iestājas paātrināta to attīstība un transmutācija. Uz viņu tiek virzīta vesela neredzama, bet varenu staru baterija, kura, atkarībā no skolnieka tiekšanās pieauguma un viņa apziņas paplašināšanās un visa viņa organisma izsmalcināšanās pakāpes arvien vairāk un vairāk pastiprinās un savās īpašībās dažādojas, un visas tās virzītas uz vienu mērķi un tas ir – uz iekšējā cilvēka pārveidošanu un viņa triju ķermeņu izsmalcināšanu un izšķiršanu patstāvīgai darbībai attiecīgajos plānos. Liels ir mācekļa sasprindzinājums, un, protams, viņa fiziskie spēki uz laiku kļūst vājāki un viņam jāpieturas pie sevišķa režīma, neatraujoties no dzīves. Atrašanās ievērojamā augstumā, tīra prāna un daļēja izolēšanās, - šī režīma nepieciešamie noteikumi. Protams, visi šie stadijumi var tikt uztverti tikai pie augstas mācekļa trauksnās pakāpes. Visā vajadzīgā mijiedarbība, atbilstība vai saskaņotība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Šo saskaņotību Lielie Skolotāji atrod tā saucamajos izredzētajos mācekļos. Tā mēs saucam tos, kas bijuši mācekļi vai bijuši saistīti padevības un mīlestības saitēm ar Augstākiem Gariem jau savās iepriekšējās dzīvēs. Tāds māceklis šai savā iemiesojumā jau no dzimšanas atrodas zem Skolotāja augstās novērošanas, pašus dzimšanas apstākļus noteic Skolotājs un viņa nepieciešamās spējas izpaužas atbilstoši viņa nozīmētai misijai. Tāds māceklis nes pilnu kausu un jau no agras bērnības pazīst Skolotāju, pazīst Viņa Tēlu, tādēļ tādi gari nevar vairs novirzīties un viņu dzīves notikumi kā neapturama straume nes vispirms uz nozīmētiem krastiem. Tādēļ, lai svētīta to karma, kuri savās agrākajās dzīvēs ir saistījušies ar padevības un mīlestības saitēm kaut vai ar Vienu no Augstajiem Gariem, vai ar Viņu tuvākajiem mācekļiem, jo tāda karma ir visīsākais ceļš uz nozīmēto mērķi. Lūk, kādēļ tik svēta ir Hierarhijas Ķēde. Tādēļ arī pašreizējā dzīvē vajag izpaust šo mīlestību un padevību, kas ir pirmie noteikumi ceļā uz tuvošanos. Otrais noteikums ir tiekšanās un gatavība uzpurēties, kalpojot vispārības labumam, jo neviens netiks tuvināts, ja viņš domā smelt zināšanas tikai savas personas pacelšanai, tāds ceļš ir melnā maga ceļš. Kad pašai dziedīga tiekšanās nostiprināsies sirdī, kļūs par otru dabu, tad Mācības piemērošana sev un katrai savas dzīves dienai kļūs par prieku, un tad augšupeja vai svētā mērķa sasniegšana ir neapšaubāma. Bet vajag sev pajautāt un dot atbildi visā patiesīgumā, vai patiešām ir tāda ugunīga tiekšanās un pašuzpurēšanās, vai mūsu būtības dziļumos neslēpjas egoistiskās vēlēšanās sasniegt lielas zināšanas vispirms saviem patīgiem mērķiem? Tādas apslēptas vēlēšanās vismazākās pazīmes kļūst par vislielāko šķērslī garīgas augšupejas ceļā. Panākumiem nepieciešama izpratne, un pašatsacīšanās varoņdarba uzņemšanās un veikšana dzīvē.

Par varoņdarba veikšanas jēdzienu, kā nepieciešamo priekšnoteikumu, nākas nopietni padomāt. Visu varoņdarbam nepieciešamo īpašību dziļa, vispusīga, pārdomāta noskaidrošana ir sevišķi svarīga. Tādēļ derīgi no Mācības grāmatām izrakstīt visas nepieciešamās īpašības, kas tajās uzskaitītas, kā arī visas tās īpašības, kas traucē augšupeju. Patiesi, par visu grūtāk cilvēkam uztvert, ka, gatavojoties mācekļa gaitām, ar tām saistīto garīgo sasniegumu pamatā atrodas sekošana Augstajam Ideālam un visa mūsu rakstura, visa mūsu jūtu ugunīgā šķīstīšana.

Minēšu lappusi, kuru tikko kā aizsūtīju kādam korespondentam: "Cilvēkiem daudz vieglāk atteikties no dažām pārmērībām, un, neapgrūtinot savu domāšanu, mehāniski skaitīt pranajamu nekā apvaldīt kaut vienu savu ieradumu, kas kā klupšanas akmens guļ garīgās augšupejas ceļā. Bet kā jau teikts, visam mehāniskajam, kas skar tikai ārējo cilvēku, nav vērtības un tas nevar pārveidot iekšējo cilvēku, kura pārveidošanās ir visu patiesu Mācību īstais mērķis. Tādēļ ļoti nepieciešami iegaumēt, ka visi Lielie Skolotāji rūpējas un ņem vērā tikai iekšējo cilvēku, kura sfēra atrodas domu pasaulē. Tādēļ nevienam augstam Radžam vai Agni Jogam nav vajadzības ne pēc kādiem mehāniskiem vai fiziskiem vingrinājumiem. Vienīgā koncentrācija, ko viņi pieļauj, ir koncentrēšanās uz izvēlēto Augstāko Ideālu, neatlaidīgā un nerimstošā trauksmē pacelties līdz Viņam. Un tāda koncentrācija turpinās nepārtraukti; lai ko darītu tāds joga vai māceklis, viņa domas neatkāpjoties turas pie viņa Ideāla, viss notiek viņa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

izvēlētā Tēla vārdā. Viņš pastāvīgi jūt savā sirdī mīlestību un šī Tēla klātbūtni. Lūgšana, ko skaita mācekļi, ir tieši šī nerimstošā viņa sirds traukšanās un stāvēšana Izvēlētā Tēla priekšā. Kad tāda klātbūtnes izjūta radusies, kad novērojama gars cieši pieķēries izvēlētajam Tēlam, ka nevar būt nekādas novirzīšanās, tad arī ir izpausta gatavība, un Skolotājs nekavēsies.

Tāpat katram, kurš uzsāk mācekļa gaitas, bet nevis vienkārši grāmatu okultismu studējošam, pilnīgi nepieciešami savos sirds dziļumos izšķirties, kurš no Brālības Skolotājiem viņam tuvāks un pēc tam atdot sevi pilnīgi bez jebkādiem ierobežojumiem un noteikumiem šai augstajai Vadībai. Iespējams, ka tāds iesācējs ne tik drīz sadzirdēs, vai tik ātri saņems ziņu no viņa izvēlētā Lielā Skolotāja. Bet viņam nevajag krist izmisumā, viņam jāatrod sevī visa pacietība, visa vīrišķība un, neskatoties uz lielā Skolotāja pilnīgu klusēšanu, jāturpina tiekties un strādāt pie savas pilnveidošanās, pieliekot savas spējas vispārības labumam.

Diemžēl nav reti gadījumi, kad cilvēks ar savu vēlēšanos pēc ātrākas augšupejas un vēl lielākām zināšanām, metas citu Mācību un citu Skolotāju meklējumos un, sevi sadalot, zaudē savu vietu uz augšupejas kāpnēm.

Tā māceklim jāsaprot savs organisms, izsmalcinot savu uztveri, jo kurš gan, izņemot Dižo Skolotāju, zina, par cik tuvu vai tālu no mērķa ir tā mācekļa karma, kurš tiecas uz Viņu. Tādēļ pielieciet visas savas pūles un traukšanos, lai labāk saprastu un pielāgotu Mācību dzīvē un nododiet pārējo karmai un Vadoņa dižajai zināšanai.

Lai jūs uzmundrinātu, sacīšu: kaut arī ilgs ir mācekļa sagatavošanās ceļš, un daudz šķēršļu nākas pārvarēt un daudz pārbaudījumu guļ ceļā, bet katra pārvarēšana nes savu prieku, un savu tuvošanos, un savu atklāsmi. Tāpat jāzina, ka šie pārbaudījumi nav kaut kas mākslīgi izdomāts vai sarīkots, bet patiesībā mācekļa pārbaudījumi slēpj viņa iekšējā attieksmē un attapībā, kuru viņš izpaudis pie visām dzīvē sastopamām grūtībām un apstākļiem. Teosofiskajā literatūrā parasti tiek minēti septiņi gadi kā pirmais pārbaudījumu periods pirms nākošās pakāpes septiņiem gadiem. Bet šis laiks var tikt saīsināts, bet tāpat arī pagarināts līdz bezgalībai. Viss atkarīgs no mācekļa karmas un viņa iekšējās attīstības un tiekšanās. Jo ir jāsasniedz pakāpeniska augstāko centru atvēršanās, bez kā nevar tikt pieņemts par mācekli. Bet atcerieties, ka līdz 30 gadiem ne visi centri var izpausties bez šausmīga kaitīguma visam organismam. Patvarīga atvēršana līdzināsies slepkavībai.

Tagad gribu Jūs brīdināt no tā saucamām psihisma briesmām, jo šī spēja ir sevišķi bīstama mācekļa pirmajās pakāpēs. Psihiķi, atrodoties kontaktā ar smalkās pasaules zemākajiem slāņiem, bieži krīt maldos, pieņemot smalkās sfēras būtņu balsis, kas tēlo Lielos Skolotājus, par īstu Aicinājumu vai Balsi. Maldīgi apgalvot, ka šīs balsis vienmēr ierosina tikai uz ļauniem darbiem, netiklību vai noziegumiem. Tā darbosies tikai visrupjākie un zemākie spēki. Daudz bīstamāki tie, kas pienāk zem Gaismas Mācības maskas. Mēs zinām ne mazums tādu nožēlojamu virzošu "gaišo" balsu un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

redzējumu gadījumus. Tādēļ Skolotājs vienmēr brīdina no psihisma, kuru attīsta sevī tie, kas vingrinās pranajamā.

Ja kāds grib iet pa patiesās Gaismas ceļu, bet kam agrāk ir bijis mazliet psihisma, viņam jāvērsas pret šo spēju ar lielu izpratni, atceroties, ka senajā Indijā un Ēģiptē neviens dzimis medijs nevarēja tikt pieņemts par mācekli un pielaists tempļa Vissvētākajā vietā. Bet mūsu laikā tieši tie ļaudis, kuriem ir zemākās psihisma spējas, uzskata to kā sevišķi izcilu sasniegumu savā ceļā. Kāda liela maldīšanās! Psihisms un garīgā attīstība pretēji proporcionāli. Psihisma spēcīgs izpaudums aiztur garīgas augšanas attīstību. Visiem, kas aizrauti ar psihiskām parādībām, jābūt ļoti uzmanīgiem, jo kā teikts Mācībā, - psihisms nav garīga attīstība, un Gaismas mācekļiem viņa garīgā attīstība notiek augstākos psihismam nepieejamos plānos un viņš iet – jūtziņas ierosinājumu vadīts. Bieži psihisms izrādās novājinoša parādība, jo dižā kalpošana ir jūtziņa. Garīgi glēvie psihiki kļūst sātanistiem par gardu kumosu.

Tādēļ noskaidrojiet sev šo lielo starpību starp psihismu un augsto jūtziņu. Centieties ieklausīties sirds balsī, attīriet un paplašiniet domāšanu, lai izsmalcinātu visas jūtas!

Mans pirmais padoms Jums būs – izrakstiet no Mācības grāmatām tās īpašības, kuras nepieciešami piesavināties, lai tiktu pieņemts par mācekli. Pēc tam iedziļinieties savā būtībā, atzīmējiet sev savas vissliktākās īpašības un, izmeklējot vienu no tām, centieties visiem gara spēkiem aizvietot to ar pilnīgi pretēju īpašību. Pieveikuši vienu, ķerieties pie otras utt. Tas nemaz nav tik viegli, bet vieglums nepiederas karaliskajā ceļā, kurš ved uz Ugunīgo Pasauli.

Un tāpat – uzmanīgi pārlasiet manu vēstījumu un atzīstieties sev godīgi, vai varat izšķirties par dzīvi, kas pilna pašuzpurēšanās, vīrišķības un spriegas darbības vispārības labā, pacietīgi gaidot vēstis no Dižā Skolotāja, neskatoties varbūt, uz gadiem ilgu klusēšanu. Bet ja Jums ir pieejams sirds ceļš, kas prasa lielu nesatricināmu atdevību, šo retāko no viscēlākajām īpašībām, tad Jūsu ceļš var negaidīti kļūt daiļš un saīsināties. Viss atrodas paša cilvēka rokās. Lai šis apstiprinājums Jūs uzmodina un liek Jums traukties.

267.

Augstākais Likums vienmēr ir bijis un būs – nevis daudzums, bet gan kvalitāte. Apslēptais tiek uzticēts visu uzticamākajiem, kas pārbaudīti gadu tūkstošu laikā.

Daudz seju mums atklājas, jo cilvēku pazīšana ir pats galvenais. Šī cilvēku pazīšana ir pārbaudes akmens tiem, kas iet lielo kalpošanas ceļu cilvēces labā. Īstenības un cilvēku pazīšana ir pirmā prasība un noteikums patiesas mācekļības ceļā. Tā, atrodoties uz zināmas garīgas attīstības pakāpes, var okulti redzēt mums apkārt esošo un tuvojošos cilvēku gara skulptūru. Neiegūstot šo īpašību, nevar tuvoties. Jo kā gan var kaut ko uzticēt māceklim, kurš neprot atšķirt gaismu no tumsas un draugu no nodevēja? Šāda neattīstība var sagraut visus pasākumus. Protams, šajā pazīšanā ļoti palīdz jūtziņa. Bet vai daudziem tā ir? Ja šī ir reta kādība un to eonu rezultāts, kas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

noieti nenogurstošā tieksmē uz Zināšanām, uz Gaismu. Bet vai salasīsies kaut simts tādu laimīgo, - nezinu? Sen ir teikts, ka patiesi zinošo garu nav vairāk par simtu uz visas mūsu planētas. Un tas pie mūsu divbiljonu lielā cilvēku skaita!

Tas nav pārāk mierinoši arī tiem, kuri apgalvo, ka viņi nekļūdīgi pazīst cilvēkus, ka viņiem ir kosmiskā apziņa, ka tie izgājuši svaidījuma augstākās pakāpes utt. Cilvēku iedomība ir vistragiskākā lappuse mūsu cilvēces vēsturē. Un šis tragisms atklāsies visā savā spēkā tad, kad cilvēki būs spējīgi ielūkoties planētas vēstures patiesajos sasniegumos, tad, kad viņi saskatīs, ka, ja nebūtu bijis nelielās Augstāko Garu grupas milzīgās pašuzpurēšanās, kuri iemiesojušies daudzu eonu laikā katras planētas vēstures pagrieziena punktā, lai dotu cilvēkos apziņai jaunu impulsu, un tāpat, ja nebūtu Viņu nedaudzo mācekļu un tuvinieku pūļu šajā virzienā, tad mūsu cilvēce vēl ir šobrīd atrastos holoģitū stāvoklī.

Tā ir iespējams izsekot, kā Vislielākās Individualitātes Vienotais Ego ir izpaudies veselā Dižo Tēlu rindā. Patiesi, ļoti maz kaut cik nozīmīgu iemiesošanas paliek Zemes bērnu daļā! Patiesi, šiem Bothisatvām, kā Viņus sauc Austrumos, mums jāpateicas par visu vērtīgo, visu augstāko, visu nepieciešamāko, jo viņi ir piesātinājuši mūsu apziņu un līdz ar to pārveidojuši un tālāk virzījuši mūsu dzīvi.

Minēšu Jums dažus izvilkumus par Bothisatvām no N.Rokotovas grāmatas “Budisma pamati”. “Vārds Bothisatva sastāv no diviem jēdzieniem: Bodhi – apskaidrība jeb atmošanās un satva – būtība. Kas tad ir šie Bothisatvas? – Budhu mācekļi, kas labprātīgi ir atsacījušies no personīgās atbrīvošanās un pēc Skolotāja parauga stājušies uz garā, grūtā un ērkšķainā ceļa cilvēces labā. Šādi Bothisatvas parādās uz zemes visdažādākos dzīves apstākļos. Fiziski ne ar ko neatšķirdamies no pārējiem cilvēkiem un būdami nemainīgi Vispārības labuma principa nesēji... Viņi ir pilnīgi atšķirīgi pēc savas psiholoģijas. Ar kādām gan īpašībām ir jābūt apveltītiem Bothisatvām?

Gautamas Budas mācībā un Bothisatvas Maitreijas mācībā, kas dota Ašangam 4. gs. vispirms ir atzīmēta maksimālā enerģijas, drosmes, pacietības, tiekšanās pastāvības un bezbailības attīstība. Visa pamats ir enerģija, jo tajā ir visas iespējas. Budhas mūžīgi atrodas kustībā, viņiem nav pazīstams nekustīgums; līdzīgi mūžīgajai kustībai izplatījumā Uzvarētāju Dēlu darbība izpaužas pasaulēs.”

“Spēcīgs, drošs un stingrs savā gaitā, tas neatsakās uzņemties vispārības labuma varoņdarba nastu.”... “Bothisatvu trīs prieki – dāvāšanas laime, palīdzēšanas laime un mūžīgās izzināšanas laime. Pacietība vienmēr iet visā un visur. Buddu Dēli, Uzvarētāju Dēli, Bothisatvas savā darbīgajā līdzcietībā ir – Mātes visam esošajam (Matrajana Sutra).”

Vai gan šie Bodhisatvas ir tā simta priekšgalā, kas izkaisīts pa visu mūsu planētu? Bet šo Bothisatvu liktenis ir smags, jo neviens nav panesis un nepanes tik daudz apmelojumu un vajāšanu kā tieši šie patiesie cilvēku dzimuma Glābēji. No viņiem ir nākuši visi lielo valstu, reliģiju un filozofiju Dibinātāji, lielākais vairums alķīmiķu un atsevišķi svētie, bet nemeklējiet tos starp šaurajiem dogmātiķiem. Viņi ir dzīvās sirds

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

relīģijas, bet ne verdzinošo dogmu dibinātāji. Viņi ir Dibinātāji un reliģiju ugunīgie šķīstītāji.

Jūs jautājat par tiem, kas noliedz Gaismas Hierarhiju. Indijā skolotāju, kurš atsakās no pēctecības, no Hierarhijas sākotnes, uzskata par koku bez saknēm, un tādā skolotājā neviens neklausās.

Jūs varat teikt saviem jautātājiem, ka patiesā Mācība nekad nenoliedz pamatus, t.i., vissenāko Pasludināšanu, un šie pamati ir apstiprināti Dižās Hierarhijas godināšanai. Bez saites ar Gaismas Hierarhiju mūsu liktenis ir līdzīgs kažēna liktenim trakojošā jūrā. Kas gan var eksistēt bez vadošā Jēdziena? Jo Hierarhijas jēdziens ir kosmiskais likums un izpratne. Viss Visums ir piesātināts, eksistē un turās tikai uz šīs Sākotnes. Tādēļ katra mācība, kas noliedz šo Sākotni, ir viltus mācība.

Kas attiecas uz svaidīšanām, teikšu – dzīvē eksistē daudz svaidīšanas pakāpju un katrs, kura apziņa ir augstāka par viņa kaimiņa apziņu, ir jau kādu svaidījumu saņēmis. Tāpat ļoti lūdzu Jūs, šķirot Baltos Brāļus - Hīmalaju Vienkopas Locekļus un vienkārši baltos brāļus – cilvēkus, kuri pievienojušies Gaismas mācībai.

Vairums Balto Brāļu pašreiz atrodas sabiezinātos smalkos ķermeņos. Un Tie no Viņiem, kuri vēl ir fiziskos ķermeņos, pašreiz ir sapulcējušies savā galvenajā Cietoksnī. Visi Tibetas Ašrami, kas slēpti neizejamās aizās, arī ir slēgti. Zemes atmosfēras briesmīgais sabrukums neveicina Lielo Skolotāju parādīšanos cilvēku vidū. Un pie tam Viņu darbs pašreiz neprasa ķermenisku izpausmi. Tādu jēdzienus kā Svaidītais Adepti, Baltais Brālis cilvēki šausmīgi profanē! Lai gan vajadzētu atcerēties Skolotāja K.H. vārdus: “Adepti ir veselas meklētāju paaudžu rindas retākais zieds.” Un cik daudzkārt, tieši šis retākais zieds ir dzimis to pašu pašizliedzīgo Varoņu vidū! Tādēļ parādīsim arī šeit augstāko iejūtību un neprofanēsim visdzižākos jēdzienus. Jo ir neiespējami pat iedomāties visu Gaismas Hierarhijas Arhatu dižumu! Tas neietveras mūsu aprobežotajā domāšanā un iztēlē. Tikai sirds trīsas liecina par to gara līksmi, kuru sajūt padevīgais māceklis, tuvojoties Gaismas Skolotāja staram!

268.

Tagad par Skolotāja attēla priekšstatu jeb redzējumu. Sākas tas, protams, ar mentālo jeb intelektuālo iztēli, kam jāsasniedz pēc iespējas lielāka skaidrība un pēc tam, kad tas spilgti atspoguļojies trešajā acī, Jūs varēsiet to saskatīt savā priekšā aizvērtām acīm. Dažreiz Attēls būs it kā mirdzošas līnijas ietverts, dažreiz tas sastāvēs no Gaismas un ēnas bez noteiktām kontūrām. Dažiem tas sākumā dreb, un kontūras izmainās. Bet pakāpeniska drebēšana zūd un attēls nostabilizējas. Lai novērotu trīsēšanu, budistu mūki aizver acis un krusto acu strāvas, t.i., koncentrē redzi uz deguna sienu, tas ļoti palīdz. Acu strāvu krustošana pie katras koncentrācijas tik ļoti kļūvusi parasta, ka pat daudzi Budas un Bodhisatvas tiek attēloti ar šķielējošām acīm, uz virsdeguna vērstu skatu. Izmēģiniet to, bet, protams, nepārspīlējot un acis pārāk nesagriezot. Nevajag pielaist sasprindzējumu vai sāpīguma izjūtu. Es nevingrinātos

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

ilgāk par 5 minūtēm un sāktu ar vienu. Bet, galvenais, nenoskumstiet, ja kaut kas neizdodas tik ātri, kā Jūs to vēlaties. Viss tas ir psihisma sfēra, bet arī augstākā.

Lasiet garavaroņu dzīves aprakstus un Jūs redzēsiet, ar kādām pūlēm tie sasnieguši centru atvēršanos un Augstāko Saskarsmi. Pat tik augsts gars svētvaronis kā Svētais Antonijs dažreiz gadiem ilgi gaidījis atbildi uz savu pieprasījumu. Mūsu laikā, protams, daži cilvēku organismi sasnieguši tik augstu izsmalcinājumu, ka daudzas parādības neprasa vairs tik milzīgu spēku patēriņu un spriegumu, tādu pacietību kā agrākajos gadu simteņos, bet tomēr vēl arvien tikai mēdiji viegli iespīezas smalkās pasaules tuvākajos slāņos. Bet neapskaudīsim viņus, ja patiesi, augstākās sfēras, izņemot retus gadījumus, viņiem nepieejamas. Un tāpat kā senatnē Ēģiptes Hierofanti nepieņēma par mācekļiem mēdijus, tā arī tagad bramīni savos retajos ašramos nepielaiž nevienu faķīru.

Bet arī Armagedona apstākļiem liels iespaids uz manifestācijām un, lai gan daži fenomeni pat pavairojušies, citi smalkākie kļuvuši komplicētāki. Tā, kad Kaujas vilnis ir spēcīgs, dažreiz grūti sadzirdēt Ziņojumus, un pēc tam jūtama stipra sirds smeldze, neskumstiet, bet priecājieties par katru zvaigznīti, tās patiešām nozīmīgākas par mēdiju spilgtajiem redzējumiem, jo liecina par pareizo attīstību.

268.a

“Kā rīkoties, lai nebūtu iespējams atkrist no Mācības un neklūtu par nodevēju” – Atbildi dod visas Mācības grāmatas. Nostipriniet savā sirdī mīlestības un atdevības pamatus un lieciet Mācību lietā katras dienas dzīvē.

Sūtītā palīdzība

269.

Agni Joga izplatītās fluidiskās strāvas atbilst evolūcijai. Izsūtītā fluidiskā strāva iedzemdē savu graudu un darbība attīstās atbilstīgi. Visi Bothisatvas pašai izlēģīgā kalpošanā izmantoja šīs fluidiskās strāvas, tāpēc Mēs tik augstu vērtējam šādas izpausmes. Nemitīgais devējs Agni Jogs rada fluidiskās strāvas, tāpēc tik augstu novērtējam ugunīgās jaunrades pierādījumu.

270.

Kas pēc būtības ir Bothisatvu līdzcietība? Nepiespiežot gribu, neredzami un pacietīgi Viņi virza katru noderīgu spēku uz labumu. Nav grūti virzīties pēc Bothisatvu Norādījuma, jo katru gara īpatnību Viņi paredzējuši. Darba smagums var būt tikai tad sajūtams, kad spēki sadalīti nepareizi. Bet kad ievērota norādījumu un izpildīšanas samērība, tad pat sarežģīts darbs nevar būt neiespējams.

Viskaitīgākā būs iedomāšanās, ka viss atdots un bez atalgojuma. Visspīdošākās sekas var iznīcināt ar šādu samazinājumu. Neaizmirsīsim, ka var iet, zinot mērķi, bet skaitīt akmeņus, uz kuriem uzminusi dārgā kāja, būs zoss soļošana. Lai arī domājam, ka putni laižas bez mērķa, bet par to tie neskaita katru spārna vēdienu. Neviens Skolotājs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

nav uzskatījis savu darbu par pabeigtu un atlīdzību pelnošu. Tā ir Bothisatvas pašai dziedības kādība. Jaunrade ir ikvienā nenogurstošas rokas vēziena darbībā, jo acs pārziņ mērķa attālumu. Tā būs Bothisatvu darbība. Piemērs – visuresošā uguns, pašai dziedīgā un nenogurstošā savā būtībā.

271.

Kādēļ gan tik daudzos eksperimentos izpaliek panākumi? Vispirmā kārtā vainīga nepacietība un novēlošanās uzņemties atbildību. Dažreiz Mums it kā pārmet, ka palīdzība nav nākusi laikā, bet pārmetuma vietā jautātājam gan būtu vajadzējis atcerēties, ka viņš jau priekšlaikus bija izvairījies, vai arī atzinis, ka nasta tam par smagu. Mēs ļoti skumstam, kad redzam glēvu izvairīšanos vai nevēlēšanos nostādīt sevi bezdibeņa malā. Bet kā gan citādi kāpināma enerģija, ja ne nostādot sevi bezizejas stāvoklī? Tikai tāds stāvoklis uzskatāms nevis par galu, bet gan par sākumu. Tāpat arī pacietības vingrinājumos lietderīgi ir iesavināt sākuma jēdzienu. Dažam absolūti viss ir gals, bet Mūsu mācekļiem viss ir sākums.

272.

Kad uzbrukums saskatīts, vienmēr mēdz būt stāvokļa uzlabošanās. Ienaidnieks taīsa spriedumu un tad pūlas darīt to zināmu, bet ja izziņotā postīšana nav notikusi, tad daudzas klātesošas modras acis sūtīs jaunus spēkus.

273.

Vai nav spēcīga psihofiziska parādība, kad gulta, krēsls un galds trīc, dziedinošu vibrāciju ietekmē? Nav brīnums, ja dažkārt tās sajauc ar zemestrīces darbībām. Skeptiķi šo izjūtu bieži attiecina uz reiboni. Arī vibrāciju parādība dod materiālu eksperimentiem. Promitīviem aparātiem iespējams novērot smagu priekšmetu vibrācijas. No šiem rupjiem piemēriem var pāriet uz cilvēku organismiem, kas trīc visos nervu centros. Jūs pazīstat šīs vibrācijas un uzskatāt tās par gluži dabīgām, bet necerēsīm, ka vairums ļaužu vēlēšies par tām ko zināt.

Un tomēr visās Mācībās tās ņemtas vērā un par tām noteikti runā. Pat primitīvas mācības piešķir vibrācijām ļoti svarīgu nozīmi. Tālab, domādami par sirdi, noteikti atcerēsīmies vareno dziedināšanu ar vibrācijām.

274.

Bet kad runāju par piesardzību, Es ņemu vērā arī vibrācijas, jo daudzas krustojošās strāvas var radīt indīgus savienojumus. Tālab tik svarīgi zināt, no kurienes nāk vibrācijas, lai tās uztvertu ar sirdi. Brīnišķs ir sirds vads, labāk par telegrāfu tas izprot savienojumus. Pie tā pašā noved ar Hierarhijas apgūšana. Jāsaprot, ko nozīmē apzinīgums visā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

275.

Nāksies sastapties ar jautājumu – kāpēc lemtā palīdzība nāk tikai tieši bezdibeņa malā? Iemeslu tam daudz; karma un pilnveidības aura, bet bez tam cēlonis vēl arī meklējams mūsu sirds enerģijas spriegumā. Sadarbībai ar Augstākajiem Spēkiem vajadzīgs sirds spriegums, bet parasti tas rodas tikai tad, kad kāpinājums sasniedz pēdējo pakāpi. Tātad, ja sirds enerģija būtu bijusi attiecīgi ierosināta, tad arī sadarbība būtu sākusies agrāk. Tā atkal nonākam pie sirds enerģijas audzināšanas jautājuma. Tikai iegaumēsim, ka šī audzināšana jā sāk ar vissīkākajām izjūtām un no visparastākajām rīcībām. Tāds nosacījums stāvokli apgrūtina, jo cilvēkam patīk sacīt – ļaujiet man cīnīties ar milzi, bet atbrīvojiet no blusu ķeršanas. Bet milzi ir retums, kamēr blusas – neskaitāmas. Vajag iziet caur šiem tumšiem leģioniem. Vajag izsargāt no tiem māju. Inde, ko nes milzis, ir mazāka par blusu indi. Milža parādīšanās kāpina arī neparastu vīrišķību, bet cīņā ar mušām un blusām arī vajadzīga vīrišķība, parasti gan cilvēkiem sagādā ciešanas mušas, bet nevis milži.

276.

Brālība kā magnēts pievelk jau sagatavotās dvēseles. Ceļi ir dažādi, bet ir viena iekšēja stīga, kas skan un aicina uz apvienību. Var nojaust visdziednieciskās vibrācijas, bet tikai nedaudzi izprot šādu dziedniecisku radību nozīmi. Vārdos vien nav iespējams izskaidrot, kā šāda apvienība notiek. Vajag paplašinātas apziņas, lai atskārstu un pateicīgi pieņemtu sūtīto Palīdzību. Tā cilvēks sāk izprast, ka tuvojas augstākā enerģija.

5.nodaļa: N.K. – 20.gs. Leonardo.

277.

Ir teikts – “Ir nepieciešami apgūt majestātisku redzes viedokli.” Tāpēc esiet domu un gara valdnieki. Esiet tādēļ visuzticamākie, vistiecošākie Hierarhijas gribas izpildītāji, ar sirdi uzņemot katru norādījumu. Padevība jeb lojalitāte ir visaugstākā īpašība. Tieši tādēļ to tagad tā izsmej, jo, tikai balstoties uz padevību, var celt, un tā kā pasaule iet pretīm sabrukumam, tad, protams, tieši šo būtisko un radošo kādību postītāji izskauž vispirms. Padevība ir īpašība, kas grezno visu lielo, vai, pareizāk sakot, bez kuras nav patiesa diženuma. Tādēļ paudīsim šo radošo spēku visās savās domās un darbos.

Jūtot uzticību, nav grūti noturēties pareizā virzienā. Tiecoties attīstīsim sevī arī modrību, kas tik nepieciešama, lai gūtu panākumus. Būsim līdzīgi nomodā esošai mātei, mātes gars jauš un paredz visas briesmas, kas draud viņas bērnam. Kas var saskaitīt, cik nāvīgu triecienu tiek novērsts ar šādu gara modrību!

Kad sāksim pielietot Mācību dzīvē bez izkropļojumiem, kad stāsimies pie patiesas sadarbības, kad beigsim ar vienu roku celt, ar otru graut; kad sapratīsim, ka sāktie darbi nav personiskie darbi, bet kopīgie; kad sapratīsim, ka paviršība, nolaidība,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

klūdas un principu pārkāpšana no kāda atsevišķa darbinieka puses jāuzskata kā visu darbinieku nolaidība un pārkāpums, tikai tad būs izprasta īstā atbildība. Atbildības jēdziens ir svešs atšķirtībai, glēvumam un tā saucamam “bosingam”. Atbildība vispirms meklē lielu līdzsvaru, mērķtiecību, samērību, kas sasniedzami ar aktīvu sadarbību. Tā katram līdzstrādniekam acu priekšā jātur visu nodaļu darbības sintēze. Protas, tas nav tik viegli, bet nepieciešami vingrināties, jo bez tādas sintēzes nav iespējams pareizs pārskats un tādēļ nav iespējams sastādīt katrai nodaļai pareizu prognozi. Visas iestādes vai nodaļas sastāda vienu kopēju organismu, un mums visiem jāseko tā vispārīgai attīstībai. Bet, protams, vesels gars un sirds var viegli izlobīt citu locekļu pārejošus defektus, tādēļ pievērsīsim divkāršu uzmanību šiem pamatiem!

Vēl man jāsūta jums savas domas par neaizspriedumainību un neprincipialitāti; bailes teikt, bet ir tādi, kas sajauc, atklātas apziņas neaizspriedumainības jēdzienu ar neprincipialitāti. Īstenībā šie divi jēdzieni ir pretstati, neaizspriedumainais prāts visur meklē patiesības pamatu un tādēļ pastāvīgi vingrina savu izzināšanas spēju. Izzināšana ir pirmais solis uz patiesu zināšanu. Bet patiesa zināšana vienmēr balstās uz nesatricināmām sākotnēm vai principiem, jo citādi šī zināšana nebūs patiesa. Principam var būt daudz padziļinājumu dzīves pielietojumā, bet tā pamats būs viens – likumības jeb patiesības pamats. Citiem vārdiem sakot, princips jeb likums vienmēr darbojas mērķtiecīgi, bet mēs jau zinām, ka kosmiskā mērķtiecība ir sākums, kas ved uz daiļumu. Tādēļ visās bezaizspriedumaina cilvēka darbības ir patiesības un skaistuma iezīmētas.

Bezaizspriedumains cilvēks ir nesatricināms savās pamata pārliecībās, jo tas balstās uz Vadošās patiesības. Bezprincipa cilvēkam vispār nav pārliecības, jo viņš apzinīgi un brīvprātīgi atņēmis sev izzināšanas spēju un viņa liktais ir līdzīgs bumbas liktenim, kuru dzenā neparedzētu apstākļu sitieni. Vai par tādu cilvēku Mācībā nav teikts: “Ak, likteņa bumba! Kur nokļūsi un kurp atlēksi? Pasaule tev norādīta – spēj, bumba, aizlidot! Apturi viltīgo griešanos!” Lai Gaismas spēki pasargā no viltīgiem apgriezieniem. Lai ikviens no mums cieši turas pie uzstādītiem pamatiem – principiem-. Lai pat sīkumos tos nepārkāptu, jo vai mēs vienmēr varēsīm pazīt, kur ir tas sīkais, kas var novest līdz bojā ejai?

Tagad katrai zemei jāpārdomā, kā labāk nosargāt savus kultūras mantojumus un nepārtraukt darbību, kas grezno tautas un zemes seju, kas grezno nācijas un valsts seju; darbību, kas vērš visas pasaules uzmanību uz Amerikas kultūras nozīmības iespējamībām. Neslēpsim sev, ka līdz šim Amerika neieņēma vienu no pirmajām vietām tā saucamo kultūras zemju vidū. Viņā tika aplūkota tikai no dolāra un mehāniskās civilizācijas viedokļa un jūsu minētas kāda oficiālas Amerikas pārstāvja formulas tikai apstiprina augšā minēto. Ja tādām pārstāvim runātu par Miera Karogu un mūsu iestāžu kultūras darbību, viņš patiesi nedomātu – ir gan patika cilvēkiem nodarboties ar tādām grūtumu pilnām un nenozīmīgām lietām, bet ja jau nu grib nodarboties ar izglītību, tad kādēļ gan viņiem neizlietot savu, redzams ne mazo iztēli

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

un mākslas pazīšanu, lai atvērtu klubu ar kāršu spēli – pie kino teātra, kas rāda aktuālas tēmas ar vieglu pornogrāfijas piegāršu; tas visiem būtu saprotami, patīkami un ļoti ienesīgi.

Tādas apziņas nekad nesapratīs, kas ir Kultūra. Vai viņi spēj aptvert patieso Kultūras nesēju apvienošanās zem Miera Karoga lielo vēsturisko nozīmi?!

N.K. savā rakstā ievietojis lielisku Kultūras definējumu, viņš saka tā: “Neizglītotam cilvēkam vispirms jāklūst civilizētam, pēc tam izglītotam, kļuvis izglītotam, viņš iegūst inteliģenci, pēc tam izsmalcinātība un sintēzes apziņa, kas noslēdzas ar Kultūras izpratnes pieņemšanu.”

Neviens šaurs speciālists, lai cik augsta būtu viņa specialitāte, nevar saukties par kultūras nesēju. Kultūra ir sintēze; kultūra vispirms izprot un zina Esamības un vadīšanas pamatus, jo tā ir radošās uguns – dzīvības, godināšana. Bet kurš ir aptvēris Esamības pamatus?

Bet notikumi tuvojas un vērtību pārvērtēšana ir nolemta, izplatījuma apziņa piebriest un ne ar ko nav apstādināms šis gigantiskais vilnis, kurš noslaucīs visu, kas tam pretojas. Glābjoši šajā laikā atrasties laivā, kuru vada Varenā Stūrmaņa Roka, kas nav no šīs pasaules. Bet visiem laivā sēdošiem var ieteikt nēgrūstīties, nepārsēsties, neliekties pāri bortam un neskatīties atpakaļ, bet ar visu būtni tiekties nesošās laivas ritmā, kas savā ātrajā skrējienā pa viļņu galiem nevar apstāties, pat ja vairāki ceļinieki pārkristu pāri malai, jo pārējo glābiņš pastāv tieši šajā ātrajā skrējienā. Tādēļ atmodināsim visu gara uguni un, izprotot visu laikmeta bīstamību, sasprindzināsim darbības lampu, sasprindzināsim domas, lai aptvertu notiekošo un visu laikā dotā lieliskumu. Vairieties no vienaldzīgas attieksmes pret šķietami mazsvarīgām detaļām, pašreiz vismazākie sīkumi jāņem vērā, vismazākai darbībai jābūt pārdomātai, jo jebkura vieglprātība sasprindzinājuma dienās robežo ar nodevību. Sevišķi smagi par garām palaistiem termiņiem!

Novērojiet, cik daudz ievērojama notiek! Izkaisītās mozaīkas gabali tiek salikti ar varenu Roku lieliskā gleznā. Negaidīti izceļas sīkumi, bet vērtīgs prāts un acs saredzēs, kā sarežģītā rakstā tiek iezīmēti evolūcijas brīnišķīgo kāpņu pakāpieni.

278.

Atkal ar skumjām pārliecinājos, ka mūsu vilciens nogājis no sliedēm... Vai tiešām tik skaidri izklāstīta uzbūve netika saprasta? Jau divu gadu laikā ik dienas tiek atkārtots par katras dotās vērtības apsargāšanu un saudzīgas izturēšanās nepieciešamību. Nesen dzirdēju – “vēl viena pērle zūd”. Kad reiz mēs iemācīsimies nebūt izšķērdīgi un neizmētāt pērles, bet rūpīgi svērt katru graudu, lai nesamazinātu tā vērtību? Vai var sagaidīt sekmes, kad patiesas vērtības tiek izmestas un aizvietotas ar lētu surogātu?...

Vai tiešām mums ir tik maz personīgās jaunrades un attapības, ka jebkurš neapdāvināts autsaider ar savu banalitāti un novecojošo standartu var slēgt mums visas iespējas? Nē, mums vajadzīgi drosmīgi un kulturāli līdzstrādnieki ar plašu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

redzes loku. Man šķiet, ka jūs ar saviem aizstāvjiem tālu netiksiet. Neko teikt, labi padomdevēji, kuri pie pirmā pretspara pamet pozīcijas.

Mums un mūsu līdzstrādniekiem jāprot uz pirmo atsitieni atrast desmit jaunus punktus un uzbrukumus. Mums vispirms jāprasa mūsu kultūras uzdevumu izprašana. Tā mums jāprot apvienot līdzstrādnieku apziņa ar mūsējo. Protams, nevar gaidīt, lai pēkšņi visi vienādi domātu, bet mums jāseko viņu domu gaitai un kad tas nepieciešams – to smalkjūtīgi izlabot. Šādas vadības sekmīgs paraugs mums jau ir bijis, tādēļ arī jums modri jāseko un jālabo jūsu padomnieku un līdzstrādnieku domu gaita. Mums ir ne tikai jāuzklausā un jāpiekrīt Mācībai, bet jāklūst patiešām radītājiem plānu izpildīšanā.

Šķiet banku rekviēms un viss radošais stāvoklis, tāpat nākošie briestošie notikumi pietiekoši liecina, cik taisnīgi, gudri un savlaicīgi ir bijuši visi norādījumi. Atcerēsimies, cik daudzi no šiem norādījumiem netika laikā izpildīti vai arī tika izkropļoti!

Kā gan gribētos dzirdēt jūsu laivas rēcienu! Rēciet, rēciet, gara spēks visu uzvar, viss mazais baidās no spēka, viss lielais ciena spēku. Ejiet kā laivas!

Draugi, man gribas teikt – nolemtais nāks un tas vairs nav tik tālu, tikai atveriet plašāk savas acis un pielieciet pūles apziņas augšanai un izsmalcināšanai. Un uz kā gan tā varēs augt un izsmalcināties, ja ne uz attapīgas un radošas Mācības norādījumu pielietošanas dzīvē? Attīstot savu radošo garu tieši tā! Iedziļinieties dziļāk katrā savā domā, kuru jūs sniedzat otram! Jo idejas aug kopā ar atklājušamies iespējamībām, bet šīs iespējas vajag paredzēt. Pienāks laiks, kad Miera Karogs un Kultūras Karogs pārklās visu pasauli. Vai jaušat šī simbola skaistumu un spēku?

279.

Pārlasiet biežāk manu 29.jūlija vēstuli, tajā ietverts steidzīgs un neatliekams Skolotāja norādījums. Uzņemiet to ar visu sirdi un sekojiet tam kā lielajos, tā mazajos darbos! Kas to lai zina, kur tas ir mazs un kur liels? Kas lai zina, kur ir tā zālīte vai pamestais smilšu grauds, kas var iegāzt bezdibenī pat milzi. Tādēļ būsim modri un nepieļausim pazemināšanu. Pilnībā apzināsimies laikmeta bīstamību un tā nozīmi, uz kā viss balstās. Cieši iegaumēsim, ka katra pazemināšana un noklusēšana atnesīs pazeminājumu un sabrukumu visiem darbiem un līdzstrādniekiem, pie tam vēl desmitkārtīgi, jo tā iet pret apstiprināto augstāko Hierarhiju. Jau sen bija teikts, ka “visas lādes kļūst par papīrlādēm un spalvas par vara spalvām, ja nesapratīsim pamata nolikumus. Ja laiks, kad tika dibināta skola, bija grūts, tad pašreiz tas ir tūkstoškārt grūtāks. Ja laiks, kad jūs bijāt ceļā, bija nopietns, tad pašreiz tas ir tūkstoškārt nopietnāks. Ja toreiz laiks bija liels, tad pašreiz tas ir tūkstoškārt lielāks” – tā ir teikts.

To iegaumēsim un neļausim sevi iemidzināt – nomierināt un neizraksimies ar daudzo un dažādo dugpu slavinājumiem un laipnajiem padomiem. Apstākļi arvien vairāk sarežģīsies, tādēļ sekojiet Skolotājam. Ja netiks mesti pazemināšanas akmentiņi uz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

bīstamā bezdibeņa pārejas, tad guru to pāries un pārvedīs jūs visus uz apstiprināto krastu.

Atsūtīta grāmata, mīļa grāmata, bet lēta un nevīžīga izdevuma necienīgā veidā. N.K. bija tā sarūgtināts, ka tūlīt uzrakstīja apcerējumu par mīlestību uz grāmatu.

Iekams mēs nesapratīsim, ka pastāv darba kvalitātes izsmalcinājums, mēs kulturāli neaugsim. Un kā gan mēs runāsim par apziņas izsmalcināšanu un par kultūru, ja paši nezināsim, iekš kā tie pastāv? Protams, pilnība neatnāk pēkšņi, bet kvalitātes pasliktināšanās nav mācekļu cienīga. Tāpat ļoti sarūgtina dažu atklātņu reprodukcijas. Tādas nožēlojamas kvalitātes pieļaušana ir mākslinieka nogalināšana. Un vai tad mēs neesam apguvuši vecu patiesību, ka lētais vienmēr izmaksā dārgi? [Tautā: “Ko lēti pirksi, tas dārgi maksā.”]

Vai nav mums gadījies pārdrukāt un, iztērējušies vienā vietā, vai nebijām spiesti galu galā drukāt citur. Visiem pamatiem jābūt pasniegtiem cienīgā veidā. Mums jāmeklē un jāprasa augstākā kvalitāte, tikai tā mēs varēsim kalpot kultūrai.

Vecās formulas savu laiku pārdzīvojušas, bet jaunās konstruktīvās, - daudzas apziņas vēl nespēj uztvert. Masu apziņa ir pāraugusi savus līderus. Apziņas aizsprosti vienmēr ir bijuši briesmīgi, jo tie neizbēgami ir sabrukuši, radot šausmīgus postījumus. Un tā kā atbilstības likums ir nepārkāpjams, tad, jo stiprāka pretošanās, jo lielāki arī postījumi. Īsts vadonis vienmēr atradīsies notikuma degpunktā, bet tieši Vadonim ir jāpiestiprinās Gaismas Hierarhijai. Pasaules glābšana atrodas jaunās formulās, jaunā garīgā un kulturālā pieejā visiem dzīves jautājumiem kā valstī, tā arī personiskajā dzīvē. Miera un Kultūras Karogi, apzinoties to nozīmi, būs jaunās celtniecības pamats. Ja no skolas sola tautas zinās par visu veidu celtniecības un radīšanas dzīvinošo nozīmi. Jaunajā Pasaulē postīšana kā nevajadzīga greznība, tiks atmesta. Jaunajā Pasaulē nebūs vietas tumšajai un mežonīgajai postīšanai. Protams, tas viss neatnāks vienā stundā un visur, bet var jau redzēt, kur iedegsies jaunā ausma.

Bet cik dažādi pat tagad ļaudis izprot mieru un kultūru. Vairumam kultūras izpratne saistīta tikai ar civilizāciju, ar visu no tās nešķiramo netīro greznību. Bet zem miera vārda saprot tirgu “mierīgu iekarošanu” un spriedelēšanu par atbrūošanu, saprotot zem tā veco, nederīgo celtni un līdzekļu iznīcināšanu, lai tos apmainītu ar jauniem, daudz iedarbīgākiem. Kļūst smagi, domājot par pasaules stāvokli! Tas ir šausmīgs un, protams, pasliktināsies, jo nav iespējams apturēt savā aklumā labprātīgi krītošos bezdibenī. Uz pievilksanas likuma pamata viņi rīkos jo ātrāk un neatvairāmāk, jo tuvāk būs galam. Bet mēs zinām, ka eksistē Zināšanu un Gara Patvērums, kas neļaus iet bojā tiem, kas meklē Gaismu; tāpēc ar visu tiekšanos aicināsim mums vēl nepazīstamos garā tuvos zem Kultūras Karoga. Gara uguns un apgaismota apziņa apturēs visas postījuma šausmas. Sēsim labus graudus un noteiktā laikā tie dos ražu.

Ļoti raksturīga ir atbilde uz uzaicinājumu par Miera un Kultūras Karogu. Šajā atbildē izpaužas visa impotence, visu ieteikto iespēju neizprašana un pilnīga bezatbildība. Kādu skaistu žestu varētu parādīt un ierakstīt vēsturē, ņemot dalību Konferencē par

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Miera Paktu un Karogu! Bet sīkās viduvējās apziņas mīl braukt uz kāpšļiem. Kāda viņiem daļa gar vēsturi, ja viņu apziņa neietver atbildības jēdzienu, vēl jo vairāk atbildību pasaules mērogā. Visa viņu atbildības izpratne pastāv tieksmē pēc iespējas ilgāku laiku saglabāt savu silto vietni. Un, protams, šim mērķim parastība un tumsonības nedzīvums ir vispiemērotākais līdzeklis. Bet viņi aizmirst vienu, ka apstākļi mainās un gadās laika posmi, kad tieši neparastība un vadošā uguns attapība var tos pārnest pāri viņu priekšā atvērtam bezdibenim un saglabāt tiem tik ļoti augsti vērtējamos – labklājību un dzīvību. Jā, pasaule automātu, ēnu un aktīvu ļaunuma atbalstītāju un viltnieku pilna. Vai automāti, kas nedomādami atkārtoti savu laiku nodzīvojušas formulas un ēnas, kas nepretojas ļaunumam, nebūtu liekami vienā maisā ar ļaunuma atbalstītājiem?

Cīnīsimies pret visa nedzīvā un tumsonīgā iedīgļiem mūsos pašos un tuvākajos līdzstrādniekos, bet pārmērīgi nesarūgtināsimies par gadījuma pretimnācējiem un ar smaidu ierakstīsim mūsu sasniegumos vēl vienu lapas pusi par tumsonību un stagnāciju, kas rada attiecīgu zemes karmu.

280.

Ugunīgās enerģijas briesmīgā spriegumā vērstas uz zemi un, neapzinātas un nepielietotas, tās izsauks un jau izsauca postošas zemestrīces un citas kosmiskas porturbācijas, kā arī revolūcijas, karus un jaunas epidēmijas. Mēs atrodamies uz jaunā laikmeta jaunās rases sliedī, un tāpēc mūsu laiku var pielīdzināt Atlantīdas pēdējām dienām, par kuras bijušo esamību zinātne sāk arvien vairāk un vairāk pārliecināties.

Novērojiet visas neparastās un postošās zīmes visās dzīves sfērās un daudz kas kļūs skaidrs: jūs ieraudzīsiet, kur uzliesmo jaunā laikmeta blāzmas, tā lielā tautu sadarbības un gara izpratnes laikmeta, kas atnāks zem Kultūras zīmes. Šī lielā laikmeta nākšanas apzināšanai ir jādesmitkārt katrā jūtīgā gara spēki un zem Karoga, kuru mēs nosauksim par Miera un Kultūras Karogu, tie jāvērs uz priekšu pilnu celtniecību vispārības labumam.

281.

Pacifisms jāsaprot ne kā pasīvs, negatīvs pasākums, bet gan kā gaiša, darbīga miera nesēja kustība. Tādēļ labāk aizvietot terminu – pacifisms, kas jau kļuvis mazliet par specifisku jēdzienu, ar daiļāku vārdu – miera nesējs.

Par N.K. mākslu. Viņa mākslā vispirms atzīmē tīrību, dzidrumu un bezgalīgu krāsu savienojumu dažādību, vienlaicīgi ar neparastu spēku un nokrāsu dziļumu. Katra glezna – skaista krāsu saskaņas simfonija. Mēs zinām, ka tikai šo gleznu krāsas nianses un harmoniskums izsauca skatītājā okulto iedarbību. Ir zināms, ka skaistiem mākslas darbiem ir dziedinošas spējas, un mums ir bijis ne mazums iespēju pārliecināties par to. Bet, protams, tādu iedarbību uzņemšanai nepieciešamas atvērtas sirdis un acis, jo kā teikts: “Var stāvēt visskaistāko mākslas darbu priekšā, kā tumsā, jo tumsa ir mūsos pašos.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Bet ne mazāku ievēribu pelna N.K. sevišķās spējas kompozīcijā, kas ir reta dāvana. Jo visi dīvainie, lai neteiktu vairāk, novirzieni, kas periodiski novērojami mākslas dzīvē, galvenokārt notiek tieši kompozīcijas spēju trūkuma dēļ. Bet katrs N.K. darbs pārsteidz ar visu savu daļu harmoniskumu, un šī harmonija pārlicina. Tur neko nevar ne atņemt, ne pielikt, viss ir tā, kā vajadzīgs. Šī formu un krāsu harmonija un izpildījuma meistarība ir tā dāvana, kas ir īpatnēja lielajam radītājam. N.K. darbi man ir mīļi arī domu skaistuma dēļ, ko viņš izteicis tik lieliskos, bet vienkāršos un dažreiz dziļi aizkustinošos veidos.

Man viņa radīšanas pastāvīgajai lieciniecei, par nepārtrauktu izbrīves avotu kļūst tieši viņa domas neizsmeļamība, apvienota ar drosmi un negaidītām krāsu kombinācijām. Ne mazāk ievērojams ir tas vieglums un pārlicība, ar kādu viņš tēlus rada uz audekla. Tie viņā it kā dzīvo, un reti kad viņam nākas kaut ko izmainīt, vai atkāpties no pirmuzmetuma. Patiesi, vērojot šīs radīšanas procesu, nezini, par ko vairāk brīnīties – vai par darba skaistumu, vai par tā virtuozo izpildījumu.

Tāpat es negribu piekrist pastāvošajam apgalvojumam, ka grieķu mākslai nav garīguma. Uzskatu, ka Senās Grieķijas garīgums bija augstāks par mūsējo, ko apliecina viņu augstā filozofija un vesela plejāde vislielāko darbinieku, radītāju un domātāju. Viņu filozofija izpaudās skaistās ārējās formās un man šķiet, ka tieši mēs zaudējuši garīgumu, esam pārstājuši izjust un saskatīt šo formu skaistumu. Tā kā māksla vispirms ir tautas rakstura un dabas apstākļu īpatnības izteicēja, tas ir, to dabas apstākļu izteicēja, kuros tā radusies un attīstījusies, tad ļoti bieži tā paliek nesaprotama tām tautām, kas dzīvo citos apstākļos un izveidojušas sev citas īpašības. Grieķu marmora statuja var kļūt par disonansi mūsu apstākļos un ziemeļu dabā, bet tā bija skaista zem karstas saules, purpura smiltīs un uz zilo ūdeņu un Grieķijas tumšo ciprešu fona.

Māksla visos tās veidos un visās pieņemtajās formās būs vienmēr garīga sākotne. Kas modina tiekšanos uz daiļumu, uz Augstāko un tanī ir tās galvenā un lielākā nozīme. Tā jūs jau pareizi rakstāt: “Mākslas patiesais uzdevums ir tuvināt cilvēku skaistuma izpratnei.” Jo, tiešām īsta trauksšanās uz daiļumu mūs novedīs pie augstākā daiļuma likuma izpratnes, kas pārvalda Visumu un ir izteikta Vispilnīgākajā Saprātā un Vispilnīgākajā Sirdī.

281.a

Pēdējais pasts atnesa kādas ievērojamas sarunas aprakstu. Kāda gara vājuma un trūdēšanas ilustrācija! Kur gan tālāk iet, ja iestāžu oficiālie pārstāvji neizprot apgaismības nozīmi un vārds Kultūra viņiem nozīmē sinonimu vai aizsegu visam tam, ko viņi nicina, kas saistīts ar “abstrakcijām”, vai arī viedokli, kas apdraud viņu mīļos paradumus! Jā, ar tādiem ļaudīm ir nevietā runāt par Pavlovu, Behterevu, Pjupinu, Ābelu, Milikanu, Rūtdordu, Einšteinu, Džagadis Bošu vai Tagori.

Valdoņa Budas vārdiem – “tumsonība ir vislielākais noziegums, jo no tās ceļas visas cilvēces nelaimes”, jāiespiežas ugunīgiem burtiem tautu apziņā. Iekams valdību un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

izglītojošo iestāžu priekšgalā neatradīsies ļaudis ar plašu prātu un galvenais garīgu sintēzi, kas aptver visus eksistences plānus – tikmēr cilvēce nevirzīsies uz priekšu. Bet tā kā šai pasaulē nekas nevar apstāties, tad šāda cilvēce ir nolemta regresam, kas noved pie deģenerācijas un sairšanas. Vai mēs jau neesam liecinieki šādam procesam? Daži izcili zinātnieki jau ir atzīmējuši šādas deģenerācijas draudošās pazīmes, kas izpaužas aizvien pieaugošā psihisko saslimšanu un gara vājuma gadījumu skaitā jaunās paaudzes vidū. Un nav mazums to, kas sāk domāt, vai šo bēdīgo stāvokli neizraisa nepareiza audzināšana un izglītība? Tāda audzināšana un izglītība, kurai nav kulturālu pamatu, kuri vispirms, prasa visu cilvēcisko spēju sintēzes attīstību. Katra vienpusība noved pie līdzsvara izjaukšanas, no kā arī rodas pašreiz vērojamā psihisko saslimšanu pastiprināšanās.

Nebaidīsimies izsmieklā un droši iesim zem Kultūras Karoga līdz uzvarai! Bet ņemiet vērā, ka pašreiz notiek visgrūtākā un visatbildīgākā sagatavošanās stadija jaunai pakāpei, kas prasa izsmalcinātu intuīciju, saspringtu uzmanību, lai neviens derīgais vai kaitīgas sekas nesošs sākums nepaslīdētu garām vērīgai acij. Tāpat pilnīgi nepieciešams augstākais taktiskums saskarsmē ar cilvēkiem. Atcerieties, ka nav bīstami atklāti ienaidnieki, bet daudzi sīkie tārpi! Visstingrākais solis slīd šajās gļotās.

Būsim arī pacietīgi, jo bez pacietības nav nekas sasniedzams. Tieši pacietības trūkuma dēļ cilvēki visbiežāk pamet spīdošu sākumu, tikko sāk rasties grūtības, kas parasti pavada katru lielu pasākumu. Nenojauzdami, ka ar to viņi notiesā sevi uz nogurdinošu un bezgalīgu atkārtoto ceļu. Nepārvarējuši doto pakāpienu, mēs nevaram pārlēkt nākošajam, mēs varam ar tiekšanās spēku skriet, bet tomēr mūsu kājai jāuzkāpj uz katra pakāpiena, un tas pats tiekšanās spēks noteiks mūsu kavēšanās laiku uz katra no tiem. Tādēļ ar visu traukšanos gatavosimies jaunai, augstākai pakāpei, neaizmirstot termiņu īsumu. Jo mūsu pacietība tiek atvieglota, zinot noslēdzošo pakāpi, un laiks nemaz nav tik ilgs. Bet sagatavošanās stadija prasa visu spriegumu, visu modrību, uzmanību un smalkjūtību. Steidzieties spārnos, kas ir diženā austošā Sākotņu Pilntiesības laikmeta plašas sadarbības un uz Gara saprašanas dibinātas Kultūras izpratnes Gaismas apmirdzēti.

Sirds acs visu paredzēs, visu sajūtīs un visu norādīs. Dedziet kā lāpas, aizdedzinot visu ar šķīstītāju liesmu un apgaismojot pareizu virzienu! Savienojiet savas sirdis šajā brīnišķīgajā darbībā un gara varoņdarbā. Sajūtiēt visus aicinājumus, visas spēcinošās domas, visas sirds enerģijas strūklas, kas ugunīgā trauksmē steidzas jums palīgā!

Ar kopīgiem spēkiem pacelsim nesamērīgi smago Nastu. Jo tikai no Zemes tās pacelšana ir grūta, bet pacelta tā izrādīsies vieglāka par spalvu.

N.K. pašreiz beidz "Ievadu" Spinozam un Gētem. Tas ir brīnišķīgi uzrakstīts, būs jāpacenšas to pārtulkot tā, lai izteiktu visu oriģināla skaistumu. Lasot Spinozas dzīves aprakstu, var vēl un vēl pārliecināties, ka visi uzbrukumi un apmelojumi bija nepieciešami, lai nākošo paaudžu apziņā iespiestos viņa tēls. Jā, uz mūsu cilvēces

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

evolūcijas pakāpes dažādi Judasi un tumsības naidīgā pretestība ir pilnīgi nepieciešami.

Vai tad tie mums nedod iespēju saspriegt mūsu spēku, mūsu attapību un paplašināt mūsu darbības lauku? Vai tad tie nav viņi, kas izplata ziņas par mums un ar to pievērš uzmanību un dod iespēju tuvoties vērtīgiem cilvēkiem, kuri sākumā varbūt tuvosies ziņkārības vai pat sašutuma dzīti, bet, saskaroties ar tiešāmību, viņu paplašinātā apziņa iedziļināsies lietu patiesajā būtībā un tiesātāja vai pat vadītāja vietā viņi kļūs par mūsu draugiem.

Daudz draugu pagaidām ir pārgērbti par mūsu ienaidniekiem. Līdzīgas pārvērtības dzīvē nav nemaz tik retas.

Lai šajās dienās sevišķi izpaužas jūtziņa. Lai nekas vērtīgs netiktu palaists garām atceroties, ka bieži šķietamais sākums dod spēcīgu ieroci pat ienaidniekam. Cik daudz gatavu, skaistu un pārliecinošu formulu ir jūsu arsenālā! Protiet tās izlietot, lai sagrautu pretinieku! Runājiet spēcīgi, ņemot vērā sarunas biedra līmeni un vienmēr balstieties uz pozitīviem faktiem, kuru jums ir tik daudz! Nelaieme tā, ka mēs paši ne vienmēr novērtējam notiekošo visā samērībā un bieži kāds sākums vai fakts, ne spilgts, bet sevišķi nozīmīgs, tiek palaists neievērots, pareizāk sakot, neietveras mūsu apziņā. Jāpierod, ka visam, kas notiek ap celšanas darbu, ap Hierarhiju, ir dziļāka nozīme un ja tā vēl nav acīm redzama, tad rīt par to jau skandinās uz laukumiem. Kas zina evolūcijas virzienu?

Kas var pateikt, kas izveidosies no pašreizējā haosa? Kurš zina, kādi spēki celsies? Tādēļ darbojieties droši, bet ar visu modrību, pilnā uzticībā Gaismas Hierarhijai.

Lai visi līdzstrādnieki iztur kauju līdz galam. Kauja būs grūta, bet ar lielo, nomodā esošo palīdzību, ar sirsnīgu tiekšanos, tiksīm visam pāri. Nepieciešams ir tikai viens noteikums - pilnīga uzticēšanās līdz galam, līdz izmisuma robežai, jo adverza nesatricināmā taktika prasa visu novest līdz absurdam, lai pēc tam visi naidīgie uzbrukumi sabruks paši no sevis visiem redzamās nelietības dēļ. Atcerieties šo taktiku par nelietību un nekrietnību savākšanu vienā kaudzē, lai pēc tam sūtītu "tikai vienu bultu", kas caururbtu šī konglomerāta pašu centru. Tāpat atcerieties, ka tikai Gaismas dzirkstelei saskaroties ar tumsu, ir iespējama celtniecība. Visi kosmiskie likumi atspoguļojas un tiek iedzīvināti cilvēku dzīvē! Tādēļ esiet modri sasprindzinājumā, vīrišķīgi un piesardzīgi noturieties šo laiku, un tad pienāks tas, kas vajadzīgs!

Runājot par N.K. personību, jānorāda uz to radīšanas stimulu, kuru viņš iedvēš tiem, kas tam tuvojas, tāpat uz viņa prasīgumu attiecībā uz darba kvalitāti; uz viņa prasmi izsaukt līdzstrādniekā visu spēju un spēku sasprindzināšanu. Bet toties kādus varenus rezultātus dod tāda vadība! Kā viņš māca gūt labumu no katriem apstākļiem, visur norādot pozitīvo pusi. N.K. ir ne tikai labs vēstītājs, kas aicina uz domāšanas tīrību, atturību un piedošanu, kādu to daudzi gribētu redzēt, bet arī patiess vadonis un darbīgs celtnieks, jo viņš pazīst dzīves cīņu un norāda līdzstrādniekus šīs kaujas pieņemšanai. Viņš ir visa tumšā un tumsonības satriecējs. Dažreiz šķiet, ka viņa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

gudrība un paredzēšana ir neizsmeļami un viņam tuvie var apliecināt, ka viņš jau labu laiku iepriekš ir norādījis uz notikumiem, kas pašreiz noris mūsu acu priekšā, un tāpat uz to virzienu, kurš cilvēcei būs jāpieņem, ja negribēs iet bojā tai sajukumā, kas ir radies.

Šīs glābšanās pamata noteikums ir viņa aicinājums uz visas kulturālās pasaules apvienošanu, uz jaunas apziņas audzināšanu jaunatnē, dižas nozīmes apziņas, radošas domas un uz lielās Kultūras jeb Uras Kulta izpratnes pamatotas plašas sadarbības. Starp citu viņa personas apgaismošanai daudz ko var smelties no viņa paša uzrakstītiem "Ievadiem" Spinozam un Gētem. N.K. ir tāds pats Saulnesis, kāds ir Gēte viņa izpratnē. Izjūtiem visu patieso spēku, šī saulainas dzīves cēlāja neredzamo spēku! Viņa dzīves saule sadedzina visu tumšo, visu ļauno un postošo. Tā var savākt daudz spēcīgu un skaistu faktu. Bet labāk bez salīdzinājumiem. Lai katrs liels gars stāv visā savu sasniegumu spēkā un skaistumā. Ne mums viņus salīdzināt, jo katram no viņiem ir savs uzdevums, un katra individuālā izpausme ir skaista savā neatkarībā.

282.

Tikai tam, kas tiecas garā, izaug spārni, kas to pārnes pāri bezdibenim. Tieši pāri bezdibenim, jo vai tad mēs neesam liecinieki daudzu un daudz kā bojā ejai? Ko gan nemaksā viens pats banku rekviēms Amerikā! Zemju neveselīgā, uzpūstā, nelīdzsvarotā labklājība nevar ilgi noturēties. Slēptajam augonim jāpārtrūkst un vai! tam, kas laikus nav pretojies infekcijai atveseļojot tautas apziņu!

Cik akli ir bijuši visi tie, kas domāja, ka, atšķirušies, atteikušies un apvainojuši "Pasaules Kausu", viņi var pastāvēt un plaukt! Sods panāk tos un neizbēgami tiem uzbruks, sods briesmīgs savā kosmiskajā atbilstībā un taisnīgumā, jo nevar no planētas organisma izņemt pašu tās būtiskāko daļu bez pašadalīšanās un pašiznīcināšanās. Tādēļ līdzīgi vanagam, vērsiet savu skatu uz priekšu un vērtīgi sekojiet topošajam un visam, kas jau notiek pasaulē.

Nākošā Kultūras Līga teiks savu vārdu un apstiprinās pasaules līdzsvara nepieciešamību, bet, protams, pašreiz par to pārāgri runāt, kaut gan tas terafima veidā jau neredzami eksistē. Bet sākumā jāapstiprina Kultūras Karogs. Cilvēkiem ir jāizprot gara radīto vērtību nozīme un jāiemācās cienīt katra gara izpausme. Radošās uguns nesēji kļūs par valsts īstajām vērtībām. Lai sievietes pirmās saprot paceltā Miera un Kultūras Karoga nozīmi un varenā apvienībā nevis vārdos, bet darbos tiecas nest akmeni jaunās pasaules celtniecībai. Jo arī kalni veidoti no akmeņiem, un smilšu graudiņiem, tādēļ nenoniecīnāsim smilšu graudiņus!

No jauna nāks rakstīt un lūgt vērst divkāršu uzmanību uz visu, kas teikts par atbildību. Ļoti gaidām to laiku, kad pareiza atbildības izpratne ieies apziņā un sāksies īsta un sekmīga celtniecība. Daudzkārt jau esmu rakstījusi, ka atbildību izprot tas, kas izved dzīvē vislielāko sadarbību. Katram nodaļas vadītājam tiek dota personiska atbildība radošā izpildē, bet katram vadītājam jāsaprot, ka viņš ir tikai viens no veselā organisma locekļiem un viņam harmoniski jāsadarbojas ar visiem citiem locekļiem,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

lai netraucētu šī organisma normālu augšanu un ar to neatņemtu arī sev dzīves spēju. Katram pēc savām spējām jābūt kopējās attīstības sargam. Nest pa septiņiem vienu krēslu, kā gudri teica N.K., protams, nedrīkst, bet kur to labāk novietot, tas jāapspiež kopīgi, jo tikai ar kopīgu lēmumu šis krēsls būs novietots tā, ka neviens no līdzstrādniekiem nepārsītīs pret to savu degunu.

Termiņi, termiņi, termiņi! Iekams neuzņemsim savā apziņā viņu nozīmi, zudīs daudzas iespējas. Kā varēsim celt sekmīgu nākotni, ja būsīm nevērīgi un pastāvīgi nokavēsim?

Sekmīgi var noturēt skaistas runas, bet vajag sevī attīstīt arī gara magnētu, kas vienīgais spēj noturēt sekmju rezultātu. Bet gara magnēts attīstās, patiesi tiecoties, aizmirstot visu personisko. Katras darbības auglīgums tiek piesātināts ar sirds magnētu.

Tagad ir “karsts” un “auksts” laiks un visi “remdenie” tiks izstumti.

Ļoti lūdzu nelutināt jaunos karavīrus un pieradināt viņus pie nodarbībām – uzmanības, izturības un attīstīt viņos sadarbības garu, palīdzību un līdzcietību pret dzīvniekiem un visiem, kam tas nepieciešams. Lai gan no mazām dienām iemācās palīdzēt. Bērniem tik ļoti patīk, ka vecāki lūdza viņu palīdzību. Tādus palīdzības nepieciešamības gadījumus var izdomāt. Vajag tos mācīt būt pakalpoņiem pret vecākiem un tos cienīt, ar to nostiprināsies Hierarhijas izpratne. Lai pierod domāt par citiem un atrast prieku, sagādājot apmierinājumu līdzcilvēkiem. Visbriesmīgākais ir attīstīt bērņā egoismu un skopumu, jo šīs īpašības aprobežos arī viņu domāšanu.

Iesim pāri visām grūtībām, ienaidnieku intrigām un pat nodevībām. Paplašināta apziņa palīdzēs visu pieņemt un novirzīt turp, kur drīz iedegsies lielā Gaisma. Svāri ir Augstākās Gribas rokās, un kāda daļa mums gar šikajiem atsvariņiem, kuri aklībā tiek mums pienesti? Izplatījuma taisnīgumu nevar apiet. To apliecina visa cilvēces vēsture. Kas ir palicis pāri no visiem tiem, kas savā laikā iedomājās sevi pārākus par lielajiem darbiniekiem cilvēces labā? Pilnīga viņu vārdu aizmiršana un klusa nicināšana.

283.

Bargajās un izšķirīgajās dienās, kuras jūs pašreiz pārdzīvojat, sasprindziniet visus sirds spēkus, lai saglabātu iekšējo vienotību. Tieši sirds vienotība satriec ienaidnieku; viņam neizklūt caur šīm bruņām. Un visu ienaidnieku uzmākšanās mūsu darbiem atsīt šī labdabīgā enerģija, kura izstaro no apvienoto sirdžu centra. Tā nav abstrācija, bet liela zinātniska patiesība. Nebūsīm vieglprātīgi un nejēgas. Jūs jau no Mācības zināt, kādā briesmīgā, visu satriecošā viesulī pārvēršas uzbudinājuma un šķelšanās enerģijas izplatījuma megafonā, ieraujot savā virpulī visu negatīvo, ieskaitot pat slimības.

Vai tiešām kāds no mums aiz nožēlojama gribas vājuma pieļaus sagraut celšanas sekmes un ieraus sevi izmisuma bezdibeni? Kad gan atvērsies sirds acis? Vienotība pašlaik ir kaujas pavēle un bez šīs dienišķās pavēles precīzas izpildīšanas uzvara nevar būt viegla.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Derīgi pārlasīt norādījumus, kas doti ne tikai šai dienai, labi tos pastāvīgi turēt acu priekšā. Tā mēs redzam, ka pagājušajā gadā neatlaidīgi tika pasvītota Dārgumu Aizsardzības Kunga lielā nozīme, lai tā beidzot ieltu mūsu apziņā. Atgādināsim tiem, kas šaubās, kā tika dibināts Sarkanais Krusts, kādas grūtības tam bija jāpārcieš tumsonīgo oficiālo personu dēļ, kuru rokās nokļuva šis augsti humānais projekts. Var nodomāt, ka cilvēces apziņa iet atpakaļ, bet nevis uz priekšu.

Sūtu savu sirds lūgšanu, atcerieties vienību. Sirds sāp par katru no jums, tik ļoti gribētos atvieglot šī laikmeta smagumu, bet šis laiks ir neizbēgams. Centīsimies ar draudzīgām pūlēm atvieglot to cits citam, cik tas iespējams. Lai pašas grūtības kalpo to mūsu darbu rotāšanai un cildināšanai, kas virzīti uz vispārības labumu. – Vīrišķīgie karavīri, atcerieties vienotību!

284.

Kultūras kupols ir visaptverošs. Kultūras Līga ir it kā visplašākais templis, kurā katrs, kas tiecas uz pilnveidošanos un vispārības labumu, atrod sev vietu. Katrs, kam tiekšanās uz pilnveidošanos, vai tas būtu zinātnes, mākslas vai citās sfērās, atnesīs ķieģeli lielās nākotnes Kultūras Līgas celšanai. Tad arī pulciniet šādus akmeņkaļus un neierobežojiet sevi šauros rāmjos! Kas vēlas labāko, kas domā par tuvākā labumu, lai atrod savu vietu šajā templī!

Ļoti vēlams pievienot visdažādākās grupas un biedrības, kas nodevušās kulturāliem uzdevumiem, pie kam būs ļoti vērtīgi, ja tiks iesaistītas dažādas tautības.

Visas biedrības, kas nostājušās zem Kultūras tempļa juma, var saglabāt savu individuālo nosaukumu, tikai pievienojot Kultūras Līgas titulu vai pat, ja kādam tas nepatiks, vienkārši veikt iespieddarbus sadarbībā ar Kultūras Līgu.

Visi dažādo biedrību locekļi, kas pie jums pulcēsies, šādā veidā kļūs par Vispasaules Kultūras Līgas locekļiem. Tagad uzskaitīšu, kādas nodaļas var ietilpt Kultūras Līgā.

Pirmā – miera nodaļa; otrā – garīgās pilnveidošanās, kas ietver sevī reliģijas un filozofiju; trešā – zinātnes; ceturrtā – mākslas; piektā – mātes un audzināšanas; sestā – aroda un darba; septītā – kooperācijas un rūpniecības; astotā – drošības aizsardzības; devītā – zemes ierīcības un celtniecības; desmitā – veselības un tās aizsardzības. Nogriezt vieglāk nekā pielikt, tādēļ tiek dots tik plašs uzdevums. Tādēļ, izmantojot tik plašu programmu, rīkojieties pēc apstākļiem un lai jūs nemulsina niecīgas uzskatu atšķirības! Piekāpšanās, sevišķi sākumā, neizbēgama, tādēļ jāatrod sevī iecietība un pacietība. Ar iecietību, ar sirds vārdu un pacietību vienmēr un visur var pārveidot vissīkstāko pretinieku. Tāpat piekrītu jūsu tējas glāzei, jo mērena un tīra barība nekad nebūs šķērslis un var pat veicināt kā jūs sakāt, zināmu mājīgumu. Protams, jūs pareizi izprotat, ka katra pasākuma dabīgai attīstībai vajadzīgs savs fokuss, kas apvieno. Un svētība būs tam, kas to sapratīs un pieņems, jo ar to nostiprinās savu stāvokli. Pašreiz ir tik svarīgi visiem līdzekļiem nostiprināt jau iekarotās pozīcijas gaišajā celtniecībā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

285.

Jūsu domas, ka “Kultūras Līga” sastaps dažāda veida pretošanos no nikno individuālistu puses”, protams, var attiekties tikai uz neattīstītākajiem slāņiem, vai arī uz tiem, kuriem nav īsta priekšstata, kas ir Kultūras Līga. Bet ja jūs viņiem izskaidrosit, ka Kultūras Līga, sekojot apziņas izsmalcināšanas uzdevumiem ar patiesas aparotas izglītības palīdzību, ne ar ko nevar traucēt individualitāti, tad diezin vai draugi neatkāpsies no savas tumsonības. Jo kāda gan apziņas izsmalcināšana ir domājama un iespējama bez skaidri izteiktas individualitātes! Bet nelaime ir tā, ka cilvēki parasti sajauc individualitātes jēdzienu ar patību, kura, protams, izslēdz jebkuru sadarbības izpratni un tātad arī sabiedriskumu.

Doma par Kultūras Līgu ir vairāk nekā savlaicīga, jo no vienas puses gandrīz visur var novērot drausmīgas nāvējošas patības izpausmes, no otras – ne mazāk drausmīgas un postošas visrupjākā materiālisma izpausmes, dzīvinošās gara uguns noliegšanu, individuālās sejas izdzēšanu un nolīdzināšanu pēc visniecīgākā. Kultūras Līga, izvirzot celtniecības un izglītības uzdevumus garīgā ietvarā, dos jaunajai paaudzei jaunu Izpratni, tai paaudzei, kas daudzās valstīs ir zaudējuši jebkuru cieņu pret patiesu izglītību, pret cilvēka gara īstajām vērtībām. Tātad, lai Kultūras Līga sastāv kaut vai no nedaudzām grupām; viss nāks ar laiku, ja tās dalībnieki apzināsies darba milzīgo nozīmi. Laiks ir bargs, laiks ir nežēlīgs, un katras valsts apzinīgam elementam ar visu gara spēku jāstājas pretī sabrukumam. Bez šaubām, visi gaida kaut kādas pārmaiņas, kādu izeju no strupceļa, bet kā vienmēr, lielākais cilvēku vairums metas dzīves problēmu mehāniskās atrisināšanas virzienā, aizmirstot, ka īstā pārmaiņa var iestāties, tikai apziņu paplašinot un pieņemot garīgo sākotni kā vadošo dzīvē.

Gara dalāmībai, tāpat kā visam, protams, ir dažādas pakāpes, bet dažreiz nobeiguma pakāpē tā tiek dota kosmiskā vērīenā un tad tiešām pielietojamība ir daudzveidīga. Un ja arī dažreiz nav iespējams saglabāt vai, pareizāk sakot, pieļaut konstatētā saglabāšanu visos sīkumos fiziskajās smadzenēs, jo, atrodoties saindētajā zemes atmosfērā, sirds var neizturēt, tad tomēr notiekošā būtība dažreiz tiek izjusta ļoti asi. Tā N.K. un es gandrīz vienmēr zinām sasprindzinātos mirkļus, kurus pārdzīvo mūsu līdzstrādnieki. Dažreiz tā ir noteikta zināšana, dažreiz tā tiek pavadīta ar sāpīgām parādībām, kas laika ziņā precīzi sakrīt ar noteiktiem gadījumiem. Bieži mēs jau ilgu laiku iepriekš zinām rezultātus. Tāpat bieži mēs novērojam it kā enerģijas aizplūšanu no mums. Dažreiz tā ir tik stipra, ka pat sajūtams galvas reibonis un ir kā viegla acumirkliņa atbūtne. Un tad mēs zinām, ka kaut kur ir bijusi vajadzīga mūsu enerģija. Gara dalāmības izpausmes ir daudzveidīgas! Daudz noslēpumu ir mirkļa dzīvē! Īsts mācekļa laiks izsmalcina visas mācekļa sajūtas. Viņš patiesi kļūst Skolotāja Rokās par zelta arfu. Daudz prieka sagādā apziņu apvienošana. Mums ir zināmi daudzi tādi gadījumi, pareizāk sakot, pastāvīgi apziņas apvienošanas gadījumi ar mūsu agrākajiem līdzstrādniekiem. Mēs bieži dzirdam viņu balsis un zinām, kas notiek pie viņiem. Redzam arī viņu gara skulptūru.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Mums apkārt ir daudz brīnumu, vajag tikai tos ievērot. Patiesībā, mācekļa dzīve ir brīnišķīga, bet tā nav arī viegla, jo māceklis nes milzīgu atbildību, un grūtību ir daudz, jo tumšie spēki, sevišķi Armagedona dienās vērsas pret to. Bet, augot apziņai, šīs grūtības pārvēršas priekā. Jo sirds tā deg uzticībā Skolotājam un tā gribas Viņam parādīt to darbā, pārvarot visus šķēršļus. Pašuzpurēšanās kļūst dabīga, prieka pilna darbība. Jo gars jau ir atrāviens no zemes un zina, kur ir tā īstās mājas. Paliek tikai asa vēlēšanās iespējami labāk izpildīt uzlikto uzdevumu, attaisnot lielo uzticību un nerūpēties par rezultātiem, jo Austrumos saka kā mums “jāsēj”, nedomājot par rezultātiem.” Es to saprotu tā – mums jāiemācās izpildīt mūsu darbu pēc iespējas labāk aiz mīlestības uz pašu darbu, bet nevis rezultātu dēļ. Tikai tad mūsu darbs būs skaists. Mūsu sasniegumu atslēga guļ šajā nesavtīgajā mīlestībā uz jebkuru izpildāmo darbu.

Aizspriedumi zinātnē var būt vēl briesmīgāki nekā reliģijās. Bet atbrīvojies no tādiem aizspriedumiem un māņticības var tikai ar Mācību, kas skaidri un stingri parāda kāpnes augšupejai uz sintētisko patieso Zināšanu.

286.

Viss tas, ko jūs rakstāt par dažādajiem tā saucamajiem okultajiem grupējumiem mūs nepārsteidz, bet tikai apstiprina mūsu domas, jo mēs pazīstam citu organizāciju bēdīgo stāvokli un cilvēku daba visur ir vienāda. Ļaunums visiem viens un tas pats – neiecietība un šausmīga pārkuma apziņa, kas saēd visus pamatus. Daudzu biedrību vai ložu priekšsēdētāji vienlīdz pretendē uz savām izņēmuma tiesībām un autoritāti, kas attiecas uz Mācību, ko devusi Lielā Baltā Brālība. Pie kam daži vēlas būt arī vienīgais kanāls, caur kuru var pievadīt Augsto Mācību. Bet savā domu nabadzībā viņi aizmirst, ka Lielā Brālība, kas stāv visas cilvēces evolūcijas sardzē un priekšgalā, nevar sevi ierobežot ar vienu vai pat desmit vadiem jeb uztvērējiem, pie tam pārejošiem!

Dažas autoritātes izlasījušas vienu “Agni Jogas” grāmatu, ir saskatījušas tajā lielas briesmas un aizliegušas to lasīt saviem sekotājiem. Protams, mēs viņus nepratināsim, kur tie saskatījuši šīs briesmas, jo nevienam doto Mācību neuzspiežam. Bet tie, kurus šāds nepamatots apgalvojums mulšina, var pajautāt. Ko teiktu šīs pašapstiprinātās autoritātes, no kurām viena pat pretendē uz savu piederību pie Saules Hierarhijas, ja viņi no mums dzirdētu par ievērojamiem notikumiem un satikšanos un tāpat par glabāšanā saņemtajiem slepenajiem dārgumiem? Droši vien, uzskatītu mūs par blēžiem un savā “patiesajā un svētajā” sašutumā vienprātībā apvienotos ar visiem fanātiķiem un baznīcas liekuļiem un nolādētu mūs uz visiem laikiem!

Briesmīga ir dažu baznīcas aprindu neiecietība. “Patiesi visgrūtāk ir nomazgāt Kristus miesas”, kā to teica viens no Lielajiem Skolotājiem. Galvenais neiecietības iemesls ir tumsonība. Bet tā tas turpināties nevar, un jaunā paaudze jau uzstāda jaunas prasības garam un Esības problēmām, uz kurām dvēseļu gariem būs jādod atbilde, ja tie negribēs redzēt savu norietu. Masu apziņa aug un paplašinās, un to vairs nevar

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

iesprostot viduslaiku mūros! Rietumu baznīca arī uztraucas, bet lai galīgi nezaudētu savu iespaidu, tā sāk ieklausīties zinātnes slēdzienos un pat Austrumu mācībās.

Arī pašreiz ir izglītoti cilvēki, kas sevi skaita pat par zinātniekiem dažos novados, kas tic, ka Lielās Tiesas Dienā viņi celsies augšā savā fiziskajā ķermenī! Tieši uz šī pamata viņi tik ļoti nostājas pret kremāciju. Ar ko izskaidrojama šāda pašapdullināšanās, - ar hipnozi vai ar atavismu?

Laiks saprast, ka pasaulei vajadzīgas atjaunotas dvēseles, kas spējīgas ar ērgļa aci saskatīt un saprast, ka pašreizējo notikumu jēga pastāv iekš tā, ka pasaules mērogā uzskatāmi tiek pierādīts savu laiku pārdzīvojošo ideju un konstruējumu nederīgums. Un starp nedzirdētiem sabrukumiem kā blāzma melnajās, bargajās debesīs dzimst jaunas, lielas iecietības un kulturālas vadības idejas.

Un tomēr pareizticīgo mācītāju vidū mēs pazīstam domājošus un bez aizspriedumainus cilvēkus. Tie visi ir bijuši mūsu draugi. Zinu, ka daudzas gaišas dvēseles atradīs arī Jaunajā Pasaulē. Kas attiecas uz mazoņu ložām, tad protams, starp tām ir arī tīri politiskas un ļoti kaitīgas. Dažās zemēs ar retiem izņēmumiem mazoņu kustība ir deģenerējusies un pārvērtusies butaforijā. Šāda visu kādreizējo augsti tikumisko un skaisto pasākumu izkropļošanās ir smaga, un Lielie Skolotāji par to neizsakāmi skumst. Tāpat ņemiet vērā, ka pašreiz ir nedzirdēti attīstījusies buršana, vismelnākā maģija, un tā tas ir gandrīz visur. Bieži pat labi cilvēki aiz savas nezināšanas tiek ievilkti šajos melnajos tīklos. Tādēļ Lielie Skolotāji tik ļoti nosoda jebkuru maģiju. Melnās ložas ir ļoti darbīgas, tādēļ ir tik svarīgi, lai Gaišie Spēki bez kavēšanās savā starpā apvienotos apzinīgā un aktīvā pretdarbībā tumšajiem ļaunuma spēkiem. Bet, ak vai! Pašreiz viņu starpā ir mazāk saskaņas nekā starp tumšajiem. Jo tos apvieno bailes, un tie iet baiļu dzīti.

Protams, Gaismas Mācības zaimošana nav sākums, jo tā ir Svētā Gara zaimošana. Un šausmīgs ir šāda zaimotāja liktenis visos plānos. Bet, lai paralizētu zaimotājus, ir jāapgaismo klausītāji. Tumsonība ir liela! Par to nākas pārliecināties uz katra soļa. Bet tomēr pilnīga nezināšana dažreiz labāka par mazu zināšanu, jo tieši maza zināšana rada iedomību un līdz ar to izslēdz jebkuras iespējamības.

Patiesi, dzīve pilna brīnumiem, ja pieejam visam ar atklātu sirdi un tiekšanos uz daiļumu un pilnveidošanos. Un ne jau dažādu mākslīgu meditāciju, koncentrāciju un pārējo mehānisko paņēmieni ceļā, bet gan dzīves varoņdarbā. Lūk, šo dzīves varoņdarbu visā tā bargajā skaistumā veic N.K. Viņa dzīve ir pilnīga pašatteikšanās dzīve. Viņš dzīvo lielā kalpošanā cilvēcei. Nekas viņam nepieder un Viņš pats nepieder sev. Liela iecietība ir Viņa daba un tas kā magnēts pievelk visdažādākos cilvēkus un pulcē tos ap Viņa vārdu. Skolotāja gudrība ir viņa gudrība. Ja tas būtu citādi, vai viņš varētu būt tāds paredzētājs un gūt sekmes viņam uzticētos darbos, ņemot vērā milzīgos šķēršļus, kurus ceļ tumšie Kali Jugas beigās, bargi trakojošā Armagedona laikā?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Tagad gribu Jums teikt, ka labi darāt, sargājat Jums uzticēto. Bet no ienaidniekiem nav jābaidās, jo neviens cits, kā viņi paši pieraksta Jums visfantastiskākos spēkus un iespējas – un sava naida niknumā viņi nekad nepazeminās Jūs un tieši ar to modinās un piesaistīs Jums klausītāju uzmanību. Mēs savā ceļā esam sastapuši daudz ienaidnieku, bet tie visi ir tikai veicinājuši galējo, un lielo panākumu. Atcerēsieties, kas Mācību Grāmatās teikts par apmelošanu. – “Lai apmeloņtāji pārskata visa viņu apmeloņtā sarakstu. Vai tas nebūs cilvēces attīstības sasniegumu saraksts? Citā vietā aprunāšana tiek pielīdzināta mežoņu lāpām, bet nakts pārgājienos katra uguns ir derīga. Un tā praksē mēs esam iepazinuši ienaidnieka derīgumu. Tādēļ nobeigšu ar slavinājumu ienaidniekiem.

287.

Jūs rakstāt, ka esat noguris, ka Jūs cīnāties ar gara nomāktību un nezināt, vai pārvarēsiet to? Nu, protams, pārvarēsiet! Jo šie noskaņojumi bieži ir atkarīgi ne tik daudz no mums pašiem, cik no apkārtējās atmosfēras nedzirdētā sprieguma. Nomainīsies strāvas, nomainīsies arī Jūsu noskaņojums. Jūs pareizi rakstāt, ka “ielenkts un neatzīts karavīrs var cerēt uz negaidītu un brīnumainu Palīdzību.” Bet noteikt laiku un šīs palīdzības veidu jāļauj šim pašam brīnumainam Spēkam. Bieži atrodoties grūtos apstākļos, mēs esam domājuši, ka tālāk vairs nav kurp iet, bet ir izrādījies, ka vēl vairāk pieņemt un tikai tad, kad no mūsu puses visi līdzekļi bija izsmelti, nāca palīdzība un vienmēr no pilnīgi negaidītas puses.

Jūs jau zināt no “Dzīves Mācības”, ka, tikai pārvarot šķēršļus, mēs augam un mācāmies un asinām savas spējas. Patiesi, kā gan citādi norūdīt garu? Nedomājiet, ka Gaismas mācekļi un kalpotāji iet pa rozēm nokaisītu ceļu; nē, viņu ceļš ir ērkšķu pilns un jo tuvāk Gaismai, jo grūtāk, jo uzdevumi kļūst atbildīgāki. Mācības ceļš, kalpošanas ceļš vispirms ir pašatteikšanās ceļš un pašuzpurēšanās ceļš, - bet šis ceļš ir līkums, jo sirdī deg mīlestība uz Gaismas Hierarhiju. Visi ērkšķi pārvēršas smaržojošās frēzijās. Jā jūs pazītu visu N.K. kalpošanas ceļa smagumu, tad patiesi Jūs sabītos no šīs nesamērīgās nastas! Bet tieši viņā deg šāda mīlestība, šāda uzticība, šāda tiekšanās upurēt visu sevi Vispārības labumam, ka viņš visu pieņem ar lielāko gatavību un prieku.

Un vai gan apziņā par izpildīto pienākumu pret cilvēci neslēpjas liels prieks? Kāda skaista un varena jēga slēpjas pienākuma izpildīšanā! Varoņi visi bijuši pienākuma pildītāji. Un Jums kā karavīram, droši vien, šis jēdziens ir tuvs, tādēļ es tik ļoti ticu, ka Jūs pārvarēsiet visu nomāktību, visus tumsas čukstus, visas bailes un šaubas. Jūs rakstāt, ka turat rokās ieročus, tādēļ, ja Jūsu apziņā tie patiesi ir ieroči un ne tikai to simbols vien, tad Jūs arī uzvarēsiet. Saprasta un dzīvē pielietota Mācība ir drošākais un pats nepārvaramākais ierocis.

Ļoti priecājos, ka Jūs esat novērtējuši Vivekanandas un Ramakrišnas darbus. Šīs grāmatas bija un ir mūsu lielie draugi. Diemžēl abi šie lielie gari jau aizgājuši. Tā Vivekananda nomira 1901. gadā, bet Ramakrišna vēl agrāk. Vai Jūs lasāt angļiski, un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

kādas Vivekanandas un Ramakrišnas grāmatas Jums ir? Mana bibliotēka diemžēl sastāv no ārzemju grāmatām, lielāko tiesu angļu, krievu gandrīz nav. Bet ja Jūs lasāt angļiski, tad es ar prieku Jums nosūtīšu savas Vivekanandas grāmatas, kaut gan atsevišķu darbu, atskaitot lekcijas, viņam nav bijis. Viņš mira samērā jauns, četrdesmitajā dzīvības gadā, bet ir izpildījis milzīgu uzdevumu. Viņš lika sākumu patiesai Austrumu iepazīšanai un tuvināšanai Rietumiem. Pirmo reizi skaidri un sirsnīgi tika Rietumiem izklāstīti diženās industu apceres pamati un “Dzīvās Ētikas” augstie likumi. Un varbūt tieši viņam izdevās vairāk izkustināt no vietas mūsu līdzcilvēku apziņu nekā H.P.Bl. Jo sākumvārds – “pravieti savā zemē neciena”, paliek spēkā un tieši pie mums. Bet, protams, tas laiks nav vairs aiz kalniem, kad krievi izpratīs visu tās Mācības lielumu, kuru pasaulei atnesusi H.P.Blavatska, un atdos šai idejas moceklei pienācīgo godu.

Vai Jūs esat lasījuši indiešu pārli “Bhagavat Gitu”? To krievu valodā bija pārtulkojis dzejnieks Batrušaitis. No manis to paņēma kāds tautietis Amerikā un, kā tas parasts “aizlasīja”...

Jums taisnība, patiesi nav lielāka nozieguma savu seku dēļ, kā tumsonība!... Pseido patriotisms, pseido reliģija aiziet, un šo spēku zaudējušo putnu biedēkļu nomainai nāk jaunās, priecīgās celtniecības laikmets, kas dibināts lielās tautu sadarbības; nāk jauna atdzimšana un visu Lielo Skolotāju Derību attīrīšana. Krievijai ir lemts kļūt par īsto māti, bet nevis par to apdzīvojošo tautu pamāti. Patiesais patriotisms un pseido patriotisms - divi antipoli. Pirmais jēdziens – ietverošs un caur to augošs. Otrs – izslēdzošais, žņaudzošais un tādēļ mirstošais. Likumi visur vienādi.

Vai Jums nav nācies dzirdēt, ka pat N.K. paceltais Miera Karogs ir antipatriotiska parādība? Jūs brīnāties? Bet tas ir fakts, jo šajā sakarībā mēs saņēmām vēstuli, kas to apstiprina. Kāds šajā lielajā domā saskatījis nevērību pret dzimtenes uzdevumiem; N.K. apvainoja internacionālismā, vienaldzībā pret dzimtenes ciešanām!

288.

Attiecībā uz Miera Paktu un Miera Karogu Jūs rakstāt, ka daži cilvēki nostāsies pret to, jo viņi nesimpatizē pacifistiskām idejām. Bet kādēļ viņi skata tikai vienu karoga pusi? Pats Pakts, vispirms runā par Karoga nozīmi kara laikā, kā arī pārējos tumsonīgos graušanas gadījumos. Sarkanais Krusts ir labs miera laikā, bet tā galvenā nozīme – kara laikā. Tāpat arī Karogs kā aizsargātājs sevišķi vajadzīgs tagad, kad valstis atrodas uz bargu notikumu sliekšņa. Visievērojamākās Francijas un Amerikas kara autoritātes pirmās ir izteikušās par labu Karoga pieņemšanai. Un jau sākusies oficiāla Pakta atzīšana. Tā Panamas republika likusi pamatu un oficiāli atzinusi Miera Paktu un Miera Karogu. Un Pan Amerikas Unija, pārņēmusi savās rokās Pakta ratifikāciju, cer jau ap 35.gadu nobeigt šo lielo un neatliekamo kulturālo pasākumu ar uzvaru.

Tagad par Kultūras Līgu. Jūs rakstāt, ka esat izlēmuši koncentrēt iecerētās Kultūras Līgas darbību pie biedrības, kuras nolikumi atļauj organizēt attiecīgas sekcijas – tas ir

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

lieliski, ka tieši pie biedrības būtu kultūras, zinātnes un mākslas grupas. Un man šķiet, ja Jūs sāksit šādu grupu organizēšanu, tad tās attīstīsies teicami. Ar laiku no tā var izveidoties lieliska skola, kaut kas līdzīgs tautas universitātei un, protams, uz pašapmaksāšanās principa. Bet sākt vajag, kā vienmēr, mazos apjomos, pēc iespējām. Nekādā ziņā nevajag pārāk savilkt stīgas, tas ir pamata likums. Tāpat iepazīšanos ar “Dzīvās Ētikas” Mācību un tās pieņemšanu nedrīkst padarīt par obligātu noteikumu. Lai tikai ļaudis nebūtu slikti un galvenais, lai nebūtu nodevēji. Laiks izdarīs savu atlasi. Vajag atcerēties, ka kanons “ar tavu Kungu” ir augstāks par kanonu “ar manu Kungu”.

289.

Viss, ko Jūs rakstāt par teātra stāvokli, ir ļoti skumji, bet visās citās zemēs tas nav labāks. Jo radio un kino ir izstūmuši patieso mākslu un radošā gara svētās uguns tiešo iedarbību. Tāpat arī fotogrāfija, kas ir neizvietoājama daudzās nozarēs, ir lielā mērā izstūmusi mākslas darbus – gleznas no vidusmēra dzīves. Diemžēl arī šo pakāpi cilvēka gara gausajā evolūcijā nākas pārdzīvot. Bet, augot un izsmalcinoties apziņai, pareizi audzinot jauno paaudzi cienīt cilvēka ģēnija radošo garu, viss atradīs sev pienācīgo vietu. Tādēļ tikai nāksies ne mazums papūlēties. Tādēļ, cik iespējams, ar visiem līdzekļiem jāceļ masu gaumes un izpratnes līmenis visos radošos novados un, protams, teātris tam ir lielisks medijs. Bet kamēr valstu priekšgalā neatradīsies augsti kulturāli cilvēki, līdz tam laikam ir grūti gaidīt patiesu kultūras sasniegumu uzplaukumu. Jo tieši vadītāji visam piešķir toni un, neskatoties uz tā saucamo demokrātismu un visu apdziedāto individuālismu, visā kā apburti seko vadītāju uzstādītam standartam. Un, protams, bieži šis standarts nav vajadzīgā augstumā.

290.

Miera Karoga idejai pakāpeniski jāieviešas dzīvē, un kā kāds rakstnieks raksta: “Katram zinātniekam, katram radoša darba darītājam, katram skolotājam un katram skolniekam, kas sēd pie grāmatas, katram, kas domā par vēstures jēgu un mērķiem – jāsteidzas uz taures skaņām, ar kurām N.K.R. aicina pie visā pasaulē paceltajiem Miera Karogiem. Un mēs, bez tam, skaidri saprotam, ka šis miers tajā pat laikā ir arī cīņa, bet ne jau cīņa par sevi, par saviem materiāliem labumiem, bet gan lai atvairītu tumšo spēku uzbrukumu garīgajām vērtībām. Lietas būtība nav statūtos, bet lai atsevišķo, pagaidām izklaidēto kultūras darbinieku griba saplūstu vienā plūsmā, kopīgā upē, kas traucas uz lielajām grīvām, uz ideju okeānu.”

Cilvēka ģēnija darbu aizsardzības ideja ir tik skaista un tik nepieciešama, ka gribētos to drīzāk īstenot dzīvē. Jo cik gan daudz gadu nepaies, iekams masu apziņa iemācīsies cienīt to, kas būs Karoga aizsargāts! Bet laiks negaida. Nupat Spānijā sagrauta sena baznīca ar labāko meistarību gleznām. Garš ir izpostīts, nenovērtējamo bagātību saraksts! Ir laiks apturēt šo barbarismu.

Dzīvē mums bieži nācies saskarties ar psihiķiem, kas bija tik ļoti apmierināti ar saviem astrālajiem redzējumiem un apmeklējumiem, uzskatot to par augstāko

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

caur Daiļumu un lielo Dabas likumu un noslēpumu izpazīšanu. Bet vai tad skaistums un augstie likumi var atvērties prātiem, kas nodarbināti ar savas apziņas pazemināšanu un pielīdzināšanu masām!

292.

Esmu sūtījusi un sūtu N.K. rakstus visiem, kas tiecas pēc Gaismas vārda, nešķirojot elkpielūdzējus no kristiešiem, sektantus no pareizticīgajiem. Gaismas vārds var skanēt visur un jebkuros apstākļos. L. Kungs un viņa līdzskrējēji, ja vien tie saglabāsies tautas atmiņā, tad tikai savu priekšteču rindās, kuri visus citādi domājošos sūtīja uz sātiem.

Tagad es ļoti gribētu zināt, kā ir ar grāmatu, “Svētā Sardze”? Domāju, ka radīsies iespēja to iespiest citā valstī. Interesanti būs aizrādīt, ka šo grāmatu neatļāva iespiest Harbīna cenzūra. Esiet tik laipni man norādīt, tieši kādi raksti baida cenzorus? Tas ir ļoti interesanti! Lūk, jums apgaismības gadsimtenis! Nē, mēs nedzīvojam apgaismības gadsimtenī, bet gan izsmalcinātības inkvizīcijas un neatlaidīgas spiegošanas gadsimtenī, gadsimtenī, kad gara vergi pārvēršas īstos robotos, kurus drīz komandēs kurš katrs pērtiķis! Ir jāsaprot, ka tur, kur pazudis vīrišķības gars un tā vietā nostiprinājusies nepretošanās ļaunumam, mazdūšība un bailes, tur nevar būt augšāmcelšanas un zelšanas. Dziļa gudrība ir ietverta sakāmvārdā – “Tikai drošam pieder pasaule”.

Ak vai! Zināmajai videi visā pilnībā piemērojami “Kristus vārdi: “Bet Jezus uz tiem sacīja: pravietis nekur netiek vairāk nicināts, kā savā tēvzemē, pie saviem radiem un savās paša mājās.”

293.

Nosūtu Jums dzejnieka “R. Rudziša uzrakstītās brīnišķās nodaļas no jaunās N. K. Monogrāfijas. Daudzi varētu pamācīties šī rakstnieka dvēseles akorda smalkumā un skaidrībā, kas tā skan pretī gaišajam N.K. tēlam! Bet ak vai, daudzu sirdis ir apsūņojušas un viņu leksikons ir noslīdējis līdz namiņa līmenim. Iemācīsimies novērtēt katru talantīgu darbinieku. Laiks izbeigt šo neprātīgo izšķērdību ar cilvēkiem. Šiem augstāko enerģiju fokusiem, kuros atrodas visa evolūcijas jēga un tālab arī nācijas un valsts dzīvotspēja! Laiks atjēgties, jo mēs stāvam bezdibeņa malā! Un tikai “Brīnišķīgais Karogs var mūs pārnest pāri un nolikt Neredzētās Pils durvju priekšā.” Nenovērsīsimies no mums nolemtā. Pieņemsim pie mums nākošo svētību. Sergij, brīnumainais Tēvs, ar Tevi iesim, ar Tevi Uzvarēsīm!

Vēlreiz Jūs lūdzu nežēlojieties par šo vēstuli, mēs Jūs mīlam un mēs gribētu draudzīgi un sekmīgi strādāt kopā, bet tam ir nepieciešama zināma apziņu apvienošana, tādēļ arī es Jums izsaku savu credo. Ieteicu Jums izlasīt G. Grebenšķikova rakstu “Es protestēju”.

“Krievu Rērihs, aiz kura iet viņa līdzstrādnieki, kas pieder pie visdažādākām tautībām, ticībām un stāvokļiem, kas gatavi uz jebkuru upuri, lai vienmēr izpildītu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

viņa skaisto aicinājumu uz kaut ko gaišu - vai patiešām šis pats Rērihs nepelna to, lai krievu cilvēki visi bez ticības un atrašanās vietas atšķirības novērstos no apmelotājiem un pārtrauktu atmosfēras saindēšanu ar ļaunprātīgu čukstēšanu?"

“Rērihs ir mūsu lepnums, mūsu bagātība, viens no mūslaiku kultūras spīdekļiem un viens no nedaudzajiem, kas noturēsies savā augstajā garīgās un kultūras dzīves postenī!” To raksta kāds liels krievu talants un N.K. darbu liecinieks. Vēl kāda lielā dzejnieka R.Rudzīša liecība: - “Nikolajs Rērihs pazīstams ne tikai kā mākslinieks, bet arī kā kultūras vadonis un personība, kura vārdu ar cieņu izrunā kā rietumu, tā austrumu kultūras aprindas. Viņa gara inteliģencei ir raksturīga patiesi universāla amplitūda, viņa darbības un ideju lauks ir apbrīnojami plašs un daiļrunīgs. Mūs Rēriha personībā sevišķi saista tas, ka viņš nav vienkāršs domātājs – sludinātājs vai sapņotājs. Viņš nav sludinājis nevienu ideju, kuru nevarētu realizēt un kuras iemiestošanai viņš jau nebūtu licis pirmos nesatricināmos pamatus. Viņš ir radījis lielu, skaistu, spēcīgu pasākumu, kultūras iestādes un apvienības, kas ar savām monumentālajām dimensijām mūs piespiež atcerēties dziļos vēsturiskos celtniekus.” – Tā raksta tuvi N.K. darbības liecinieki.

294.

Šajās dienās saņēmām brīnišķīgas Jūsu jaunā darba nodaļas, pēc tam pienāca arī visa grāmata. Sirsnīgs paldies Jums par šo skaisto devumu. Jau pati grāmatas āriene ir iepriecinājums acīm. Izlasīju to ar lielu prieku, kas auga līdz ar izlasīto. Tā ir brīnišķīga zīme. Sirsds priekā dega, jo tā atbildēja dzejnieka sirsd smalkajām stīgām. Daiļuma izjūta ir tik augsta un reta lieta! Tik augstu mums ir jāvērtē cilvēki, kas sūta šīs smalkās vibrācijas izplatījumā! Patiesībā tikai tas, kurš pieskāries mākslai, spēj novērtēt visas cilvēka dvēseles smalkās nianšes.

Man ir dārgs tas Jūsu N.K. Personības vērtējums, ka Jūs tik spilgti esat pasvītājuši viņa universālumu un ieskaitījuši viņa radošo darbu kosmiskās celtniecības ritmā. Cik pareizs, cik lielisks ir Jūsu novērtējums: “Viņš no pasaules daiļuma savāc savā sirdī svēto gara rasu, lai tā pamazām iedegtos kā Grāla Kausis!” Patiesi, N.K. ir varoņdarba kausa nesējs Patiesības un Dailes vārdā. Tāpat Jūs izmeklēti esat atzīmējuši Viņa īpašību apsveikt katrā cilvēkā pozitīvās, radošās tieksmes, nostiprināt viņā katru gaismas dzirkstelīti, pasargāt to un uzpūst to vēl spilgtāku.”

Patiesi, attieksmes pamatā ir viņa labvēlīgā acs pret cilvēkiem, cenšoties viņiem dot cerību uz panākumiem un radīšanas prieku. Šī sirds acs dod viņam iespēju aptvert visu dzīves radošo skaistumu un īstenot to tajā vienkāršībā un skaidrībā, kurai sveša jebkura nosacītība un aprobežojumi un kura atbalsojas jūtīgās sirdīs. Viņa pastāvīgā degsme attiecībā uz skaisto, uz celtniecību padara viņa jaunradi neizsmeļamu savās izpausmēs.

Tāpat priecājos redzot, cik ļoti Jūsu radošais darbs piesātināts ar Mācības garu. Tieši šāda Mācības asimilācija ir vērtīga un, diemžēl, tik reti sastopama. Pazīstu ilggadīgus Mācības grāmatas lasītājus, kuru apziņa nevar atrast lielu domu iemiesojumus. Domas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

var atkārtot, bet svarīgi ir nevis to atkārtojums, bet to pārveidošana savā apziņā, izlaidšana caur savu prizmu. Bet lai to spētu, ir jābūt dzejniekam un ir jāprot patstāvīgi domāt. Bet vai daudzi to prot?

Tādēļ es tik ļoti gribu, lai Jūs rakstītu par Mācības tēmām. Jūsu sirds radīs veselu, daiļskanīgu simfoniju. Jūsu līras stīgas ir spējīgas atskaņot visu smalkāko nianšu daiļumu, kas daudziem ir neiespējams formulu dziļuma un īsuma dēļ.

Tādēļ radiet, izlejiet savu būtību radīšanas priekā, šajā vienīgajā mūsu esības jēgā!

295.

Ļoti apsveicu Jūsu rakstu par Pakta. Pakta lieta virzās uz priekšu. Sabiedriskā doma ir karsti atsaukusies un atsauca šai cēlai idejai. Ceru, ka Jūs esat saņēmis Vašingtonas Konvencijas grāmatu "Proceedings". Protams, šajā grāmatā neiegāja pat puse saņemto apsveikumu, bet varbūt radīsies iespēja izdot arī otru sējumu. Pakta vēsture būs ļoti pamācoša grāmata, "kurā būs spilgti atzīmētas gaismas un tumsas puses, un tautas pārliecināsies, ka viss celtnieciskais, visi, kuri saskatīja nākotni, bija par Pakta ratifikāciju un Karoga pieņemšanu. Patiesi, Pasaules Karogs ir lielais cilvēces apziņas pārbaudes akmens.

296.

Ņemot vērā, ka draugu sirdīm tik tuva Pakta un Karoga lietas iemiesošana dzīvē, nosūtu Sarunu no grāmatas "Brālība". Šiem vārdiem vajadzētu vēl vairāk spārnnot visus Pakta un Karoga draugus.

"Jūs atceraties, cik neatlaidīgi Mēs rūpējamies par Daiļā saglabāšanu. Jau Armagedonu paredzot. Mēs sākām izplatīt padomus par pasaules dārgumu aizsardzības labākajiem veidiem. Mēs zinām, ka tumsas spēki pieliks visas pūles, lai liktu šķēršļus šim steidzamajam norādījumam. Tumsas spēki gluži labi saprot, kādas spēcīgas emanācijas izstaro mākslas darbi. Tumsas uzbrukumos šādas emanācijas var būt labākie ieroči. Tumsas spēki tiecas vai nu iznīcināt mākslas priekšmetus, vai, vismaz novērst no tiem cilvēces uzmanību. Vajag paturēt prātā, ka noraidītie, neievērotie darbi nespēj izstarot savu svētdevīgo enerģiju. Trūkst dzīvās saites starp auksto skatītāju vai klausītāju un savrupo darbu. Domas iemiesošanas jēga mākslas darbā ir ļoti dziļa, citiem vārdiem, tas ir pievilksmes magnēts un sakopo enerģiju. Tā katrs mākslas darbs dzīvo un veicina enerģijas apmaiņu un uzkrāšanu. Jūs varat pārliecināties, kā Armagedona laikā iedarbojas mākslas darbi. Vesels laikmets ietverts šādās rūpēs par vērtīgajiem darbiem. Mēs esam glābuši mākslas darbus. Mēs esam redzējuši, ar kādu veiklību tumšie centās sarežģīt šādus dziednieciskus apstākļus. Bet Mēs no visaugstākajām sfērām zinām, kad cilvēcei vajag palīdzēt. Smalkajā Pasaulē jau sen zināms šis norādījums. Mēs neslēpjam steidzamos mērus, jo pašreizējā Armagedona uzdevums ir dezorganizēt visas cilvēces enerģijas. Tā cer tumšie, bet Mēs zinām, ko tiem likt pretī. Tāpēc vērojiet, kurp virzītas Mūsu rūpes."

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

297.

Ko lai saka par Pakta realizāciju Eiropā? Vārdu un visādu solījumu daudz, bet grūti pasacīt kā tie izpaužies tuvākajā nākotnē. Jo Eiropu tagad nodarbina gluži citas problēmas, un tā stāv uz daudzu notikumu sliekšņa. Zinu tikai, ka daudzās zemēs sākušas strādāt Pakta komitejas, un dažas no tām ātri izbeigušas savu eksistenci, jo šo komiteju sastāvam ir trūcis iniciatīvas un noteiktības. Galvenā grūtība tā, ka visur trūkst īstu cilvēku. Bet ja atceramies, ka bija vajadzīgi 17 gadi, lai realizētu Sarkano Krustu, tad mūsu draugi var lepoties ar jau sasniegtajiem rezultātiem un bruņoties ar pacietību Pakta tālākai virzīšanai.

298.

Tagad par Miera Karogu un Paktu. Vai tiešām ir tādi cilvēki, kas ieskatīdami sevi par izglītotiem un pat garīgiem, neizprot Pakta un Miera Karoga vissvarīgāko un galveno nozīmi? Neizprot, ka Miera Karogs, pirmkārt nozīmē to, ka aizsargājot cilvēka radošo darbu, masu un jaunās paaudzes apziņā tiek nostiprināta cieņa pret tām garīgajām vērtībām, kas dod jēgu cilvēces dzīvei. Mēs taču brīnišķās svētnīcas, bibliotēkas un muzejus nenosauksim par materiālām vērtībām! Vai tiešām iespējama tāda gara tumsonības pakāpe, kas šos gara jaunrades simbolus pieskaita materiālajām vērtībām?!

299.

Ja saite ar Valdoni stipra, var kalnus pārvietot. Tiekšanās uz Hierarhiju radīs to kultūru, par kuru daudz runā. Miruši tie, kam šķiet, ka ar zemes Maiju var radīt nesagraujamas pilis! Tas ir tikpat nesaprātīgi, it kā kad bērni sapņo celt cietoksni no dubļiem! Patiesi, stingra tikai gara pasaule, jo gars neiznīcināms un neuzveicams! Var norādīt, ka pirmā Kultūras pazīme, - nav personīgo kļūdu.

300.

Jauno laikmetu var celt tikai ar Kultūras pazīmēm. Tā Kultūra tiks pasludināta kā vienīgā paš aizsardzība pret sairumu. Tagad iespējams tiekties tikai šajā virzienā. Mūsu Pavēle – nepalaist garām nevienu gadījumu, lai neatgādinātu Kultūru. Lai uzskata par idejas fanātiķiem, bet lai uzklausu un pierod. Tā mēs ierakstām smadzenēs zīmējumus.

301.

Nevar būt starptautiskas vienošanās un savstarpējas saprašanās bez Kultūras. Nevar tautas izpratne aptvert visas evolūcijas vajadzības bez Kultūras. Tāpēc Miera Karogs ietver visus smalkos jēdzienus, kas novedīs tautas pie Kultūras jēdziena. Cilvēce neprot parādīt cieņu tam, kas ir gara nemirstība. Miera Karogs dos šīs dižās nozīmes izpratni. Cilvēce nevar uzplaukt bez kultūras dižuma pazīšanas. Miera Karogs atvērs vārtus uz labāku nākotni. Kad tautas ir ceļā uz postīšanu, tad pat maza garīguma

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

cilvēkiem jāsaprot, kur ir augšupeja. Patiesi, glābšana Kultūrā. Tā Miera Karogs nes labāku nākotni.

302.

Patiesi, Miera Karogs apvienos visus Kultūras uzdevumus un dos pasaulei to sasniegumu, kas ir tik nepieciešams. Tā tiekšanās spārnoti meklētāji atsauksies uz visiem apstiprinājumiem. Tautas, patiesi, apvienosies zem šī Karoga.

303.

Tāpēc gara zināšana ir tāds varens vadītājs, jo tā arvien novedīs pie Esības pamatiem. Tā vajag pieņemt, kā augstāko Kalpojumu, Hierarhijas jēdzienu, tā gara zināšana spriego mācekļus ceļā uz Hierarhiju. Tā ar visiem gara spēkiem vajag izplest Miera Karogu, tanī ietveras visi Kultūras balsti.

304.

Laiks, kad izpausts Uguns Zieds, nevar būt viegls. Miera Karogu neatklāj uz tirgus laukuma. Tā būs saliedēti vienotā neuzvaramā tiekšanās liesmā.

305.

Tāpēc visdrausmīgākais ir atkrišana un Skolotāja noniecināšana. Tāpēc, kad Mēs ievedam dzīvē jauno apgalvojumu, vajag ar visu garu tiekties uz Augstākās Gribas izpildīšanas ceļu. Tāpēc, kad Mēs Apstiprinām Miera Karoga dižo nozīmi, vajag to pieņemt ar garu. Patiesi, tā nāks pasaules glābšana! Varens ir šis laiks, tik nozīmīgs laiks!

306.

Tālab mākslas vitālais spēks, kas glabā dievišķo uguni, dod cilvēcei piesātinājumu ar to uguni, kas aizdedzina garu un piesātina visas pasaules. Tāpēc jaunrades dailes brīnišķās lāpas ir tik vērtīgas cilvēcei. Mēs redzējām, kā mākslas daiļdarbi pārvērta cilvēku un nekāda pasaules grāmatniecība nevar izraisīt ko līdzīgu. Tā Dailes un Miera Karogs apvieno pasauli. Tā gara radīšana piesātina izplatījumu.

307.

Tā uz uguns principa pamata pasaule atdzimst. Centru uguns, gara uguns, sirds uguns, varoņdarba uguns, sasniegumu uguns, Hierarhijas uguns, Kalpošanas uguns – Jaunās Pasaules principi. Tālab apvienotie apziņu loki tā pilda Augstāko Gribu. Patiesi, dižais Miera Karogs pārklās visu pasauli! Patiesi, dižu piepildījumu dižais laiks.

308.

Pasaules pārveidošanās, protams, apstiprinās visaugstākajā spriegumā. Visas perturbācijas, visas nomaiņas, visas slimības pavada šo pārveidošanos. Uguns iekustina vistieciņākās enerģijas. Tā Uguns laikmetā tumsa sabiezē un it viss

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

sasprindzējas ugunīgajā trauksmē. Ļaunumu rada sabiezētā tumsa. Gaisma pārveido pasauli. Tā dižajā laikā vispasaules transmutācijas izpausme piesātina izplatījumu.

Tā Uguns laikmetā Gaisma cīnās ar tumsu, Miera Karoga parādība ir tā pamatzīme, kas dos cilvēcei jaunu pakāpi. Tā zem šīs zīmes apvienosies – Daile, Zinātne, Māksla un visas tautas. Tā tikai augstākie mērogi Karogam piemērojami, patiesi!

309.

Kā gan jāpaplašina apziņa, lai spētu ietvert visus plašos apgalvojumus un saprast visus uzdevumus. Vajag taču apzināt atbilstības, samērības un sprieguma parādību, jo bez šīs izpratnes var pazemot pasaules uzdevumu, mērojot to sīkiem mēriem. Tā, izveidojot vajadzīgo pasaules pakāpi, vajag vispirms pielietot pasaules mērogu. Tā, kad plīvo dižais Karogs, Jaunā Laikmeta zīme, vajag likt lietā apzinīgus mērus. Tā diženais pavēstījums jāsaprot kā pakāpe uz Pasaules atjaunotni.

310.

Katrs gaišs sasprindzējums un tiekšanās dod planētai Jaunās Pasaules apstiprinājumu. Tāpēc dižais Miera Karogs nes savus Gaismas lādiņus un ugunīgie piesātina strāvas ap zemi, kā panaceju pret ļaunumu. Tā rada gadsimtos apvienotās apziņas. Tā Gaisma uzveic tumsu. Tā piepildās brīnišķā pakāpe. Tā atnāk paredzētais.

Miera Karoga konvencija

Vašingtonā, 17.09.1933.

311.

Draugi!

Sveicu jūs, kas esat sanākuši svētās miera lietas vārdā. Ne velti pasaule domā par mieru, jo patiesi, naidis un savstarpēja nīšanās sasniegusi robežas. Radošās dzīves traucēšana velk paaudzes mežonības bezdibeni. Nekādas civilizācijas ārējās pazīmes nespēj aplēpt dvēseles mežonību. Šajā naidā, zemes juku vidū, tiek grautas patiesās vērtības, cilvēciskā gara darbs. Nelūkosimies atpakaļ, kur tik daudz skumju piemēru, kad cilvēkiem nācās rakstīt atgādinājuma vārdus – “Sagrauts cilvēka nezināšanas dēļ – Atjaunots cilvēciskā cerībā.”

Tieši šīs cilvēces cerības dēļ uz labāku nākotni, patiesa gara progresa dēļ nepieciešams saglabāt īstās vērtības. Neatgādināšu mūsu Pakta vēsturi, pie kura radīšanas strādāja vairākas komitejas, Starptautiskā Savienība un divas starptautiskās konferences. Mūsu miera idejas neapšaubāmību apstiprina Sarkanā Krusta pastāvēšana. Ja Sarkanais Krusts rūpējas par fiziski ievainotajiem un slimajiem, tad mūsu Pakts aizsargā cilvēka gēnija vērtības, tā sargājot garīgo veselību.

Pasaule visādos veidos domā par mieru. Katrā miermīlīgā priekšlikumā slēpjas tendence uz šo pašu vispasaules progresu un labklājību. Katrs savā valodā atkārtoti svētīgo labvēlības formulu. Un lūk, arī mēs zinām, ka līdzīgi Sarkanajam Krustam,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

pasargājot visas cilvēces daiļrades vērtības ar sevišķu Karogu, mēs līdz ar to izspiežam pašu kara jēdzienu. Ja visa pasaule pārklāsies ar patiesas kultūras vērtību aizsardzības karogu, tad arī nebūs vietas kur naidoties un karot.

Bija balsis, kuras piezīmēja – kādēļ gan domāt par aizsardzību, kad vienkāršāk, šķiet būtu vispār izbeigt karus. Bet tanī pat laikā kad atskanēja šīs balsis, no jauna tika sagrautas cilvēces vērtības un zeme pārklājās ar jaunām kauna zīmēm. Un tā, vispirms svēti aizsargāsim cilvēces daiļrades dārgumus. Vispirms vienosimies par visvienkāršāko, kas līdzīgs Sarkanajam Krustam. Karogs stiprā mērā var aicināt cilvēku apziņu aizsargāties, kas pēc savas īpašības pieder vairs ne tikai nācijai vien, bet visai pasaulei un ir paties cilvēces lepnums.

Mums var sacīt, kāpēc mēs domājam par karu. Bet neviens nav sacījis, ka Karogs ir vajadzīgs tikai formāli pieteikta kara laikā. Patiešām, ne jau vienīgi karš vien, bet arī daudzi citi cilvēces satricinājumi un konvulsijas nez kādēļ sevišķi nikni uzbrūk kultūras pieminekļiem. Var pievest neskaitāmi daudzus skumjus piemērus.

Kāds sacīja, ka pie tālšāvēju ieročiem Karogs nevar būt aizsargātājs. Bet gluži tāpat arī Sarkanā Krusta lielā attālumā fiziski var neredzēt un tomēr neviens neņemsies noliegt Sarkanā Krusta iestāžu humanitāro lietderīgumu. Protams, neaizmirsīsim, ka Sarkanā Krusta dibināšanas laikā atradās daudzi bezsirdīgi kritiķi, kuri iebilda pret šo augsti cilvēcīgo ideju, bet šāda tumsonīga nosodīšana raksturīga pie katra jaunieveduma. Neaizmirsīsim, ka Edisona lielo fonografa atklājumi daži akadēmiķi uzskatīja par šarlatānismu.

Un tā nepievērsīsim vērību bremsējošiem iebildumiem, jo augstsirdīgais un lietderīgais Sarkanais Krusts pietiekami parādījis, ka karojot pat ar tālšāvēju lielgabaliem, gaisa uzbrukumu un gāzu necilvēcības laikā Sarkanā Krusta jēdziens palicis ļoti vajadzīgs un neapstrīdams. Kad Sarkanā Krusta kariete traucas pa ielām glābt, tad kustība tiek pārtraukta, jo katrs saprot, ka ārpus ikdienišķā ir noticis kaut kas tāds, kas prasa ārkārtējus pasākumus. Un pašreiz, cilvēces juku laikos, jau skan SOS. Labākie prāti sāk domāt, ka nepieciešami plaši pasākumi, lai nomierinātu un atbrūnotos. Bet tikai fiziska atbrūnošanās vien nepalīdzēs. Jāatbrūnojas sirdī un garā. Un lūk, pasaules Karogs, patieso cilvēces dārgumu aizsargātājs, palīdzēs plašāk saprast to, kas svēti jāsargā, kā gaišas nākotnes ķīla un stigmatī.

Skolniekiem no mazotnes pamatīgi jāatceras, ka tur, kur Karogs sargā cilvēces dārgumus, tur jābūt sevišķi saudzīgiem, tur jāpauž sevišķas rūpes par tā cienīgo un biedriski jāsadarbojas Labā vārdā. Gluži tāpat kā Starptautiskajam Taisnības Tribunālam Hāgā, tāpat kā Vispasaules Pasta Apvienības idejai, tāpat kā Sarkanajam Krustam, gluži tāpat mūsu Paktam un Karogam nav nekādu starptautisku šķēršļu. Tieši otrādi, Pakts aicina uz vēl vienu sadarbību. Aicina apzināties un katalogēt reliģiskās, mākslinieciskās, zinātniskās vērtības un izkopt kulturālu savstarpēju cieņu.

Mums nav ko bīties, ka armijas amatpersonas radītu kaut kādus nepārvaramus šķēršļus. Lai cik dīvaini tas arī būtu, tieši no karavīru vidus mums nav nācies dzirdēt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

nekādu noliegsmi, tieši otrādi, visu laiku nākas dzirdēt atbalstošas balsis un apsvērumus par Pakta pilnīgu pieņemamību. Pat tādas neapstrīdamas autoritātes, kā Francijas vecākais maršals Liotē, pilnīgi noteikti izteicās par labu Paktam. Ja Jūs iepazīsities ar tādas autoritātes kā ģenerāļa de Lanuriēna rakstisko iesniegumu, kurš jau ieved karaskolas lekcijas par Paktu, tad vēlreiz kļūs skaidrs, cik viegli ir izpildāms Pakta humānais uzdevums.

Tiesa, kāds zinātnieks izteicās, ka Pakts var traucēt kara operācijas. Bet ja Pakts ne tikai traucēs, bet pat pārtrauks karadarbību, tad tas būs tikai tā neapšaubāms panākums. Visa pasaule taču domā tikai par nāvējošu sadursmju un brāļu savstarpējās iznīcināšanas izbeigšanu.

Cilvēki dziļi izprot, ka materiālo krīzi nevar pārvērst labklājībā vienīgi ar dekrētiem. Cilvēka sirdij jāpiekrīt atbrūošanās un sadarbības idejai. Un šajā vispārcilvēciskajā postulātā visam, ko saprot zem patiesas gara kultūras, daiļrades, celtniecības, jābūt pasargātam un nostiprinātam.

Mēs esam saņēmuši daudzus tūkstošus apstiprinošu atsauksmju par Paktu no augstiem cilvēces pārstāvjiem, no valsts un izglītības iestādēm. Organizācijas ar daudziem miljoniem biedru godināja Paktu vienprātībā, ar sajūsmas pilnām rezolūcijām. Nāciju Līgas Muzeju Komisija arī vienprātīgi atzina Paktu. Hāgas starptautiskās Justīcijas Palātas priekšsēdētājs ir Beļģijā nodibinātās Starptautiskās Pakta Apvienības aizbildnis.

Man pašreiz sevišķi nozīmīga ir Konference Amerikā. No Amerikas nākušas daudzas miermīlīgas sabiedriskās celtniecības formulas. Amerika ar savu vēsturē neparasto visu nāciju konglomerātu jau ne reizi bijusi miermīlīgu un humanitāru ideju aizstāve. Tādēļ es uzskatu, ka gan Amerikas sabiedrības masas, tā arī tās valdība, kas pauž nācijas augsto garu, aktīvi atbalstīs Paktu un Miera Karogu, jo šis atbalsts kļūtu par vēl vienu ķēdes locekli pasaules miermīlīgajā attīstībā.

No sirds nožēloju, ka šodien nevaru būt ar jums, bet ar visiem sirds spēkiem, ar visu draudzīgo mīlestību lūgtin lūdzu Jūs stingri un pavēloši radīt vēl vienu spēcīgu atbalstu gara dārgumu radošam uzplaukumam. Esmu pārlicināts, ka Savienoto Valstu Valdība, kurai Jūs nodosiet savu rezolūciju, atsauksies ar tai piemītošo sirsnību.

Ja cilvēces atzina Sarkano Krustu fiziski ievainotajiem un slimajiem, tad tā atzīs arī Miera Karogu kā miermīlīgas izaugsmes un gara veselības simbolu. Sirsnīgi sveicinu Jūs no Himalajiem, un lūdzu Jūs palīdzēt cilvēciskā gara veselības simbolam.

Pateicos jums draugi! (Vašingtonā, 1933.g.)

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Reriha Pakta krievu komitejai Harbinā

312.

Pati šī starptautiskā cilvēces kultūras dārgumu aizsardzības Pakta vēsture jau pietiekami pazīstama. Pirmo reiz pēc 1903.gada ceļojuma pa senatnīgajiem klosteriem, es Arhitektu Biedrībā sniedzu ziņojumu, norādot, cik nepieciešama kultūras mērķiem ir šāda organizēta pieminekļu aizsargāšana. Pēc tam, 1915.gadā, Lielā kara laikā pēc visiem zināmajiem bēdīgajiem postījumiem, es par to pašu ziņoju nelaiķim Imperatoram Nikolajam Aleksandrovičam un Lielkņazam Nikolajam Nikolajevičam. Abos gadījumos ziņojumu uzņēma ar lielu atsaucību, un tikai kara darbībā kā arī citi notikumi traucēja tā tālāku realizēšanu.

1929. gadā atgriezies pēc mūsu ekspedīcijas pa Āziju es atkal pacēlu šo aktuālo jautājumu, pie kam doktoram Šklāveram bija uzdots izstrādāt atbilstoša Pakta projektu. Triju starptautisku konferenču – divas pirmās Beļģijā, un pēdējā 1933.gadā 17.novembrī Vašingtonā materiālos pietiekoši atspoguļota plašā atsaucība par šo Paktu. Pēdējā vienbalsīgā rezolūcija, kas pieņemta Vašingtonas konferencē, kurā piedalījās 34 valstu pārstāvji, un pēc tam vēlāk pievienojušies vēl 36 valstu rezolūcija, parāda, ka ne tikai pasaules sabiedriskā, bet arī valsts doma labvēlīgi noskaņota ātrākai šī pasākuma realizēšanai.

Šis Pakts patiešām ir aktuāls ne tikai kara laikā, bet arī miera laikā, kad rezolūciju un visādu iekšējo juku laikā bieži vien tiek izpostīts ne mazums neatkārtojamo daiļrades veidojumu. Šo Paktu daudzi sauc par Kultūras Sarkanā Krustu. Ne vienreiz vien mums nācies pasvītrot, ka, ja Sarkanais Krusts lieliski rūpējas par cilvēces fizisko veselību, tad kultūras dārgumu aizsardzības Paktam jābūt it kā cilvēces garīgās veselības dziedinātājam un aizsargātājam.

Daudzas brošūras un raksti veltīti Pakta iztīrīšanai un mēs varam tikai priecāties, redzot, ka pasaules sabiedriskā doma gatava tik sirsnīgi rūpēties par cilvēka gara daiļradi. Pakta komitejas pašreiz strādā Ņujorkā, kur darbojas divas komitejas, viena sabiedriskā un otra Vašingtonas konferences izvēlētā, kā arī Parīzē un Beļģijā. Šāda vispārlietderīgā Pakta sabiedriskajai komitejai ir ļoti daudzveidīgi uzdevumi. No vienas puses šādas komitejas var visādi veicināt Pakta ratifikāciju vietējās valdībās. No otras puses, komitejas var visādā veidā izplatīt Pakta kultūras uzdevumus, piesaistot jaunus piekritējus un attīstot jaunajā paaudzē cilvēces nemirstīgos darbos paustās lielās vērtības apziņu. Neatgādināsim, ka tieši šīs apziņas izsmalcināšana un padziļināšana paver svētīgus ceļus uz patiesu progresu.

Jaundibināmām Pakta komitejām būs lietderīgi zināt, ka starp daudzajiem pasākumiem ko veic jau pastāvošās komitejas, īpaši jānorāda uz lekciju sarīkošanu, dažādu paskaidrojošu un aicinošu rakstu publicēšanu, kultūras dienu organizēšanu skolās, kā arī uz bērnu svētkiem ārpus pilsētas, kuros tiek izskaidrota kultūras dārgumu nozīme. Komiteju rīcībā ir krūšu nozīme, kuru piešķir pēc komitejas sprieduma vai nu par personīgu piedalīšanos Pakta izglītojošā darbā vai arī par naudas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

ziedojumiem patieso cilvēces vērtību aizsardzībā ideju attīstību. Ja Pakta labā izdarīts kas īpaši ievērojams, tad komitejas lūdz Ņujorkas komiteju izsniegt šī apbalvojuma cienīgai personai kultūras nozīmīti ar atbilstošu diplomu. Komitejas arī veicina, lai Pakta uzraudzītais Karogs ieietu dzīvē gan valstī, gan personīgajos mērogos. Nevar neatzīmēt, ka veselā rindā valstu, kā piemēram, Amerikā, Japānā, Francijā, Beļģijā, Latvijā, Indijā un citās. Pakta Karogs jau pacelts vai izlikts veselā sabiedrisku un mācību iestāžu rindā. Ar šo redzamo atgādinājumu tiek panākti neaizmirstami rezultāti, kurus jo sevišķi rekomendē Karoga zīmes iegaumēšanai jaunatnes vidū. Pats Pakta un Karoga atzīšanas un iesavināšanas process šajā brīdī atrodas visdažādākajos stāvokļos. Tā Panamas Republika Paktu jau ratificējusi. Pan. Amerikāniskā savienība aktīvi nodarbojas ar ratificēšanu arī visās citās Amerikas republikās. Franču valdība pret Paktu izturas ar lielu atsaucību. Konferences atklāšanas dienā 17.novembrī pār muzeju Tokijā tika pacelts Karogs, par ko Japānas Valdības delegāts paziņoja konferencē. Tāpat neaizmirsīsim, ka daudzu valstu galvas, kā nelaiķis Beļģijas karalis Alberts, prezidents Masariks, Dienvidslāvijas karalis, Pāvests un daudzas baznīcu Hierarhijas un republiku prezidenti, izteikuši Paktam savu pilnu atbalstu un labus novēlējumus. Gluži tāpat citās valstīs, kuras ņēma dalību konferencē, šajā jautājumā notiek pārrunas, par ko komiteju arhīvos Ņujorkā, Parīzē un Beļģijā krājas visai vērā liekama korespondence un literatūra. Šinī pašā virzienā strādā arī 75 mūsu Kultūras Biedrības.

Domājam, ka pat pēc Pakta ratifikācijas valstīs, Pakta komiteju darbs ne tikai neizbeidzas, bet iegūst pat sevišķu nozīmi, nesot kultūras ideju plašajā tautas apziņā. Ņujorkas Pakta komiteju vada L.L. Horšs, kurš bija arī konferences priekšsēdētājs Vašingtonā. Ņujorkas sabiedriskās komitejas vadītājs ir M.Formans. Parīzes komitejas priekšsēdētājs ir barons M.A. Taube un ģenerālsēkretārs doktors G.G. Šklavers Starptautiskās Reriha Pakta savienības priekšsēdētājs Brigē ir Kamillo Tjulpinks un aizstāvis M. Adogi. Starptautiskās tiesas priekšsēdētājs Hāgā. Indijā Pakta komiteja darbojas pie R. Muzeja Himalaju Institūta.

Katra komiteja savus priekšlikumus un sasniegumus ziņo Ņujorkas komitejai, kuru vada Ļ. L. Horšs. Muzeja prezidents, RiverSaid Draiv. Nav vajadzīgs atkārtot, ka jebkādu sadarbību starp komitejām un katru apvienotu darbu apsveic visi līdzbiedri, kuri tiecas drīzāk un pilnīgāk ieviest dzīvē Pakta celtnieciskos pamatus. No visas sirds var apsveikt jauno Komiteju, kuru sauks par R.Pakta Krievu Komiteju Harbinā. Cerēsim, ka bez kavēšanās izveidosies arī Mančžu – Japānas Komiteja, kura ar to nāciju raksturīgo mīlestību uz mākslu un zināšanām parādīs savu augsti kompetento sadarbību šajā patiesi pasaules vēriena lietā.

Vēlreiz atcerēsimies, ar kādām nepelnītām grūtībām savā laikā bija saistīta Sarkanā Krusta ieviešana dzīvē. Tādēļ neizbēsimies ne no kādām grūtībām un sakoncentrēsim visu radošo piepūli, lai arī Kultūras sarkanais Krusts plaši iesoļotu dzīvē, un visu kultūras dārgumu aizsargātājs Karogs plaši plīvo pār visiem zināšanu un mākslas centriem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Pēdējais pasts atnesa ziņas par Pakta ratifikāciju Hondurasas republikā, kā arī par to, ka prezidents Ruzvelts uzdevis sekretāram Vollesaru parakstīt Pakta ratifikāciju ASV vārdā. Un tā krājas labās zīmes, tikko kā saņemta telegramma par Pakta ratifikāciju Urugvajes un Gvatemalas republikās, lai Dievs dod, ka reliģijas, mākslas un zinātnes dārgumu aizsardzības lieta gūtu pilnīgu, sekmīgu noslēgumu.

Reriha Pakta krievu komiteja Harbinā

313.

Līdz ar šo nododu jums 86 iestāžu un R. Muzeja biedrību sarakstu, kas pievienojušās mūsu darbībai. Kaut arī mūsu Biedrībām ir dažādi kulturāli apgaismojoši mērķi, bet, protams, Pakta ideja tām visām ir vienlīdz nozīmīga, un tādēļ katra no šīm iestādēm savā sfērā ienes iespējamo darbu arī šajā virzienā. Kā jau sacīju, Harbinas Komitejai jāsadarbojas ar Ņujorkas Komiteju, bet attiecīgas orientācijas var ņemt vērā arī visas citas biedrības. Dažādās zemēs joprojām uzkrājas ievērojama literatūra, kas veicina mūsu Paktu. Ņujorkas "Taimsā" un Dienvidamerikas presē bijis ne mazums piezīmju par Pakta virzību. Tāpat ļoti sirsnīgi atsaucas Indijas prese. "Asamas apskatā" pulkvedis Maans lieliski izskaidro Pakta nozīmi "Madrasas Educational Review" misters Meru arī pieskaras šim jautājumam. Taudama kunga izdotās brošūras Allahabadā, un Tampē k-ga – Trivandrū, ļoti dedzīgi pasvīturo Pakta neatliekamību. Bez tam vietējās Bengaļu, Urdu, Telugu, Tamiļu, Singalēziešu, Pandžābi, Hindu un Sindu valodās tāpat parādījušies vairākkārtīgi un ļoti skanīgi aicinājumi par Paktu. Sieviešu organizāciju žurnālos "Stri-Dharma Madrasē" un "Mira" Haidarabadā mūsu jautājums tika sirsnīgi apgaismots. Tāpat Bāzeles Misijas žurnālā un Dienvid Indijas žurnālā "Skolar" šim jautājumam bija ierādīta goda vieta. Tāpat japāņu žurnāls "Muzeju vēstis" astotajā numurā atreferē manu sarunu par Paktu.

No Eiropējiskās darbības interesanti atzīmēt G. Lemarī nolasīto lekciju virkni Ziemeļu Francijas un Flandrijas pilsētās par pakta nozīmi. Žurnāks "La Pē" divos numuros ievietojis saīsinātu šo lekciju saturu. Eiropēiskā centra ģenerālsekretārs Dr. Šklāvers 17. novembrī ziņo: "Beļģijas Valsts Vēstis" publicēts Rēriha Faundeišon no (Pro Pace Arte Siensin et Labore Muzejs). Priekšsēdētājs ir Kamills Tjulpinks, Priekšsēdētāja Biedrs - T. Frejess de Vebeks (Advokātu Kārtas Priekšsēdētājs Brigē), Valdes locekļi – Barons fon Zilēns, van Vivelts (Valsts Arhiva Glabātājs) un van de Valls de Gelke kungs, bez tam iestādes sastāvā ietilpst tiesnesis Verstratens un gubernatora kancelejas vadītājs M. Kopiers; tādā veidā no šī brīža iestāde ieguvusi legālu eksistenci. Tanī pašā laikā Lietuvas Valdība paziņoja mums, ka tā ir gatava Jūsu vārdā nosauktajām iestādēm sniegt vairākus dāvinājumus. Sadarbības Komitejā (Beļģijā), par kuru es ziņoju savā vēstulē Nr.17, ietilpst visu Beļģijas provinču gubernatori un Beļģijas Kardināls. Tagad, protams, nepieciešams iestādi nodrošināt ar telpām; pēc Tjulpinka ziņojuma lēmums tiks pieņemts tuvākajā laikā municipālajā padomē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Neaizmirsīsim, ka 24.oktobrī avīze “Zarja” apsveica mūsu Paktu ar sirsnīgu redakcijas rakstu “Gaišais pasākums”. Tāpat arī “Krievu Vārds” vienmēr atsaucīgi atzīmē Pakta virzību. Šīs sabiedrības izpausmes jāatzīmē mūsu anāļos. Tādā veidā mēs zinām, kādi orgāni atbalsta reliģijas, mākslas un zinātnes dārgumu aizsardzību.

Vietējās pārrunās par Paktu, man nācās dzirdēt dažus savā pesimismā sarūgtinošus spriedumus. Daži cilvēki maz padomājuši par kultūras vērtību aizsardzības būtību un turpina čukstēt, ka Sarkanais Krusts netiek respektēts, un ka arī Paktu nerespektēs. Šajos čukstos izpaužas ne tik vien kā pesimisms, bet arī zināma pretdarbība radošajam. Tiesa, ir zināmi gadījumi, kad kara laikā lādiņi trāpījuši Sarkanā Krusta iestādījumus, bet tādēļ neviens neiedrošinātos sacīt, ka Sarkanais Krusts ir nevajadzīgs vai bezjēdzīgs. Gluži tāpat arī Pakta lietā mēs nebūt neceram, ka vandāļi un hierostrati pārstās eksistēt no pirmās Pakta Karoga pacelšanas. Un tomēr būtu smieklīgi un aizvainojoši runāt, ka kultūras vērtību sevišķa aizsardzība ir nevajadzīga.

Pat maz iedziļinājies intelekts sapratīs, ka bez garīgām, kultūras vērtībām cilvēcei draud iegrimšana mežonībā. Tādēļ katra morāle, neatlaidīga vienota iedarbība ir sevišķi neatliekama mūsu smagajā laikā, kad tumšie spēki veic tik daudz postījumu savā ceļā. Tādēļ arī ir tik skumji dzirdēt tumsonības pesimistiskās aplamības, kura negrib padomāt par to, no kā cilvēks ir dzīvs. Tādēļ, tad arī mums tik ļoti jācenšas aizsargāt kultūras vērtības, lai ne tikai ļaunie postītāji, bet arī bezgribas pesimisti apzinātos, cik nepieļaujama ir katra kultūras vērtību izpostīšana gaišās nākotnes celtniecībā.

Tikko kā saņemta ziņa par to, ka Parīzē miris vēl viens Pakta draugs – Donas atamāns ģenerālleitnants A.P. Bogajevskis. Man priekšā guļ viņa vēstule ar sveicienu Paktam: “Visulielā Donas karaspēka un citu karaspēku vārdā apsveicu Jūs un Komitejas locekļus un no sirds novēlu visiem jums pilnīgi sekmīgi paveikt pašreizējā laikmeta tik nepieciešamo darbu.” Pēc tam mūsu aizgājušais draugs novēl paātrinātu darbību “pirms vēl nav paspēts izpostīt visus mūsu lieliskās pagātnes pieminekļus.”

Godināsim šī lielā karavīra un cilvēka piemiņu un vēlreiz atcerēsimies, cik ļoti pieredzējuši cilvēki atzina mūsu Pakta neatliekamību.

Neaizmirsīsim, ka karavadoņu vidū mums bija daudzi patiesi Pakta piekritēji. Maršals Žofrs, Maršals Liotē, Ģenerālis Buro un daudzi citi daudz pieredzējuši vadītāji saprata kultūras dārgumu aizsardzības neatliekamo nozīmi. Visi šie vadītāji, kuri pazina īstenību, mudināja mūs uz ātrāku uzdevumu izpildi. Un tā katrā Pakta draugu sanāksmē atcerēsimies, cik ļoti jāsaugā vienotība, lai apzinīgi aizsargātu kultūras dārgumus.

(4.novembrī 1934.gadā, Harbinā)

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

Gara dārgumi

314.

Kopš mūsu pēdējās sēdes Pakta lietā notikuši gan laimīgi, gan arī skumji notikumi. Pie laimīgajām zīmēm pieskaitāms tas apstāklis, ka Paktu ratificējošo valstu skaits ir pieaudzis. Panāmas, Hondurasas republikām un Amerikas Savienotajām Valstīm vēl pievienojušās Ekvadora, Urugvaja un Gvatemala.

Ratifikāciju pieaugums turpinās, un tuvākajā laikā var sagaidīt līdzīgas labas zīmes kā Dienvidamerikas republikās, tā arī citās valstīs.

10.septembra vēstulē doktors G.G. Šklavers ziņo: “No Beļģijas es tikko kā saņēmu avīzes izgriezumu, no kura redzams, ka Brisē notiek kaut kas sevišķs: veikalu logos izlikti plakāti, kas prasa atrisināt jautājumu par “Rerih Faundeišen” (Roerich Foundation), sapulcējas cilvēku bari, ar to pašu prasību pilsoņu delegācija ieradusies pie gubernatora, dažādas biedrības un apvienības, tajā skaitā arī “Komersantu apvienība”, iesniegušas petīciju domei. Avīze no savas puses izsaka vēlējumu, lai “šī kustība ātrāk izpaustos pasaules nozīmes iestādījuma radīšanā.”

Šis paziņojums attiecas uz to, ka pilsēta ziedojsi Pakta Muzejam atsevišķu namu. Jautājums ir par izvēli starp vairākām mājām. No savas puses mēs varam tikai priecāties par šādu dedzīgi sirsnīgu Beļģijas pilsoņu attieksmi.

Tanī pašā laikā Pakta ideja cietusi neaizstājamus zaudējumus trijās valstīs. Miris patiess Pakta draugs karalis Aleksandrs. Latvijā miris Pakta aizstāvis Arhibiskaps Jānis un tagad mēs dzirdam, ka miris Raimonds Puamkarē, kurš vēl 1930.gadā man personīgi izteica savas dziļās simpātijas par Paktu. Nerunāšu par to, cik smagi zaudēt šādus patiesus dedzīgus draugus, labvēļus, kuri ar visu savu dzīvi tikai apstiprināja svētīgo visa lielā un labā aizsargāšanu. Godināsim aizgājušo draugu piemiņu un pieliksim sevišķas pūles, lai ideja par svētā un radošā aizsardzību nostiprinās neskatoties uz visām grūtībām. Neslēpju sev, ka norādītie nāves gadījumi apgrūtina Pakta ratifikāciju trijās valstīs. Bet cerēsim, ka Dievidslāvijas jaunais vadītājs, kā arī Francijas un Latvijas valsts darbinieki joprojām no visas sirds darbosies kultūras dārgumu aizsardzības noslēguma virzienā. Vai mēs kaut uz mirkli varam iedomāties, ka šāds nolīgums nav steidzams?

Tieši otrādi, skumjā katras dienas īstenība tikai apliecina, cik plaši pasaulē izplatījušies barbariskie postījumi. 14. oktobrī šejienes prese ar virsrakstu “Slavenās Oviedo katedrāles bojā eja” ziņo: - “Lidotāji stāsta, ka slavenais 14.gadsimtā celtais doms Oviedo, kurā glabājas daudz dažādu dārgumu un mākslas darbu, gājis bojā liesmās.” Un tā atkal kārtējās jukas atsaucās vispirms uz neaizstājamās katedrāles bojāeju.

Savā laikā, kad nācās rakstīt par Luvras slavenās gleznas “Anželus” sakropļošanu, neviļus radās jautājums, kādēļ šai barbara rokai vajadzēja sagriezt nevien slaveni gleznu, bet tieši darbu, kurš tā piesātināts ar cēlu noskaņojumu. Atceramies skumjos

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

zaimojošos postījumus - Simonova klosteri, Spassu Borā, Pestītāja Kristus Templi, kur gan vēl tālāk var iet? Mūsu komiteja Francijas komitejas priekšsēdētāja M.A. Taubes un ģenerālsēkretāre dr.Šklāvera personā uz centrālās Komitejas priekšlikumu dedzīgi protestēja pret šādiem barbariskiem zaimiem, gan Parīzē, gan arī mūsu starptautiskās konferences laikā Brigē. Šeit man nācās dzirdēt nezināmā pamatotu jautājumus, kādēļ mūsu komiteja neprotestējot pret šādiem postošiem vandalismiem. Un uz to atbildu: “Mūsu komitejas protams neatlaidīgi protestē, bet skumji ir tas, ka sabiedrības doma samērā vāji atsaucas uz šiem protestiem un pat necenšas par tiem uzzināt. Tā vietā, lai uzzinātu, kur tieši tika protestēts, cilvēki sauc: “Kāpēc šādu protestu nebija?” Šādā pieejā jūtama jau kaut kāda nelabvēlība pret kultūras pieminekļu aizsardzības lietu. Tā vietā, lai sapulcētos draudzīgā trauksmē un savstarpējā izpratnē, daži cilvēki labāk izmet izplatījumā naidīgas, graužošanas formulas. Mēs protestējam gan pret Pestītāja Kristus Templi sagraušanu, protestējam pret klosteru graušanu, revolūcijas laikā Spānijā, protestējām pret slavenās Millē gleznas sakropļošanu, un arī tāpat tagad mēs protestējam pret ievērojamās Oviedo Katedrāles sagraušanu.

Mums sacīs, ka Katedrāle ir jau sagrauta. Vēl jo vairāk mums jāaicina sabiedrības doma steidzīgi padomāt par šausmīgo kultūras dārgumu izpostīšanas problēmu.

Ja no vienas puses būs aicinājumi sagraut tempļus, muzejus un visas kultūras dārgumus; ja tumšais pulkā aicinās iznīcināt visus Rafaēļus, tad cik gan mīļāk jāskan balsīm, kuras saprot, ka tikai garīgās vērtības uzturēs cilvēces dzīvību. Tā vietā, lai iztēlotos no sevis kaut kādus pašiznīcinātājus, visiem izglītotiem cilvēkiem, šķiet, vajadzētu sapulcēties draudzīgā vienībā, lai aizsargātu visvērtīgāko uz kā balstās pasaule.

Garīgo vērtību apzināšanās laikmetus cilvēces vēsturē pelnīti sauc par renesanses un uzplaukuma laikmetiem. Tikpat pelnīti par drūmiem gadiem sauc tos laikmetus, kad tika iznīcinātas vērtīgākās bibliotēkas, svētie tempļi un kad tumsonībā tika sagrauzti nenovērtējami audekli. Vēsture savā bezpersoniskajā taisnīgā vērtējumā daļa cilvēci pa kultūras robežu. Šī šķautne izauga ne jau nejauši, neapzinīgi. Vienmēr atradās varonīgi mēģinājumi un karstas sirdis, kuras saprata, ka vienīgi gaiši apmirdzētā daiļradē cilvēce atstāj patiesu mantojumu.

Ja pagājušā reizē mēs jau runājām par gaišo nepieciešamību apvienoties ap vērtīgākajiem cilvēces jēdzieniem, tad nav pagājis vēl ne mēnesi kopš tā laika, kad mums ar atjaunotu spēku jāaicina vienam otru uz izglītojošu un darbīgu vienotību. Pati dzīve, paši kliezsošie fakti aicina mūs saliedēties vēl pastiprinātākā darbībā kultūras dārgumu labā. Ja kāds no mums spēj norādīt uz vēl kādiem ceļiem, lai aicinātu visus kulturālos elementus, visas pasaules jaunatni aizsargāt svētos un lieliskos pieminekļus, lai tas nekavējas sniegt savu labo padomu un norādīt uz vēl vienu labā ceļu. Apziņa taču dažreiz mēdz būt tik aizplīvurota, ka cilvēki vispār pārstāj domāt par gara dārgumiem un tādēļ, diemžēl, mūsu gadsimtā radusies sevišķā nepieciešamība padomāt par cilvēces īstajiem balstiem. Teiksim sirsnīgu paldies

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.grāmata: Garīgā izsmalcinātība.

katram, kurš nožēlos notiekošo un padomās par to. Pateiksimies katram, kurš pieliks savu saprašanu un centību neatliekamajai celtniecības un labā sākotņu ienešanai dzīvē. Steidzīgs laiks!

(Harbinā, 22.oktobrī, 1934.g.)

315.

Vilnēšanas izjūtu, protams, izraisa apakšzemes un pārzemes uguns strāvas. Saspringtais stāvoklis ir atkarīgs no kosmiskajām un planetārajām strāvām. Katra stihiskā izpausme izraisa saskaņu. Lūdzu pierakstīt visas izjūtas – ļoti svarīgs rādītājs. Eksplozijas, tāpēc arī smagums. Pazemes uguns tiecas uz vēsām vietām, tāpēc notiek eksplozijas. Izsekojot centru uguns kustības virzienu, iespējams saskatīt kosmisko ugunu virzienu.

316.

Pierakstiet visus neparastus gadījumus. Tikai piezīmes saglabās daudzas nozīmīgas parādības; citādi tās nogrims vienaldzības krēslā. Iedomājieties, ja visi jūsu iemīļotie dzīves apraksti nebūtu fiksēti, jums tie tagad nebūtu pazīstami, un daudzas iedvesmas nebūtu iedegušās jūsu sirdīs. Tāpēc nekautrējieties pierakstīt, kaut arī īsumā, kas jums šķiet neparasts. Nesveriet, cik tas sīks vai dižens, bet skatieties pēc neparastības. Tieši neparastība dos daudzus Ugunīgās Pasaules novērojumus. Ikviens tās dzirksts jau ir neparasta.

317.

Gara pavedieni izmesti daudz plašāk nekā to domā. Esmu jau sacījis ne vienreiz vien – atzīmējiet kaut īsumā gara izjūtas un tiekšanos. Šādas piezīmes palīdz salīdzināt nozīmīgus secinājumus. Arī ārsti var izlietot šādu vērtīgu materiālu. Lai arī ne vienmēr iespējams salīdzināt šādas piezīmes. Daudz kas tik ātri nesaskan, bet pat atsevišķi gadījumi palīdzēs dažam labam atzīt psihisko enerģiju. Priekš tā nav vajadzīgas universitātes apspriedes. Psihiskā enerģija sevišķi darbojas brīvībā, kad cilvēks iededzies sirds trauksmē. Psihiskās enerģijas mērogs ir skaidrā tiekšanās. Ne maģija, bet cilvēka skaidra tiekšanās rada brīnišķu pasauli.

318.

Kāpēc es uzstāju, lai katru dienu rakstītu piezīmes? Lai netiktu traucēts ritms. Kas apguvis pastāvīguma vērtīgumu, tas jau ir pie Ugunīgajiem Vārtiem. Jāsagatavojas pastāvībai visā. No turienes nāks nenogurdināmība, no turienes arī nesatricināmība.

319.

Ļoti bīstama ir katras mākslīgas pārjuteklības veicināšana. Cilvēce pielīdzināma lielbniekam. Tikai dabiski sasniegumi ir vērtīgi. Bet nefīrās rokās visi mākslīgie paņēmieni novedīs tikai pie izkropļotām izpausmēm.